

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 52

5. junij 2009

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

UREDBE

- ★ Uredba (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil ⁽¹⁾ 1

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES ⁽¹⁾ 16
- ★ Direktiva 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov ⁽¹⁾ 63
- ★ Direktiva 2009/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spremembah Direktive 98/70/ES glede specifikacij motornega bencina, dizelskega goriva in plinskega olja ter o uvedbi mehanizma za spremljanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov ter o spremembi Direktive Sveta 1999/32/ES glede specifikacij goriva, ki ga uporabljajo plovila za plovbo po celinskih plovnih poteh, in o razveljavitvi Direktive 93/12/EGS ⁽¹⁾ 88
- ★ Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 ⁽¹⁾ 114

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

Cena: 26 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje. Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

ODLOČBE/SKLEPI, KI JIH SKUPAJ SPREJMETA EVROPSKI PARLAMENT IN SVET

- ★ **Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov** 136

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA (ES) št. 443/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. aprila 2009

o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj te uredbe je določitev standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile, registrirane v Skupnosti, kar je del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil ob hkratnem zagotavljanju ustreznega delovanja notranjega trga.
- (2) Okvirna konvencija Združenih narodov o spremembi podnebja, ki je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 94/69/ES ⁽³⁾, od vseh pogodbenic zahteva, da oblikujejo in izvajajo nacionalne in, če je to primerno, regionalne programe, ki vsebujejo ukrepe za ublažitev sprememb podnebja. V zvezi s tem je Komisija januarja

2007 predlagala, da bi morala Evropska unija v okviru mednarodnih pogajanj uveljavljati cilj 30 % zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v razvitih državah do leta 2020 (v primerjavi z vrednostmi iz leta 1990) in da bi morala Unija sprejeti trdno neodvisno zavezo, da bo do leta 2020 dosegla najmanj 20 % zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (v primerjavi z vrednostmi iz leta 1990), ne glede na zmanjšanja, ki ga dosežejo druge razvite države. Ta cilj sta podprla Evropski parlament in Svet.

- (3) Ena od posledic teh zavez je, da bodo morale vse države članice znatno zmanjšati emisije iz osebnih avtomobilov. Da bi se doseglo potrebno znatno zmanjšanje emisij, bi bilo treba politike in ukrepe izvajati na ravni države članice in Skupnosti v vseh sektorjih gospodarstva Skupnosti, in ne le v sektorjih industrije in energije. Cestni prevoz je drugi največji sektor po izpustih toplogrednih plinov v Uniji, vrednost njegovih emisij pa še naprej narašča. Če se bodo vplivi cestnega prevoza na podnebne razmere še naprej povečevali, bodo izničili zmanjševanje emisij v drugih sektorjih v boju proti podnebnim spremembam.
- (4) Cilji Skupnosti za nove osebne avtomobile omogočajo proizvajalcem bolj zanesljivo načrtovanje in večjo prilagodljivost pri doseganju zahtev za zmanjšanje emisij CO₂, kot bi jih omogočali posamezni nacionalni cilji. Pri določanju standardov emisijskih vrednosti je pomembno upoštevati vpliv na trge in na konkurenčnost proizvajalcev, neposredne in posredne stroške za podjetja ter koristi, ki izhajajo iz tega, kot sta spodbujanje inovacij in zmanjševanje porabe energije.

⁽¹⁾ UL C 77, 31.3.2009, str. 1.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 6. aprila 2009.

⁽³⁾ UL L 33, 7.2.1994, str. 11.

- (5) Ta uredba temelji na uveljavljenem procesu merjenja ter spremljanja in nadzorovanja emisij CO₂ vozil, registriranih v Skupnosti v skladu z Odločbo št. 1753/2000/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 2000 o vzpostavljanju sistema za spremljanje in nadzor povprečnih specifičnih emisij CO₂ iz novih osebnih vozil ⁽¹⁾. Pomembno je, da določanje zahtev za zmanjševanje emisij CO₂ povsod v Skupnosti še naprej omogoča predvidljivost in varnost načrtovanja za proizvajalce vozil za njihov celotni vozni park v Skupnosti.
- (6) Komisija je sprejela strategijo Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz osebnih avtomobilov leta 1995. Ta strategija je temeljila na treh načelih: prostovoljni zavezi avtomobilske industrije k zmanjšanju emisij, izboljšanju obveščanja potrošnikov in promociji avtomobilov z učinkovito porabo goriv s pomočjo davčnih ukrepov.
- (7) Leta 1998 je Evropsko združenje proizvajalcev avtomobilov (ACEA) sprejelo zavezo k zmanjšanju povprečne emisije iz prodanih novih avtomobilov na 140 g CO₂/km do leta 2008, leta 1999 pa sta Japonsko združenje proizvajalcev avtomobilov (JAMA) in Korejsko združenje proizvajalcev avtomobilov (KAMA) sprejeli zavezo k zmanjšanju povprečne emisije iz prodanih novih avtomobilov na 140 g CO₂/km do leta 2009. Te zaveze so bile upoštevane v Priporočilu Komisije 1999/125/ES z dne 5. februarja 1999 o zmanjšanju emisij CO₂ iz osebnih avtomobilov ⁽²⁾ (ACEA), Priporočilu Komisije 2000/303/ES z dne 13. aprila 2000 o zmanjšanju emisij CO₂ iz osebnih avtomobilov (KAMA) ⁽³⁾ in Priporočilu Komisije 2000/304/ES z dne 13. aprila 2000 o zmanjšanju emisij CO₂ iz osebnih avtomobilov (JAMA) ⁽⁴⁾.
- (8) Komisija je 7. februarja 2007 sprejela dve vzporedni sporočili: sporočilo o rezultatih pregleda strategije Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz osebnih vozil in lahkih tovornih vozil ter sporočilo o konkurenčnem ureditvenem okviru za avtomobilsko industrijo v 21. stoletju (CARS 21). V sporočilih je poudarjeno, da cilj Skupnosti 120 g CO₂/km do leta 2012 brez dodatnih ukrepov ne bo dosežen, kljub napredku v smeri zastavljenega cilja 140 g CO₂/km za leto 2008/2009.
- (9) Komisija je v sporočilih predlagala celostni pristop, da bi se dosegel cilj Skupnosti 120 g CO₂/km do leta 2012, in napovedala, da bo predlagala zakonski okvir za doseg cilja Skupnosti, osredotočen na obvezno zmanjšanje emisij CO₂, da bi se dosegel cilj 130 g CO₂/km za povprečni novi vozni park prek izboljšav v tehnologiji motorjev vozil. Skladno s pristopom na osnovi prostovoljnih zavez proizvajalcev ti predlogi zajemajo tiste elemente, ki jih upošteva merjenje emisij CO₂ iz osebnih avtomobilov v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ⁽⁵⁾. Nadaljnje zmanjšanje za 10 g CO₂/km ali podobno, če bo to tehnično potrebno, se bo doseglo z drugimi tehnološkimi izboljšavami in s povečano uporabo trajnostnih biogoriv.
- (10) Pravni okvir za doseganje cilja povprečnega novega vozneega parka bi moral zagotoviti konkurenčno nevtralne, socialno pravične in trajnostne cilje zmanjšanja, ki upoštevajo raznolikosti evropskih proizvajalcev avtomobilov, ter preprečiti neupravičeno izkrivljanje konkurence med njimi. Pravni okvir bi moral biti skladen s splošnim ciljem doseganja kjotskega cilja Skupnosti in dopolnjen z drugimi, bolj praktičnimi instrumenti, kot so razlikovalni davki na avtomobile in energijo.
- (11) V splošnem proračunu Evropske unije bi bilo treba zagotoviti ustrezno financiranje za spodbujanje razvoja tehnologij namenjenih bistvenemu zmanjšanju emisij CO₂ iz cestnih vozil.
- (12) Da bi ohranili raznolikost avtomobilskega trga in njegovo zmožnost zadovoljitve različnih potreb potrošnikov, bi morali biti cilji CO₂ za osebne avtomobile določeni linearno v povezavi z uporabnostjo avtomobilov. To uporabnost bi lahko opisali z maso, ki omogoča ujemanje s sedanjimi vrednostmi emisij in s tem oblikovanje realnih in konkurenčno nevtralnih ciljev. Poleg tega pa so podatki o masi že na voljo. Treba bi bilo zbirati podatke o nadomestnih kazalcih uporabnosti, kot je odtis (kolotek, pomnožen z medosno razdaljo), da bi se omogočile lažje dolgoročne ocene pristopa, ki temeljijo na uporabnosti. Komisija bi morala do leta 2014 pregledati dostopnost podatkov in po potrebi posredovati predlog Evropskemu parlamentu in Svetu za prilagoditev kazalca uporabnosti.
- (13) Cilj te uredbe je ustvariti pobude za naložbe avtomobilske industrije v nove tehnologije. Ta uredba aktivno spodbuja ekološke inovacije in upošteva tehnološki razvoj v prihodnosti. Zlasti bi bilo treba spodbujati razvoj inovativnih pogonskih tehnologij, saj povzročajo bistveno manj emisij od običajnih osebnih avtomobilov. Na ta način se bosta povečala dolgoročna konkurenčnost evropske industrije in število visokokakovostnih delovnih mest. Komisija bi morala pretehtati možnost vključitve ukrepov ekoloških inovacij v revizijo preizkusnih postopkov v skladu s členom 14(3) Uredbe(ES) št. 715/2007, ob upoštevanju tehničnega in gospodarskega učinka te vključitve.

⁽¹⁾ UL L 202, 10.8.2000, str. 1.

⁽²⁾ UL L 40, 13.2.1999, str. 49.

⁽³⁾ UL L 100, 20.4.2000, str. 55.

⁽⁴⁾ UL L 100, 20.4.2000, str. 57.

⁽⁵⁾ UL L 171, 29.6.2007, str. 1.

- (14) Ta uredba skuša pospešiti in olajšati začasno uvedbo vozil z izjemno nizkimi emisijami ogljika na trgu Skupnosti v začetnih fazah trženja in s tem priznava zelo visoke stroške raziskav, razvoja in proizvodnje na enoto pri zgodnjih generacijah tehnologij vozil z nizkimi emisijami ogljika, ki naj bi bila dana na trg potem, ko bo uredba začela veljati.
- (15) Raba nekaterih alternativnih goriv lahko zagotovi znatno zmanjšanje CO₂ v vsem ciklu, od vira do porabnika. Ta uredba zato vključuje posebne določbe za spodbujanje nadaljnega razvoja nekaterih vozil na alternativna goriva na trgu Skupnosti.
- (16) Da se zagotovi skladnost s pristopom v okviru strategije Komisije za emisije CO₂ in avtomobile, zlasti v zvezi s prostovoljnimi zavezami združenj proizvajalcev, bi morali cilji veljati za nove osebne avtomobile, ki so prvič registrirani v Skupnosti in ki prej niso bili registrirani zunaj nje, razen za omejeno obdobje, da se preprečijo zlorabe.
- (17) Direktiva 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila⁽¹⁾, vzpostavlja usklajen okvir z administrativnimi določbami in splošnimi tehničnimi zahtevami za odobritev vseh novih vozil, ki jih zajema. Organ, ki je odgovoren za izpolnjevanje obveznosti iz te uredbe, bi moral biti isti kot organ, ki je odgovoren za vse vidike procesa homologacije v skladu z navedeno direktivo in za zagotavljanje skladnosti proizvodnje.
- (18) Za namene homologacije veljajo za vozila za posebne namene, kakor so opredeljena v Prilogi II Direktive 2007/46/ES, posebne zahteve in bi jih zato bilo treba izključiti iz področja uporabe te uredbe. Vozila, ki so klasificirana kot kategorija M₁ pred začetkom veljavnosti te uredbe, ki so namensko izdelana za komercialne namene s takšno zasnovo, ki v vozilu omogoča uporabo invalidskega vozička, in ki ustrezajo opredelitvi vozila za posebne namene iz Priloge II Direktive 2007/46/ES, bi prav tako morala biti izključena iz področja uporabe te uredbe v skladu s politiko Skupnosti za pomoč invalidnim osebam.
- (19) Proizvajalci bi morali imeti pravico izbire načina dosege ciljev iz te uredbe ter možnost, da omejitev povprečnih vrednosti emisij CO₂ uporabljajo za celoten novi vozni park in ne za vsak posamezen avtomobil. Proizvajalci bi morali torej zagotoviti, da povprečje specifičnih emisij vseh novih avtomobilov, registriranih v Skupnosti in za katere so odgovorni ti proizvajalci, ne presega povprečja emisijskih ciljev za omenjene avtomobile. To zahtevo bi bilo treba uvesti postopno med letoma 2012 in 2015, da se olajša prehod.
- (20) Ni primerno, da se uporabi ista metoda za določitev ciljev za zniževanje emisij za velike proizvajalce in za male proizvajalce, ki so na podlagi meril iz te uredbe obravnavani kot neodvisni. Ti mali proizvajalci bi morali imeti alternativne cilje za zniževanje emisij, ki bi bili vezani na tehnološke možnosti vozil posamičnega proizvajalca, da zmanjšajo svoje emisije CO₂, ter skladni z značilnostmi zadevnega tržnega segmenta. To odstopanje bi moralo biti vključeno v revizijo specifičnih ciljev emisij iz Priloge I, ki naj se konča najpozneje do začetka leta 2013.
- (21) Ozko specializiranim proizvajalcem bi moralo biti omogočeno, da imajo alternativni cilj, ki je 25 % nižji od njihovih povprečnih specifičnih emisij CO₂ v letu 2007. Če ni podatkov o povprečnih specifičnih emisijah proizvajalca za leto 2007, bi bilo treba določiti enakovreden cilj. To odstopanje bi moralo biti vključeno v revizijo specifičnih ciljev emisij iz Priloge I, ki naj se konča najpozneje do začetka leta 2013.
- (22) Pri določanju povprečnih specifičnih emisij CO₂ za vse nove avtomobile, registrirane v Skupnosti, za katere so odgovorni proizvajalci, bi bilo treba upoštevati vse avtomobile, ne glede na maso in druge značilnosti. Čeprav Uredba (ES) št. 715/2007 ne vključuje osebnih avtomobilov z referenčno maso, ki presega 2 610 kg, in vozila, za katera se ne uporablja homologacija v skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 715/2007, bi bilo treba emisije za te avtomobile meriti v skladu z istim postopkom, kakor je določeno za osebna vozila v Uredbi (ES) št. 692/2008⁽²⁾. Tako dobljene vrednosti emisij CO₂ bi bilo treba vpisati v certifikat o skladnosti vozil, da se omogoči njihova vključitev v shemo za spremljanje.
- (23) Da bi bili proizvajalci bolj prilagodljivi, se za dosego ciljev iz tega predloga lahko združujejo na odprti, transparentni in nediskriminatorni osnovi za namene skupnega doseganja ciljev iz te uredbe. Sporazum o združevanju sme trajati največ pet let, vendar se lahko obnovi. Kjer se proizvajalci združijo, se šteje, da so dosegli zastavljene cilje iz te uredbe, če povprečna vrednost emisij vozil združenih proizvajalcev ne presega zastavljene vrednosti emisij za to združitev.

(1) UL L 263, 9.10.2007, str. 1.

(2) Uredba Komisije (ES) št. 692/2008 z dne 18. julija 2008 o izvajanju in spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL L 199, 28.7.2008, str. 1).

- (24) Potreben je trden mehanizem skladnosti, da se zagotovi doseganje ciljev iz te uredbe.
- (25) Specifične emisije CO₂ iz novih osebnih avtomobilov se merijo na usklajeni osnovi Skupnosti v skladu z metodologijo, določeno z Uredbo (ES) št. 715/2007. Da se zmanjša upravno breme te uredbe, bi bilo treba skladnost ugotavljati s podatki o registraciji novih avtomobilov v Skupnosti, ki jih zbirajo države članice in jih posredujejo Komisiji. Da se zagotovi usklajenost podatkov za oceno skladnosti, bi morala biti pravila za zbiranje in posredovanje teh podatkov čim bolj usklajena.
- (26) Direktiva 2007/46/ES določa, da morajo proizvajalci izdati certifikat o skladnosti, ki mora biti priložen vsakemu novemu osebnemu avtomobilu, in da smejo države članice dovoliti registracijo in začetek uporabe novega osebnega avtomobila le, če mu je priložen veljaven certifikat o skladnosti. Podatki, ki jih zbirajo države članice, bi morali biti skladni s certifikatom o skladnosti, ki ga izda proizvajalec osebnega avtomobila, in bi jih bilo treba zbirati zgolj na podlagi navedenega potrdila. Če države članice iz utemeljenih razlogov ne bi uporabljale certifikata o skladnosti ob zaključku postopka registracije in začetku uporabe novega osebnega avtomobila, bi morale sprejeti potrebne ukrepe za zagotavljanje ustreznega postopka spremljanja. Treba bi bilo vzpostaviti bazo podatkov Skupnosti o standardih za podatke iz certifikata o skladnosti. Uporabljati bi se morala kot edina referenca, s čimer bi se državam članicam omogočilo, da bi lažje upravljale s svojimi podatki o registraciji pri novo registriranih vozilih.
- (27) Skladnost proizvajalcev s cilji iz te uredbe bi bilo treba oceniti na ravni Skupnosti. Proizvajalci, pri katerih povprečne specifične emisije CO₂ presežejo vrednosti, dovoljene s to uredbo, bi morali plačati premijo za presežne emisije za vsako koledarsko leto od leta 2012 naprej. To premijo bi bilo treba prilagoditi glede na obseg neizpolnjevanja ciljev proizvajalcev. S časom bi jo bilo treba postopoma zviševati. Da bi premija pomenila zadostno spodbudo za sprejetje ukrepov za zmanjševanje specifičnih emisij CO₂ iz osebnih avtomobilov, bi morala odražati tehnološke stroške. Zneske premije za presežne emisije je treba šteti za prihodek v splošnem proračunu Evropske unije.
- (28) Kateri koli nacionalni ukrep, ki ga države članice ohranijo ali uvedejo v skladu s členom 176 Pogodbe, ne bi smel, ob upoštevanju namena in postopkov, ki jih uvaja ta uredba, nalagati dodatnih ali strožjih kazni proizvajalcem, ki ne dosegajo ciljev, ki so jih dolžni dosegati po tej uredbi.
- (29) Ta uredba ne bi smela posegati v popolno uporabo pravil Skupnosti o konkurenci.
- (30) Komisija bi morala preučiti nove načine za doseganje dolgoročnega cilja, zlasti naklon krivulje, kazalec uporabnosti in shemo premij za presežne emisije.
- (31) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾.
- (32) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za spreminjanje zahtev za spremljanje in nadzorovanje ter poročanje glede na izkušnje, ki izhajajo iz izvajanja te uredbe, za vzpostavitev metod za zbiranje premij za presežne emisije, za sprejetje podrobnih določb glede odstopanja za določene proizvajalce ter za prilagoditev Priloge I, da se upoštevajo spremembe mase novih vozil, registriranih v Skupnosti, in da bi bile vidne vse spremembe v regulativnem preskusnem postopku za merjenje specifičnih emisij CO₂. Ker so navedeni ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, med drugim z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (33) Odločbo št. 1753/2000/ES bi bilo treba razveljaviti zaradi poenostavitve in pravne jasnosti.
- (34) Ker cilja te uredbe, in sicer določitve zahtev za vrednosti emisij CO₂ za nove osebne avtomobile z namenom zagotavljanja ustreznega delovanja notranjega trga in doseganja skupnega cilja Unije o zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči in ga je zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina in cilji

Ta uredba določa zahteve za vrednosti emisij CO₂ za nove osebne avtomobile z namenom zagotavljanja ustreznega delovanja notranjega trga in doseganja skupnega cilja Evropske skupnosti,

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

da bi povprečne emisije CO₂ novega voznega parka znižali na 120 g CO₂/km. Ta uredba ob upoštevanju napredka v tehnologiji motorjev vozil določa povprečne emisije CO₂ za nove osebne avtomobile na 130 g CO₂/km, merjene v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 in njenimi izvedbenimi ukrepi ter z inovativnimi tehnologijami.

Od leta 2020 naprej ta uredba določa cilj omejitve povprečnih emisij na 95 g CO₂/km za nov vozni park v skladu s členom 13(5).

Ta uredba bo dopolnjena z dodatnimi ukrepi, ki ustrezajo zmanjšanju za 10 g CO₂/km kot del celostnega pristopa Skupnosti.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za motorna vozila kategorije M₁, kakor so opredeljena v Prilogi II k Direktivi 2007/46/ES („osebni avtomobili“), ki so prvič registrirana v Skupnosti in zunaj nje niso bila predhodno registrirana („novi osebni avtomobili“).

2. Pri tem se ne upošteva predhodna registracija zunaj Skupnosti, narejena manj kot tri mesece pred registracijo v Skupnosti.

3. Ta uredba se ne uporablja za vozila za posebne namene, kakor so opredeljena v točki 5 dela A Priloge II k Direktivi 2007/46/ES.

Člen 3

Opredelevanje pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredeljitve pojmov:

- (a) „povprečne specifične emisije CO₂“ glede na proizvajalca pomeni povprečje specifičnih emisij CO₂ za vse nove osebne avtomobile tega proizvajalca;
- (b) „certifikat o skladnosti“ pomeni certifikat iz člena 18 Direktive 2007/46/ES;
- (c) „proizvajalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je homologacijskemu organu odgovorna za vse vidike postopka ES-homologacije v skladu z Direktivo 2007/46/ES in za zagotovitev skladnosti proizvodnje;
- (d) „masa“ pomeni maso avtomobila z nadgradnjo, pripravljene za vožnjo, kakor je navedena v certifikatu o skladnosti in opredeljena v oddelku 2.6 Priloge I k Direktivi 2007/46/ES;
- (e) „odtis“ pomeni kolotek, pomnožen z medosno razdaljo, kakor je navedeno v certifikatu o skladnosti ter opredeljeno v oddelkih 2.1 in 2.3 Priloge I k Direktivi 2007/46/ES;

(f) „specifične emisije CO₂“ pomeni emisije CO₂ osebnega avtomobila, merjene v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 in opredeljene kot masa emisije CO₂ (skupna) v certifikatu o skladnosti. Za osebne avtomobile, ki so bili homologirani v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007, „specifične emisije CO₂“ pomeni emisije CO₂, izmerjene po istem postopku, kakor je določeno za osebna vozila v Uredbi (ES) št. 692/2008 ali v skladu s postopki, ki jih je Komisija sprejela za ugotavljanje emisij CO₂ pri osebnih avtomobilih.

(g) „cilj specifičnih emisij“ glede na proizvajalca pomeni povprečje specifičnih emisij CO₂, dovoljenih v skladu s Prilogo I za vsak nov osebni avtomobil tega proizvajalca, ali, če se proizvajalcu odobri odstopanje v skladu s členom 11, cilj specifičnih emisij, določenih v skladu z navedenim odstopanjem.

2. Za namene te uredbe „skupina povezanih proizvajalcev“ pomeni proizvajalca in njegova povezana podjetja. „Povezana podjetja“ v zvezi s proizvajalci pomeni:

- (a) podjetja, v katerih ima proizvajalec neposredno ali posredno:
 - pooblastilo za uveljavljanje več kakor polovice glasovalnih pravic,
 - pooblastilo za imenovanje več kakor polovice članov nadzornega sveta, uprave ali organov, ki pravno zastopajo podjetje, ali
 - pravico vodenja poslovanja podjetja;
- (b) podjetja, ki imajo nad proizvajalcem neposredno ali posredno pravice ali pooblastila, naštete pod točko (a);
- (c) podjetja, v katerih ima podjetje iz točke (b) neposredno ali posredno pravice ali pooblastila, naštete pod točko (a);
- (d) podjetja, v katerih ima proizvajalec, skupaj z enim ali več podjetji iz točk (a), (b) ali (c), ali v katerih imajo dve ali več navedenih podjetij skupne pravice ali pooblastila, naštete pod točko (a);
- (e) podjetja, v katerih imajo pravice ali pooblastila iz (a) proizvajalci skupaj ali eno ali več njihovih povezanih podjetij iz točk (a) do (d) ter ena ali več tretjih oseb.

Člen 4

Cilji specifičnih emisij

Za koledarsko leto, ki se začne 1. januarja 2012, in za vsako naslednje koledarsko leto vsak proizvajalec osebnih vozil zagotovi, da njegove povprečne specifične emisije CO₂ ne presežejo cilja specifičnih emisij, ki je zanj določen v skladu s Prilogo I

, ali, če se proizvajalcu odobri odstopanje v skladu s členom 11, v skladu z navedenim odstopanjem.

Za namene določanja povprečne specifične emisije CO₂ vsakega proizvajalca, se upoštevajo naslednji odstotki vsakega proizvajalca osebnih avtomobilov, registriranih v referenčnem letu:

- 65 % v letu 2012,
- 75 % v letu 2013,
- 80 % v letu 2014,
- 100 % od 2015 dalje.

Člen 5

Olajšave

Pri izračunu povprečnih specifičnih emisij CO₂ vsak nov osebni avtomobil s specifičnimi emisijami CO₂ manj kot 50 g CO₂/km šteje za:

- 3,5 avtomobilov v letu 2012,
- 3,5 avtomobilov v letu 2013,
- 2,5 avtomobilov v letu 2014,
- 1,5 avtomobilov v letu 2015,
- 1 avtomobil v letu 2016.

Člen 6

Cilji specifičnih emisij za vozila na alternativna goriva

Da se ugotovi, ali proizvajalec upošteva cilje specifičnih emisij iz člena 4, se specifične emisije CO₂ do 31. decembra 2015 zmanjšajo za 5 % pri vsakem vozilu, načrtovanem za pogon na mešanico s 85 % etanola (E85), ki je v skladu z ustrezno zakonodajo Skupnosti ali evropskimi tehničnimi standardi, ob priznavanju boljše tehnologije in sposobnosti zmanjšanja emisij pogona na biogorivo. To zmanjšanje velja samo v primeru, če bodo tovrstna alternativna goriva, ki izpolnjujejo trajnostna merila za alternativna goriva, opredeljena v zadevni zakonodaji Skupnosti, na voljo v vsaj 30 % bencinskih črpalk v državi članici, kjer je vozilo registrirano.

Člen 7

Združevanje

1. Proizvajalci z izjemo proizvajalcev, ki se jim odobri odstopanje v skladu s členom 11, se lahko združujejo za namene doseganja svojih obveznosti iz člena 4.

2. Sporazum o združitvi se lahko nanaša na eno ali več koledarskih let, vendar je lahko vsak sporazum veljaven za skupno največ pet let in mora biti sklenjen najpozneje do vključno 31. decembra v prvem koledarskem letu, za katero se emisije združujejo. Proizvajalci, ki tvorijo združenje, Komisiji predložijo naslednje informacije:

- (a) imena proizvajalcev, ki so v združenju;
- (b) ime proizvajalca, ki je bil imenovan za vodjo združenja, ki bo kontaktna točka združenja in odgovoren za plačilo premije za presežne emisije, ki se lahko naloži proizvajalcem iz združenja v skladu s členom 9; ter
- (c) dokaze, da bo vodja združenja sposoben izpolnjevati obveznosti iz točke (b).

3. Če predlagani vodja združenja ne izpolni zahteve za plačilo premije za presežne emisije, ki se lahko naloži združenju proizvajalcev v skladu s členom 9, Komisija o tem obvesti proizvajalce.

4. Proizvajalci, ki so v združenju, Komisijo skupno obveščajo o možnih spremembah vodje ali njegovega finančnega statusa, če ta vpliva na njegovo sposobnost izpolnjevanja zahtev za plačilo premije za presežne emisije, naložene združenju v skladu s členom 9, kakršnih koli spremembah v združenju ali razpustitvi združenja.

5. Proizvajalci se lahko združujejo, če so njihovi sporazumi v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe ter če pod komercialno utemeljenimi pogoji omogočajo odprto, transparentno in nediskriminatorno sodelovanje vsakemu proizvajalcu, ki zaprosi za članstvo v združenju. Brez poseganja v splošne veljavnosti pravil Skupnosti o konkurenci za takšna združenja vsi člani združenja zlasti zagotovijo, da v okviru sporazuma o združitvi ne souporabljajo podatkov in si ne izmenjujejo informacij, razen naslednjih:

- (a) povprečne specifične emisije CO₂;
- (b) cilj specifičnih emisij;
- (c) skupno število registriranih vozil.

6. Odstavek 5 se ne uporablja, če so vsi proizvajalci, ki so vključeni v združenje del iste skupine povezanih proizvajalcev.

7. Proizvajalci združenja, za katerega se predložijo podatki Komisiji, se zaradi izpolnjevanja obveznosti iz člena 4 obravnavajo kot en proizvajalec, razen če se predloži obvestilo v skladu z odstavkom 3. Informacije o spremljanju in poročanju za posamezne proizvajalce ter za vsa združenja se bodo zabeležile in posredovale ter bodo na voljo v centralnem registru iz člena 8(4).

Člen 8

Spremljanje in nadzorovanje ter posredovanje podatkov o povprečnih emisijah

1. Za koledarsko leto, ki se začne 1. januarja 2010, in vsako naslednje koledarsko leto vsaka država članica beleži podatke za vsak nov osebni avtomobil, registriran na njenem ozemlju v skladu s delom A Priloge II. Ti podatki so na voljo proizvajalcem in njihovim pooblaščenim uvoznikom ali zastopnikom v vsaki državi članici. Države članice si kar najbolj prizadevajo zagotoviti pregledno delovanje poročevalnih organov. Vsaka država članica zagotovi, da se specifične emisije CO₂ osebnih avtomobilov, ki niso homologirani v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007, izmerijo in zabeležijo v certifikatu o skladnosti.

2. Do 28. februarja vsakega leta, prvič v letu 2011, vsaka država članica določi in Komisiji posreduje informacije, našete v delu B Priloge II, glede na predhodno koledarsko leto. Podatki se posredujejo v obliki, določeni v delu C Priloge II.

3. Na zahtevo Komisije država članica posreduje tudi popoln sklop podatkov, zbranih v skladu z odstavkom 1.

4. Komisija hrani podatke, ki jih posredujejo države članice v skladu s tem členom, v centralnem registru ter do 30. junija v vsakem letu, prvič v letu 2011, za vsakega proizvajalca začasno izračuna:

- (a) povprečne specifične emisije CO₂ v predhodnem koledarskem letu;
- (b) cilj specifičnih emisij v predhodnem koledarskem letu, ter
- (c) razliko med proizvajalčevimi povprečnimi specifičnimi emisijami CO₂ v predhodnem koledarskem letu ter njegov cilj specifičnih emisij za tekoče leto.

Komisija obvesti vsakega proizvajalca o začasnih izračunih, ki veljajo zanj. Obvestilo vključuje podatke za vsako državo članico o številu novih registriranih osebnih avtomobilov in njihovih specifičnih emisijah CO₂.

Register je javno dostopen.

5. Proizvajalci lahko v treh mesecih po prejemu obvestila o začasnem izračunu iz odstavka 4 te uredbe obvestijo Komisijo o kakršnih koli napakah v podatkih in navedejo državo članico, pri kateri naj bi se pojavile te napake.

Komisija prouči vsa obvestila proizvajalcev in do 31. oktobra potrdi ali spremeni začasne izračune iz odstavka 4.

6. Če se na podlagi izračuna iz odstavka 5 glede na leti 2010 ali 2011 Komisiji zazdi, da je proizvajalec s svojimi povprečnimi specifičnimi emisijami CO₂ za navedeno leto presegel svoj cilj specifičnih emisij, ga Komisija o tem obvesti.

7. Države članice imenujejo pristojni organ za zbiranje in posredovanje podatkov o spremljanju in nadzoru v skladu s to uredbo ter o imenovanem pristojnem organu obvestijo Komisijo najpozneje 8. december 2009. Komisija nato o tem obvesti Evropski parlament in Svet.

8. Za vsako koledarsko leto, za katerega se uporablja člen 6, države članice v skladu z navedenim členom posredujejo Komisiji informacije glede deleža bencinskih črpalk in trajnostnih meril v zvezi z E85.

9. Komisija lahko sprejme podrobna pravila za spremljanje in nadzorovanje ter posredovanje podatkov iz tega člena in za uporabo Priloge II v skladu z regulativnim postopkom iz člena 14(2).

Komisija lahko glede na izkušnje pri izvajanju te uredbe spremeni Prilogo II. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 14(3).

Člen 9

Premija za presežne emisije

1. Za vsako koledarsko leto od 2012 naprej, v katerem bodo povprečne specifične emisije CO₂ proizvajalca presegle cilj specifičnih emisij, ki bodo zanj veljale za navedeno leto, bo Komisija proizvajalcu ali, če gre za združenje, vodji združenja naložila plačilo premije za presežne emisije.

2. Premija za presežne emisije iz odstavka 1 se izračunava z uporabo naslednje formule:

(a) Od leta 2012 do leta 2018:

- (i) kjer povprečne specifične emisije CO₂ proizvajalca ne presežejo cilja specifičnih emisij za več kot 3 gCO₂/km:

$$((\text{presežne emisije} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{število novih osebnih avtomobilov};$$

- (ii) kjer povprečne specifične emisije CO₂ proizvajalca presežejo cilj specifičnih emisij za več kot 2 g CO₂/km a ne za več kot 3 g CO₂/km:

$$((\text{presežne emisije} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{število novih osebnih avtomobilov};$$

- (iii) kjer povprečne specifične emisije CO₂ proizvajalca presežejo cilj specifičnih emisij za več kot 1 g CO₂/km a ne za več kot 2 g CO₂/km:

$$((\text{presežne emisije} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{število novih osebnih avtomobilov};$$

- (iv) kjer povprečne specifične emisije CO₂ proizvajalca ne presežejo cilja specifičnih emisij za več kot 1 g CO₂/km:

$$(\text{presežne emisije} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{število novih osebnih avtomobilov}.$$

- (b) Od leta 2019:

$$(\text{presežne emisije} \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{število novih osebnih avtomobilov}.$$

Za namene tega člena „presežne emisije“, kakor so opredeljene v členu 4, pomenijo pozitivno število gramov na kilometer, s katerim so proizvajalčeve povprečne specifične emisije – upoštevajoč zmanjšanje emisij CO₂ zaradi izboljšanih inovativnih tehnologij – presegle njegov cilj specifičnih emisij v koledarskem letu, zaokroženo na najbližja tri decimalna mesta; in „število novih osebnih avtomobilov“ pomeni število proizvajalčevih novih osebnih avtomobilov, ki so bila registrirana v tem letu v skladu z merili postopnega uvajanja iz člena 4.

3. Komisija vzpostavi metode za zbiranje premij za presežne emisije iz odstavka 1.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 14(3).

4. Zneski premije za presežne emisije se štejejo za prihodek v splošnem proračunu Evropske unije.

Člen 10

Objava učinkovitosti proizvajalcev

1. Do 31. oktobra vsakega leta, prvič v letu 2011, Komisija objavi seznam, v katerem je za vsakega proizvajalca opredeljeno naslednje:

- (a) njegov cilj specifičnih emisij za predhodno koledarsko leto;

- (b) njegove povprečne specifične emisije CO₂ v predhodnem koledarskem letu;

- (c) razlika med proizvajalčevimi povprečnimi specifičnimi emisijami CO₂ v predhodnem koledarskem letu ter njegov cilj specifičnih emisij v navedenem letu;

- (d) povprečne specifične emisije CO₂ za vse nove osebne avtomobile v Skupnosti v predhodnem koledarskem letu; in

- (e) povprečna masa za vse nove osebne avtomobile v Skupnosti v predhodnem koledarskem letu.

2. Od 31. oktobra 2013 seznam, objavljen v skladu z odstavkom 1, navaja tudi ali je proizvajalec upošteval ali ne zahteve iz člena 4 glede na predhodno koledarsko leto.

Člen 11

Odstopanje za nekatere proizvajalce

1. Za odstopanje od cilja specifičnih emisij, izračunanih v skladu s Prilogo I, lahko zaprosi proizvajalec, ki je odgovoren za manj kot 10 000 novih osebnih avtomobilov, registriranih v Skupnosti v vsakem koledarskem letu ter:

- (a) ni del skupine povezanih proizvajalcev; ali

- (b) je del skupine povezanih proizvajalcev, ki je v celoti odgovorna za manj kot 10 000 novih osebnih avtomobilov, registriranih v Skupnosti v vsakem koledarskem letu; ali

- (c) je del skupine povezanih proizvajalcev, vendar vodi lastne proizvodne obrate in oblikovalni center.

2. Odstopanje, za katerega se zaprosi na podlagi odstavka 1 se lahko odobri za največ pet koledarskih let. Prošnja se vloži pri Komisiji in vključuje:

- (a) ime proizvajalca in kontaktne osebe, ki ga zastopa;

- (b) dokazilo o upravičenosti proizvajalca do odstopanja v skladu z odstavkom 1;

- (c) podrobne podatke o osebnih avtomobilih, ki se proizvajajo, vključno z maso in specifičnimi emisijami CO₂ teh osebnih avtomobilov; ter

- (d) cilj specifičnih emisij, skladen s proizvajalčevim potencialom za zmanjševanje emisij, vključno z gospodarskim in s tehnološkim potencialom za zmanjševanje njegovih specifičnih emisij CO₂ ob upoštevanju lastnosti trga za tip proizvedenega avtomobila.

3. Če Komisija meni, da je proizvajalec upravičen do posebnega odstopanja, za katerega se zaprosi na podlagi odstavka 1, in če meni, da je cilj zmanjšanja povprečnih specifičnih emisij CO₂, ki ga predlaga proizvajalec, skladen z njegovim potencialom za zmanjšanje emisij, vključno z gospodarskim in tehnološkim potencialom za zmanjšanje specifičnih emisij CO₂, mu ob upoštevanju lastnosti trga za tip proizvedenega avtomobila odobri posebno odstopanje. Odstopanje začne veljati 1. januarja leta, ki sledi dnevno, ko je bilo odstopanje odobreno.

4. Prošnja za odstopanje od cilja specifičnih emisij, izračunanih v skladu s Prilogo I, lahko vloži proizvajalec, ki je skupaj z vsemi svojimi povezanimi podjetji odgovoren za 10 000 do 300 000 novih osebnih avtomobilov, registriranih v Skupnosti vsako koledarsko leto.

Takšno prošnjo lahko vloži proizvajalec sam ali skupaj s katerim koli od svojih povezanih podjetij. Prošnja se vloži pri Komisiji in vključuje:

- (a) vse podatke iz odstavkov 2(a) in (c), vključno s podatki o povezanih podjetjih, kjer je to potrebno;
- (b) cilj, ki je zmanjšanje za 25 % glede na povprečne specifične emisije CO₂ leta 2007, ali kadar več povezanih podjetij vloži eno prošnjo, za 25 % glede na njihove povprečne specifične emisije CO₂ leta 2007.

Če podatki o povprečnih specifičnih emisijah CO₂ proizvajalca za leto 2007 ne obstajajo, Komisija določi ustrezní cilj zmanjšanja na podlagi najboljših razpoložljivih tehnologij za zmanjšanje emisij CO₂, ki se uporabljajo v osebnih avtomobilih primerljive mase, in ob upoštevanju značilnosti trga za vrsto avtomobila, ki se proizvaja. Ta cilj uporablja vlagatelj za namene točke (b).

Komisija proizvajalcu odobri odstopanje, ko se ugotovi, da so izpolnjena merila za odstopanje iz tega odstavka.

5. Proizvajalec, za katerega velja odstopanje na podlagi tega člena, Komisijo takoj obvesti o kakršni koli spremembi, ki vpliva ali bi lahko vplivala na njegovo upravičenost do odstopanja.

6. Če Komisija na podlagi obvestila iz odstavka 5 ali iz drugega razloga meni, da proizvajalec ni več upravičen do odstopanja, ga razveljavi z začetkom veljavnosti 1. januarja naslednjega koledarskega leta in o tem obvesti proizvajalca.

7. Če proizvajalec ne doseže specifičnega cilja zmanjšanja emisij, Komisija proizvajalcu naloži plačilo premije za presežne emisije, kakor je določeno v členu 9.

8. Komisija lahko sprejme podrobne določbe za izvajanje odstavkov od (1) do (7), med drugim o obrazložitvi meril za upravičenost do odstopanja, o vsebini prošenj in o vsebini in načinu ocenjevanja programov za zmanjšanje specifičnih emisij CO₂.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 14(3).

9. Prošnja za odstopanje, ki vključuje podporno dokumentacijo, obvestila iz odstavka 5, razveljavitve iz odstavka 6 in katekologi premijo za presežne emisije iz odstavka 7 ter ukrepi, sprejeti na podlagi odstavka 8, se dajo na razpolago javnosti v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (¹).

Člen 12

Ekološke inovacije

1. Na prošnjo dobavitelja ali proizvajalca se upoštevajo prihranki CO₂, doseženi z uporabo inovativnih tehnologij. Skupni prispevek teh tehnologij k zmanjšanju ciljne vrednosti povprečne specifične emisije posameznega proizvajalca je lahko največ 7 g CO₂/km.

2. Komisija do leta 2010 sprejme podrobne določbe o postopku potrjevanja takšnih inovativnih tehnologij v skladu z regulativnim postopkom iz člena 14(2). Te podrobne določbe temeljijo na naslednjih merilih za inovativne tehnologije:

- (a) dobavitelj ali proizvajalec mora doseči prihranke CO₂, dosežene z uporabo inovativnih tehnologij;
- (b) inovativne tehnologije morajo preverjeno prispevati k zmanjšanju CO₂;
- (c) inovativne tehnologije ne smejo biti zajete v standardnih preskusnih ciklih za merjenje CO₂ ali v obveznih določbah, ki izhajajo iz dodatnih dopolnilnih ukrepov v zvezi z zmanjšanjem za 10 g CO₂/km iz člena 1, ali biti obvezne po drugih določbah zakonodaje Skupnosti.

3. Dobavitelj ali proizvajalec, ki vloži prošnjo, da bi bil njegov ukrep potrjen kot inovativna tehnologija, Komisiji predloži poročilo, vključno s poročilom o preverjanju, ki ga pripravi neodvisni ali priglašeni organ. V primeru medsebojnega vplivanja med tem ukrepom in drugo že potrjeno inovativno tehnologijo se v poročilu to medsebojno vplivanje navede, v poročilu o preverjanju pa se oceni, koliko se zaradi takšnega medsebojnega vplivanja spremeni zmanjšanje emisij, doseženo s posameznim ukrepom.

(¹) UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

4. Doseženo zmanjšanje potrди Komisija na podlagi meril iz odstavka 2.

Člen 13

Pregled in poročanje

1. Leta 2010 Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o pregledu napredka pri izvajanju celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil.

2. Do 31. oktobra 2014 in nato vsaka tri leta se sprejmejo ukrepi za spremembo Priloge I za prilagoditev števila M₀, opredeljenega v navedeni prilogi, povprečni masi novih osebnih avtomobilov iz preteklih treh koledarskih let.

Ti ukrepi prvič začnejo veljati 1. januarja 2016 in nato vsaka tri naslednja leta.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 14(3).

3. Od leta 2012 dalje Komisija izvaja oceno učinka, da bi v skladu s členom 14(3) Uredbe (ES) št. 715/2007 pregledala postopke za merjenje emisij CO₂ iz navedene uredbe. Komisija zlasti predloži predloge za prilagoditev postopkov, tako da odražajo dejansko vedenje vozil v zvezi z emisijami CO₂, in da vključijo odobrene inovativne tehnologije iz člena 12, ki bi jih lahko uporabili v preskusnih ciklih. Komisija zagotovi, da se ti postopki redno preverjajo.

Po datumu začetka uporabe revidiranega postopka za merjenje emisij CO₂ inovativne tehnologije ne bodo več odobrene v skladu s postopkom iz člena 12.

4. Do leta 2010 Komisija pregleda Direktivo 2007/46/ES, tako da vsak tip/varianta/različica ustreza eni skupini inovativnih tehnologij.

5. Komisija do 1. januarja 2013 konča pregled ciljev specifičnih emisij v Prilogi I in odstopanj iz člena 11, da bi opredelila:

— načine za doseglo dolgoročnega cilja 95 g CO₂/km do leta 2020, ki bodo stroškovno učinkoviti, in

— vidike izvajanja tega cilja, vključno s premijo za presežne emisije.

Komisija na podlagi takšnega pregleda in njegove ocene učinka, ki vključuje splošno oceno učinka na avtomobilsko industrijo in njene odvisne industrije, po potrebi pripravi predlog za spremembo te uredbe na način, ki bo kar se da nepristranski glede konkurence ter socialno pravičen in trajnosten.

6. Komisija do leta 2014 po oceni učinka objavi poročilo o razpoložljivosti podatkov o odtisih in njihovi uporabi kot kazalec uporabnosti za določitev ciljev specifičnih emisij in po potrebi posreduje predlog Evropskemu parlamentu in Svetu za spremembo Priloge I.

7. Sprejmejo se ukrepi za potrebno prilagoditev formuli iz Priloge I, da bi bile vidne vse spremembe v regulativnem preskusnem postopku za merjenje specifičnih emisij CO₂.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 14(3).

Člen 14

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 9 Odločbe št. 280/2004/ES⁽¹⁾.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 15

Razveljavitev

Odločba št. 1753/2000/ES se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2010.

Vendar pa se členi 4, 9 in 10 navedene odločbe še naprej uporabljajo, dokler Komisija Evropskemu parlamentu ne predloži poročila s podatki o spremljanju in nadzorovanju za koledarsko leto 2009.

⁽¹⁾ Odločba št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov v Skupnosti in o izvajanju Kjotskega protokola (UL L 49, 19.2.2004, str. 1).

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 23. aprila 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. ETTERING

Za Svet
Predsednik
P. NEČAS

PRILOGA I

CILJI SPECIFIČNIH EMISIJ

1. Specifične emisije CO₂ za vsak nov osebni avtomobil merjene v gramih na kilometer, se za namen izračunov v tej prilogi določijo po naslednji formuli:

- (a) Od leta 2012 do leta 2015:

$$\text{Specifične emisije CO}_2 = 130 + a \times (M - M_0)$$

Kjer:

M = masa vozila v kilogramih (kg)

M₀ = 1 372,0

a = 0,0457

- (b) Od leta 2016:

$$\text{Specifične emisije CO}_2 = 130 + a \times (M - M_0)$$

Kjer:

M = masa vozila v kilogramih (kg)

M₀ = vrednost, sprejeta v skladu s členom 13(2)

a = 0,0457

2. Cilj specifičnih emisij se za proizvajalca v koledarskem letu izračuna kot povprečje specifičnih emisij CO₂ iz vsakega novega osebnega avtomobila, ki ga je proizvedel, registriranega v koledarskem letu.
-

PRILOGA II

SPREMLJANJE IN NADZOROVANJE TER POSREDOVANJE PODATKOV O EMISIJAH

DEL A – Zbiranje podatkov o novih osebnih avtomobilih in določanje informacij o spremljanju emisij CO₂

1. V koledarskem letu, ki se začne 1. januarja 2010, in vsakem naslednjem koledarskem letu vsaka država članica za vsak nov osebni avtomobil, ki ga registrira na svojem ozemlju, beleži naslednje podatke:
 - (a) proizvajalca;
 - (b) tip, varianto in različico;
 - (c) specifične emisije CO₂ (v g/km);
 - (d) maso (v kg)
 - (e) medosno razdaljo (v mm); ter
 - (f) kolotek (v mm).
2. Podrobnosti iz točke 1 izhajajo iz potrčila o skladnosti za zadevni osebni avtomobil. Če sta v certifikatu o skladnosti navedeni tako najmanjša kot tudi največja masa osebnega vozila, države članice za namene te uredbe uporabijo le podatek o največji masi. Pri vozilih z dvogorivnim motorjem (bencin/plin), katerih certifikati o skladnosti kažejo specifične emisije CO₂ za obe vrsti goriva, države članice uporabijo le vrednost, merjeno za plin.
3. V koledarskem letu, ki se začne 1. januarja 2010, in vsakem naslednjem koledarskem letu vsaka država članica v skladu s postopki iz dela B za vsakega proizvajalca določi:
 - (a) skupno število novih osebnih avtomobilov, registriranih na njihovem ozemlju;
 - (b) povprečje specifičnih emisij CO₂, kot je določeno v točki 2 dela B te priloge;
 - (c) povprečno maso, kot je določeno v točki 3 dela B te priloge;
 - (d) za vsako različico vsake variante vsakega tipa novega osebnega vozila:
 - (i) skupno število novih osebnih vozil, registriranih na njihovem ozemlju, kot je določeno v točki 1 dela B te priloge;
 - (ii) specifične emisije CO₂ in del zmanjšanja emisij, ki je posledica inovativnih tehnologij v skladu s členom 12 ali vozil na alternativo gorivo v skladu s členom 6;
 - (iii) maso;
 - (iv) odtis avtomobila, kot je določeno v točki 5 dela B te priloge.

DEL B – Metodologija za določanje podatkov o spremljanju in nadzorovanju emisij CO₂ za nova osebna vozila

Podatki o spremljanju in nadzorovanju, ki jih morajo države članice določiti v skladu s točko 3 dela A, se določijo v skladu z metodologijo iz tega dela.

1. Skupno število registriranih novih osebnih vozil (N)

Države članice določijo število novih osebnih avtomobilov, registriranih na njihovem ozemlju v zadevnem letu spremljanja (N).

2. Povprečje specifičnih emisij CO₂ novih osebnih avtomobilov (S_{ave})

Povprečje specifičnih emisij CO₂ novih osebnih vozil, registriranih na ozemlju držav članic v letu spremljanja (S_{ave}), se izračuna tako, da se vsota specifičnih emisij CO₂ iz vseh novih osebnih avtomobilov (S) deli s številom novih osebnih avtomobilov (N).

$$S_{ave} = (1 / N) \times \Sigma S$$

3. Povprečna masa novih osebnih avtomobilov

Povprečna masa vseh novih osebnih avtomobilov, registriranih na ozemlju držav članic v letu spremljanja (M_{ave}), se izračuna tako, da se vsota mas vseh novih osebnih avtomobilov (M) deli s številom novih osebnih avtomobilov (N).

$$M_{ave} = (1 / N) \times \Sigma M$$

4. Porazdelitev po različicah novih osebnih avtomobilov

Za vsako različico vsake variante vsakega tipa novega osebnega avtomobila se zabeležijo število na novo registriranih osebnih avtomobilov, masa vozil, specifične emisije CO₂ in odtis avtomobila.

5. Odtis

Odtis avtomobila se izračuna tako, da se medosna razdalja pomnoži s kolotekom avtomobila.

DEL C – Oblika za prenos podatkov

Države članice za vsakega proizvajalca vsako leto predložijo podatke iz točke 3 dela A v naslednjih oblikah:

Zbirni podatki:

Leto:				
Proizvajalec	Skupno število registriranih novih osebnih vozil	Povprečje specifičnih emisij CO ₂ (v g/km)	Povprečna masa (v kg)	Povprečni odtis (v m ²)
(Proizvajalec 1)
(Proizvajalec 2)
...
Skupaj (vsi proizvajalci)

Podrobni podatki na ravni proizvajalca:

Leto	Proizvajalec	Tip avtomobila	Varianta	Različica	Inovativna tehnologija (*) ali skupina inovativnih tehnologij oziroma vozilo na alternativno gorivo (**)	Znamka	Trgovsko ime	Skupaj (nove registracije)	Specifične emisije CO ₂ (v g/km)	Masa (v kg)	Odtis (v m ²)	Zmanjšanje emisij z inovativnimi tehnologijami (*) ali zmožnostjo uporabe alternativnega goriva (**)
Leto 1	(Ime proizvajalca 1)	(ime tipa 1)	(ime variante 1)	(ime različice 1)	
Leto 1	(Ime proizvajalca 1)	(ime tipa 1)	(ime variante 1)	(ime različice 2)	
Leto 1	(Ime proizvajalca 1)	(ime tipa 1)	(ime variante 2)	(ime različice 1)	
Leto 1	(Ime proizvajalca 1)	(ime tipa 1)	(ime variante 2)	(ime različice 2)	
Leto 1	(Ime proizvajalca 1)	(ime tipa 2)	(ime variante 1)	(ime različice 1)	
Leto 1	(Ime proizvajalca 1)	(ime tipa 2)	(ime variante 1)	(ime različice 2)	
Leto 1	(Ime proizvajalca 1)	(ime tipa 2)	(ime variante 2)	(ime različice 1)	
Leto 1	(Ime proizvajalca 1)	(ime tipa 2)	(ime variante 2)	(ime različice 2)	
Leto 1	(Ime proizvajalca 1)
Leto 1	(Ime proizvajalca 1)
Leto 1	(Ime proizvajalca 1)
Leto 1	(Ime proizvajalca 1)
Leto 1	(Ime proizvajalca 1)

(*) V skladu s členom 6.

(**) V skladu s členom 12.

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2009/28/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. aprila 2009

o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti členov 175(1) in 95 Pogodbe v povezavi s členi 17, 18 in 19 te direktive,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Nadzor porabe energije v Evropi ter večja uporaba energije iz obnovljivih virov skupaj s prihranki energije in večjo energetske učinkovitostjo so pomembni deli svežnja ukrepov, potrebnih za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in izpolnitev Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o podnebnih spremembah ter nadaljnjih obveznosti Skupnosti in mednarodnih obveznosti glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov po letu 2012. Prav tako imajo ta dejstva pomembno vlogo pri spodbujanju zanesljivosti oskrbe z energijo in tehnološkega razvoja in inovacij ter zagotavljanju možnosti za zaposlovanje in regionalni razvoj, zlasti na podeželskih in odročnih območjih.
- (2) Zlasti so večje tehnološke izboljšave, spodbude za večjo uporabo javnega prometa in njegovo širitev, uporaba energetske učinkovitih tehnologij in uporaba energije iz obnovljivih virov v prometu nekatera od najučinkovitejših sredstev, s katerimi lahko Skupnost zmanjša svojo odvisnost od uvožene nafte v prometnem sektorju (kjer je

zanesljivost oskrbe največji problem) in vpliva na trg z gorivi, namenjenimi uporabi v prometu.

- (3) Ugotovljene so bile priložnosti za vzpostavitev gospodarske rasti z inovacijami in trajnostno konkurenčno energetske politiko. Proizvodnja energije iz obnovljivih virov je pogosto odvisna od lokalnih ali regionalnih malih in srednje velikih podjetij (MSP). Priložnosti za rast in delovna mesta, ki jih prinašajo naložbe v regionalne in lokalne obnovljive vire energije v državah članicah in njihovih regijah, so pomembne. Zato bi morale Komisija in države članice podpreti nacionalne in regionalne razvojne ukrepe na teh področjih, spodbujati izmenjavo najboljših praks pri proizvodnji energije iz obnovljivih virov med lokalnimi in regionalnimi razvojnimi pobudami ter spodbujati financiranje iz strukturnih skladov na tem področju.
- (4) Pri dajanju prednosti razvoju trga za obnovljive vire energije je treba upoštevati pozitiven vpliv na možnosti za regionalni in lokalni razvoj, izvozne možnosti, socialno kohezijo in zaposlitvene možnosti, zlasti kar zadeva mala in srednja podjetja ter neodvisne proizvajalce energije.
- (5) Da bi se zmanjšale emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in odvisnost Skupnosti od uvoza energije, bi morala biti razvoj obnovljivih virov energije in večanje energetske učinkovitosti tesno povezana.
- (6) Primerno bi bilo podpreti fazo predstavitev in trženja decentraliziranih tehnologij za energijo iz obnovljivih virov. Premik k decentralizirani proizvodnji energije ima več prednosti, vključno z izkoriščanjem lokalnih virov energije, večjo lokalno varnost oskrbe z energijo, krajše prevozne poti ter manjšo izgubo energije pri prenosu. Takšna decentralizacija spodbuja tudi razvoj skupnosti in kohezijo z zagotavljanjem virov dohodka in ustvarjanjem lokalnih delovnih mest.

⁽¹⁾ UL C 77, 31.3.2009, str. 43.

⁽²⁾ UL C 325, 19.12.2008, str. 12.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 6. aprila 2009

- (7) V Direktivi 2001/77/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2001 o spodbujanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije na notranjem trgu z električno energijo ⁽¹⁾ in Direktivi 2003/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. maja 2003 o pospeševanju rabe biogoriv in drugih obnovljivih goriv v sektorju prevoza ⁽²⁾ so določene opredelitve za različne vrste energije iz obnovljivih virov. V Direktivi 2003/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo ⁽³⁾ so določene opredelitve za sektor električne energije na splošno. Zaradi pravne varnosti in jasnosti je ustrezno, da se v tej direktivi uporabljajo enake ali podobne opredelitve.
- (8) Iz Sporočila Komisije z dne 10. januarja 2007 z naslovom „Časovni načrt obnovljive energije – obnovljiva energija v 21. stoletju: izgradnja trajnejše prihodnosti“ je razvidno, da sta 20-odstotni skupni delež energije iz obnovljivih virov in 10-odstotni delež energije iz obnovljivih virov v prometu ustrezna in dosegljiva cilja ter da bo okvir, ki vključuje obvezne cilje, poslovni skupnosti zagotovil dolgoročno stabilnost, ki jo ta potrebuje za trajnostne naložbe v sektorju obnovljive energije, s katerimi bo možno zmanjšati odvisnost od uvoženih fosilnih goriv in spodbuditi uporabo novih energetske tehnologij. Ti cilji obstajajo v povezavi z 20-odstotnim izboljšanjem energetske učinkovitosti do leta 2020, ki je določeno v sporočilu Komisije z dne 19. oktobra 2006 z naslovom „Akcijski načrt za energetske učinkovitost: uresničitev možnosti“, ki ga je marca 2007 potrdil Evropski svet, Evropski parlament pa v svoji resoluciji z dne 31. januarja 2008 o navedenem akcijskem načrtu.
- (9) Evropski svet je na zasedanju marca 2007 znova potrdil zavezanost Skupnosti razvoju energije iz obnovljivih virov na ravni celotne Skupnosti po letu 2010. Potrdil je obvezni cilj 20-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v skupni porabi energije Skupnosti do leta 2020 in obvezni najmanj 10-odstotni cilj, ki ga morajo doseči vse države članice pri deležu biogoriv v porabi bencina in dizelskega goriva v prometu do leta 2020, ki se uvedejo na stroškovno učinkovit način. Poudaril je, da je zavezujoč značaj cilja za biogoriva ustrezen, če bo proizvodnja trajnostna in bo na tržišču na voljo druga generacija biogoriv ter se Direktiva 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ⁽⁴⁾ spremeni tako, da se upoštevajo ustrezne ravni mešanja. Evropski svet je na zasedanju marca 2008 ponovno poudaril, da je bistveno razviti in izpolniti učinkovita trajnostna merila za biogoriva ter zagotoviti, da bo druga generacija biogoriv na voljo na trgu. Evropski svet je tudi na zasedanju junija 2008 opozoril na trajnostna merila in razvoj biogoriv druge generacije ter poudaril, da je treba oceniti morebitne vplive proizvodnje biogoriv na kmetijske prehranske izdelke in po potrebi ukrepati, da bi odpravili pomanjkljivosti. Navedel je še, da naj bi se pripravila tudi nadaljnja ocena okoljskih in socialnih posledic proizvodnje in porabe biogoriv.
- (10) Evropski parlament je v svoji Resoluciji z dne 25. septembra 2007 o časovnem načrtu za obnovljivo energijo v Evropi ⁽⁵⁾ pozval Komisijo, naj do konca leta 2007 predstavi predlog za zakonodajni okvir za energijo iz obnovljivih virov, sklicujoč se na pomen določitve ciljev za deleže energije iz obnovljivih virov na ravni Skupnosti in držav članic.
- (11) Treba je določiti pregledna in jasna pravila za izračun deleža energije iz obnovljivih virov in za opredelitev teh virov. V tem okviru bi bilo treba vključiti energijo oceanov in drugih vodnih teles v obliki valovanja, morskih tokov, plimovanja, gradientov temperature ali slanosti oceanov.
- (12) Uporaba kmetijskih materialov, kot so hlevski gnoj, gnojevka in drugi živalski in organski odpadki, za proizvodnjo bioplina ima zaradi velike možnosti za prihranek emisij toplogrednih plinov zelo velike prednosti za okolje v smislu proizvodnje energije za ogrevanje in električne energije ter tudi pri uporabi teh materialov kot biogoriva. Obrati za pridobivanje bioplina lahko zaradi decentraliziranega značaja in regionalne strukture naložb znatno prispevajo k trajnostnemu razvoju podeželja in zagotovijo kmetom nove možnosti dohodka.
- (13) Glede na stališča, ki so jih zavzeli Evropski parlament, Svet in Komisija, je primerno določiti obvezne nacionalne cilje, skladne z 20-odstotnim deležem energije iz obnovljivih virov in 10-odstotnim deležem energije iz obnovljivih virov v sektorju prometa v porabi energije Skupnosti do leta 2020.
- (14) Glavni namen zavezujočih nacionalnih ciljev je zagotoviti gotovost za investitorje in spodbuditi trajen razvoj tehnologij, s katerimi se pridobiva energijo iz vseh vrst obnovljivih virov. Odlaganje odločitve o tem, ali je cilj zavezujoč, na prihodnost zato ni primerno.

⁽¹⁾ UL L 283, 27.10.2001, str. 33.

⁽²⁾ UL L 123, 17.5.2003, str. 42.

⁽³⁾ UL L 176, 15.7.2003, str. 37.

⁽⁴⁾ UL L 350, 28.12.1998, str. 58.

⁽⁵⁾ UL C 219 E, 28.8.2008, str. 82.

- (15) Izhodišča, potenciali energije iz obnovljivih virov in nabori energetskega virov držav članic se razlikujejo. Zato je treba 20-odstotni cilj Skupnosti prevesti v posamezne cilje za vsako državo članico ob ustreznem upoštevanju poštene in ustrezne porazdelitve, različnih izhodišč in potencialov držav članic, vključno z obstoječim deležem energije iz obnovljivih virov in naborom energetskega virov. To je primerno storiti tako, da se potrebno skupno povečanje v uporabi energije iz obnovljivih virov porazdeli med države članice na podlagi enakovrednega povečanja deleža vsake države članice, ki je ponderirano glede na bruto domači proizvod in prilagojeno tako, da so upoštevana njihova izhodišča, za izračun obnovljive energije pa se uporabi končna bruto poraba energije, ob upoštevanju preteklih prizadevanj držav članic glede uporabe energije iz obnovljivih virov.
- (16) Nasprotno pa je primerno, da se 10-odstotni cilj za energijo iz obnovljivih virov v prometu določi na enaki ravni za vsako državo članico, da se zagotovita usklajenost specifikacij za goriva, namenjena uporabi v prometu, in njihova razpoložljivost. Ker je trgovanje z gorivi, namenjenimi uporabi v prometu, enostavno, bodo lahko države članice, ki imajo manj ustreznih virov, zlahka dobile biogoriva za promet kod drugod. Čeprav bi bilo za Skupnost tehnično možno, da izpolni svoj cilj za uporabo energije iz obnovljivih virov v prometu iz samo domače proizvodnje, je verjetno in zaželeno, da se cilj dejansko izpolni s kombinacijo domače proizvodnje in uvoza. Zato mora Komisija spremljati ponudbo biogoriv na trgu Skupnosti in po potrebi predlagati ustrezne ukrepe, da bi dosegla uravnotežen pristop med domačo proizvodnjo in uvozom ter upoštevala med drugim razvoj več- in dvostranskih trgovinskih pogajanj ter vidikov, povezanih z okoljem, socialnimi in gospodarskimi vidiki in zanesljivostjo oskrbe z energijo.
- (17) Izboljšanje energetske učinkovitosti je bistveni cilj Skupnosti, namreč doseči 20-odstotno izboljšanje energetske učinkovitosti do leta 2020. Ta cilj ima skupaj z veljavno in prihodnjo zakonodajo, vključno z Direktivo 2002/91/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb ⁽¹⁾, Direktivo 2005/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2005 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, ki rabijo energijo ⁽²⁾, in Direktivo 2006/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o učinkovitosti rabe končne energije in o energetske storitvah ⁽³⁾, glavno vlogo pri zagotavljanju, da se cilji na področju podnebja in energije dosežejo ob najnižjih stroških, ustvari pa lahko tudi nove priložnosti za gospodarstvo EU. Politike o energetske učinkovitosti in varčevanju z energijo so med najučinkovitejšimi načini za povečanje odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov za države članice, kar jim bo omogočilo lažje doseganje ciljev glede energije iz obnovljivih virov iz te direktive, tako splošnih nacionalnih ciljev kot ciljev v prometu.
- (18) Države članice bodo morale bistveno izboljšati energetske učinkovitost v vseh sektorjih, da bi lažje dosegle svoje cilje glede energije iz obnovljivih virov, ki so izraženi kot odstotek bruto končne porabe energije. Energetske učinkovitost v prometnem sektorju je nujna, saj bo verjetno vse težje na trajnosten način doseči obvezen cilj odstotka energije iz obnovljivih virov, če se bo celotno povpraševanje po energiji za promet še naprej višalo. Obvezni 10-odstotni cilj za promet, ki ga morajo doseči vse države članice, je treba zato opredeliti kot tisti delež končne bruto porabljene energije v prometu, ki bo dosežen z uporabo energije iz vseh obnovljivih virov, ne le z uporabo biogoriv.
- (19) Da bi države članice dosegle obvezne splošne nacionalne cilje, bi se morale orientirati po okvirni usmeritvi, na podlagi katere je zarisana pot do dosege končnih obveznih ciljev. Izoblikovati bi se morale nacionalne akcijske načrte za energijo iz obnovljivih virov, ki vključujejo informacije o sektorskih ciljih, pri tem pa upoštevati, da se lahko biomasa uporablja na različne načine, zaradi česar je bistveno, da se mobilizirajo novi viri biomase. Poleg tega bi morale države članice določiti ukrepe za doseg navedenih ciljev. Vsaka država članica bi morala ob oceni svoje pričakovane končne bruto porabe energije v svojem nacionalnem akcijskem načrtu za obnovljivo energijo presoditi, kako lahko ukrepi za energetske učinkovitost in varčevanje z energijo prispevajo k doseganju nacionalnih ciljev. Države članice bi morale upoštevati optimalno kombinacijo tehnologij energetske učinkovitosti in energije iz obnovljivih virov.
- (20) Da se lahko izkoristijo prednosti tehnološkega napredka in prihrankov obsega, bi morala omenjena usmeritev upoštevati možnost hitrejše rasti uporabe energije iz obnovljivih virov v prihodnosti. Na ta način se lahko posebna pozornost nameni sektorjem, ki so nesorazmerno prizadeti zaradi pomanjkanja tehnološkega napredka in ekonomije obsega, zaradi česar niso dovolj razviti, vendar bi lahko ti sektorji v prihodnosti znatno prispevali k doseganju ciljev za leto 2020.
- (21) Okvirna usmeritev bi morala za izhodišče vzeti leto 2005, ker je to zadnje leto, za katero so na voljo zanesljivi podatki o nacionalnih deležih energije iz obnovljivih virov.

⁽¹⁾ UL L 1, 4.1.2003, str. 65.

⁽²⁾ UL L 191, 22.7.2005, str. 29.

⁽³⁾ UL L 114, 27.4.2006, str. 64.

- (22) Za dosegajo ciljev te direktive morajo Skupnost in države članice nameniti znatna finančna sredstva za raziskave in razvoj tehnologij na področju energije iz obnovljivih virov. Evropski inštitut za inovacije in tehnologijo bi moral veliko prednost nameniti raziskavam in razvoju tehnologij za energijo iz obnovljivih virov.
- (23) Države članice lahko spodbujajo lokalne in regionalne organe pri postavljanju ciljev, ki presegajo nacionalne, ter vključijo lokalne in regionalne organe v oblikovanje nacionalnih akcijskih načrtov za obnovljivo energijo in osveščanje o prednostih energije iz obnovljivih virov.
- (24) Skupnosti in države članice bi morale spodbujati večjo mobilizacijo obstoječih rezerv lesa in razvoj novih gozdarskih sistemov, da bi v celoti izkoristili potencial biomase.
- (25) Države članice imajo različne možnosti za razvoj obnovljive energije in na nacionalni ravni uporabljajo različne programe podpore za energijo iz obnovljivih virov. Večina držav članic uporablja programe podpore, v okviru katerih je pomoč namenjena le energiji iz obnovljivih virov, ki se proizvede na njihovem ozemlju. Za dobro delovanje nacionalnih programov podpore je bistvenega pomena, da lahko države članice nadzorujejo učinke in stroške svojih nacionalnih programov podpore v skladu s svojim potencialom. Pomembno sredstvo za doseganje cilja te direktive je, da se zagotovi pravilno delovanje nacionalnih programov podpore, kot v skladu z Direktivo 2001/77/ES, da bi ohranili zaupanje vlagateljev, državam članicam pa omogočili, da predvidijo učinkovite nacionalne ukrepe za izpolnjevanje ciljev. Namen te direktive je omogočiti čezmejno podporo za obnovljive vire energije brez poseganja v nacionalne programe podpore. Direktiva uvaja neobvezne mehanizme za sodelovanje med državami članicami, v okviru katerih se lahko dogovorijo, v kolikšni meri ena država članica podpira proizvodnjo energije v drugi državi članici in kakšen delež nacionalnih ciljev naj bi proizvodnja energije iz obnovljivih virov predstavljala v eni izmed teh držav članic. Da bi zagotovili učinkovitost obeh ukrepov za izpolnjevanje ciljev, namreč nacionalnih programov podpore in mehanizmov za sodelovanje, je bistvenega pomena, da države članice lahko določijo, ali in v kolikšni meri se njihovi programi nacionalne podpore uporabljajo za energijo iz obnovljivih virov, proizvedeno v drugih državah članicah, in da se o tem dogovorijo s pomočjo mehanizmov za sodelovanje, predvidenih v tej direktivi.
- (26) Zaželeno je, da bi cene energije odražale zunanje stroške proizvodnje in porabe energije, vključno z ustreznimi okoljskimi, socialnimi in zdravstvenimi stroški.
- (27) Javna podpora je potrebna za doseganje ciljev Skupnosti, ki zadevajo širjenje električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, vsaj dokler cene električne energije na notranjem trgu ne bodo odražale celotnih okoljskih in socialnih stroškov ter koristi uporabljenih virov energije.
- (28) Skupnost in države članice si morajo prizadevati za zmanjšanje celotne energetske porabe v prometu in povečanje energetske učinkovitosti v prometu. Glavna sredstva za zmanjšanje porabe energije v prometu vključujejo načrtovanje prometa, podporo javnemu prevozu, povečanje deleža električnih avtomobilov v proizvodnji in proizvodnjo avtomobilov, ki so energetske učinkovitejši in manjši, tako po zunanjih merah kot po prostornini motorja.
- (29) Države članice bi si morale prizadevati za diverzifikacijo energije iz obnovljivih virov v vseh prometnih sektorjih. Komisija bi morala do 1. junija 2015 Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo, v katerem bo predstavila možnost povečanja uporabe obnovljive energije v vsakem prometnem sektorju.
- (30) Pri izračunu prispevka vodne in vetrne energije za namene te direktive bi bilo treba učinke podnebnih razlik uravnotežiti z uporabo normalizacijskega pravila. Poleg tega električna energija, proizvedena v akumulacijskih prečrpalnih napravah z vodo, ki je bila najprej prečrpana navzgor, ne bi smela biti obravnavana kot električna energija, proizvedena iz obnovljivih virov.
- (31) Toplotne črpalke, ki omogočajo uporabo aerotermalne, geotermalne ali hidrotermalne toplote pri koristni temperaturni ravni, za svoje delovanje potrebujejo električno ali drugačno pomožno energijo. Zato bi bilo treba energijo, ki se uporablja za pogon toplotnih črpalk, odšteti od skupne uporabne energije. Upoštevati bi se morale samo toplotne črpalke, katerih produkt znatno presega primarno energijo, ki je potrebna za njihov pogon.
- (32) Pasivni energetske sistemi izkoriščajo konstrukcijo zgradbe za izrabo energije. Ta se šteje za prihranjeno energijo. Da se prepreči dvojno upoštevanje, se energija, uporabljena na ta način, zato ne bi smela upoštevati za namene te direktive.
- (33) V nekaterih državah članicah delež letalstva predstavlja velik delež njihove končne porabe energije. Zaradi trenutnih tehnoloških in regulativnih omejitev, ki preprečujejo uporabo biogoriv v letalstvu, je primerno, da se od takim državam članicam odobri delno izvzetje, tako da se od njihove končne porabe energije iz nacionalnega letalstva odšteje vsota, za katero so 1,5-krat presegle povprečje bruto končne porabe energije na ravni Skupnosti v letalstvu za leto 2005, kot jo je ocenil Eurostat, tj. 6,18 %. Za Ciper in Malto je zaradi njune otoške in obrobne narave letalstvo temeljni način transporta, tako za njihove državljane kot tudi za njihovo gospodarstvo. To ima za Ciper in

Malto posledico neproporcionalno visoko bruto končno porabo energije v nacionalnem letalstvu, to je več kot trikratno povprečje Skupnosti za leto 2005, kar pomeni, da trenutno tehnične in regulativne omejitve nanje vplivajo neproporcionalno. Zato je primerno, da se za navedeni državi odobri izjema za vsoto, za katero presegajo povprečje bruto končne porabe energije na ravni Skupnosti v letalstvu za leto 2005, kot jo je ocenil Eurostat, to je 4,12 %.

- (34) Za energetske model, ki bi spodbudil obnovljive vire energije, je treba spodbujati strateško sodelovanje držav članic, ob sodelovanju ustreznih regij in lokalnih oblasti.
- (35) Države članice bi bilo treba ob ustreznem upoštevanju določb te direktive spodbuditi, naj sodelujejo na vse ustrezne načine, da bi dosegle v tej direktivi določene cilje. Takšno sodelovanje lahko poteka na vseh ravneh, dvostransko ali večstransko. Poleg mehanizmov za izračunavanje in izpolnjevanje ciljev iz te direktive, kot so statistični prenosi med državami članicami, skupni projekti energije iz obnovljivih virov in skupni programi podpore, je takšno sodelovanje lahko v obliki izmenjave podatkov in najboljših praks, kot je predvideno predvsem v platformi za preglednost iz te direktive, ter v obliki drugega prostovoljnega usklajevanja vseh vrst programov podpor.
- (36) Da se ustvarijo priložnosti za zmanjšanje stroškov za doseganje ciljev iz te direktive, je ustrezno, da se v državah članicah spodbuja uporaba energije, proizvedene iz obnovljivih virov v drugih državah članicah, in da se državam članicam omogoči, da lahko upoštevajo energijo iz obnovljivih virov, porabljeno v drugih državah članicah, pri doseganju svojih nacionalnih ciljev. Zato so potrebni ukrepi za prožnost, vendar ostanejo pod nadzorom držav članic, da ne bo prizadeta njihova zmožnost uresničevanja nacionalnih ciljev. Ukrepi za prožnost so v obliki statističnih prenosov, skupnih projektov med državami članicami ali skupnih programov podpore.
- (37) Moralo bi biti mogoče, da se uvožena električna energija, proizvedena iz obnovljivih virov energije zunaj Skupnosti, lahko upošteva pri izpolnjevanju ciljev držav članic. Da pa se prepreči neto povečanje emisij toplogrednih plinov s spremenjeno uporabo obstoječih obnovljivih virov energije in njihova popolna ali delna nadomestitev s konvencionalnimi viri energije, je upravičena do upoštevanja samo električna energija, ki jo proizvedejo obrati, ki izkoriščajo obnovljivo energijo in začnejo delovati po začetku veljavnosti te direktive ali ki jo proizvedejo v obrati s povečano zmogljivostjo, ki so bil obnovljen po začetku veljavnosti te direktive. Da bi zajamčili ustrezen učinek nadomestitve konvencionalne energije z energijo iz obnovljivih virov v Skupnosti in tudi v tretjih državah, je ustrezno zagotoviti,

da se lahko tak uvoz izsleda in upošteva na zanesljiv način. Upoštevajo se sporazumi s tretjimi državami o organizaciji takšne trgovine z električno energijo iz obnovljivih virov energije. Če na podlagi odločitve, sprejete s tem namenom v skladu s Pogodbo o Skupnosti za energijo ⁽¹⁾, za podpisnice te pogodbe začnejo veljati ustrezne določbe te direktive, zanje začnejo veljati ukrepi sodelovanja med državami članicami, ki so predvideni v tej direktivi.

- (38) Kadar države članice izvajajo skupne projekte z eno ali več tretjimi državami za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije, je ustrezno, da se navedeni skupni projekti nanašajo le na novo zgrajene obrate ali obrate, ki so na novo povečali zmogljivost. Tako bo lažje zagotoviti, da se delež energije iz obnovljivih virov v celotni porabi energije tretje države ne zmanjša na račun uvoza energije iz obnovljivih virov iz Skupnosti. Poleg tega bi morale zadevne države članice zadevni tretji državi omogočiti, da doma porabi del proizvodnje iz obrata, vključnega v skupni projekt. Komisija in države članice bi morale poleg tega spodbujati tretje države, vključene v skupne projekte, naj razvijajo politiko energije iz obnovljivih virov z velikopoteznimi cilji.
- (39) Glede na to, da projekti v tretjih državah, ki so v velikem evropskem interesu (kot je načrt za sončno energijo v Sredozemlju), lahko potrebujejo precej časa, preden se v celoti povežejo z ozemljem Skupnosti, bi bilo njihov razvoj treba omogočiti tako, da se državam članicam v njihovih nacionalnih ciljih omogoči upoštevanje omejenega obsega električne energije, proizvedene v takšnih projektih med gradnjo povezave.
- (40) Postopek, ki ga uprava, pristojna za nadzor izdajanja dovoljenj, certificiranja in licenciranja za obrate za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, uporablja pri uporabi pravil za posebne projekte, bi moral biti objektivni, pregledni, nediskriminatoren in sorazmeren. Še posebej bi bilo treba preprečiti vsa nepotrebna bremena, ki bi jih lahko povzročila razvrstitev projektov energije iz obnovljivih virov glede na naprave, ki predstavljajo veliko zdravstveno tveganje.
- (41) Pomanjkanje preglednih pravil in usklajevanja med različnimi organi za izdajo dovoljenj se je izkazalo kot ovira pri uporabi energije iz obnovljivih virov. Zato bi bilo treba upoštevati posebno strukturo sektorja obnovljive energije, ko nacionalni, regionalni in lokalni organi pregledujejo svoje upravne postopke za izdajo dovoljenja za gradnjo in upravljanje obratov za pridobivanje električne energije, zagotavljanje ogrevanja in hlajenja ali proizvodnjo goriv za pomet iz obnovljivih virov energije in za pripadajoče

⁽¹⁾ UL L 198, 20.7.2006, str. 18.

- infrastrukture prenosnega indistribucijskega omrežja. Po stopke upravne odobritve bi bilo treba poenostaviti s preglednimi časovnimi načrti za obrate, ki izkoriščajo energijo iz obnovljivih virov. Prilagoditi je treba pravila in smernice za načrtovanje, da se upoštevajo stroškovno učinkovite in okolju prijazne naprave za ogrevanje in hlajenje ter električno energijo iz obnovljivih virov.
- (42) Za hitri razvoj energije iz obnovljivih virov in zaradi njenih splošnih visoko trajnostnih prednosti morajo države članice pri uporabi upravnih pravil, načrtovalnih struktur in zakonodaje, ki se uporabljajo med licenciranjem obratov v povezavi z zmanjšanjem onesnaževanja in nadzorom nad industrijskimi obrati, za boj proti zračnemu onesnaževanju ali za preprečevanje zmanjševanja odvajanja nevarnih snovi v okolje, upoštevati prispevek obnovljivih virov energije k doseganju okoljskih ciljev in ciljev na področju podnebnih sprememb, še zlasti v primerjavi z obrati, ki ne proizvajajo obnovljive energije.
- (43) Pristojni organi bi morali razmisliti, ali bi lahko pri namestitvi majhnih decentraliziranih naprav za proizvodnjo obnovljive energije dovoljenja nadomestili s preprostim obvestilom pristojnega organa ter tako spodbudili državljanke, da prispevajo k ciljem te direktive.
- (44) Treba bi bilo zagotoviti skladnost med cilji te direktive in drugo okoljsko zakonodajo Skupnosti. Predvsem bi morale države članice med procesi ocenjevanja, načrtovanja ali licenciranja obratov za energijo iz obnovljivih virov upoštevati vso okoljsko zakonodajo Skupnosti in prispevek obnovljivih virov energije za uresničevanje okoljskih ciljev in ciljev na področju podnebnih sprememb, še zlasti v primerjavi z obrati, ki ne proizvajajo obnovljive energije.
- (45) Nacionalne tehnične specifikacije in druge zahteve, ki spadajo na področje uporabe Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe ⁽¹⁾ ter se nanašajo na primer na raven kakovosti, metode preizkušanja ali pogoje uporabe, ne bi smele povzročati ovir za trgovino z napravami in sistemi za obnovljivo energijo. Zato v programih podpore za energijo iz obnovljivih virov ne bi smele biti predpisane nacionalne tehnične specifikacije, ki odstopajo od obstoječih standardov Skupnosti, ali biti zahtevano, da se subvencionirane naprave ali sistemi certificirajo ali preizkušajo na določenem kraju ali da to opravi določen subjekt.
- (46) Države članice bi morale preučiti mehanizme za spodbujanje daljinskega ogrevanja in hlajenja na energijo iz obnovljivih virov.
- (47) Na nacionalni in regionalni ravni so obveznosti in predpisi glede minimalnih zahtev za uporabo energije iz obnovljivih virov v novih in obnovljenih zgradbah privedli do precejšnega povečanja izrabe energije iz obnovljivih virov. Te ukrepe bi bilo treba spodbujati v širšem kontekstu Skupnosti, obenem pa je treba spodbujati uporabo bolj energetske učinkovitih načinov uporabe obnovljive energije v gradbenih zakonskih in podzakonskih predpisih.
- (48) Za omogočanje in pospešitev določanja minimalnih ravni uporabe energije iz obnovljivih virov v stavbah, bi lahko bilo primerno, da države članice zagotovijo doseg te ravni tako, da v izpolnjevanje minimalnih zahtev po energetski učinkovitosti iz Direktive 2002/91/ES vključijo dejavnik za energijo iz obnovljivih virov, v povezavi s stroškovno optimalnim znižanjem ogljikovih emisij na stavbo.
- (49) Odpraviti bi bilo treba razlike v obveščeni in usposabljanju, zlasti v sektorju ogrevanja in hlajenja, da se spodbudi uporaba energije iz obnovljivih virov.
- (50) Če sta dostop do poklica inštalaterja in opravljanje tega poklica regulirana, osnovne pogoje za priznavanje poklicnih kvalifikacij določa Direktiva 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij ⁽²⁾. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v Direktivo 2005/36/ES.
- (51) Medtem ko Direktiva 2005/36/ES določa zahteve za medsebojno priznavanje poklicnih kvalifikacij, med drugim tudi za arhitekto, obstaja dodatna potreba po zagotovitvi, da arhitekti in načrtovalci ustrezno upoštevajo najboljšo kombinacijo obnovljivih virov energije in visoko učinkovitih tehnologij pri svojih načrtih in projektih. Države članice bi morale zato v zvezi s tem zagotoviti jasne smernice. To bi bilo treba storiti brez poseganja v določbe Direktive 2005/36/ES ter zlasti členov 46 in 49 navedene direktive.
- (52) Potrdila o izvoru, izdana za namen te direktive, imajo edini namen dokazati končnemu odjemalcu, da sta bila določen delež oziroma določena količina energije proizvedena iz obnovljivih virov. Potrdilo o izvoru se lahko, ne glede na vrsto energije, za katero je bilo izdano, prenese z enega imetnika na drugega. Da pa bi zagotovili, da je odjemalec o enoti električne energije iz obnovljivih virov obveščen le enkrat, bi se bilo treba izogibati dvojnemu upoštevanju in dvojnemu obveščanju o potrdilih o izvoru. Energija iz obnovljivih virov, za katero je proizvajalec potrdilo o izvoru prodal ločeno, se končnemu odjemalcu ne bi smela predstaviti ali prodati kot energija iz obnovljivih virov. Pomembno je razlikovati med zelenimi certifikati, ki se uporabljajo za programe podpore, in potrdili o izvoru.

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

⁽²⁾ UL L 255, 30.9.2005, str. 22.

- (53) Ustrezno je, da se nastajajočim potrošniškim trgom za električno energijo iz obnovljivih virov omogoči, da prispevajo h gradnji novih obratov za energijo iz obnovljivih virov. Zato bi morale biti državam članicam dovoljeno, da od dobaviteljev električne energije zahtevajo, da končne odjemalce obvestijo o svojem naboru energetskih virov v skladu s členom 3(6) Direktive 2003/54/ES, da vključijo najmanjši odstotni delež potrdil o izvoru iz nedavno zgrajenih obratov, ki proizvajajo energijo iz obnovljivih virov, če je takšna zahteva v skladu z zakonodajo Skupnosti.
- (54) Treba je zagotoviti informacije o tem, kako je električna energija, kateri je namenjena podpora, dodeljena končnim odjemalcem v skladu s členom 3(6) Direktive 2003/54/ES. Za izboljšanje kakovosti teh informacij za odjemalce, zlasti glede količine energije iz obnovljivih virov, proizvedene v novih obratih, bi morala Komisija oceniti učinkovitost ukrepov, ki so jih sprejele države članice.
- (55) Direktiva 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o spodbujanju soproizvodnje, ki temelji na rabi koristne toplote, na notranjem trgu z energijo ⁽¹⁾ uvaja potrdila o izvoru za dokazovanje visoke učinkovitosti naprav za soproizvodnjo. Takšna potrdila o izvoru se ne morejo uporabljati pri obveščanju o uporabi energije iz obnovljivih virov v skladu s členom 3(6) Direktive 2003/54/ES, saj bi to lahko vodilo do dvojnega upoštevanja in dvojnega obveščanja.
- (56) Potrdila o izvoru sama po sebi ne pomenijo pravice do prednosti iz nacionalnih programov podpor.
- (57) Treba je podpreti vključitev energije iz obnovljivih virov v omrežje ter uporabo sistemov za skladiščenje energije za integrirano začasno proizvodnjo energije iz obnovljivih virov.
- (58) Treba bi bilo pospešiti razvoj projektov za energijo iz obnovljivih virov, tudi „projektov v zvezi z energijo iz obnovljivih virov, ki so v evropskem interesu“ v okviru programa za vseevropsko energetsko omrežje (TEN-E). Zato bi morala Komisija analizirati tudi možnosti za boljše financiranje takih projektov. Posebno pozornost bi morali nameniti projektom za energijo iz obnovljivih virov, ki bodo prispevali k precej večji zanesljivosti oskrbe z energijo v Skupnosti in sosednjih državah.
- (59) Zaradi medsebojne povezanosti držav je olajšana vključitev električne energije iz obnovljivih virov energije. Poleg manjših nihanj lahko medsebojna povezanost prispeva k manjšim izravnalnim stroškom, spodbuja pravo konkurenco, zaradi katere so cene nižje, in pospeši razvoj omrežij. Skupna in optimalna izraba prenosne zmogljivosti lahko prepreči prekomerno potrebo po novogradnjah.
- (60) Prednostni in zajamčeni dostop za električno energijo iz obnovljivih virov sta pomembna za vključitev obnovljivih virov energije na notranji trg električne energije v skladu s členom 11(2) in nadaljnjim razvojem člena 11(3) Direktive 2003/54/ES. Zahteve glede ohranjanja zanesljivosti in varnosti omrežja ter razpošiljanja se lahko razlikujejo glede na značilnosti nacionalnega omrežja in njegovega varnega delovanja. Prednostni dostop do omrežja zagotavlja, da proizvajalci električne energije iz obnovljivih virov lahko kadar koli prodajo in prenesejo električno energijo iz obnovljivih virov v skladu s pravili priključevanja, kadar koli je vir na voljo. V primeru, da se električna energija iz obnovljivih virov vključi v fizični trg, zajamčeni dostop zagotavlja, da vsa prodana električna energija, za katero je bila prejeta podpora, dobi dostop do omrežja, kar omogoča uporabo kar največje količine električne energije iz obnovljivih virov iz obratov, priključenih na omrežje. Vendar to ne nalaga nobenih obveznosti državam članicam, da morajo podpreti energijo iz obnovljivih virov ali naložiti obveznost njenega nakupa. V drugih sistemih se določi nespremenljiva cena električne energije iz obnovljivih virov, ponavadi v povezavi z obveznostjo nakupa za upravljavca sistema. V takem primeru je prednostni dostop že bil zagotovljen.
- (61) V nekaterih primerih ni možno popolnoma zagotoviti prenosa in distribucije električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov energije, ne da bi to vplivalo na zanesljivost ali varnost omrežnega sistema. V takšnih primerih je lahko primerno, da se tem proizvajalcem izplača finančno nadomestilo. Kljub temu cilji te direktive zahtevajo trajno povečevanje prenosa in distribucije električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, ne da bi to vplivalo na zanesljivost ali varnost omrežnega sistema. V ta namen bi morale države članice sprejeti ustrezne ukrepe, da bi omogočile večjo uveljavitev električne energije iz obnovljivih virov, med drugim z upoštevanjem posebnosti spremenljivih virov in virov, ki jih še ni možno skladiščiti. Povezava novih obratov za energijo iz obnovljivih virov mora biti čim prej dovoljena, in sicer v meri, potrebni za uresničitev ciljev iz te direktive. Za pospešitev postopkov povezave na omrežje lahko države članice zagotovijo prednostno povezavo ali posebne zmožnosti povezave za nove obrate, ki proizvajajo električno energijo iz obnovljivih virov.
- (62) Stroški za povezavo novih proizvajalcev električne energije in plina iz obnovljivih virov energije na elektroenergetsko in plinsko omrežje bi morali biti objektivni, pregledni in nediskriminatorni, poleg tega bi bilo treba ustrezno upoštevati koristi, ki jih vključeni proizvajalci električne energije iz obnovljivih virov energije in lokalni proizvajalci plina iz obnovljivih virov prinašajo v elektroenergetsko in plinsko omrežje.

⁽¹⁾ UL L 52, 21.2.2004, str. 50.

- (63) Proizvajalci električne energije, ki želijo izkoristiti možnosti obnovljivih virov energije v obrobni območjih Skupnosti, zlasti na otoških območjih in območjih z nizko gostoto prebivalstva, bi morali vedno, ko je mogoče, razpolagati z razumnimi stroški povezave, s čimer bo zagotovljeno, da ne bodo krivično v slabšem položaju v primerjavi s proizvajalci na bolj osrednjih in bolj industrijsko razvitih območjih ter na območjih z višjo gostoto prebivalstva.
- (64) Direktiva 2001/77/ES določa okvir za vključitev električne energije iz obnovljivih virov v omrežje. Vendar pa med državami članicami obstajajo pomembne razlike v stopnji dejansko dosežene integracije. Zato je treba okvir okrepiti in redno ponovno pregledati njegovo uporabo na nacionalni ravni.
- (65) Proizvodnja biogoriv bi morala biti trajnostna. Biogoriva, uporabljena za izpolnjevanje ciljev glede zmanjšanja toplogrednih plinov iz te direktive, in biogoriva, ki so upravičena do podpore v okviru nacionalnih sistemov podpore, bi zato morala izpolnjevati trajnostna merila.
- (66) Skupnost mora sprejeti ustrezne ukrepe v okviru te direktive, med drugim s spodbujanjem trajnostnih meril za biogoriva ter razvojem biogoriv druge in tretje generacije v Skupnosti in po svetu, ter okrepiti kmetijske raziskave in izobraževanje na teh področjih.
- (67) Uvedba trajnostnih meril za biogoriva ne bo dosegla svojega namena, če navedeni proizvodi ne izpolnjujejo meril in se namesto pogonskih biogoriv uporabljajo kot tekoča biogoriva v sektorjih ogrevanja in električne energije. Zato bi se morala trajnostna merila prav tako na splošno uporabljati za tekoča biogoriva.
- (68) Evropski svet je marca 2007 Komisijo pozval, naj predloži predlog za okvirno direktivo o uporabi vseh obnovljivih virov energije, ki bi lahko vsebovala merila in določbe za zagotovitev trajnostnega pridobivanja in uporabe bioenergije. Takšna trajnostna merila bi zato morala biti skladen del širšega programa, ki obsega ne samo pogonska biogoriva, temveč tudi vsa druga tekoča biogoriva. Taka trajnostna merila bi zato morala biti vključena v to direktivo. Da se zagotovi skladen pristop energetskih in okoljskih politik in preprečijo dodatni stroški za podjetja ter neskladnost z okoljem zaradi neusklajenega pristopa, je bistveno, da se zagotovijo tako enaka trajnostna merila za biogoriva iz te direktive kot tudi iz Direktive 98/70/ES. Iz istega razloga bi se bilo treba izogibati dvojnemu poročanju. Poleg tega bi morali Komisija in pooblaščenici nacionalni organi usklajevati svoje dejavnosti v okviru odbora, posebej odgovornega za vidik trajnosti. Komisija bi morala poleg tega v letu 2009 ponovno preveriti morebitno vključitev drugih uporab biomase in načine te vključitve.
- (69) Vse večje povpraševanje po pogonskih biogorivih in drugih tekočih biogorivih na svetovni ravni ter spodbude, predvidene v tej direktivi za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, ne bi smele povzročiti uničevanja biološko raznovrstnih zemljišč. Take neobnovljive vire, katerih pomen za celotno človeštvo je priznan v različnih mednarodnih instrumentih, bi bilo treba ohraniti. Za potrošnike v Skupnosti bi bilo poleg tega z moralnega vidika nesprejemljivo, da bi njihova večja uporaba pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv lahko povzročila uničevanje biološko raznovrstnih zemljišč. Zato je treba določiti trajnostna merila, ki bodo zagotovila, da bodo pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva upravičena do podpore le, če se lahko zjamči, da ne izvirajo iz biološko raznovrstnih območij, oziroma kadar v primeru naravovarstvenih območij ali zavarovanih območij za ohranjanje redkih, ranljivih ali ogroženih ekosistemov ali vrst ustrezni pristojni organ predloži pravne dokaze, da pridobivanje surovin nima negativnega učinka na navedene cilje. Na podlagi trajnostnih meril bi se moral gozd šteti za biološko raznovrsten, če se gozd smatra za pragozd v skladu z opredelitvijo, ki jo uporablja Organizacija za prehrano in kmetijstvo Združenih narodov (FAO) v svoji globalni oceni gozdnih virov, ki jo države uporabljajo za poročanje o obsegu pragozda, ali če je zemljišče zaščiteno z nacionalno naravovarstveno zakonodajo. Vključena bi morala biti tudi območja, na katerih se nabirajo nelesni gozdni proizvodi, če je človeški vpliv majhen. Druge vrste gozdov, kot jih opredeljuje FAO, na primer spremenjeni naravni gozdovi, polnaravni gozdovi in gozdni nasadi, se ne bi smeli šteti za pragozdove. Glede na to, da so nekatera travinja izjemno biološko raznovrstna tako v zmerem kot v tropskem podnebju, vključno s savanami, stepami, grmišči in prerijami z visoko biotsko raznovrstnostjo, biogoriva, proizvedena iz surovin, pridobljenih na teh zemljiščih, ne bi smela biti upravičena do podpor, predvidenih v tej direktivi. Komisija bi morala določiti ustrezna merila in geografski obseg za opredelitev teh travinj z izjemno biološko raznovrstnostjo v skladu z najboljšim razpoložljivim znanstvenim mnenjem in ustreznimi mednarodnimi standardi.
- (70) Če se namembnost zemljišča z velikimi zalogami ogljika v zemlji ali vegetaciji spremeni za pridelavo surovin za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, se bo nekaj shranjenega ogljika na splošno sprostilo v ozračje, kar bo privedlo do nastanka ogljikovega dioksida. Posledični negativni vpliv na toplogredne pline lahko izniči (včasih v veliki meri) pozitivni vpliv pogonskih biogoriv ali tekočih biogoriv na toplogredne pline. Celotne učinke ogljikovega dioksida (toplogredne učinke), ki jih povzročita taka

- sprememba namembnosti zemljišča, bi zatobilo treba upoštevati pri izračunu prihrankov emisij toplogrednih plinov posameznih pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv. To je potrebno zaradi zagotovitve, da se v izračunu prihrankov emisij toplogrednih plinov upoštevajo vsi toplogredni učinki uporabe pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv.
- (71) Pri izračunavanju vpliva sprememb uporabe območij na toplogredne pline, bi morali gospodarski subjekti imeti možnost uporabiti dejanske vrednosti za zaloge ogljika, povezane z referenčno namembnostjo zemljišča in uporabo zemlje po spremembi namembnosti. Prav tako bi morali imeti možnost uporabiti standardne vrednosti. Delo medvladnega foruma o podnebnih spremembah je primer na podlaga za takšne standardne vrednosti. To delo pa trenutno ni primerno izraženo v obliki, ki bi bila nemudoma uporabna za gospodarske subjekte. Komisija bi morala zato pripraviti smernice o tem delu, ki bi bile osnova za izračunavanje sprememb zalog ogljika za namene te direktive, vključno kar se tiče gozdnih območij, katerih krošnje pokrivajo med 10 in 30 %, savan, grmišč in prerij.
- (72) Primerno je, da Komisija razvije metodologije za izvedbo presoje vpliva, ki ga ima izsuševanje šotišč na emisije toplogrednih plinov.
- (73) Tla se ne bi smela spreminjati za proizvodnjo biogoriv, če njihovih izgub zalog ogljika po spremembi rabe ob upoštevanju nujnosti reševanja vprašanja podnebnih sprememb ne bi bilo mogoče v sprejemljivem roku uravnotežiti s prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi proizvodnje biogoriv. To bi gospodarskim subjektom prihranilo nepotrebne obremenjujoče raziskave in preprečilo spremembe namembnosti zemljišč z velikimi zaloga mi ogljika, za katere se nato izkaže, da niso primerna za proizvodnjo surovin za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva. Evidence svetovnih zalog ogljika kažejo na to, da bi bilo treba v to kategorijo vključiti mokrišča in nepretregana gozdnata območja, katerih krošnje pokrivajo več kot 30 % površine. Gozdnata območja s krošnjami, ki pokrivajo med 10 % in 30 %, bi morala biti prav tako vključena, razen če se zagotovijo dokazi, da je njihova zaloga ogljika zadosti nizka, da se upraviči sprememba njihove namembnosti v skladu s pravili iz te direktive. Pri navajanju mokrišč bi bilo treba upoštevati opredelitev pojma iz Konvencije o mokriščih, ki so mednarodnega pomena, zlasti kot habitati vodnih ptic, sklenjeni 2. februarja 1971 v Ramsarju.
- (74) Namen spodbud, predvidenih v tej direktivi, je večja proizvodnja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv po vsem svetu. Kadar so pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva izdelana iz surovin, ki so bile pridobljene v Skupnosti, bi morale biti prav tako v skladu z okoljskimi zahtevami Skupnosti za kmetijstvo, vključno s tistimi za zaščito kakovosti podtalnice in površinske vode, ter s socialnimi zahtevami. Vendar pa obstaja tveganje, da nekatere tretje države pri proizvodnji pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv ne bodo spoštovale minimalnih okoljskih in socialnih zahtev. Zato je primerno spodbujati razvoj večstranskih in dvostranskih sporazumov ter prostovoljnih mednarodnih ali nacionalnih programov, v katerih so upoštevani bistveni okoljski in socialni vidiki, za spodbujanje trajnostne proizvodnje pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv po vsem svetu. Če teh sporazumov oziroma programov ne bo, bi morale države članice od gospodarskih subjektov zahtevati, da poročajo o navedenih vprašanjih.
- (75) Zahteve po trajnostnem sistemu za uporabo biomase za pridobivanje energije, razen za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, bi morala Komisija analizirati v letu 2009, ob upoštevanju potrebe, da se viri biomase upravljajo na trajnosten način.
- (76) Trajnostna merila bodo učinkovita samo, če bodo povzročila spremembe v vedenju tržnih udeležencev. Do navedenih sprememb bo prišlo zgolj, če bodo pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, ki izpolnjujejo merila, deležna cenovne premije v primerjavi s tistimi, ki teh meril ne izpolnjujejo. V skladu z metodo masne bilance za preverjanje izpolnjevanja meril obstaja fizična povezava med proizvodnjo pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, ki izpolnjujejo trajnostna merila, ter porabo pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv v Skupnosti, kar omogoča ustrezno ravnovesje med ponudbo in povpraševanjem ter zagotavlja cenovno premijo, ki je višja kot v sistemih, pri katerih take povezave ni. Da se lahko pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, ki izpolnjujejo trajnostna merila, prodajajo po višji ceni, bi bilo treba za preverjanje izpolnjevanja meril uporabiti metodo masne bilance. To bi omogočilo ohranjanje integritete sistema in sočasno preprečevanje nerazumnih obremenitev industrije. Vendar bi bilo treba preučiti tudi druge metode preverjanja.
- (77) Po potrebi bi morala Komisija natančno upoštevati Oceno ekosistemov tisočletja, ki vsebuje uporabne podatke za ohranitev vsaj tistih območij, ki zagotavljajo osnovne ekosistemske storitve v izrednih razmerah, kot sta zaščita porečij in obvladovanje erozije.
- (78) Prav tako je ustrezno spremljati vpliv pridelovanja biomase, na primer zaradi spremembe rabe tal in posrednega širjenja obdelovalnih površin ter vnosa invazivnih neavtohtonih vrst, pa tudi druge učinke na biološko raznovrstnost ter vpliv na proizvodnjo hrane in blaginjo na zadevnem območju. Komisija bi morala upoštevati vse ustrezne vire informacij, tudi FAO zemljevid območij, ki jih pesti lakota. Biogoriva bi se morala spodbujati na način, ki bo pospeševal večjo kmetijsko produktivnost in uporabo degradiranih zemljišč.

- (79) V interesu Skupnosti je spodbujati razvoj večstranskih in dvostranskih sporazumov ter prostovoljnih mednarodnih ali nacionalnih sistemov za določitev standardov za proizvodnjo trajnostnih pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv ter potrjevanje, da proizvodnja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv te standarde izpolnjuje. Zato bi bilo treba predvideti možnost, da se prizna, da taki sporazumi ali sistemi zagotavljajo zanesljive dokaze in podatke, v kolikor izpolnjujejo ustrezne standarde glede zanesljivosti, preglednosti in neodvisne revizije.
- (80) Potrebno je določiti jasna pravila za izračun emisij toplogrednih plinov iz pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv ter njihovih primerjalnih fosilnih goriv.
- (81) Pri izračunu emisij toplogrednih plinov bi bilo treba upoštevati soproizvode, ki nastajajo pri proizvodnji in uporabi goriv. Substitucijska metoda je primerna za namene analize politike, ne pa za regulacijo posameznih gospodarskih izvajalcev dejavnosti in posameznih pošiljk goriv, namenjenih uporabi v prometu. V teh primerih je najprimerneje uporabiti metodo porazdelitve energije, saj je enostavna za uporabo, časovno predvidljiva, na najmanjšo mero zmanjšuje neproduktivne spodbude in daje rezultate, ki so na splošno primerljivi z rezultati, ki jih daje substitucijska metoda. Za namene analize politike bi morala Komisija v svojih poročilih prav tako navesti rezultate na podlagi substitucijske metode.
- (82) Da bi preprečili nesorazmerne upravne obremenitve, bi bilo treba določiti seznam privzetih vrednosti za običajne proizvodne verige biogoriv, ki bi ga bilo treba posodobiti in razširiti, ko bodo na voljo novi zanesljivi podatki. Gospodarski izvajalci dejavnosti bi morali biti vedno upravičeni do prihrankov emisij toplogrednih plinov za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, določenih s tem seznamom. Kadar je privzeta vrednost za prihranke emisij toplogrednih plinov iz proizvodnih procesov pod zahtevano minimalno ravnijo prihrankov emisij toplogrednih plinov, bi bilo treba od proizvajalcev, ki želijo dokazati, da izpolnjujejo minimalno raven, zahtevati, da dokažejo, da so dejanske emisije, ki nastajajo pri njihovih proizvodnih procesih, nižje od tistih, predpostavljenih v izračunu privzetih vrednosti.
- (83) Ustrezno je, da se podatki, uporabljeni pri izračunu teh privzetih vrednosti, pridobijo iz neodvisnih znanstvenih strokovnih virov in se ustrezno posodablajo, ko ti viri napredujejo pri svojem delu. Komisija bi morala navedene vire spodbujati, da pri posodabljanju upoštevajo emisije iz pridelave, učinke regionalnih in podnebnih pogojev, učinke pridelave z uporabo trajnostnih kmetijskih metod in metod ekološkega kmetovanja, znanstveni prispevek proizvajalcev v Skupnosti in v tretjih državah ter civilne družbe.
- (84) Da se ne spodbuja pridelava surovin za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva na krajih, kjer bi to privedlo do visokih emisij toplogrednih plinov, bi bilo treba uporabo privzetih vrednosti za pridelavo omejiti na regije, kjer se lahko tak učinek z zanesljivostjo izključi. Vendar je ustrezno, da bi države članice določile nacionalno ali regionalno povprečje emisij med pridelavo, tudi zaradi uporabe gnojil, s čimer bi se izognili nesorazmerni upravni obremenitvi.
- (85) Po svetu raste povpraševanje po kmetijskih surovinah. Delni odgovor na to rastoče povpraševanje bo povečanje površine kmetijskih zemljišč. Eden od načinov povečanja površine zemljišč za pridelavo je sanacija močno degradiranih ali onesaženih zemljišč, ki jih zaradi tega v njihovem sedanjem stanju ni mogoče izkoriščati v kmetijske namene. Spodbujanje pogonskih biogoriv in drugih tekočih pogonskih biogoriv bo še povečalo povpraševanje po kmetijskih surovinah, zato bi bilo treba v okviru trajnostnega sistema spodbujati uporabo saniranih degradiranih zemljišč. Četudi so biogoriva sama proizvedena z uporabo surovin iz zemljišč, ki so že orna zemljišča, bi neto povišanje povpraševanja po pridelkih, do katerega bi prišlo zaradi spodbujanja biogoriv, povzročilo neto povečanje obdelovalnega območja. To bi lahko vplivalo na zemljišča z velikimi zalogami ogljika, zaradi česar bi prišlo do škodljive izgube zaloga ogljika. Za zmanjšanje navedenega tveganja je ustrezno uvesti spremljevalne ukrepe za spodbujanje višje stopnje produktivnosti na obstoječih obdelovalnih zemljiščih, uporabo degradiranih zemljišč in sprejeti trajnostne zahteve, primerljive tistim iz te direktive za porabo biogoriv v Skupnosti, tudi za druge panoge, ki uporabljajo biogoriva. Komisija bi morala razviti konkretno metodologijo za minimizacijo emisij toplogrednih plinov, ki jih povzročajo spremembe rabe zemljišča. V zvezi s tem bi morala Komisija na podlagi najboljših znanstvenih dokazov analizirati predvsem vključitev faktorja za posredne spremembe rabe zemljišča v izračun emisij toplogrednih plinov in potrebo po podpiranju trajnostnih biogoriv, ki zmanjšujejo vpliv spremembe rabe zemljišča in izboljšujejo trajnost biogoriv z vidika posredno spremenjene rabe zemljišč. Pri razvijanju te metodologije bi morala Komisija med drugim upoštevati potencialne vplive posredno spremenjene rabe zemljišča za biogoriva, ki se proizvajajo iz neživilske celuloze in lesne celuloze.
- (86) Da se omogoči doseganje primernega tržnega deleža biogoriv, je treba zagotoviti, da se na trg dajo mešanice z višjo koncentracijo biodizla v dizelskem gorivu od tistih, ki so predvidene s standardom EN590/2004.
- (87) Da bi zagotovili, da postanejo biogoriva, s katerimi je obseg uporabljenih osnovnih surovin raznovrstnejši, ekonomsko rentabilna, bi morala ta biogoriva prejeti dodatni ponder v okviru nacionalnih obveznosti za biogoriva.

- (88) Redno poročanje je potrebno, da se zagotovi stalno osredotočanje na napredek pri razvoju energije iz obnovljivih virov na nacionalni ravni in ravni Skupnosti. Za nacionalne akcijske načrte za energijo iz obnovljivih virov, ki jih morajo predložiti države članice, bi bilo primerno zahtevati uporabo enotnega modela. Takšni načrti bi lahko vključevali analizo predvidenih stroškov in koristi načrtovanih ukrepov, ukrepov v zvezi s potrebno razširitvijo in/ali okrepitevijo obstoječe omrežne infrastrukture, analizo predvidenih stroškov in koristi razvoja energije iz obnovljivih virov, ki presega stopnjo, zahtevano v okvirni usmeritvi, podatke o nacionalnih programih podpore in podatke o uporabi energije iz obnovljivih virov v novih in obnovljenih stavbah.
- (89) Države članice lahko pri načrtovanju svojih sistemov podpor spodbujajo uporabo biogoriv, ki omogočajo dodatne koristi (vključno s povečanjem raznovrstnosti, ki jo zagotavljajo biogoriva, proizvedena iz odpadkov, ostanov, neživilske celuloze, lesne celuloze in alg, ter tudi nenamakah rastlin, ki rastejo na sušnih območjih za preprečevanje širjenja puščave) z ustreznim upoštevanjem različnih stroškov proizvodnje energije iz tradicionalnih biogoriv na eni strani in biogoriv, ki omogočajo dodatne koristi, na drugi. Države članice lahko spodbujajo naložbe v raziskave in razvoj v povezavi s temi in drugimi tehnologijami obnovljivih virov energije, ki postanejo konkurenčne šele sčasoma.
- (90) Pri izvajanju te direktive bi bilo treba ustrezno upoštevati določbe Konvencije o dostopu do informacij, sodelovanju javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, zlasti kot se izvajajo na podlagi Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju ⁽¹⁾.
- (91) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, bi se morali sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾.
- (92) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za prilagoditev metodoloških načel in vrednosti, potrebnih za presojo, ali so izpolnjena trajnostna merila v zvezi s pogonskimi biogorivi in drugimi tekočimi biogorivi, za prilagoditev energijske vsebnosti goriv, namenjenih uporabi v prometu, tehničnemu in znanstvenemu napredku, za vzpostavitev kriterijev in geografskih območij za določitev zelo raznovrstnih mokrišč in za vzpostavitev podrobnih opredelitev močno degradiranih ali onesnaženih zemljišč. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spremenjanju nebitvenih določb te direktive, med drugim z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom, določenim v členu 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (93) Določbe Direktive 2001/77/ES in Direktive 2003/30/ES, ki se prekrivajo z določbami te direktive, bi bilo potrebno črtati ob zadnjem možnem času za prenos te direktive v nacionalno zakonodajo. Določbe, ki obravnavajo cilje in poročanje za leto 2010, bi morale ostati veljavne do konca leta 2011. Zaradi tega je treba ustrezno spremeniti Direktivo 2001/77/ES in Direktivo 2003/30/ES.
- (94) Ker ukrepi, predvideni v členih 17 do 19, spodbujajo delovanje notranjega trga z uskladitvijo pogojev glede trajnosti, ki jih morajo za izpolnjevanje namenov te direktive izpolnjevati pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, in s tem v skladu s členom 17(8) pospešujejo trgovanje med državami članicami s pogonskimi biogorivi in drugimi tekočimi biogorivi, ki te pogoje izpolnjujejo, ti ukrepi temeljijo na členu 95 Pogodbe.
- (95) Trajnostni sistem državam članicam ne bi smel preprečevati, da v svojih nacionalnih programih podpore ne bi upoštevale višjih stroškov proizvodnje pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, katerih koristi so večje od minimalnih koristi, določenih v trajnostnem sistemu.
- (96) Ker splošnih ciljev te direktive, namreč doseganja 20-odstotnega deleža obnovljivih virov energije v bruto končni porabi energije v Skupnosti in 10-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v porabi energije v sektorju prometa v vsaki državi članici do leta 2020, države članice ne morejo doseči v zadostni meri in se lahko zaradi obsega ukrepanja bolje dosežejo na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, določenim v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti, določenim v navedenem členu, ta direktiva ne presega okvira, ki je potreben za doseganje teh ciljev.
- (97) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽³⁾ se države članice spodbujajo, da za svoje potrebe in potrebe Skupnosti pripravijo in objavijo lastne tabele, v katerih bo kar najbolj prikazana korelacija med to direktivo in ukrepi za prenos –

⁽¹⁾ UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽³⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet in področje uporabe

Ta direktiva določa skupen okvir za spodbujanje energije iz obnovljivih virov. Določena sta obvezna nacionalna cilja za skupni delež energije iz obnovljivih virov v končni bruto porabi energije in za delež energije iz obnovljivih virov v prometu. Določena so pravila glede statističnih prenosov med državami članicami, skupnih projektov držav članic ter skupnih projektov držav članic in tretjih držav, potrdil o izvoru, upravnih postopkov, informacij in usposabljanja ter dostopa do elektroenergetskega omrežja za energijo iz obnovljivih virov. Določena so trajnostna merila za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva.

Člen 2

Opredelitve

Za namene te direktive se uporabljajo opredelitve iz Direktive 2003/54/ES.

Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve:

- (a) „energija iz obnovljivih virov“ pomeni energijo iz obnovljivih nefosilnih virov, namreč veter, sonce, aerotermalno, geotermalno in hidrotermalno energijo ter energijo oceanov, vodno energijo, biomaso, plin, pridobljen iz odpadkov, plin, pridobljen z napravami za čiščenje odplak, in biopline;
- (b) „aerotermalna energija“ pomeni energijo, ki je shranjena v obliki toplote v zraku iz okoljskega zraka;
- (c) „geotermalna energija“ pomeni energijo, ki je shranjena v obliki toplote pod trdnim zemeljskim površjem;
- (d) „hidrotermalna energija“ pomeni energijo, ki je shranjena v obliki toplote v površinski vodi;
- (e) „biomasa“ pomeni biološko razgradljive dele proizvodov, odpadkov in ostankov biološkega izvora iz kmetijstva (vključno s snovmi rastlinskega in živalskega izvora), gozdarstva in z njima povezanih proizvodnih dejavnosti, vključno z ribištvom in ribogojstvom, ter biološko razgradljive dele industrijskih in komunalnih odpadkov;
- (f) „končna bruto poraba energije“ pomeni energetske proizvod, dobavljen za energetske namene industriji, prometu, gospodinjstvom, storitvenemu sektorju, vključno z javnim sektorjem, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu, vključno z električno energijo in toploto, ki jo porabi energetska panoga za proizvodnjo električne in toplotne energije, ter izgubami električne energije in toplote pri distribuciji in prenosu;

- (g) „daljinsko ogrevanje“ ali „daljinsko hlajenje“ pomeni distribucijo toplotne energije v obliki pare, vroče vode ali ohlajenih tekočin iz centralnega proizvodnega vira prek omrežja do več zgradb ali zemljišč za namene ogrevanja ali hlajenja prostorov ali za procesno ogrevanje ali hlajenje;
- (h) „tekoče biogorivo“ pomeni tekoče gorivo za energetske namene razen za transport, tudi električno energijo in energijo za ogrevanje in hlajenje, proizvedeno iz biomase;
- (i) „biogorivo“ pomeni tekoče ali plinasto gorivo, namenjeno uporabi v prometu, proizvedeno iz biomase;
- (j) „potrdilo o izvoru“ pomeni elektronski dokument, katerega edini namen je končnemu odjemalcu dokazati, da sta bila določen delež oziroma določena količina energije proizvedena iz obnovljivih virov, kot je določeno v členu 3(6) Direktive 2003/54/ES;
- (k) „program podpore“ pomeni vsak instrument, program ali mehanizem, ki ga uporabi država članica ali skupina držav članic in spodbuja uporabo energije iz obnovljivih virov z zmanjševanjem stroškov te energije, povečanjem cene, po kateri se lahko prodaja, ali povečanjem količine nabavljene energije na podlagi obveznosti glede obnovljive energije ali drugače. Sem med drugim spadajo naložbena pomoč, davčne oprostitve ali olajšave, vračilo davkov, programi podpore, ki zavezujejo k uporabi obnovljive energije, vključno s tistimi programi, ki uporabljajo zelene certifikate, in neposredni programi zaščite cen, vključno s tarifami za dovajanje toka in plačili premij;
- (l) „obveznost glede obnovljive energije“ pomeni nacionalni program podpore, ki od proizvajalcev energije zahteva, da v svojo proizvodnjo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov, ki od dobaviteljev energije zahteva, da v svojo dobavo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov, ali ki od porabnikov energije zahteva, da v svojo porabo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov. Sem sodijo tudi programi, pri katerih se tovrstne zahteve lahko izpolnijo z zelenimi certifikati;
- (m) „dejanska vrednost“ pomeni prihranek emisij toplogrednih plinov med nekaterimi ali vsemi stopnjami postopka proizvodnje določenega pogonskega biogoriva, izračunan po metodologiji iz dela C Priloge V;
- (n) „tipična vrednost“ pomeni oceno reprezentativnega prihranka emisij toplogrednih plinov med postopkom proizvodnje določenega pogonskega biogoriva;
- (o) „privzeta vrednost“ pomeni vrednost, izračunano na podlagi tipične vrednosti z uporabo vnaprej določenih dejavnikov, ki se lahko pod pogoji, določenimi v tej direktivi, uporablja namesto dejanske vrednosti.

Člen 3

Obvezni nacionalni splošni cilji in ukrepi za uporabo energije iz obnovljivih virov

1. Vsaka država članica zagotovi, da je delež energije iz obnovljivih virov, izračunan v skladu s členi 5 do 11, v končni bruto porabi energije v letu 2020 najmanj enak njenemu nacionalnemu splošnemu cilju za delež energije iz obnovljivih virov v tem letu, določenemu v tretjem stolpcu razpredelnice v delu A Priloge I. Takšni obvezni nacionalni splošni cilji so skladni s ciljem najmanj 20-odstotnega deleža obnovljivih virov energije v končni bruto porabi energije Skupnosti leta 2020. Države članice širijo in spodbujajo energetske učinkovitost in varčevanje z energijo, da bodo lažje dosegle navedene cilje iz tega člena.

2. Države članice uvedejo učinkovito oblikovane ukrepe, da bi zagotovile, da je delež energije iz obnovljivih virov enak ali večji od deleža iz okvirne usmeritve iz dela B Priloge I.

3. Da bodo države članice dosegle cilje iz odstavkov 1 in 2 tega člena, lahko med drugim uporabijo naslednje ukrepe:

- (a) programe podpore;
- (b) ukrepe sodelovanja med različnimi državami članicami in s tretjimi državami, da bi dosegle svoje nacionalne splošne cilje v skladu s členi 5 do 11.

Brez poseganja v člena 87 in 88 Pogodbe imajo države članice v skladu s členi 5 do 11 pravico odločiti, v kakšni meri bodo podpirale energijo iz obnovljivih virov, proizvedeno v drugih državah članicah.

4. Vsaka država članica zagotovi, da je delež energije iz obnovljivih virov v vseh vrstah prometa v letu 2020 najmanj enak 10 % končne porabe energije v prometu v tej državi članici.

Za namene tega odstavka se uporabljajo naslednje določbe:

- (a) pri izračunu imenovalca, namreč skupne porabe energije v prometu za namene prvega pododstavka, se upoštevajo samo bencin, dizelsko gorivo in biogoriva, porabljeni v cestnem in železniškem prometu, in električna energija;
- (b) pri izračunu števca, namreč porabe energije iz obnovljivih virov v prometu za namene prvega pododstavka, se upoštevajo vse vrste energije iz obnovljivih virov, porabljene v vseh vrstah prevoza;
- (c) pri izračunu prispevka električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov in porabljene v vseh vrstah električnih vozil za namene točk (a) in (b), se lahko države članice odločijo, da bodo uporabile povprečni delež električne energije iz obnovljivih virov v Skupnosti ali delež električne energije iz

obnovljivih virov v njihovi državi, kot je bil izmerjen dve leti pred zadevnim letom. Poleg tega za izračun porabe električne energije iz obnovljivih virov v vseh vrstah električnih vozil ta poraba šteje za 2,5-kratno energijsko vsebnost dovedene električne energije iz obnovljivih virov.

Komisija po potrebi do 31. decembra 2011 predstavi predlog, ki bo pod določenimi pogoji omogočil, da bo upoštevana vsa električna energija iz obnovljivih virov, porabljena za pogon vseh vrst električnih vozil.

Komisija po potrebi do 31. decembra 2011 predstavi tudi predlog o metodologiji za izračun prispevka vodika, proizvedenega iz obnovljivih virov, k celotni mešanici goriv.

Člen 4

Nacionalni akcijski načrti za obnovljivo energijo

1. Vsaka država članica sprejme nacionalni akcijski načrt za obnovljivo energijo. V nacionalnih akcijskih načrtih za obnovljivo energijo so določeni nacionalni cilji držav članic za deleže energije iz obnovljivih virov, porabljene v prometu, elektroenergetiki ter za ogrevanje in hlajenje v letu 2020, pri čemer se upoštevajo učinki drugih ukrepov politik v zvezi energetske učinkovitostjo na končno porabo energije, ter ustrezni ukrepi, ki jih je treba sprejeti za doseg te nacionalnih splošnih ciljev, vključno s sodelovanjem lokalnih, regionalnih in nacionalnih organov, predvidenimi statističnimi prenosi ali skupnimi projekti, nacionalnimi politikami za razvoj obstoječih virov biomase in mobilizacijo novih virov biomase za različne načine uporabe ter ukrepi, ki jih je treba sprejeti, da se izpolnijo zahteve iz členov 13 do 19.

Komisija do 30. junija 2009 sprejme model nacionalnega akcijskega načrta za obnovljivo energijo. Ta model zajema minimalne zahteve iz Priloge VI. Države članice svoje nacionalne akcijske načrte za obnovljivo energijo oblikujejo na podlagi tega modela.

2. Države članice o svojih nacionalnih akcijskih načrtih za obnovljivo energijo obvestijo Komisijo najpozneje do 30. junija 2010.

3. Države članice šest mesecev pred rokom za oddajo nacionalnega akcijskega načrta za obnovljivo energijo objavijo in Komisiji pošljejo napoved z naslednjimi podatki:

- (a) ocenjeni presežek pri proizvodnji energije iz obnovljivih virov v primerjavi z okvirno usmeritvijo, ki bi se lahko prenesel v druge države članice v skladu s členi 6 do 11, ter oceno možnosti za skupne projekte, in sicer do leta 2020; in
- (b) ocenjeno povpraševanje po energiji iz obnovljivih virov, ki mu ne bo zadoščeno z domačo proizvodnjo, in sicer do leta 2020.

Pri tem se lahko navedejo tudi informacije v zvezi s stroški in koristmi ter financiranjem. Napoved se posodobi v poročilih držav članic, kot je določeno v členu 22(1)(l) in (m).

4. Država članica, katere delež energije iz obnovljivih virov je bil v predhodnem dvoletnem obdobju iz dela B Priloge I manjši od okvirne usmeritve, Komisiji do 30. junija naslednjega leta predloži spremenjen nacionalni akcijski načrt za obnovljivo energijo, v katerem določi ustrezne in sorazmerne ukrepe, da se v razumnem roku doseže okvirna usmeritev iz dela B Priloge I.

Če država članica svoje okvirne usmeritve ni dosegla v omejenem obsegu, lahko Komisija ob upoštevanju že sprejetih in prihodnjih ukrepov držav članic sprejme odločitve, s katero državo članico oprosti obveznosti predložiti spremenjenega nacionalnega akcijskega načrta za obnovljivo energijo.

5. Komisija oceni nacionalne akcijske načrte za obnovljivo energijo, zlasti ustreznost načrtovanih ukrepov držav članic v skladu s členom 3(2). Komisija se lahko na nacionalni akcijski načrt za obnovljivo energijo ali spremenjeni nacionalni akcijski načrt za obnovljivo energijo odzove s priporočilom.

6. Komisija Evropskemu parlamentu posreduje nacionalne akcijske načrte za obnovljivo energijo in napovedi, in sicer v obliki, kot je bila objavljena v platformi za preglednost iz člena 24(2), ter vsa priporočila iz odstavka 5 tega člena.

Člen 5

Izračun deleža energije iz obnovljivih virov

1. Končna bruto poraba energije iz obnovljivih virov v vsaki državi članici se izračuna kot vsota:

- (a) končne bruto porabe električne energije iz obnovljivih virov;
- (b) končne bruto porabe energije iz obnovljivih virov za ogrevanje in hlajenje ter
- (c) končne porabe energije iz obnovljivih virov v prometu.

Plin, električna energija in vodik iz obnovljivih virov energije se za izračun deleža končne bruto porabe energije iz obnovljivih virov pod točko (a), (b) ali (c) prvega pododstavka upoštevajo samo enkrat.

Ob upoštevanju drugega pododstavka člena 17(1) se pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, ki ne izpolnjujejo trajnostnih meril iz člena 17(2) do (6), ne upoštevajo.

2. Kadar država članica meni, da leta 2020 zaradi višje sile ne bo mogla doseči svojega deleža energije iz obnovljivih virov v končni bruto porabi energije, določenega v tretjem stolpcu razpredelnice iz Priloge I, o tem čim prej obvesti Komisijo. V primeru, da Komisija odloči, da je dokazana višja sila, določi, kako se za državo članico prilagodi končna bruto poraba energije iz obnovljivih virov za leto 2020.

3. Za namene odstavka 1(a) se končna bruto poraba električne energije iz obnovljivih virov izračuna kot količina električne energije, proizvedene v državi članici iz obnovljivih virov energije, pri čemer ni vključena proizvodnja električne energije v akumulacijskih prečrpalnih napravah iz vode, ki se najprej prečrpa navzgor.

V obratih z več gorivi, ki uporabljajo obnovljive in konvencionalne vire, se upošteva samo del električne energije, proizveden iz obnovljivih virov energije. Za namene tega izračuna se izračuna prispevek vsakega vira energije na podlagi energijske vsebnosti.

Električna energija, proizvedena v hidroelektrarnah in vetrnih elektrarnah, se upošteva v skladu z normalizacijskimi pravili iz Priloge II.

4. Za namene odstavka 1(b) se končna bruto poraba energije iz obnovljivih virov za ogrevanje in hlajenje izračuna kot količina energije za ogrevanje in hlajenje na daljavo, proizvedene v državah članicah iz obnovljivih virov, vključno s porabo druge energije iz obnovljivih virov v industriji, gospodinjstvih, storitvenem sektorju, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu za namene ogrevanja, hlajenja in predelave.

V obratih s kombiniranim gorivom, v katerih se uporabljajo obnovljivi in konvencionalni viri, se upošteva samo energija za ogrevanje in hlajenje, proizvedena iz obnovljivih virov energije. Za namene tega izračuna se izračuna prispevek vsakega vira energije na podlagi energijske vsebnosti.

Aerotermaalna, geotermaalna in hidrotermalna toplotna energija, pridobljena s toplotnimi črpalkami, se upošteva za namene odstavka 1(b), v kolikor končna proizvedena energija znatno presega primarni vnos energije, potreben za delovanje toplotne črpalke. Količina toplote, ki se za namene te direktive šteje kot obnovljiva energija, se izračuna v skladu z metodologijo iz Priloge VII.

Toplotna energija, ki jo proizvedejo pasivni energetski sistemi, pri katerih se nižja poraba energije doseže pasivno z izkoriščanjem konstrukcije zgradbe ali toplote, proizvedene z energijo iz neobnovljivih virov, se za namene odstavka 1(b) tega člena ne upošteva.

5. Energijska vsebnost goriv, namenjenih uporabi v prometu in navedenih v Prilogi III, se upošteva, kot je določeno v navedeni prilogi. Priloga III se lahko prilagodi tehničnemu in znanstvenemu napredku. Takšni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(4).

6. Delež energije iz obnovljivih virov je končna bruto poraba energije iz obnovljivih virov, deljena s končno bruto porabo energije iz vseh virov energije, izražena v odstotkih.

Za namene prvega pododstavka se vsota iz odstavka 1 prilagodi v skladu s členi 6, 8, 10 in 11.

Pri izračunu končne bruto porabe energije države članice za namene ocenjevanja izpolnjevanja njenih ciljev in okvirne usmeritve iz te direktive se pri končni bruto porabi energije te države članice v letalstvu, kot delež končne bruto porabe energije, upošteva največ 6,18 %. Za Ciper in Malto se delež energije, porabljene v letalstvu, kot delež končne bruto porabe energije navedenih držav članic, upošteva največ 4,12 %.

7. Metodologija in opredelitve, uporabljene pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov, so metodologija in opredelitve iz Uredbe (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike ⁽¹⁾.

Države članice zagotovijo skladnost statističnih podatkov, uporabljenih pri izračunu teh sektorskih in skupnih deležev, ter statističnih podatkov, ki jih posredujejo Komisiji v skladu z Uredbo (ES) št. 1099/2008.

Člen 6

Statistični prenosi med državami članicami

1. Države članice lahko sklenejo dogovore o statističnih prenosih določene količine energije iz obnovljivih virov iz ene države članice v drugo in uredijo vse potrebno zanje. Prenesena količina se:

- (a) odšteje od količine energije iz obnovljivih virov, ki se upošteva pri oceni o tem, ali država članica, ki izvaja prenos, izpolnjuje zahteve iz člena 3(1) in 3(2); ter
- (b) doda količini energije iz obnovljivih virov, ki se upošteva pri oceni o tem, ali država članica, ki izvaja prenos, izpolnjuje zahteve iz člena 3(1) in 3(2).

Statistični prenos ne vpliva na doseganje nacionalnih ciljev države članice, ki izvede prenos.

2. Dogovori iz odstavka 1 lahko veljajo eno ali več let. Komisijo se o dogovorih obvesti najpozneje v treh mesecih po koncu vsakega leta, v katerem veljajo. Podatki, poslani Komisiji, vključujejo količino in ceno zadevne energije.

3. Prenosi začnejo veljati šele, ko vse države članice, vključene v prenos, o tem obvestijo Komisijo.

⁽¹⁾ UL L 304, 14.11.2008, str. 1.

Člen 7

Skupni projekti držav članic

1. Dve ali več držav članic lahko sodeluje pri vseh vrstah skupnih projektov v zvezi s proizvodnjo električne energije ter energije za ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov. Pri tem lahko sodelujejo zasebni upravljavci.

2. Države članice uradno obvestijo Komisijo o deležu ali količini električne energije ter energije za ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov, proizvedene na njihovem ozemlju v okviru določenega skupnega projekta, ki se je začel izvajati po 25. junij 2009, ali proizvedene v obratu s povečano zmogljivostjo, ki je bil obnovljen po navedenem datumu, kar se šteje kot del nacionalnega splošnega cilja druge države članice, da bi se ocenilo, v kolikšni meri so izpolnjene zahteve glede ciljev iz te direktive.

3. Uradno obvestilo iz odstavka 2 vsebuje:

- (a) opis predlaganega obrata ali podatke o obnovljenem obratu;
- (b) podatke o deležu ali količini električne energije ali energije za ogrevanje oziroma hlajenje, ki jo proizvede obrat in ki se šteje kot del nacionalnega splošnega cilja druge države članice;
- (c) podatke o državi članici, za katero se izda obvestilo; in
- (d) podatke o obdobju, izraženem v celih koledarskih letih, v katerem se električna energija ter energija za ogrevanje oziroma hlajenje iz obnovljivih virov, ki jo proizvede obrat, šteje za del nacionalnega splošnega cilja druge države članice.

4. Obdobje iz točke (d) odstavka 3 ne traja dlje kot do leta 2020. Skupni projekt se lahko še naprej izvaja tudi po letu 2020.

5. Uradno obvestilo, ki se izda v skladu s tem členom, se spremeni ali prekliče samo s soglasjem države članice, ki ga je izdala, ter države članice, opredeljene v skladu s točko (c) odstavka 3.

Člen 8

Učinki skupnih projektov držav članic

1. Država članica, ki je izdala obvestilo v skladu s členom 7, v treh mesecih po koncu vsakega leta iz obdobja, določenega v skladu s točko (d) člena 7(3), izda uradno obvestilo, v katerem navede:

- (a) skupno količino električne energije ali energije za ogrevanje in hlajenje, ki jo je obrat, na katerega se je nanašalo uradno obvestilo iz člena 7, v zadevnem letu proizvedel iz obnovljivih virov; ter

- (b) količino električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki jo je obrat v zadevnem letu proizvedel iz obnovljivih virov in se v skladu z uradnim obvestilom šteje kot del nacionalnega splošnega cilja druge države članice.
2. Država članica pošlje uradno obvestilo Komisiji in državi članici, za katero je bilo obvestilo izdano.
3. Da bi se ocenilo izpolnjevanje zahteve o nacionalnih splošnih ciljih iz te direktive, se količina električne energije ali energije za ogrevanje in hlajenje, ki je bila proizvedena iz obnovljivih virov ter v zvezi s katero so bili sporočeni podatki v skladu z odstavkom 1(b):
- (a) odšteje od količine električne energije ali energije za ogrevanje oziroma hlajenje, pridobljene iz obnovljivih virov, ki se upošteva pri oceni o tem, ali država članica, ki je izdala uradno obvestilo v skladu z odstavkom 1, izpolnjuje zahteve; ter
- (b) doda količini električne energije ali energije za ogrevanje oziroma hlajenje, pridobljene iz obnovljivih virov, ki se upošteva pri oceni, ali država članica, ki je prejela uradno obvestilo v skladu z odstavkom 2, izpolnjuje zahteve.
- (b) električno energijo v okviru skupnega projekta iz odstavka 1 proizvaja novozgrajen obrat, ki je začel delovati po 25. junij 2009, ali obrat s povečano zmogljivostjo, ki je bil obnovljen po navedenem datumu; ter
- (c) za količino proizvedene in izvožene električne energije je bila iz programa podpore tretje države dodeljena samo investicijska pomoč.
3. Države članice lahko Komisijo zaprosijo, da se za namene člena 5 upošteva energija iz obnovljivih virov, ki je bila proizvedena in porabljena v tretji državi za izgradnjo povezovalnih vodov z zelo velikim časovnim zamikom med državo članico in tretjo državo, če so izpolnjeni naslednjimi pogoji:
- (a) gradnja povezovalnega voda se je začela do 31. decembra 2016;
- (b) povezovalni vod ne more začeti obratovati do 31. decembra 2020;
- (c) povezovalni vod lahko začne obratovati do 31. decembra 2022;
- (d) povezovalni vod se bo po začetku obratovanja v skladu z odstavkom 2 uporabljal za izvoz električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, v Skupnost;
- (e) uporaba se nanaša na skupni projekt, ki izpolnjuje merila iz točk (b) in (c) odstavka 2, zanj pa se bo uporabljal povezovalni vod, ko začne obratovati, ter na količino električne energije, ki ne presega količine, ki se bo v Skupnost izvažala po začetku obratovanja povezovalnega voda.

Člen 9

Skupni projekti držav članic in tretjih držav

1. Ena ali več držav članic lahko sodeluje z eno ali več tretjih držav pri vseh vrstah skupnih projektov v zvezi s proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije. Pri tem lahko sodelujejo zasebni upravljavci.
2. Električna energija, proizvedena iz obnovljivih virov v tretjih državah, se za namene ocene izpolnjevanja zahtev te direktive glede doseganja nacionalnih splošnih ciljev upošteva le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) električna energija je porabljena v Skupnosti, kar se šteje za izpolnjeno, kadar:
- (i) so vsi pristojni upravljavci prenosnih omrežij v državi izvora, namembni državi oziroma po potrebi v vsaki tranzitni tretji državi dodeljeni zmogljivosti povezovalnega daljnovoda dokončno dodelili količino električne energije, ki je enakovredna upoštevanju električni energiji;
- (ii) je upravljavec prenosnih omrežij, ki upravlja povezovalni daljnovod na strani Skupnosti, v bilanco dokončno vnesel količino električne energije, ki je enakovredna upoštevanju električni energiji; ter
- (iii) se dodeljena zmogljivost in proizvodnja električne energije iz obnovljivih virov v obratu iz točke (b) odstavka 2 nanašata na isto obdobje;
4. Komisiji se pošlje uradno obvestilo s podatki o deležu ali količini električne energije, proizvedene v obratu na ozemlju tretje države, ki se šteje za del nacionalnega splošnega cilja ene ali več držav članic, da bi se s tem ocenilo skladnost s členom 3. Če to zadeva več kot eno državo članico, se Komisiji pošlje razdelitev te količine med države članice. Ta delež ali količina ne presega deleža ali količine, ki se dejansko izvažata v Skupnost in v njej porabi ter ustreza količini iz odstavka 2(a)(i) in (ii) tega člena ter izpolnjuje pogoje iz odstavka 2(a). Uradno obvestilo pošlje vsaka država članica, za katero ta delež oziroma količina električne energije šteje kot del nacionalnega splošnega cilja.
5. Uradno obvestilo iz odstavka 4 vsebuje:
- (a) opis predlaganega obrata ali podatke o obnovljenem obratu;
- (b) podatke o deležu ali količini električne energije, ki jo proizvede obrat in ki šteje za del nacionalnega cilja države članice, ob upoštevanju zahtev po zaupnosti podatkov, pa tudi ustrezno finančno ureditev;

- (c) podatke o obdobju, izraženem v celih koledarskih letih, v katerem električna energija predstavlja del nacionalnega splošnega cilja države članice;
- (d) pisno potrditev glede točk (b) in (c) s strani tretje države, na katere ozemlju naj bi obrat začel delovati, in delež ali količino električne energije, proizvedene v obratu, ki bo v domači rabi navedene tretje države.

6. Obdobje iz točke (c) odstavka 5 ne traja dlje kot do leta 2020. Skupni projekt se lahko še naprej izvaja tudi po letu 2020.

7. Obvestilo, ki se izda v skladu s tem členom, se lahko spremeni ali prekliče samo s soglasjem države članice, ki ga izda, in tretje države članice, ki je potrdila skupni projekt v skladu s točko (d) odstavka 5.

8. Države članice in Skupnost spodbujajo ustrezna telesa Pogodbe o Energetski skupnosti, naj v skladu z navedeno pogodbo sprejmejo ukrepe, potrebne za to, da bodo pogodbenice lahko uporabljale določbe o sodelovanju med državami članicami iz te direktive.

Člen 10

Učinki skupnih projektov držav članic in tretjih držav

1. Država članica, ki je izdala obvestilo v skladu s členom 9, v treh mesecih po koncu vsakega leta iz obdobja, določenega s členom 9(5)(c), izda uradno obvestilo, v katerem navede:

- (a) skupno količino električne energije, ki je bila v tem letu proizvedena iz obnovljivih virov energije v obratu, na katerega se je nanašalo obvestilo iz člena 9;
- (b) količino električne energije, ki je bila v tem letu proizvedena iz obnovljivih virov energije v obratu in se šteje za del nacionalnega splošnega cilja v skladu s pogoji iz obvestila iz člena 9; in
- (c) dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz člena 9(2).

2. Država članica pošlje uradno obvestilo tretji državi, ki je potrdila projekt v skladu s členom 9(5)(d), in Komisiji.

3. Količina električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, za katero je bilo v skladu s točko (b) odstavka 1 izdano obvestilo, se za namene ocenjevanja izpolnjevanja zahtev te direktive glede doseganja nacionalnih ciljev doda količini energije, proizvedeni iz obnovljivih virov, ki se upošteva pri oceni o tem, ali država članica, ki je izdala uradno obvestilo, izpolnjuje zahteve.

Člen 11

Skupni programi podpore

1. Ne glede na obveznosti držav članic iz člena 3 se lahko dve ali več držav članic prostovoljno odloči, da bodo združile svoje nacionalne programe podpore oziroma jih deloma uskladile. V takšnih primerih se lahko določena količina energije iz obnovljivih virov, ki je bila proizvedena na ozemlju ene od udeleženi države članic, šteje za del nacionalnega splošnega cilja druge države članice udeleženke, če zadevna država članica:

- (a) izvede statistični prenos določene količine energije iz obnovljivih virov iz ene države članice v drugo v skladu s členom 6, ali
- (b) določi delitveni ključ, o katerem se dogovorijo udeležene države članice in po katerem se energija, proizvedena iz obnovljivih virov, razdeli med zadevne države članice. Komisija je treba o takšnem ključu obvestiti najpozneje v treh mesecih po koncu prvega leta veljavnosti.

2. Vsaka država članica, ki je v skladu z odstavkom (1)(b) izdala obvestilo, v treh mesecih po koncu vsakega leta objavi uradno obvestilo s podatki o skupni količini električne energije ali energije za ogrevanje oziroma hlajenje iz obnovljivih virov energije, ki je bila proizvedena v letu, za katerega velja delitveni ključ.

3. Količina električne energije ali energije za ogrevanje oziroma hlajenje iz obnovljivih virov, za katero je bilo v skladu z odstavkom 2 izdano obvestilo, se zaradi ocenjevanja izpolnjevanja zahtev te direktive glede doseganja nacionalnih splošnih ciljev razdeli med zadevne države članice v skladu z delitvenim ključem iz obvestila.

Člen 12

Povečanje zmogljivosti

Za namene člena 7(2) in člena 9(2)(b) se enote energije iz obnovljivih virov, ki se lahko obračunajo kot povečanje zmogljivosti obrata, obravnavajo, kot da bi jih proizvedel samostojen obrat, ki je začel obratovati v trenutku, ko je prišlo do povečane zmogljivosti.

Člen 13

Upravni postopki ter zakonski in podzakonski predpisi

1. Države članice zagotovijo, da se vsi nacionalni predpisi v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj, certificiranja in licenciranja, ki se uporabljajo za obrate za proizvodnjo električne energije, ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov in za pripadajočo infrastrukturo prenosnega in distribucijskega omrežja, ter postopek pretvorbe biomase v biogoriva ali druge energetske proizvode, sorazmerni in potrebni.

Države članice zlasti sprejmejo primerne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da:

- (a) so – ob upoštevanju razlik v upravni strukturi in organizaciji držav članic – pristojnosti nacionalnih, regionalnih in lokalnih upravnih organov za postopke izdaje dovoljenj, certificiranja in licenciranja jasno usklajene in opredeljene, tudi na področju prostorskega načrtovanja, ter da so časovni načrti za sprejetje odločitev o vlogah za načrtovanje in gradnjo pregledni;
- (b) so na ustrezni ravni vlagateljem na voljo vsestranske informacije o obravnavi vlog za izdajo dovoljenja za obrate z obnovljivo energijo ter njihovo certificiranje in licenciranje;
- (c) se upravni postopki poenostavijo in pospešijo na ustreznih upravnih ravni;
- (d) so pravila, ki urejajo izdajo dovoljenj, certificiranje in licenciranje, objektivna, pregledna, sorazmerna, da ne diskriminirajo med prosilci ter da v celoti upoštevajo posebnosti posameznih tehnologij obnovljive energije;
- (e) so upravni stroški, ki jih plačajo potrošniki, načrtovalci, arhitekti, gradbeniki ter inštalaterji in dobavitelji naprav in sistemov, pregledni in odvisni od stroškov; in da
- (f) se za manjše projekte in decentralizirane naprave za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov po potrebi uvedejo poenostavljeni in manj obremenjujoči postopki za izdajo dovoljenj, tudi zgolj z obvestilom, če to omogoča veljavni regulativni okvir.

2. Države članice jasno opredelijo vse tehnične specifikacije, ki jih morajo izpolnjevati naprave in sistemi za obnovljivo energijo, da bi bili upravičeni do podpore iz programov podpor. Če obstajajo evropski standardi, vključno z znaki za okolje, energetskimi znaki in drugimi tehničnimi referenčnimi sistemi, ki jih vzpostavijo evropski organi za standardizacijo, se tehnične specifikacije opredelijo na podlagi teh standardov. Te tehnične specifikacije ne predpisujejo, kdaj je treba naprave in sisteme certificirati, in ne bi smeli ovirati delovanja notranjega trga.

3. Države članice priporočajo vsem akterjem, zlasti lokalnim in regionalnim upravnim organom, naj pri načrtovanju, projektiranju, gradnji in obnavljanju industrijskih in stanovanjskih območij zagotovijo, da bodo vgrajene naprave in sistemi za uporabo električne energije in energije za ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov ter za daljinsko ogrevanje in hlajenje. Države članice zlasti spodbujajo lokalne in regionalne upravne organe, da po potrebi vključijo ogrevanje in hlajenje z uporabo obnovljivih virov energije v načrtovanje mestne infrastrukture.

4. Države članice v svojih gradbenih zakonskih in podzakonskih predpisih uvedejo ustrezne ukrepe za povečanje deleža vseh vrst energije iz obnovljivih virov v gradbenem sektorju.

Države članice lahko pri sprejemanju takšnih ukrepov oziroma v okviru svojih regionalnih programov podpore upoštevajo nacionalne ukrepe za postopno povečanje energetske učinkovitosti ter sproizvodnjo, pasivno in nizkoenergijsko zgradbo ter energetske neodvisne zgradbe.

Države članice po potrebi v svojih gradbenih zakonskih in podzakonskih predpisih ali na kakršen koli način z enakovrednim učinkom najpozneje do 31. decembra 2014 zahtevajo, da se v novih zgradbah in obstoječih zgradbah, na katerih potekajo večja obnovitvena dela, uporablja najmanj minimalna količina energije iz obnovljivih virov. Države članice dovolijo, da se te minimalne stopnje dosežejo tudi z uporabo obsežnega deleža obnovljivih virov energije za daljinsko ogrevanje in hlajenje.

Zahteve iz prvega pododstavka veljajo tudi za oborožene sile, vendar le do te mere, ko to ni v nasprotju z naravo in pglavitnim ciljem dejavnosti oboroženih sil ter z izjemo materialov, ki se uporabljajo izključno v vojaške namene.

5. Države članice zagotovijo, da bodo nove javne zgradbe ter obstoječe javne zgradbe, na katerih potekajo večja obnovitvena dela, na nacionalni, regionalni in lokalni ravni od 1. januarja 2012 služile kot vzor na področju te direktive. Države članice lahko tudi določijo, da se te obveznosti izpolnjujejo z upoštevanjem standardov za nič-energijske zgradbe ali z zagotavljanjem, da tretje stranke na strehah javnih stavb ali stavb v mešani javno-zasebni lasti uporabljajo naprave, ki proizvajajo energijo iz obnovljivih virov.

6. Države članice v svojih gradbenih zakonskih in podzakonskih predpisih predvidijo spodbude za uporabo sistemov in naprav za ogrevanje in hlajenje z obnovljivo energijo, ki dosegajo znatno manjšo porabo energije. Države članice uporabijo energetske znake ali znake za okolje ali druge ustrezne certifikate ali standarde, oblikovane na nacionalni ravni ali ravni Skupnosti, kadar ti obstajajo, kot podlago za spodbujanje teh sistemov in naprav.

Države članice v primeru biomase predvidijo spodbude za tehnologije pretvorbe, ki dosegajo izkoristek pretvorbe najmanj 85 % za gospodinjstve in komercialne namene uporabe in najmanj 70 % za industrijske namene uporabe.

Države članice v primeru toplotnih črpalk predvidijo spodbude za toplotne črpalke, ki izpolnjujejo minimalne zahteve za podelitev znaka za okolje, določene v Odločbi Komisije 2007/742/ES z dne 9. novembra 2007 o določitvi okoljskih meril za podelitev znaka Skupnosti za okolje električnim, plinskim ali plinskim absorpcijskim toplotnim črpalkam ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 301, 20.11.2007, str. 14.

Države članice v primeru sončne termalne energije spodbujajo potrjene naprave in sisteme, ki – če ti obstajajo – temeljijo na evropskih standardih, vključno z znaki za okolje, energetskimi oznakami in drugimi tehničnimi referenčnimi sistemi, ki jih vzpostavijo evropski organi za standardizacijo.

Države članice pri oceni izkoristka pretvorbe in učinkovitosti (razmerja med vhodno in izhodno energijo) sistemov in naprav za namene tega odstavka uporabijo postopke Skupnosti ali, če teh ni, mednarodne postopke, če ti obstajajo.

Člen 14

Informiranje in usposabljanje

1. Države članice zagotovijo, da so informacije o ukrepih podpre na voljo vsem ustreznim akterjem, kot so potrošniki, gradbeniki, inštalaterji, arhitekti in dobavitelji ogrevalnih, hladilnih in električnih naprav in sistemov ter vozil, ki lahko uporabljajo energijo iz obnovljivih virov.

2. Države članice zagotovijo, da bodisi dobavitelj naprav ali sistemov bodisi nacionalni pristojni organi dajo na voljo informacije o neto koristih, stroških ter energetski učinkovitosti naprav in sistemov za uporabo ogrevanja, hlajenja in električne energije iz obnovljivih virov.

3. Države članice zagotovijo, da bodo oziroma so sistemi certificiranja ali enakovredni sistemi kvalifikacij do 31. decembra 2012 na voljo inštalaterjem majhnih kotlov in peči na biomaso, solarnih fotovoltaičnih in solarnih termalnih sistemov, plitvih geotermalnih sistemov ter toplotnih črpalk. Ti sistemi lahko po potrebi upoštevajo sedanje sisteme in strukture, in temeljijo na merilih, opredeljenih v Prilogi IV. Vsaka država priznava certifikate, ki jih podelijo druge države v skladu s temi merili.

4. Države članice objavijo informacije o sistemih certificiranja oziroma enakovrednih sistemih kvalifikacij iz odstavka 3. Objavijo lahko tudi seznam inštalaterjev, ki so kvalificirani oziroma certificirani v skladu z odstavkom 3.

5. Države članice zagotovijo, da so vsem zadevnim akterjem, zlasti načrtovalcem in arhitektom, na voljo smernice, tako da bodo lahko ustrezno upoštevali najboljšo kombinacijo obnovljivih virov energije, tehnologije z visokim izkoristkom ter daljinskega ogrevanja in hlajenja pri načrtovanju, projektiranju, gradnji in prenovi industrijskih in stanovanjskih območij.

6. Države članice ob sodelovanju z lokalnimi in regionalnimi organi razvijejo primerne programe obveščanja, osveščanja, usmerjanja in/ali usposabljanja ter tako državljane obveščajo o koristih in praktičnih vidikih razvoja in uporabe energije iz obnovljivih virov.

Člen 15

Potrdila o izvoru električne energije ter energije za ogrevanje in hlajenje, proizvedenih iz obnovljivih virov energije

1. Da bi končnim odjemalcem dokazale, kolikšen je delež oziroma količina energije iz obnovljivih virov v naboru energetskih virov dobavitelja energije, države članice v skladu s členom 3(6) Direktive 2003/54/ES zagotovijo, da se lahko izvor električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, zajamči v smislu te direktive v skladu z objektivnimi, jasnimi in nediskriminatornimi merili.

2. V ta namen države članice zagotovijo, da se na zahtevo proizvajalca električne energije iz obnovljivih virov izda potrdilo o izvoru. Države članice lahko določijo, da se potrdila o izvoru izdajo na zahtevo proizvajalcev energije za ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov. Za takšno ureditev lahko velja obveznost minimalne zmogljivosti. Potrdilo o izvoru je standardne velikosti 1 MWh. Za vsako enoto proizvedene energije se izda največ eno potrdilo o izvoru.

Države članice zagotovijo, da se ista enota energije iz obnovljivih virov upošteva le enkrat.

Država članica lahko določi, da se proizvajalcu, ki mu je bilo podeljeno potrdilo o izvoru, za isto proizvodnjo energije iz obnovljivih virov ne dodeli podpore.

Potrdilo o izvoru ni povezano s spoštovanjem člena 3 s strani držav članic. Prenosi potrdil o izvoru, ločeno ali skupaj s fizičnim prenosom energije, ne vplivajo na odločitev držav članic, da uporabijo statistične prenose, skupne projekte ali skupne programe podpore za izpolnjevanje ciljev ali izračun končne bruto porabe energije iz obnovljivih virov v skladu s členom 5.

3. Potrdilo o izvoru se lahko uporabi le v 12 mesecih od proizvodnje zadevne enote energije. Potrdilo o izvoru se razveljavi ob njegovi porabi.

4. Države članice ali imenovani pristojni organi nadzorujejo izdajanje, prenos in razveljavitev tovrstnih potrdil o izvoru. Imenovani pristojni organi nimajo pristojnosti, ki bi se geografsko prekrivale, in so v odnosu do proizvodnih, trgovinskih in dobaviteljskih dejavnosti neodvisni.

5. Države članice ali pristojni organi vzpostavijo ustrezne mehanizme, s katerimi zagotovijo, da se potrdila o izvoru izdajo, prenesejo in razveljavijo elektronsko ter da so natančna, zanesljiva in zaščitena pred goljufijami.

6. V potrdilu o izvoru morajo biti navedeni najmanj:

(a) vir energije, iz katerega je bila energija proizvedena, ter datum začetka in konca njene proizvodnje;

(b) ali se potrdilo o izvoru nanaša na

Člen 16

Dostop do omrežij in njihovo delovanje

- (i) električno energijo ali
- (ii) ogrevanje in/ali hlajenje;
- (c) identiteta, lokacija, vrsta in zmogljivost obrata, v katerem je bila energija proizvedena;
- (d) ali in v kolikšni meri je obrat prejemal podporo za naložbe, ali in v kolikšni meri je imela enota energije kakršne koli druge koristi od nacionalnega programa podpore ter vrsta programa podpore;
- (e) datum, ko je obrat začel obratovati; in
- (f) datum in država izdaje ter enotna identifikacijska številka.

7. Če mora dobavitelj električne energije za namene člena 3(6) Direktive 2003/54/ES dokazati delež ali količino energije iz obnovljivih virov v svojem naboru energetskega virov, lahko to stori z uporabo svojih potrdil o izvoru.

8. Količina energije iz obnovljivih virov, ki ustreza potrdilom o izvoru in jo upravljavec električne energije prenese na tretjo stranko, se odšteje od deleža energije iz obnovljivih virov v njegovem naboru energetskega virov za namene iz člena 3(6) Direktive 2003/54/ES.

9. Države članice priznavajo potrdila o izvoru, ki jih izda druga država članica, v skladu s to direktivo, izključno kot dokaz o podatkih iz odstavka 1 in odstavka 6(a) do (f). Država članica se lahko odloči, da potrdila o izvoru ne bo priznala le, če upravičeno dvomi o točnosti, zanesljivosti ali verodostojnosti tega potrdila. Država članica obvesti Komisijo o tovrstni zavrtnitvi in jo utemelji.

10. Če Komisija ugotovi, da zavrtnitev priznanja potrdila o izvoru ni utemeljena, lahko Komisija sprejme odločbo, s katero od zadevne države članice zahteva, da potrdilo prizna.

11. Država članica lahko v skladu z zakonodajo Skupnosti uvede objektivna, pregledna in nediskriminatorna merila za uporabo potrdil o izvoru in pri tem upošteva obveznosti iz člena 3(6) Direktive 2003/54/ES.

12. Če dobavitelj energije pri trženju energije iz obnovljivih virov navajajo okoljske ali druge koristi energije iz obnovljivih virov, lahko države članice od dobaviteljev energije zahtevajo, da dajo na voljo povzetek informacij o količini ali deležu energije iz obnovljivih virov, ki izvira iz obratov ali povečane zmogljivosti, ki so začeli delovati 25. junij 2009.

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za razvoj omrežne infrastrukture za prenos in distribucijo, inteligentnih omrežnih storitev, skladiščnih objektov in elektroenergetskega sistema, ki bodo omogočili varno delovanje elektroenergetskega sistema in njegovo prilagoditev nadaljnjemu razvoju na področju proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije, vključno z medsebojnimi povezavami med državami članicami, pa tudi med državami članicami in tretjimi državami. Države članice prav tako sprejmejo ustrezne ukrepe za pospešitev postopkov izdaje dovoljenj za omrežno infrastrukturo ter usklajevanje odobritev omrežne infrastrukture z upravnimi postopki in postopki načrtovanja.

2. Ob upoštevanju zahtev glede ohranjanja zanesljivosti in varnosti omrežja in na podlagi preglednih in nediskriminatornih meril, ki jih opredelijo pristojni nacionalni organi:

(a) države članice zagotovijo, da upravljavci prenosnih omrežij in upravljavci distribucijskih omrežij na njihovem ozemlju zajamčijo prenos in distribucijo električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov;

(b) države članice poleg tega zagotovijo bodisi prednostni ali zajamčeni dostop do omrežnega sistema električni energiji, proizvedeni iz obnovljivih virov;

(c) države članice zagotovijo, da upravljavci prenosnih omrežij pri razpošiljanju energije iz obratov za proizvodnjo električne energije dajejo prednost obratom za proizvodnjo, ki uporabljajo obnovljive vire energije, če to omogoča varno delovanje nacionalnega elektroenergetskega sistema ter na podlagi preglednih in nediskriminatornih meril. Države članice zagotovijo, da so sprejeti ustrezni operativni ukrepi, povezani z omrežjem in trgov, da bi v največji možni meri zmanjšali omejitve prenosa električne energije, pridobljene iz obnovljivih virov energije. Če so zaradi zagotavljanja varnosti nacionalnega elektroenergetskega sistema in zanesljivosti oskrbe z energijo sprejeti ukrepi, ki bistveno zmanjšajo uporabo obnovljivih virov energije, države članice zagotovijo, da odgovorni upravljavci sistema o teh ukrepih poročajo pristojnemu regulativnemu organu ter navedejo, katere popravne ukrepe nameravajo sprejeti za preprečitev nepriemerne zmanjšanja uporabe.

3. Države članice od upravljavcev prenosnih omrežij in upravljavcev distribucijskih omrežij zahtevajo, da vzpostavijo in objavijo standardna pravila v zvezi s prevzemanjem in delitvijo stroškov za tehnične adaptacije, kot so povezave v omrežje in ojačitve omrežja, izboljšano delovanje omrežja in nediskriminatorno izvajanje omrežnih kodeksov, ki so potrebne, da bi vključili nove proizvajalce, ki dovajajo električno energijo, proizvedeno iz obnovljivih virov energije, v povezano omrežje.

Ta pravila temeljijo na objektivnih, preglednih in nediskriminatornih merilih, ki zlasti upoštevajo vse stroške in koristi, povezane z vključitvijo teh proizvajalcev v omrežje, ter posebne okoliščine proizvajalcev v obrobni regiji in regijah z nizko gostoto prebivalstva. V pravilih so lahko določane različne vrste vključevanja v omrežje.

4. Kadar je to ustrezno, lahko države članice zahtevajo, da upravljavci prenosnih omrežij in upravljavci distribucijskih omrežij v celoti ali deloma prevzamejo stroške iz odstavka 3. Države članice pregledujejo ter sprejmejo potrebne ukrepe za izboljšanje okvirov in pravil za prevzemanje in delitev stroškov iz odstavka 3 do 30. junija 2011 in nato vsaki dve leti, da zagotovijo vključitev novih proizvajalcev v omrežje, kot je navedeno v navedenem odstavku.

5. Države članice zahtevajo, da upravljavci prenosnih omrežij in upravljavci distribucijskih omrežij vsakemu novemu proizvajalcu energije iz obnovljivih virov, ki se želi vključiti v omrežje, priskrbijo zahtevane celovite in potrebne informacije, med drugim:

- (a) celovito in podrobno oceno stroškov, povezanih z vključitvijo v omrežje;
- (b) razumen in točen časovni raspored za prejemanje in obdelavo vlog za vključitev v omrežje;
- (c) razumen okvirni časovni raspored za vsak predlagan priklop na omrežje.

Države članice lahko proizvajalcem električne energije iz obnovljivih virov energije, ki se želijo vključiti v omrežje, dovolijo, da objavijo razpis za dela, povezana z vključevanjem v omrežje.

6. Delitev stroškov iz odstavka 3 se okrepi z mehanizmom, ki temelji na objektivnih, preglednih in nediskriminatornih merilih ob upoštevanju koristi, ki jih imajo proizvajalci, ki so bili povezani v omrežje na začetku in pozneje, ter upravljavci prenosnih omrežij in upravljavci distribucijskih omrežij od vključitve v omrežje.

7. Države članice zagotovijo, da zaračunavanje tarif za prenos in distribucijo ne diskriminira električne energije iz obnovljivih virov energije, vključno zlasti električne energije iz obnovljivih virov energije, proizvedene v obrobni regijah (npr. otoških regijah) in regijah z nizko gostoto prebivalstva. Države članice zagotovijo, da zaračunavanje pristojbin za prenos in distribucijo ne diskriminira plina iz obnovljivih virov energije.

8. Države članice zagotovijo, da so v tarifah, ki jih zaračunavajo upravljavci prenosnih omrežij in upravljavci distribucijskih omrežij za prenos in distribucijo električne energije iz obratov, ki uporabljajo obnovljive vire energije, upoštevane uresničljive stroškovne koristi, ki izhajajo iz vključitve obrata v omrežje. Takšne stroškovne koristi bi lahko nastale iz neposredne uporabe nizkonapetostnega omrežja.

9. Države članice po potrebi presodijo, ali je treba zaradi lažje vključitve plina iz obnovljivih virov energije razširiti obstoječo infrastrukturo plinskega omrežja.

10. Države članice po potrebi zahtevajo, da upravljavci prenosnih omrežij in upravljavci distribucijskih omrežij na njihovem ozemlju objavijo tehnična pravila v skladu s členom 6 Direktive 2003/55/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija

2003 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom ⁽¹⁾, zlasti pravila za priključitev na omrežje, ki vključujejo zahteve za kakovost in tlak plina ter dodajanje vonja plinu. Države članice prav tako zahtevajo, da upravljavci prenosnih omrežij in upravljavci distribucijskih omrežij objavijo pristojbine za priključitev plina iz obnovljivih virov na podlagi preglednih in nediskriminatornih kriterijev.

11. Države članice v svojih nacionalnih akcijskih načrtih za obnovljivo energijo ocenijo nujnost gradnje nove infrastrukture za daljinsko ogrevanje in hlajenje, proizvedeno iz obnovljivih virov energije, za doseganje nacionalnega cilja za leto 2020 iz člena 3(1). Države članice v skladu s to oceno po potrebi sprejmejo ukrepe za razvoj infrastrukture za daljinsko ogrevanje, ki se bo prilagajala razvoju proizvodnje ogrevanja in hlajenja v velikih obratih na biomaso, sončno energijo in geotermalno energijo.

Člen 17

Trajnostna merila za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva

1. Ne glede na to, ali so bile surovine pridelane na ozemlju Skupnosti ali zunaj nje, se energija iz pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv za namene iz točk (a), (b) in (c) upošteva v nadaljevanju samo, če izpolnjujejo trajnostna merila, določena v odstavkih 2 do 6:

- (a) ocenjevanje izpolnjevanja zahtev te direktive v zvezi z nacionalnimi cilji;
- (b) ocenjevanje izpolnjevanja obveznosti glede uporabe obnovljive energije;
- (c) upravičenost do finančne podpore za porabo pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv.

Pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, pridobljena iz odpadkov in ostankov, razen ostankov iz kmetijstva, akvakulture, ribištva in gozdarstva, se za namene iz točk (a), (b) in (c) upošteva tudi, če izpolnjujejo le trajnostna merila iz odstavka 2.

2. Prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, ki se upošteva za namene iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1, je najmanj 35 %.

Od 1. januarja 2017 je prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi rabe pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, ki se upošteva za namene iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1, najmanj 50 %. Od 1. januarja 2018 je ta prihranek najmanj 60 % za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, proizvedena v obratih, ki so začeli obratovati 1. januarja 2017 ali pozneje.

⁽¹⁾ UL L 176, 15.7.2003, str. 57.

Prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv se izračuna v skladu s členom 19(1).

V primeru pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, ki jih proizvedejo obrati, ki so obratovali 23. januarja 2008, se prvi pododstavke uporablja od 1. aprila 2013.

3. Pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, upoštevana za namene iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1, se ne proizvedejo iz surovin, pridobljenih na zemljišču velikega pomena za ohranjanje biološke raznovrstnosti, tj. zemljišču, ki je imelo januarja 2008 ali po tem datumu enega od naslednjih statusov, ne glede na to, ali ima zemljišče še vedno ta status:

- (a) pragozd in druga gozdna zemljišča, tj. gozd in druga gozdna zemljišča z avtohtonimi vrstami, kjer ni jasno vidnih znakov človekovega delovanja in večjih posegov v ekološke procese;
- (b) območja, ki
 - (i) so z zakonom določena kot naravovarstvena območja ali jih kot taka določi ustrezni pristojni organ, ali ki
 - (ii) so namenjena zaščiti redkih, ogroženih ali prizadetih ekosistemov ali vrst, priznanih z mednarodnimi sporazumi ali vključenih na sezname medvladnih organizacij ali Mednarodne zveze za ohranjanje narave, če so priznani v skladu s postopkom iz drugega pododstavka člena 18(4);

razen če so na voljo dokazi, da proizvodnja te surovine ni posegala v te naravovarstvene namene;

- (c) travinje z veliko biotsko raznovrstnostjo, ki je
 - (i) naravno, tj. ki bi ostalo travinje brez človekovega posega in ki ohranja naravno sestavo vrst ter ekološke značilnosti in procese, ali
 - (ii) nenaravno, tj. travinje, ki brez človekovega posega ne bi bilo več travinje in ki ima veliko število vrst in ni degradirano, razen če je dokazano, da je pridelovanje surovin nujno za ohranitev statusa travinja.

Komisija določi merila in geografski obseg za opredelitev travinj, ki jih zajema točka (c) prvega pododstavka. Takšni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(4).

4. Pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, upoštevana za namene iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1, se ne proizvedejo iz surovin, pridobljenih na zemljišču z visoko zalogo ogljika, tj. zemljišču, ki je imelo januarja 2008 ali pred tem enega od naslednjih statusov in tega statusa nima več:

- (a) mokrišče, tj. zemljišče, ki je stalno ali večji del leta pokrito ali nasičeno z vodo;
- (b) nepretrgano gozdnato območje, tj. zemljišče, ki zajema več kot 1 hektar, poraslo z drevesi, višjimi od 5 metrov, katerih krošnje pokrivajo več kot 30 % površine, ali drevesi, ki lahko te pragove dosežejo *in situ*;
- (c) zemljišče, ki zajema več kot 1 hektar, poraslo z drevesi, višjimi od 5 metrov, katerih krošnje pokrivajo med 10 % in 30 % površine, ali drevesi, ki lahko te pragove dosežejo *in situ*, razen če so podani zanesljivi dokazi, da so zaloge ogljika na tem območju pred in po spremembi namembnosti takšne, da bi bili ob uporabi metodologije iz dela C Priloge V izpolnjeni pogoji iz odstavka 2 tega člena.

Določbe tega odstavka se ne uporabljajo, če je imelo zemljišče ob času, ko je bila surovina pridobljena, enak status, kot ga je imelo januarja 2008.

5. Pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, ki se upoštevajo za namene iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1, se ne pridobivajo iz surovin iz zemljišč, ki so bila 1. januarja 2008 šotišča, razen če je dokazano, da se z obdelovanjem in pridelovanjem te surovine ne povzroči izsuševanje predhodno neizsušene prsti.

6. Kmetijske surovine, pridelane v Skupnosti ter uporabljene za proizvodnjo pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, ki se upoštevajo za namene iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1, se pridobijo v skladu z zahtevami in standardi na podlagi določb iz naslova „Okolje“ v delu A in točki 9 Priloge II k Uredbi Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpore za kmete ⁽¹⁾ in v skladu z minimalnimi zahtevami za dobre kmetijske in okoljske pogoje, opredeljenimi na podlagi člena 6(1) navedene uredbe.

7. Komisija vsaki dve leti poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o nacionalnih ukrepih za spoštovanje trajnostnih meril iz odstavkov 2 do 5 ter za zaščito tal, vode in zraka, in sicer v zvezi s tretjimi državami kot tudi državami članicami, v katerih se proizvede velik delež biogoriv ali surovin za biogoriva, ki se porabijo v Skupnosti. Prvo poročilo bo predložila leta 2012.

⁽¹⁾ UL L 30, 31.1.2009, str. 16.

Komisija vsaki dve leti Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o učinku večjega povpraševanja po biogorivih na vzdržnost socialnega sistema v Skupnosti in tretjih državah ter o učinku politike Skupnosti o biogorivih na razpoložljivost cenovno dostopne hrane, zlasti za prebivalce držav v razvoju, in o splošnih razvojnih vprašanjih. Poročila obravnavajo spoštovanje pravic do uporabe zemljišč. V njih se za tretje države kot tudi države članice, v katerih se proizvede pomemben delež surovin za biogoriva, ki se porabijo v Skupnosti, navede, ali so ratificirale in uveljavile vse spodaj naštetje konvencije Mednarodne organizacije dela:

- Konvencijo o obveznem ali prisilnem delu (št. 29),
- Konvencijo o sindikalni svobodi in varstvu sindikalnih pravic (št. 87),
- Konvencijo o uporabi načel o pravicah organiziranja in kolektivnega dogovarjanja (št. 98),
- Konvencijo o enakem plačilu za delo enake vrednosti za moške in ženske (št. 100),
- Konvencijo o odpravi prisilnega dela (št. 105),
- Konvencijo o diskriminaciji pri zaposlovanju in poklicih (št. 111),
- Konvencijo o minimalni starosti za zaposlitev (št. 138),
- Konvencijo o prepovedi in takojšnjih ukrepih za odpravo najhujših oblik otroškega dela (št. 182).

V navedenih poročilih se za tretje države in države članice, v katerih se proizvede pomemben delež surovin za biogoriva, ki se porabijo v Skupnosti, navede, ali so ratificirale in uveljavile:

- Kartagenski protokol o biološki varnosti,
- Konvencijo o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami.

Prvo poročilo bo predložila leta 2012. Komisija po potrebi predlaga korekcijske ukrepe, zlasti če obstajajo dokazi, da proizvodnja biogoriv znatno vpliva na cene hrane.

8. Države članice za namene iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1 ne smejo opustiti upoštevanja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, pridobljenih v skladu s tem členom, iz drugih razlogov, povezanih s trajnostjo.

9. Komisija do 31. decembra 2009 predloži poročilo o zahtevah glede trajnostnega sistema za uporabo biomase v druge energetske namene razen proizvodnje pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv. Poročilo po potrebi priloži predloge Evropskemu parlamentu in Svetu o trajnostnem sistemu za uporabo biomase v druge energetske namene. Poročilo in predlogi v njem temeljijo na najboljših razpoložljivih znanstvenih dokazih, ki upoštevajo nov razvoj in inovativne procese. Če v ta namen opravljena analiza dokaže, da bi bilo primerno uvesti spremembe glede gozdne biomase v metodologije za izračun iz Priloge V ali trajnostnih meril o zalogah ogljika, ki se uporabljajo za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, Komisija po potrebi v zvezi s tem istočasno pripravi predloge Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 18

Preverjanje izpolnjevanja trajnostnih meril za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva

1. Če se pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva upoštevajo za namene iz točk (a), (b) in (c) člena 17(1), države članice od gospodarskih subjektov zahtevajo, da dokažejo, da so izpolnjena trajnostna merila, določena v členu 17(2) do (5). Za ta namen od gospodarskih subjektov zahtevajo, da uporabijo sistem masne bilance, ki določa:

- (a) pošiljke surovin ali biogoriva z različnimi trajnostnimi značilnostmi se lahko mešajo;
- (b) podatki glede trajnostnih značilnosti in velikosti pošiljk iz točke (a) veljajo tudi za mešanico; in
- (c) vsota vseh pošiljk, odstranjenih iz mešanice, je opisana, kot da ima enake trajnostne značilnosti, v enakih količinah, kot vsota vseh pošiljk, dodanih mešanici.

2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu leta 2010 in 2012 predloži poročilo o delovanju metode preverjanja na podlagi masne bilance, opisane v odstavku 1, in možnih drugih metodah preverjanja v zvezi z nekaterimi ali vsemi vrstami surovin, pogonskih biogoriv ali drugih tekočih biogoriv. Komisija v oceni preuči tiste metode preverjanja, pri katerih ni potrebno, da podatki o trajnostnih značilnostih fizično ostanejo pri posameznih pošiljkah ali mešanicah. V oceni upošteva, da je treba ohraniti integriteto in učinkovitost sistema preverjanja ter obenem preprečiti nerazumno veliko obremenitev za industrijo. Poročilo po potrebi priloži predloge Evropskemu parlamentu in Svetu o možnih drugih metodah preverjanja.

3. Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da gospodarski subjekti predložijo zanesljive informacije in državi članici na zahtevo dajo na voljo podatke, ki so bili uporabljeni za pripravo informacij. Države članice od gospodarskih subjektov zahtevajo, da zagotovijo ustrezen standard neodvisne revizije informacij, ki jih predložijo, in da predložijo dokazila, da so to storili. Z revizijo se preveri, ali so sistemi, ki jih uporabljajo gospodarski subjekti, natančni, zanesljivi in zaščiteni pred goljufijami. Ocenijo se pogostost in metodologija vzorčenja ter zanesljivost podatkov.

Informacije iz prvega pododstavka tega odstavka vključujejo predvsem informacije o spoštovanju trajnostnih meril iz člena 17(2) do (5), ustrezne informacije o ukrepih za zaščito tal, vode in zraka, sanacijo degradiranih zemljišč, izogibanje prekomerni porabi vode na območjih, kjer vode primanjkuje, ter ustrezne informacije o ukrepih, sprejetih zaradi upoštevanja vidikov iz drugega pododstavka člena 17(7).

Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 25(3) pripravi seznam primernih in ustreznih informacij iz prvih dveh pododstavkov tega odstavka, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih subjektov. Predvsem zagotovi, da posredovanje teh informacij ne predstavlja prekomerne upravne obremenitve upravljavcev na splošno ali malih kmetov, organizacij pridelovalcev in zadrug.

Obveznosti iz tega odstavka veljajo za pogonska biogoriva ali druga tekoča biogoriva, ki so proizvedena v Skupnosti ali uvožena.

Države članice Komisiji v zbirni obliki predložijo informacije iz prvega pododstavka tega odstavka, Komisija pa jih v povzeti obliki objavi na platformi za preglednost iz člena 24 in pri tem varuje zaupnost poslovno občutljivih informacij.

4. Skupnost si prizadeva za sklenitev dvostranskih ali večstranskih sporazumov s tretjimi državami, ki vsebujejo določbe o trajnostnih merilih, ki ustrezajo tistim iz te direktive. Če je Skupnost sklenila sporazume, ki vsebujejo določbe s temami, zajetimi v trajnostnih merilih iz člena 17(2) do (5), lahko Komisija odloči, da ti sporazumi med Skupnostjo in tretjimi državami dokazujejo, da pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, proizvedena iz surovin, pridelanih v teh državah, izpolnjujejo zadevna trajnostna merila. Pri sklepanju teh sporazumov se ustrezna pozornost nameni ukrepom, sprejetim za zaščito območij, ki zagotavljajo bistvene ekosistemske storitve v izrednih razmerah (na primer zaščita porečij, obvladovanje erozije), za zaščito tal, vode in zraka, posredno spremembo rabe tal, sanacijo degradiranih zemljišč, izogibanje prekomerni porabi vode na območjih, kjer vode primanjkuje, ter vidikom iz drugega pododstavka člena 17(7).

Komisija lahko odloči, da prostovoljni nacionalni ali mednarodni sistemi, ki določajo standarde za proizvodnjo proizvodov iz biomase, vsebujejo točne podatke za namene člena 17(2) ali dokazujejo, da pošiljke biogoriva izpolnjujejo trajnostna merila iz člena 17(3) do (5). Komisija lahko ugotovi, da ti sistemi vsebujejo natančne podatke za obveščanje o ukrepih za zaščito območij, ki zagotavljajo bistvene ekosistemske storitve v izrednih razmerah (na primer zaščita porečij, obvladovanje erozije), za zaščito tal, vode in zraka, sanacijo degradiranih zemljišč, izogibanje prekomerni porabi vode na območjih, kjer vode primanjkuje, in vidikih iz drugega pododstavka člena 17(7). Komisija lahko za namene člena 17(3)(b)(ii) prizna tudi zavarovana območja za ohranjanje redkih, prizadetih ali ogroženih ekosistemov ali vrst, ki jih priznavajo mednarodni sporazumi ali so uvrščena na sezname medvladnih organizacij ali Mednarodne zveze za ohranjanje narave.

Komisija se lahko odloči, da prostovoljni nacionalni ali mednarodni sistemi za merjenje prihrankov emisij toplogrednih plinov vsebujejo točne podatke za namene člena 17(2).

Komisija lahko ugotovi, da zemljišča, vključena v nacionalni ali regionalni program za spremembo namembnosti močno degradiranih ali onesnaženih zemljišč, izpolnjujejo pogoje iz točke 9 dela C Priloge V.

5. Komisija sprejme odločitve v skladu z odstavkom 4 le, če zadevni sporazum ali sistem izpolnjuje ustrezne standarde glede zanesljivosti, preglednosti in neodvisne revizije. V primeru sistemov za merjenje prihrankov emisij toplogrednih plinov morajo taki sistemi prav tako izpolnjevati metodološke zahteve iz Priloge V. V primeru območij velikega pomena za ohranjanje biotske raznovrstnosti iz člena 17(3)(b)(ii) sezname takih območij izpolnjujejo ustrezne standarde objektivnosti in skladnosti z mednarodno priznanimi standardi ter omogočajo ustrezne pritožbene postopke.

6. Odločitve v skladu z odstavkom 4 se sprejmejo na podlagi postopka iz člena 25(3). Take odločitve veljajo največ 5 let.

7. Če gospodarski subjekt predloži dokaz ali podatke, pridobljene v skladu s sporazumom ali sistemom, za katerega je bila sprejeta odločitev v skladu z odstavkom 4 tega člena, v okviru omenjene odločitve, država članica od dobavitelja ne zahteva, da predloži nadaljnja dokazila o izpolnjevanju trajnostnih meril iz člena 17(2) do (5) ali informacije o ukrepih iz drugega pododstavka odstavka 3 tega člena.

8. Komisija na zahtevo države članice ali lastno pobudo pregleda uporabo člena 17 v zvezi z virom pogonskega biogoriva ali drugega tekočega biogoriva ter v šestih mesecih po prejemu zahteve in v skladu s postopkom iz člena 25(3) odloči, ali lahko

zadevna država članica upošteva pogonsko biogorivo ali tekoče biogorivo iz tega vira za namene iz točk (a), (b) in (c) člena 17(1).

9. Komisija najpozneje do 31. decembra 2012 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o:

- (a) učinkovitosti sistema, ki se uporablja za posredovanje informacij o trajnostnih merilih; in
- (b) izvedljivosti in primernosti uvedbe obvezne zahteve glede zaščite zraka, tal ali vode, ob upoštevanju najnovejših znanstvenih dokazov in mednarodnih obveznosti Skupnosti.

Komisija po potrebi predlaga popravne ukrepe.

Člen 19

Izračun vpliva pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv na toplogredne pline

1. Prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv za namene člena 17(2) se izračuna, kot sledi:

- (a) če je privzeta vrednost za prihranke emisij toplogrednih plinov za proizvodne procese določena v delu A ali B Priloge V in če je vrednost e_1 za ta biogoriva ali tekoča biogoriva, izračunana v skladu s točko 7 dela C Priloge V, enaka ali manjša od nič, z uporabo te privzete vrednosti; ali
- (b) z uporabo dejanske vrednosti, izračunane v skladu z metodologijo, določeno v delu C Priloge V; ali
- (c) z uporabo vrednosti, izračunane kot vsote elementov formule iz točke 1 dela C Priloge V, kjer se lahko za nekatere elemente uporabijo razčlenjene privzete vrednosti iz dela D ali E Priloge V, in dejanskih vrednosti, izračunanih v skladu z metodologijo, določeno v delu C Priloge V, za vse druge elemente.

2. Države članice Komisiji do 31. marca 2010 predložijo poročilo, ki vključuje seznam tistih območij na njihovem ozemlju, ki so uvrščena na raven 2 nomenklature statističnih teritorialnih enot (NUTS) ali na bolj razčlenjeno raven NUTS v skladu z Uredbo (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) ⁽¹⁾, če se lahko pričakuje, da bodo tipične emisije toplogrednih plinov iz pridelave kmetijskih surovin nižje ali enake emisijam, navedenim pod naslovom „Razčlenjene privzete vrednosti za pridelavo“ v delu D Priloge V k tej direktivi, poročilo pa je priložen opis metode in podatkov, uporabljenih pri pripravi tega seznama. V navedeni metodi se upoštevajo značilnosti tal, podnebje in pričakovani donos surovin.

3. Privzete vrednosti v delu A Priloge V za biogoriva ter razčlenjene privzete vrednosti za pridelavo v delu D Priloge V za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva se uporabljajo le, če so surovine zanje:

- (a) pridelane zunaj Skupnosti;
- (b) pridelane v Skupnosti na območjih, vključenih na sezname iz odstavka 2; ali
- (c) pridobljene iz odpadkov ali ostankov, razen iz ostankov v kmetijstvu, akvakulturah in ribištvu.

Za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, ki niso zajeta v točkah (a), (b) ali (c), se uporabijo dejanske vrednosti za pridelavo.

4. Komisija do 31. marca 2010 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o tem, ali je mogoče pripraviti sezname območij v tretjih državah, na katerih se lahko pričakuje, da bodo tipične emisije toplogrednih plinov zaradi pridelovanja kmetijskih surovin nižje ali enake emisijam, navedenim pod naslovom „Pridelava“ v delu D Priloge V, in po možnosti priloži take sezname in opis metode in podatkov, ki jih je uporabila za njihovo pripravo. Komisija svojemu poročilu po potrebi priloži ustrezne predloge.

5. Komisija najpozneje do 31. decembra 2012 in nato vsaki dve leti predloži poročilo o ocenjenih tipičnih in privzetih vrednostih iz delov B in E Priloge V, pri čemer upošteva zlasti emisije, ki jih povzročata promet in predelava; po potrebi lahko te vrednosti popravi. Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(4).

6. Komisija do 31. decembra 2010 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o pregledu vpliva posrednih sprememb v rabi zemljišč na emisije toplogrednih plinov ter o načinih za zmanjšanje tega vpliva. Poročilo po potrebi priloži predlog na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih dokazov, ki vsebuje konkretne metodologije za upoštevanje emisij iz sprememb zalog ogljika zaradi posredno spremenjene rabe zemljišč, ob zagotavljanju skladnosti s to direktivo, zlasti s členom 17(2).

Takšen predlog vključuje potrebna varovala za zagotovitev varnosti naložb, izvedenih pred uveljavitvijo te metodologije. V zvezi z napravami, ki proizvajajo biogoriva pred koncem leta 2013, uporaba ukrepov iz prvega pododstavka do 31. decembra 2017 ne pomeni, da biogoriva, proizvedena v teh napravah, ne izpolnjujejo trajnostnih zahtev te direktive, če bi jih sicer izpolnila in če se s temi biogorivi doseže vsaj 45-odstotni prihranek emisij toplogrednih plinov. To velja za zmogljivosti naprav za biogoriva ob koncu leta 2012.

Evropski parlament in Svet si prizadevata, da do 31. decembra 2012 odločita o takšnih predlogih, ki jih predloži Komisija.

⁽¹⁾ UL L 154, 21.6.2003, str. 1.

7. Priloga V se lahko prilagodi tehničnemu in znanstvenemu napredku, tudi z dodajanjem vrednosti za nove postopke proizvodnje biogoriv iz iste ali drugih surovin in s spreminjanjem metodologije, določene v delu C. Takšni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, med drugim z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(4).

Pri privzetih vrednostih in metodologiji iz Priloge V se upošteva zlasti:

- metoda upoštevanja odpadkov in ostankov,
- metoda upoštevanja sproizvodov,
- metoda upoštevanja sproizvodnje in
- status sproizvoda, dodeljen ostankom kmetijskih pridelkov.

Privzete vrednosti za biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega olja je treba čim prej pregledati.

Pri kakršni koli prilagoditvi ali dodajanju privzetih vrednosti seznamu v Prilogi V je treba upoštevati naslednja pravila:

- (a) kadar je prispevek dejavnika k skupnim emisijam majhen ali če obstajajo omejene spremembe ali če so stroški ali težavnost določitve dejanskih vrednosti visoki, so privzete vrednosti tipične vrednosti običajnih proizvodnih procesov;
- (b) v vseh drugih primerih so privzete vrednosti konzervativne v primerjavi z običajnimi proizvodnimi procesi.

8. Pripravijo se podrobne opredelitve, vključno s tehničnimi specifikacijami, potrebnimi za kategorije iz točke 9 dela C Priloge V. Takšni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(4).

Člen 20

Izvedbeni ukrepi

Izvedbeni ukrepi iz drugega pododstavka člena 17(3), tretjega pododstavka člena 18(3), členov 18(6), 18(8), 19(5), prvega pododstavka člena 19(7) in člena 19(8) kar najbolj upoštevajo name-
ne člena 7a Direktive 98/70/ES.

Člen 21

Posebne določbe za energijo iz obnovljivih virov v prometu

1. Države članice zagotovijo, da je javnost obveščena o razpoložljivosti in okoljskih prednostih vseh različnih obnovljivih virov energije, namenjene uporabi v prometu. Kadar odstotni deleži biogoriv v mešanici z derivati mineralnega olja presegajo 10

prostorninskih odstotkov, države članice zahtevajo, da se na prodajnih mestih to navede.

2. Pri dokazovanju izpolnjevanja nacionalnih obveznosti glede obnovljive energije, ki veljajo za upravljavce, in doseganja cilja za uporabo energije iz obnovljivih virov v vseh vrstah prometa iz člena 3(4), se prispevek na podlagi biogoriv, proizvedenih iz odpadkov, ostankov, neživilske celuloze ali lesne celuloze, upošteva kot dvakratnik prispevka drugih biogoriv.

Člen 22

Poročanje držav članic

1. Vsaka država članica Komisiji predloži poročilo o napredku pri spodbujanju in uporabi energije iz obnovljivih virov do 31. decembra 2011 in nato vsaki dve leti. Šesto poročilo, ki se mora predložiti do 31. decembra 2021, je zadnje poročilo, ki ga bo treba predložiti.

V poročilu so podrobno obravnavani zlasti:

- (a) sektorski (električna energija, ogrevanje in hlajenje ter promet) in skupni deleži energije iz obnovljivih virov v predhodnih dveh koledarskih letih ter sprejeti ali načrtovani ukrepi na nacionalni ravni za spodbujanje večje uporabe energije iz obnovljivih virov ob upoštevanju okvirne usmeritve iz dela B Priloge I v skladu s členom 5;
- (b) uvedba ter delovanje programov podpor in drugih ukrepov za spodbujanje energije iz obnovljivih virov ter vse spremembe na področju ukrepov, sprejetih glede ukrepov, določenih v nacionalnem akcijskem načrtu za obnovljivo energijo države članice, ter informacije o tem, kako je elektrika, ki prejema podporo, speljana do končnih porabnikov za namene člena 3(6) Direktive 2003/54/ES;
- (c) kadar je to ustrezno, kako je država članica strukturirala svoje programe podpor, da bi upoštevala načine uporabe obnovljive energije, ki omogočajo dodatne koristi v primerjavi z drugimi, primerljivimi načini uporabe, vendar so lahko tudi povezani z višjimi stroški, vključno z biogorivi, proizvedenimi iz odpadkov, ostankov, neživilske celuloze in lesne celuloze;
- (d) delovanje sistema potrdil o izvoru za električno energijo ter ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov energije in ukrepi, sprejeti zaradi zagotavljanja zanesljivosti in zaščite pred goljufijami v sistemu;
- (e) napredek, dosežen pri ocenjevanju in izboljševanju upravnih postopkov, da se odpravijo regulativne in neregulativne ovire za razvoj obnovljivih virov energije;

- (f) ukrepi, sprejeti za zagotavljanje prenosa in distribucije električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov energije, ter izboljšanje okvira ali predpisov za prevzemanje in delitev stroškov iz člena 16(3);
- (g) razvoj pri razpoložljivosti in uporabi biomasnih virov za energetske namene;
- (h) cena surovin in spremembe rabe zemljišč v državi članici, ki so povezane z njeno večjo uporabo biomase in drugih oblik energije iz obnovljivih virov;
- (i) razvoj in delež biogoriv, proizvedenih iz odpadkov, ostankov, neživilske celuloze in lesne celuloze;
- (j) presoja vpliva proizvodnje pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv na biotsko raznovrstnost, vodne vire, kakovost vode in kakovost tal v državi članici;
- (k) ocenjeni neto prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe energije iz obnovljivih virov;
- (l) ocenjeni presežek pri proizvodnji energije iz obnovljivih virov v primerjavi z okvirno usmeritvijo, ki bi se lahko prenesel v druge države članice, ter oceno možnosti za konkretne skupne projekte do leta 2020;
- (m) ocenjeno povpraševanje po energiji iz obnovljivih virov, ki ni proizvedena doma, in sicer do leta 2020, in
- (n) informacije o tem, kako je ocenjen delež biološko razgradljivih odpadkov v odpadkih, uporabljenih za proizvodnjo energije, ter kaj je storjeno za izboljšanje in preverjanje takšnih ocen.

2. Pri ocenjevanju neto prihrankov emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe biogoriv lahko države članice za namen poročil iz odstavka 1 uporabijo tipične vrednosti, navedene v delih A in B Priloge V.

3. Država članica v prvem poročilu opiše, ali namerava:

- (a) ustanoviti upravni organ, ki je pristojen za obdelavo vlog za izdajo dovoljenja, certificiranje in licenciranje za obrate za obnovljivo energijo ter zagotavlja pomoč vlagateljem;
- (b) zagotoviti samodejno odobritev vlog za načrtovanje in dovoljenje za obrate za obnovljivo energijo, če organ za izdajo dovoljenj ne odgovori v določenem roku; ali

- (c) navesti geografske lokacije, ki so primerne za izkoriščanje energije iz obnovljivih virov pri načrtovanju rabe zemljišč ter vzpostavitev daljinskega ogrevanja in hlajenja.

4. Država članica lahko v vsakem poročilu popravi podatke iz predhodnih poročil.

Člen 23

Spremljanje in poročanje Komisije

1. Komisija spremlja izvor pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, ki se porabijo v Skupnosti, ter učinke njihove proizvodnje, tudi posrednih vplivov širjenja obdelovalnih površin, na rabo zemljišč v Skupnosti in glavnih tretjih državah dobaviteljicah. Spremljanje temelji na poročilih držav članic, predloženih v skladu s členom 22(1), poročilih ustreznih tretjih držav in medvladnih organizacij ter znanstvenih študijah in drugih ustreznih informacijah. Komisija tudi spremlja spremembe cen surovin, povezane z izkoriščanjem biomase za pridobivanje energije, ter s tem povezane pozitivne in negativne učinke na varnost hrane. Komisija nadzoruje vse naprave, za katere velja člen 19(6).

2. Komisija vodi dialog s tretjimi državami, proizvajalci biogoriv in organizacijami potrošnikov in civilno družbo ter z njimi izmenjuje informacije o splošnem izvajanju ukrepov iz te direktive v zvezi s pogonskimi biogorivi in drugimi tekočimi biogorivi. V tem okviru je pozorna zlasti na učinek, ki bi ga proizvodnja biogoriv lahko imela na cene hrane.

3. Komisija na podlagi poročil, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 22(1), ter spremljanja in analize iz odstavka 1 tega člena vsaki dve leti Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo. Prvo poročilo predloži leta 2012.

4. Komisija pri poročanju o prihrankih emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe biogoriv uporablja vrednosti, ki jih sporočijo države članice, in presodi, ali bi se ocena spremenila in kako bi se spremenila, če bi se upoštevali soprodukti z uporabo substitucijskega pristopa.

5. Komisija v poročilih preuči zlasti:

- (a) relativne prednosti različnih biogoriv za okolje in njihove stroške, učinke uvoznih politik Skupnosti nanje, posledice za zanesljivost oskrbe z energijo in načine za doseganje uravnotežena pristopa med domačo proizvodnjo in uvozom;
- (b) vpliv večjega povpraševanja po biogorivih na trajnostni razvoj v Skupnosti in tretjih državah ter pri tem upošteva gospodarske in okoljske vplive, vključno z vplivi na biotsko raznovrstnost;

- (c) možnosti za znanstveno objektivno opredelitev območij velikega pomena za ohranjanje biotske raznovrstnosti, ki niso zajeta v členu 17(3);
- (d) vpliv večjega povpraševanja po biomasi na sektorje, ki uporabljajo biomaso;
- (e) razpoložljivost biogoriv, proizvedenih iz odpadkov, ostankov, neživilske celuloze in lesne celuloze; in
- (f) posredne spremembe rabe tal v zvezi z vsemi postopki proizvodnje.
- Komisija po potrebi predlaga korekcijske ukrepe.

6. Komisija na podlagi poročil, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 22(3), preuči učinkovitost ukrepov, ki so jih sprejele države članice, o ustanovitvi enotnega upravnega organa, pristojnega za izdajo dovoljenj, certificiranje in licenciranje ter zagotavljanje pomoči proslcem.

7. Da bi izboljšali financiranje in usklajevanje za doseganje ciljnega 20-odstotnega znižanja iz člena 3(1), Komisija do 31. decembra 2010 predstavi analizo in akcijski načrt za energijo iz obnovljivih virov, s katerima naj bi zagotovila zlasti:

- (a) boljšo uporabo strukturnih skladov in okvirnih programov;
- (b) boljšo in večjo uporabo sredstev Evropske investicijske banke in drugih javnih finančnih institucij;
- (c) boljši dostop do tveganega kapitala, predvsem z analizo možnosti uvedbe mehanizma za delitev tveganja za naložbe v energijo iz obnovljivih virov v Skupnosti, podobnega pobudi Globalni sklad EU za energetska učinkovitost in obnovljive vire energije, ki je namenjena tretjim državam;
- (d) večjo usklajenost financiranja na ravni Skupnosti in na nacionalni ravni ter drugih oblik podpore;
- (e) bolj usklajeno delovanje za podporo pobudam v zvezi z obnovljivo energijo, katerih uspeh je odvisen od delovanja akterjev v več državah članicah.

8. Komisija najkasneje do 31. decembra 2014 predstavi poročilo, v katerem obravnava predvsem naslednje dejavnike:

- (a) pregled najnižjih pragov za prihranek emisij toplogrednih plinov, ki bodo veljali od datumov iz drugega pododstavka člena 17(2), na podlagi presoje vpliva, ki upošteva predvsem

tehnološke novosti, razpoložljive tehnologije ter razpoložljivost biogoriv prve in druge generacije z visokim prihrankom emisij toplogrednih plinov;

- (b) v zvezi s ciljem iz člena 3(4) pregled:
- (i) stroškovne učinkovitosti ukrepov, ki se morajo izvajati za doseganje tega cilja;
- (ii) možnosti za izpolnitev tega cilja, ob hkratnem zagotavljanju trajnosti proizvodnje biogoriv v Skupnosti in tretjih državah ter upoštevanju gospodarskih, okoljskih in družbenih vplivov, vključno z neposrednimi učinki in vplivi na biotsko raznovrstnost, pa tudi razpoložljivosti biogoriv druge generacije na trgu;
- (iii) vpliva doseganja cilja na razpoložljivost živil po dostopnih cenah;
- (iv) razpoložljivosti vozil na električni, hibridni in vodikov pogon na trgu ter metodologij, izbranih za izračun deleža energije iz obnovljivih virov v prometu;
- (v) posebnih tržnih pogojev, ob upoštevanju posameznih trgov, kjer pogonska goriva predstavljajo več kot polovico končne porabe energije, in trgov, ki so v celoti odvisni od uvoženih biogoriv;
- (c) oceno izvajanja te direktive, zlasti kar zadeva mehanizme sodelovanja, za zagotovitev, da državam članicam omogočajo nadaljnjo uporabo nacionalnih mehanizmov podpore iz člena 3(3) ter doseganje nacionalnih ciljev iz Priloge I ob najboljšem razmerju stroškov in koristi, oceno tehnoloških novosti in sklepe, ki jih je mogoče povzeti za doseganje ciljne vrednosti 20 % energije iz obnovljivih virov na ravni Skupnosti.

Komisija na podlagi tega poročila po potrebi predloži predloge Evropskemu parlamentu in Svetu, v katerih so obravnavani zgornji dejavniki in zlasti:

- za dejavnik iz točke (a) sprememba najmanjšega prihranka emisij toplogrednih plinov iz navedene točke,
- za dejavnik iz točke (c) ustrezne prilagoditve ukrepov o sodelovanju iz te direktive, za izboljšanje učinkovitosti pri doseganju ciljne vrednosti 20 %. Takšni predlogi ne vplivajo niti na ciljno vrednost 20 % niti na nadzor držav članic nad programi nacionalne podpore in ukrepov sodelovanja.

9. Komisija leta 2018 predloži časovni načrt za obnovljivo energijo za obdobje po letu 2020.

Temu načrtu po potrebi priloži predloge Evropskemu parlamentu in Svetu za obdobje po letu 2020. Načrt upošteva izkušnje izvajanja te direktive in tehnološki razvoj na področju energije iz obnovljivih virov.

10. Komisija leta 2021 predloži poročilo o pregledu uporabe te direktive. V tem poročilu obravnava zlasti, kako naslednji dejavniki vplivajo na uspešnost držav članic pri doseganju nacionalnih ciljev iz Priloge I ob upoštevanju razmerja med stroški in koristmi:

- (a) postopek priprave napovedi in nacionalnih akcijskih načrtov za obnovljivo energijo;
- (b) učinkovitost mehanizmov sodelovanja;
- (c) tehnološki razvoj na področju energije iz obnovljivih virov, vključno z razvojem uporabe biogoriv v komercialnem letalstvu;
- (d) učinkovitost nacionalnih programov podpore in
- (e) sklepi poročil Komisije iz odstavkov 8 in 9.

Člen 24

Platforma za preglednost

1. Komisija na spletu vzpostavi javno platformo za preglednost. Namen te platforme je povečati preglednost ter omogočiti in spodbujati sodelovanje med državami članicami, zlasti glede statističnih prenosov iz člena 6 in skupnih projektov iz členov 7 in 9. Poleg tega se platforma lahko uporablja tudi za objavo ustreznih informacij, za katere Komisija ali država članica meni, da so ključnega pomena za to direktivo in za doseg njenih ciljev.

2. Komisija na platformi za preglednost objavi naslednje podatke, po potrebi v zbrani obliki, in pri tem varuje zaupnost poslovno občutljivih informacij:

- (a) nacionalne akcijske načrte za obnovljivo energijo držav članic;
- (b) napovedi držav članic iz člena 4(3), ki se čim prej dopolnijo s povzetkom Komisije o presežku v proizvodnji in pričakovanem uvoznem povpraševanju;
- (c) ponudbe držav članic za sodelovanje na področju statističnih prenosov ali skupnih projektov, na zahtevo zadevne države članice;

(d) podatke iz člena 6(2) o statističnih prenosih med državami članicami;

(e) podatke iz člena 7(2) in 7(3) ter člena 9(4) in 9(5) o skupnih projektih;

(f) nacionalna poročila držav članic iz člena 22;

(g) poročila Komisije iz člena 23(3).

Vendar pa Komisija na podlagi zahteve države članice, ki je predložila podatke, napovedi držav članic iz člena 4(3) in podatkov iz nacionalnega poročila držav članic iz člena 22(1)(l) in (m) ne objavi.

Člen 25

Odbori

1. Razen v primerih iz odstavka 2, Komisiji pomaga Odbor za vire obnovljive energije.

2. Za zadeve v zvezi s trajnostjo biogoriv in drugih tekočih biogoriv Komisiji pomaga Odbor za trajnost biogoriv in drugih tekočih biogoriv.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 26

Spremembe in razveljavitev

1. V Direktivi 2001/77/ES se črtajo člen 2, člen 3(2) in členi 4 do 8 z začetkom veljavnosti od 1. aprila 2010.

2. V Direktivi 2003/30/ES se črtajo člen 2, člen 3(2), (3) in (5) ter člena 5 in 6 z začetkom veljavnosti od 1. aprila 2010.

3. Direktivi 2001/77/ES in 2003/30/ES se razveljavita z učinkom od 1. januarja 2012.

Člen 27

Prenos

1. Brez poseganja v člen 4(1), (2) in (3), države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za izpolnjevanje zahtev te direktive, do 5. december 2010.

Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo glavnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 28

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 29

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 23. aprila 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
P. NEČAS

PRILOGA I

Nacionalni splošni cilji za delež energije iz obnovljivih virov v končni bruto porabi energije v letu 2020 ⁽¹⁾

A. Nacionalni splošni cilji

	Delež energije iz obnovljivih virov v končni bruto porabi energije za leto 2005 (S_{2005})	Cilj za delež energije iz obnovljivih virov v končni bruto porabi energije za leto 2020 (S_{2020})
Belgija	2,2 %	13 %
Bolgarija	9,4 %	16 %
Češka	6,1 %	13 %
Danska	17,0 %	30 %
Nemčija	5,8 %	18 %
Estonija	18,0 %	25 %
Irska	3,1 %	16 %
Grčija	6,9 %	18 %
Španija	8,7 %	20 %
Francija	10,3 %	23 %
Italija	5,2 %	17 %
Ciper	2,9 %	13 %
Latvija	32,6 %	40 %
Litva	15,0 %	23 %
Luksemburg	0,9 %	11 %
Madžarska	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Nizozemska	2,4 %	14 %
Avstrija	23,3 %	34 %
Poljska	7,2 %	15 %
Portugalska	20,5 %	31 %
Romunija	17,8 %	24 %
Slovenija	16,0 %	25 %
Slovaška	6,7 %	14 %
Finska	28,5 %	38 %
Švedska	39,8 %	49 %
Združeno kraljestvo	1,3 %	15 %

B. Okvirna usmeritev

Okvirna usmeritev iz člena 3(2) vključuje naslednje deleže energije iz obnovljivih virov:

$S_{2005} + 0,20 (S_{2020} - S_{2005})$, kot povprečje za dvoletno obdobje 2011–2012;

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$, kot povprečje za dvoletno obdobje 2013–2014;

⁽¹⁾ Da bi se lahko izpolnili nacionalni cilji, določeni v prilogi, se poudarja, da mora biti v smernicah o državni pomoči za varovanje okolja opredeljena stalna potreba po nacionalnih mehanizmih pomoči za spodbujanje uporabe obnovljivih virov energije.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$, kot povprečje za dvoletno obdobje 2015–2016 in

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$, kot povprečje za dvoletno obdobje 2017–2018,

pri čemer je

S_{2005} = delež države članice v letu 2005, naveden v razpredelnici v delu A,

in

S_{2020} = delež države članice v letu 2020, naveden v razpredelnici v delu A.

—

PRILOGA II

Normalizacijsko pravilo za upoštevanje električne energije, pridobljene iz vodne energije in energije vetra

Pri upoštevanju električne energije, ki se v posamezni državi članici pridobi iz vodne energije, se uporabi naslednje pravilo:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

pri čemer je

- N = referenčno leto;
- $Q_{N(norm)}$ = normalizirana električna energija, pridobljena v vseh hidroelektrarnah države članice v letu N , za namene upoštevanja;
- Q_i = količina električne energije, dejansko pridobljena v letu i v vseh hidroelektrarnah države članice, merjena v GWh, pri čemer ni vključena proizvodnja električne energije z akumulacijskimi prečrpovalnimi napravami, ki uporabljajo vodo, ki je bila najprej prečrpana navzgor;
- C_i = inštalirana skupna zmogljivost, brez črpalnih hidroelektrarn, vseh elektrarn države članice na koncu leta i , merjena v MW.

Pri upoštevanju električne energije, ki se v posamezni državi članici pridobi iz energije vetra, se uporabi naslednje pravilo:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

pri čemer je

- N = referenčno leto;
- $Q_{N(norm)}$ = normalizirana električna energija, pridobljena v vseh elektrarnah na veter države članice v letu N , za namene upoštevanja;
- Q_i = količina električne energije, dejansko pridobljena v letu i v vseh elektrarnah države članice, merjena v GWh;
- C_j = inštalirana skupna zmogljivost vseh elektrarn na veter države članice na koncu leta j , merjena v MW;
- n = 4 ali število let pred letom N , za katera so na voljo podatki o zmogljivosti in proizvodnji za zadevno državo članico, glede na to, kar je nižje.

PRILOGA III

Energijska vsebnost goriv, namenjenih uporabi v prometu

Gorivo	Energijska vsebnost v utežnih odstotkih (spodnja kalorična vrednost, MJ/kg)	Energijska vsebnost v prostorninskih odstotkih (spodnja kalorična vrednost, MJ/l)
Bioetanol (etanol, pridobljen iz biomase)	27	21
Bio-ETBE (etil-terciarni-butileter, pridobljen na osnovi bioetanol)	36 (od tega 37 % iz obnovljivih virov)	27 (od tega 37 % iz obnovljivih virov)
Biometanol (metanol, pridobljen iz biomase, ki je namenjen uporabi kot biogorivo)	20	16
Bio-MTBE (metil-terciarni-butileter, pridobljen na osnovi biometanola)	35 (od tega 22 % iz obnovljivih virov)	26 (od tega 22 % iz obnovljivih virov)
Bio-DME (dimetileter, pridobljen iz biomase, ki je namenjen uporabi kot biogorivo)	28	19
Bio-TAEE (terciarni-amil-etileter, pridobljen na osnovi bioetanol)	38 (od tega 29 % iz obnovljivih virov)	29 (od tega 29 % iz obnovljivih virov)
Biobutanol (butanol, pridobljen iz biomase, ki je namenjen uporabi kot biogorivo)	33	27
Biodizel (metilni ester, pridobljen iz rastlinskega ali živalskega olja, ki ima lastnosti dizelskega goriva in je namenjen uporabi kot biogorivo)	37	33
Fischer-Tropschov dizel (sintetični ogljikovodik ali mešanica sintetičnih ogljikovodikov, pridobljenih iz biomase)	44	34
Rastlinsko olje, obdelano z vodikom (rastlinsko olje, termokemično obdelano z vodikom)	44	34
Čisto rastlinsko olje (olje, pridobljeno iz oljnic s stiskanjem, ekstrakcijo ali primerljivimi postopki, surovo ali prečiščeno, vendar kemično nespremenjeno, če je njegova uporaba združljiva z uporabljenim tipom motorja in ustreznimi zahtevami glede emisij)	37	34
Bioplín (kurilni plín, pridobljen iz biomase in/ali iz biološko razgradljivih delov odpadkov, ki ga je mogoče prečistiti do kakovosti naravnega plína, namenjen uporabi kot biogorivo, ali lesni plín)	50	—
Bencin	43	32
Dizelsko gorivo	43	36

PRILOGA IV

Certificiranje inštalaterjev

Sistemi certificiranja ali enakovredni sistemi kvalifikacij iz člena 14(3) temeljijo na naslednjih merilih:

1. Certifikacijski ali kvalifikacijski postopek je pregleden in ga je država članica ali upravni organ, ki ga je imenovala, jasno opredelil.
2. Certificiranje inštalaterjev naprav na biomaso, toplotnih črpalk, plitvih geotermalnih sistemov ter solarnih fotovoltaičnih in solarnih termalnih naprav poteka po akreditiranem programu usposabljanja ali ga izvaja akreditirani izvajalec usposabljanja.
3. Akreditiranje programa usposabljanja ali izvajalca usposabljanja izvajajo države članice ali upravni organi, ki jih te imenujejo. Akreditacijski organ zagotovi, da ima program usposabljanja, ki ga nudi izvajalec usposabljanja, kontinuiteto in da velja na regionalni ali nacionalni ravni. Izvajalec usposabljanja mora imeti ustrezne tehnične zmogljivosti za izvajanje praktičnega usposabljanja, vključno z nekatero laboratorijsko opremo ali ustreznimi zmogljivostmi za izvajanje praktičnega usposabljanja. Izvajalec usposabljanja poleg osnovnega usposabljanja nudi tudi krajše obnovitvene tematske tečaje, vključno o novih tehnologijah, da je omogočeno vseživljenjsko učenje v obratih. Izvajalci usposabljanja so lahko proizvajalci naprav ali sistemov, inštituti ali združenja.
4. Usposabljanje, na podlagi katerega je inštalaterju podeljen certifikat ali kvalifikacija, vključuje teoretični in praktični del. Po končanem usposabljanju mora imeti inštalater spretnosti in znanja, ki so potrebna za vgradnjo ustreznih naprav in sistemov, da se izpolnijo potrebe naročnika glede zmogljivosti in zanesljivosti ter kakovosti izvedbe in se upoštevajo vsi veljavni predpisi in standardi, vključno z energetskeimi znaki in znaki za okolje.
5. Tečaj usposabljanja se konča z izpitom, ki je podlaga za izdajo certifikata ali kvalifikacije. Izpit vključuje praktično oceno uspešnosti pri vgradnji kotlov in peči na biomaso, toplotnih črpalk, plitvih geotermalnih sistemov, solarnih fotovoltaičnih ali solarnih termalnih naprav.
6. Sistemi certificiranja ali enakovredni sistemi kvalifikacij iz člena 14(3) ustrezno upoštevajo naslednje smernice:
 - (a) Akreditirani programi usposabljanja bi morali biti na voljo inštalaterjem z delovnimi izkušnjami, ki so opravili ali opravljajo naslednje vrste usposabljanja:
 - (i) za inštalaterja kotlov in peči na biomaso: usposabljanje kot vodoinštalater, inštalater cevnih instalacij, inženir za ogrevanje ali tehnik za sanitarno in ogrevalno ali hladilno opremo kot predpogoj;
 - (ii) za inštalaterja toplotnih črpalk: usposabljanje kot vodoinštalater ali inženir za hlajenje, poleg tega mora imeti osnovno znanje o električnih in vodovodnih instalacijah (rezanje cevi, varjenje cevnih stikov, lepljenje cevnih stikov, cevne izolacije, tesnjenje fazonskih kosov, preskusi puščanja in vgradnja ogrevalnih ali hladilnih sistemov) kot predpogoj;
 - (iii) za inštalaterja solarnih fotovoltaičnih ali solarnih termalnih naprav: usposabljanje kot vodoinštalater ali električar, poleg tega mora imeti znanje o vodovodnih in električnih instalacijah ter izvajanju kritin, vključno s poznavanjem varjenja cevnih stikov, lepljenja cevnih stikov, tesnjenja fazonskih kosov in preizkusov puščanja vodovodnih instalacij, znati mora povezovati električne vode ter poznati osnovne materiale kritin, metode izdelave strešnih obrob in zatesnitev kot predpogoj;
 - (iv) program poklicnega usposabljanja, na podlagi katerega inštalater pridobi ustrezno znanje, ki ustreza trem letom šolanja v spretnostih in znanjih iz točk (a), (b) ali (c) ter vključuje učenje v razredu in na delovnem mestu.
 - (b) Teoretični del usposabljanja inštalaterjev peči in kotlov na biomaso bi moral vključevati pregled tržnega položaja biomase in zajemati ekološke vidike, biomasna goriva, logistiko, požarno varnost, ustrezne subvencije, tehnologijo zgorevanja, sisteme vžiga, optimalne hidravlične rešitve, primerjavo stroškov in rentabilnosti ter projektiranje, postavitev in vzdrževanje kotlov in peči na biomaso. Usposabljanje bi moralo prav tako zagotoviti dobro poznavanje vseh evropskih standardov za tehnologijo biomase in goriva iz biomase (kot so peleti) ter z biomaso povezane nacionalne zakonodaje in zakonodaje Skupnosti.

- (c) Teoretični del usposabljanja inštalaterjev toplotnih črpalk bi moral vključevati pregled tržnega položaja toplotnih črpalk ter zajemati geotermalne vire in temperature talnega vira v različnih regijah, prepoznavanje zemljin in kamnin glede toplotne prevodnosti, predpise o uporabi geotermalnih virov, izvedljivost uporabe toplotnih črpalk v zgradbah in določanje najprimernejšega sistema toplotnih črpalk, poznavanje tehničnih zahtev, varnost, filtriranje zraka, priključevanje na vir energije in zasnovo sistema. Usposabljanje bi moralo prav tako zagotoviti dobro poznavanje vseh evropskih standardov za toplotne črpalke ter ustrezne nacionalne zakonodaje in zakonodaje Skupnosti. Inštalater mora dokazati naslednje ključne usposobljenosti:
- (i) osnovno razumevanje fizikalnih načel in načel delovanja toplotne črpalke, vključno z značilnostmi tokokroga toplotne črpalke: povezavo med nizkimi temperaturami ponora toplote, visokimi temperaturami toplotnega vira in učinkovitostjo (izkoristkom) sistema, določanjem koeficienta učinkovitosti (KU) in sezonskega faktorja učinkovitosti (SFU);
 - (ii) razumevanje komponent in njihovega delovanja v tokokrogu toplotne črpalke, vključno s kompresorjem, ekspanzijskim ventilom, uparjalnikom, kondenzatorjem, pritrdili in pomožnimi elementi, mazalnim oljem, hladilom, možnostmi pregrevanja, podhlajenja in hlajenja s toplotnimi črpalkami; in
 - (iii) sposobnost izbrati in določiti velikost komponent v tipičnih situacijah postavitve, vključno z določitvijo tipičnih vrednosti toplotne obremenitve različnih zgradb in za pripravo vroče vode na podlagi porabe energije, določitvijo zmogljivosti toplotne črpalke pri toplotni obremenitvi za pripravo vroče vode, shranjevalni masi zgradbe in neprekinjenem napajanju z električno energijo; določiti komponento hranilnika toplote in njegovo prostornino ter povezavo z drugimi sistemi ogrevanja.
- (d) Teoretični del usposabljanja inštalaterja solarnih fotovoltaičnih in solarnih termalnih naprav bi moral vključevati pregled tržnega položaja solarnih proizvodov ter primerjavo stroškov in rentabilnosti ter zajemati ekološke vidike, komponente, značilnosti in dimenzioniranje solarnih sistemov, izbiro natančnih sistemov in dimenzioniranje komponent, določitev toplotnih potreb, požarno varnost, ustrezne subvencije in projektiranje, postavitve in vzdrževanje solarnih fotovoltaičnih in solarnih termalnih naprav. Usposabljanje bi moralo prav tako zagotoviti dobro poznavanje vseh evropskih standardov za tehnologijo in certificiranje (kot je Solar Keymark) ter s tem povezane nacionalne zakonodaje in zakonodaje Skupnosti. Inštalater mora dokazati naslednje ključne usposobljenosti:
- (i) sposobnost za varno delo s potrebnimi orodji in opremo ob upoštevanju varnostnih predpisov in standardov ter prepoznavanje vodovodnih, električnih in drugih nevarnosti, povezanih s solarnimi napravami;
 - (ii) sposobnost prepoznati sisteme in njihove komponente, značilne za aktivne in pasivne sisteme, vključno s strojnimi projektiranjem, in določiti lokacije komponent ter usposobljenost za zasnovo in konfiguracije sistema;
 - (iii) sposobnost določiti potrebno površino za vgradnjo, usmeritev in naklon za solarne fotovoltaične in solarne vodne grelnike ob upoštevanju osenčenja, dostopa sonca, konstrukcijske celovitosti, ustreznosti naprave za zadevno stavbo ali klimatske pogoje ter prepoznati različne metode vgradnje, primerne za različne vrste streh, in ravnotežje systemske opreme, potrebne za vgradnjo naprave; in
 - (iv) zlasti za fotovoltaične sisteme, sposobnost za prilagoditev projekta električnih instalacij, vključno z določitvijo računskih tokov, izborom ustreznih vrst in nazivnih vrednosti električnih vodnikov za vsak električni tokokrog, določitev ustrezne velikosti, nazivnih vrednosti in lokacij za vso pripadajočo opremo in podsisteme ter izbira primerne mesta za priključevanje.
- (e) Certificiranje inštalaterjev mora biti časovno omejeno, tako da je za podaljševanje veljavnosti certifikata potreben obnovitveni seminar ali tečaj.

PRILOGA V

Pravila za izračun vpliva pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in njihovih primerjalnih fosilnih goriv na toplogredne pline

A. Tipične in privzete vrednosti za biogoriva, če so proizvedena brez neto emisij ogljika zaradi spremenjene rabe zemljišč

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipični prihranek emisij toplogrednih plinov	Privzeti prihranek toplogrednih plinov
Etanol iz sladkorne pese	61 %	52 %
Etanol iz pšenice (procesno gorivo ni določeno)	32 %	16 %
Etanol iz pšenice (lignit kot procesno gorivo v obratu CHP)	32 %	16 %
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	45 %	34 %
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	53 %	47 %
Etanol iz pšenice (slama kot procesno gorivo v obratu CHP)	69 %	69 %
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	56 %	49 %
Etanol iz sladkornega trsa	71 %	71 %
Del iz obnovljivih virov etil-terciarni-butiletra (ETBE)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov terciarni-amil-eteletra (TAEE)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz oljne ogrščice	45 %	38 %
Biodizel iz sončnic	58 %	51 %
Biodizel iz soje	40 %	31 %
Biodizel iz palmovega olja (proces ni določen)	36 %	19 %
Biodizel iz palmovega olja (proces z zajemanjem metana v oljarni)	62 %	56 %
Biodizel iz odpadnega rastlinskega olja ali živalskega olja (*)	88 %	83 %
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	51 %	47 %
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	65 %	62 %
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (proces ni določen)	40 %	26 %
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (proces z zajemanjem metana v oljarni)	68 %	65 %
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	58 %	57 %
Bioplín iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plín	80 %	73 %
Bioplín iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plín	84 %	81 %
Bioplín is suhega gnoja kot komprimirani naravni plín	86 %	82 %

(*) Živalsko olje, pridobljeno iz živalskih stranskih proizvodov, ki spadajo med snovi kategorije 3 iz Uredbe (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ni vključeno (*).

(†) UL L 273, 10.10.2002, str. 1.

- B. Ocenjene tipične in privzete vrednosti za prihodnja biogoriva, ki januarja 2008 niso na voljo na trgu ali so na voljo le v zanemarljivih količinah, če so proizvedena brez neto emisij ogljika zaradi spremenjene rabe zemljišč

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipični prihranek emisij toplogrednih plinov	Privzeti prihranek toplogrednih plinov
Etanol iz slame pšenice	87 %	85 %
Etanol iz odpadnega lesa	80 %	74 %
Etanol iz gojenega lesa	76 %	70 %
Fischer-Tropschov dizel iz odpadnega lesa	95 %	95 %
Fischer-Tropschov dizel iz gojenega lesa	93 %	93 %
Dimetileter (DME) iz odpadnega lesa	95 %	95 %
Dimetileter (DME) iz gojenega lesa	92 %	92 %
Metanol iz odpadnega lesa	94 %	94 %
Metanol iz gojenega lesa	91 %	91 %
Del iz obnovljivih virov metil-terciarni-butyletra (MTBE)	enak kot pri pridobivanju metanola	

C. Metodologija

1. Emisije toplogrednih plinov, ki nastanejo pri proizvodnji in uporabi goriv v prometu, pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, se izračuna kot:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

pri čemer je

- E = skupne emisije zaradi uporabe goriva;
 e_{ec} = emisije zaradi ekstrakcije ali pridelave surovin;
 e_l = letne emisije zaradi sprememb zalog ogljika, ki nastanejo zaradi spremembe rabe zemljišča;
 e_p = emisije iz predelave;
 e_{td} = emisije zaradi prevoza in distribucije;
 e_u = emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva;
 e_{sca} = prihranki emisij iz akumulacije ogljika v tleh zaradi izboljšane kmetijstva;
 e_{ccs} = prihranki emisij, ki nastanejo zaradi zajema in geološkega shranjevanja ogljika;
 e_{ccr} = prihranki emisij, ki nastanejo zaradi zajema in nadomestitve ogljika in
 e_{ee} = prihranki emisij, ki nastanejo zaradi presežne električne energije pri soproizvodnji.

Emisije, ki nastanejo pri proizvodnji strojev in opreme, se ne upoštevajo.

2. Emisije toplogrednih plinov iz goriv (E) se izrazijo v gramih ekvivalenta CO_2 na MJ goriva, $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. Z odstopanjem od točke 2 se lahko za goriva, uporabljena v prometu, vrednosti, izračunane kot $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$, prilagodijo tako, da se upoštevajo razlike med gorivi pri opravljenem koristnem delu, izražene kot km/MJ . Takšne prilagoditve so možne le, kadar obstajajo dokazi o razlikah pri opravljenem koristnem delu.
4. Prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv se izračunajo kot:

$$\text{PRIHRANEK} = (E_F - E_B)/E_F,$$

pri čemer je

- E_B = skupne emisije iz pogonskega biogoriva ali drugega tekočega biogoriva in
 E_F = skupne emisije iz primerjalnega fosilnega goriva.

5. Toplogredni plini, upoštevani za namene točke 1, so CO₂, N₂O in CH₄. Pri izračunu ekvivalence CO₂ se ti plini vrednotijo, kot sledi:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Emisije, ki nastanejo pri ekstrakciji ali pridelavi surovin (e_{ec}), vključujejo emisije pri samem procesu ekstrakcije ali pridelave; pri zbiranju surovin; iz odpadkov in iztekanj (uhajanj) ter proizvodnje kemikalij ali proizvodov, ki se uporabljajo pri ekstrakciji ali pridelavi. Zajem CO₂ pri pridelavi surovin se ne upošteva. Potrjena zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, ki nastanejo pri sežiganju na lokacijah za proizvodnjo olja kjer koli po svetu, se odštejejo. Namesto uporabe dejanskih vrednosti se lahko za emisije iz pridelave uporabijo ocene na podlagi povprečnih vrednosti, izračunanih za manjša geografska območja od tistih, uporabljenih v izračunu privzetih vrednosti.

7. Letne emisije, ki nastanejo zaradi sprememb zalog ogljika na podlagi spremenjene rabe zemljišča (e_l), se izračunajo z enakomerno porazdelitvijo skupnih emisij na dobo 20 let. Za izračun teh emisij se uporabi naslednje pravilo:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)},$$

pri čemer je

e_l = letne emisije toplogrednih plinov, ki nastanejo zaradi sprememb zalog ogljika na podlagi spremenjene rabe zemljišča (merjene kot masa ekvivalenta CO₂ na enoto energije biogoriva);

CS_R = zaloga ogljika na enoto površine, povezana z referenčno rabo zemljišča (merjena kot masa ogljika na enoto površine, vključno z zemljo in vegetacijo). Referenčna raba zemljišča je raba zemljišča januarja 2008 ali 20 let pred pridobitvijo surovine, kar koli je prej;

CS_A = zaloga ogljika na enoto površine, povezana z dejansko rabo zemljišča (merjena kot masa ogljika na enoto površine, vključno z zemljo in vegetacijo). Če se zaloga ogljika nabira več kot eno leto, vrednost CS_A znaša toliko, kot je ocenjena zaloga ogljika na enoto površine po dvajsetih letih ali ko pridelek dozori – odvisno od tega, kaj je prej;

P = produktivnost pridelka (merjena kot energija iz pogonskega biogoriva ali drugega tekočega biogoriva na enoto površine na leto) in

e_B = dodatna vrednost 29 gCO₂eq/MJ pogonskega biogoriva ali drugega tekočega biogoriva, če je biomasa pridobljena na saniranem degradiranem zemljišču pod pogoji iz točke 8.

8. Dodatna vrednost 29 gCO₂eq/MJ se pripiše, če obstajajo dokazi, da zadevno zemljišče:

(a) januarja 2008 ni bilo rabljeno v kmetijske ali druge namene in

(b) spada v eno izmed naslednjih kategorij:

(i) močno degradirano zemljišče, vključno z zemljišči, ki so bila prej rabljena v kmetijske namene;

(ii) močno onesnaženo zemljišče.

Dodatna vrednost 29 gCO₂eq/MJ se uporablja za obdobje največ 10 let po datumu spremembe namembnosti zemljišča za kmetijsko rabo, pod pogojem, da se za zemljišča, ki spadajo pod točko (i), zagotovi stalna rast zalog ogljika in znatno zmanjšanje erozije, za zemljišča, ki spadajo pod točko (ii), pa zmanjšanje onesnaženosti tal.

9. Kategoriji iz točke 8(b) sta opredeljeni, kot sledi:

(a) „močno degradirano zemljišče“ pomeni zemljišče, ki je bilo v daljšem razdobju bodisi v večji meri podvrženo zasoljevanju bodisi ima še posebej nizko vsebnost organskih snovi in je močno erodirano;

(b) „močno onesnaženo zemljišče“ pomeni zemljišče, ki zaradi onesnaženosti tal ni primerno za pridelavo hrane ali krme.

Sem sodijo tudi zemljišča, ki so bila predmet sklepa Komisije v skladu s četrtem pododstavkom člena 18(4).

⁽¹⁾ Količnik, pridobljen z deljenjem molekularne teže CO₂ (44,010 g/mol) z molekularno težo ogljika (12,011 g/mol), je enak 3,664.

10. Komisija do 31. decembra 2009 sprejme smernice za izračun zaloga ogljika v zemljišču na podlagi smernic IPCC iz leta 2006 za nacionalne evidence toplogrednih plinov – zvezek 4. Zaloge ogljika v zemljišču za namene te direktive izračunajo na podlagi teh smernic.

11. Emisije, ki nastajajo pri predelavi (e_p), vključujejo emisije iz same predelave; odpadkov in iztekanj (uhajanj) ter proizvodnje kemikalij ali proizvodov, ki se uporabljajo pri predelavi.

Pri upoštevanju porabe električne energije, ki se ne proizvede v okviru obrata za proizvodnjo goriva, se predpostavi, da je intenzivnost emisij toplogrednih plinov pri proizvodnji in distribuciji te električne energije enaka povprečni intenzivnosti emisij proizvodnje in distribucije električne energije v opredeljeni regiji. Kot odstopanje od tega pravila lahko proizvajalci uporabijo povprečno vrednost za posamezni obrat za proizvodnjo električne energije za električno energijo, ki jo je ta obrat proizvedel, če ni priključen na elektroenergetsko omrežje.

12. Emisije zaradi prevoza in distribucije (e_{td}) vključujejo emisije, ki nastanejo pri prevozu in shranjevanju surovin in polizdelkov ter zaradi skladiščenja in distribucije končnih izdelkov. Emisije zaradi prevoza in distribucije, ki se upoštevajo pod točko 6, se ne upoštevajo pod točko.

13. Emisije, ki nastajajo pri uporabi goriv (e_u), so nič za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva.

14. Prihranki emisij iz zajema in geološkega shranjevanja ogljika (e_{ccs}), ki niso bili upoštevani že v e_p , se omejujejo na emisije, ki se preprečijo z zajemom in sekvestracijo oddanega CO₂, neposredno povezanega z ekstrakcijo, prevozom, predelavo in distribucijo goriva.

15. Prihranki emisij iz zajema in nadomestitve ogljika (e_{cd}) se omejujejo na emisije, ki se preprečijo z zajemom CO₂, katerega ogljik izvira iz biomase in ki se uporabi za nadomestitev CO₂, pridobljenega iz fosilnih goriv, uporabljene pri komercialnih proizvodih in storitvah.

16. Prihranki emisij zaradi presežne električne energije iz soproizvodnje (e_{ee}) se upoštevajo v zvezi s presežno električno energijo, ki jo proizvedejo sistemi za proizvodnjo goriv, ki uporabljajo soproizvodnjo, razen če je gorivo, uporabljeno za soproizvodnjo, soproizvod, ki ni ostanek kmetijskih pridelkov. Pri upoštevanju te presežne električne energije se predpostavi velikost naprave za soproizvodnjo kot najmanjša, potrebna za to, da naprava za soproizvodnjo dovaja toploto, ki je potrebna za proizvodnjo goriva. Prihranki emisij toplogrednih plinov, povezani s presežno električno energijo, se upoštevajo, kot da so enaki količini toplogrednega plina, ki bi bil oddan, če bi bila proizvedena enaka količina električne energije v elektrarni, ki uporablja enako gorivo kot naprava za soproizvodnjo.

17. Če se v procesu proizvodnje goriva obenem proizvede gorivo, za katerega se izračunavajo emisije, in en ali več drugih proizvodov („soproizvodov“), se emisije toplogrednih plinov razdelijo med gorivo ali njegov vmesni proizvod in soproizvode sorazmerno z njihovo energijsko vsebnostjo (določeno kot spodnja kurilno vrednostjo v primeru soproizvodov, ki niso električna energija).

18. Za namene izračuna iz točke 17 so emisije, ki se razdelijo, $e_{ec} + e_f +$ tisti deli e_p , e_{td} in e_{ee} , ki potekajo do in vključno s procesno stopnjo, na kateri se proizvede soproizvod. Če je potekala kakršna koli razdelitev na soproizvode na prejšnji procesni stopnji v življenjskem ciklusu, se za ta namen namesto skupne količine teh emisij uporabi del emisij, dodeljenih na zadnji taki procesni stopnji vmesnemu proizvodu goriva.

V primeru pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv se za namen tega izračuna upoštevajo vsi soproizvodi, vključno z električno energijo, ki ne spada na področje uporabe točke 16, razen ostankov kmetijskih pridelkov, vključno s slamo, odpadki sladkornega trsa, lupinami, storži in luščinami oreščkov. Soproizvodi, ki imajo negativno energijsko vsebnost, se za namene izračuna upoštevajo, kot da imajo energijsko vsebnost nič.

Odpadki in ostanki kmetijskih pridelkov, vključno s slamo, odpadki sladkornega trsa, lupinami, storži in luščinami oreščkov, ter ostanki predelave, vključno s surovim glicerinom (glicerin, ki ni rafiniran), se upoštevajo, kot da imajo v življenjskem ciklu emisije toplogrednih plinov enake nič do procesa zbiranja teh materialov.

V primeru goriv, proizvedenih v rafinerijah, je enota analize za namene izračuna iz točke 17 rafinerija.

19. Za pogonska biogoriva se za namene izračuna iz točke 4 kot primerjalno fosilno gorivo E_f štejejo zadnje razpoložljive dejanske povprečne emisije iz fosilnega dela bencina in dizelskega goriva, ki sta bila porabljena v Skupnosti, sporočene v okviru Direktive 98/70/ES. Če ti podatki niso na voljo, znaša ta vrednost 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

Za tekoča biogoriva, ki se uporabljajo v proizvodnji električne energije, je za namene izračuna iz točke 4 primerjalno fosilno gorivo E_F 91 gCO_{2eq}/MJ.

Za tekoča biogoriva, ki se uporabljajo v proizvodnji toplote, je za namene izračuna iz točke 4 primerjalno fosilno gorivo E_F 77 gCO_{2eq}/MJ.

Za tekoča biogoriva, ki se uporabljajo v sproizvodnji, je za namene izračuna iz točke 4 primerjalno fosilno gorivo E_F 85 gCO_{2eq}/MJ.

D. Razčlenjene privzete vrednosti za pogonska biogoriva in tekoča biogoriva

Razčlenjene privzete vrednosti za pridelavo: „ e_{ec} “, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz sladkorne pese	12	12
Etanol iz pšenice	23	23
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti	20	20
Etanol iz sladkornega trsa	14	14
Del iz obnovljivih virov ETBE	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov TAEE	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz oljne ogrščice	29	29
Biodizel iz sončnic	18	18
Biodizel iz soje	19	19
Biodizel iz palmovega olja	14	14
Biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega (*)olja	0	0
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	30	30
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	18	18
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom	15	15
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	30	30
Bioplín iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plín	0	0
Bioplín iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plín	0	0
Bioplín iz suhega gnoja kot komprimirani naravni plín	0	0

(*) Z izvzetjem živalskega olja, pridobljenega iz živalskih stranskih proizvodov, ki v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002 spadajo med snovi kategorije 3.

Razčlenjene privzete vrednosti za predelavo (vključno s presežno elektriko): „ $e_p - e_{ec}$ “, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz sladkorne pese	19	26
Etanol iz pšenice (procesno gorivo ni določeno)	32	45
Etanol iz pšenice (lignit kot procesno gorivo v obratu CHP)	32	45
Etanol iz pšenice (naravni plín kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	21	30
Etanol iz pšenice (naravni plín kot procesno gorivo v obratu CHP)	14	19

Proizvodni procesi pridobivanja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /Mj)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /Mj)
Etanol iz pšenice (slama kot procesno gorivo v obratu CHP)	1	1
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	15	21
Etanol iz sladkornega trsa	1	1
Del iz obnovljivih virov ETBE	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov TAEE	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz oljne ogrščice	16	22
Biodizel iz sončnic	16	22
Biodizel iz soje	18	26
Biodizel iz palmovega olja (proces ni določen)	35	49
Biodizel iz palmovega olja (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	13	18
Biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega olja	9	13
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	10	13
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	10	13
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (proces ni določen)	30	42
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	7	9
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	4	5
Bioplín iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plín	14	20
Bioplín iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plín	8	11
Bioplín iz suhega gnoja kot komprimirani naravni plín	8	11

Razčlenjene privzete vrednosti za transport in distribucijo: „e_{td}“, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /Mj)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /Mj)
Etanol iz sladkorne pese	2	2
Etanol iz pšenice	2	2
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti	2	2
Etanol iz sladkornega trsa	9	9
Del iz obnovljivih virov ETBE	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov TAEE	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz oljne ogrščice	1	1
Biodizel iz sončnic	1	1
Biodizel iz soje	13	13
Biodizel iz palmovega olja	5	5
Biodizel iz odpadnega živalskega ali rastlinskega olja	1	1
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	1	1
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	1	1
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom	5	5
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	1	1
Bioplín iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plín	3	3
Bioplín iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plín	5	5
Bioplín iz suhega gnoja kot komprimirani naravni plín	4	4

Skupaj za pridelavo, predelavo, transport in distribucijo

Proizvodni procesi pridobivanja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz sladkorne pese	33	40
Etanol iz pšenice (procesno gorivo ni določeno)	57	70
Etanol iz pšenice (lignit kot procesno gorivo v obratu CHP)	57	70
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	46	55
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	39	44
Etanol iz pšenice (slama kot procesno gorivo v obratu CHP)	26	26
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	37	43
Etanol iz sladkornega trsa	24	24
Del iz obnovljivih virov ETBE	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov TAEE	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz oljne ogrščice	46	52
Biodizel iz sončnic	35	41
Biodizel iz soje	50	58
Biodizel iz palmovega olja (proces ni določen)	54	68
Biodizel iz palmovega olja (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	32	37
Biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega olja	10	14
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	41	44
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	29	32
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (proces ni določen)	50	62
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	27	29
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	35	36
Bioplín iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plín	17	23
Bioplín iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plín	13	16
Bioplín iz suhega gnoja kot komprimirani naravni plín	12	15

- E. Ocenjene razčlenitve privzetih vrednosti za prihodnja pogonska biogoriva in tekoča biogoriva, ki januarja 2008 niso na voljo na trgu ali so na voljo v zanemarljivih količinah

Razčlenjene privzete vrednosti za pridelavo: „e_{ec}“, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz slame pšenice	3	3
Etanol iz odpadnega lesa	1	1
Etanol iz gojenega lesa	6	6
Fischer-Tropschov dizel iz odpadnega lesa	1	1
Fischer-Tropschov dizel iz gojenega lesa	4	4
DME iz odpadnega lesa	1	1
DME iz gojenega lesa	5	5
Metanol iz odpadnega lesa	1	1
Metanol iz gojenega lesa	5	5
Del iz obnovljivih virov MTBE	enak kot pri pridobivanju metanola	

Razčlenjene privzete vrednosti za predelavo (vključno s presežno električno energijo): „ $e_p - e_{ee}$ “, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz slame pšenice	5	7
Etanol iz lesa	12	17
Fischer-Tropschov dizel iz lesa	0	0
DME iz lesa	0	0
Metanol iz lesa	0	0
Del iz obnovljivih virov MTBE	enak kot pri pridobivanju metanola	

Razčlenjene privzete vrednosti za transport in distribucijo: „ e_{td} “, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz slame pšenice	2	2
Etanol iz odpadnega lesa	4	4
Etanol iz gojenega lesa	2	2
Fischer-Tropschov dizel iz odpadnega lesa	3	3
Fischer-Tropschov dizel iz gojenega lesa	2	2
DME iz odpadnega lesa	4	4
DME iz gojenega lesa	2	2
Metanol iz odpadnega lesa	4	4
Metanol iz gojenega lesa	2	2
Del iz obnovljivih virov MTBE	enak kot pri pridobivanju metanola	

Skupne vrednosti za pridelavo, predelavo, prevoz in distribucijo

Proizvodni procesi pridobivanja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz slame pšenice	11	13
Etanol iz odpadnega lesa	17	22
Etanol iz gojenega lesa	20	25
Fischer-Tropschov dizel iz odpadnega lesa	4	4
Fischer-Tropschov dizel iz gojenega lesa	6	6
DME iz odpadnega lesa	5	5
DME iz gojenega lesa	7	7
Metanol iz odpadnega lesa	5	5
Metanol iz gojenega lesa	7	7
Del iz obnovljivih virov MTBE	enak kot pri pridobivanju metanola	

PRILOGA VI

Najnižje zahteve za usklajeno predlogo za nacionalne akcijske načrte za obnovljivo energijo

1. Pričakovana končna poraba energije:

Bruto končna poraba energije v elektroenergetiki, prometu ter za ogrevanje in hlajenje leta 2020, ob upoštevanju učinkov ukrepov politike za energetska učinkovitost.

2. Nacionalni cilj za znižanje emisij leta 2020 po sektorjih in ocenjeni delež energije iz obnovljivih virov v elektroenergetiki, za ogrevanje in hlajenje ter v prometu:

- (a) ciljni delež energije iz obnovljivih virov v elektroenergetiki leta 2020;
- (b) predvidena usmeritev glede deleža energije iz obnovljivih virov v elektroenergetiki;
- (c) ciljni delež energije iz obnovljivih virov za ogrevanje in hlajenje leta 2020;
- (d) predvidena usmeritev glede deleža energije iz obnovljivih virov za ogrevanje in hlajenje;
- (e) predvidena usmeritev glede deleža energije iz obnovljivih virov v prometu;
- (f) nacionalna okvirna usmeritev iz člena 3(2) in dela B Priloge I.

3. Ukrepi za izpolnitev teh ciljev:

- (a) pregled vseh politik in ukrepov za spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov;
- (b) posebni ukrepi za izpolnitev zahtev iz členov 13, 14 in 16, tudi potrebe po razširitvi in/ali okrepitvi obstoječe infrastrukture, da bi olajšali vključitev količine energije iz obnovljivih virov potrebne za to, da bi lahko leta 2020 dosegli nacionalni cilj; ukrepi za pospešitev postopkov izdaje dovoljenja, ukrepi za zmanjševanje netehnoloških ovir in ukrepi glede členov 17 do 21;
- (c) programi podpore za spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov v elektroenergetiki, ki jih uporablja ena ali več držav članic;
- (d) programi podpore za spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov za ogrevanje in hlajenje, ki jih uporablja ena ali več držav članic;
- (e) programi podpore za spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov v prometu, ki jih uporablja ena ali več držav članic;
- (f) posebni ukrepi za spodbujanje uporabe energije iz biomase, predvsem za pridobivanje nove biomase, pri čemer je treba upoštevati:
 - (i) biomaso, ki jo je mogoče pridobiti, tako doma kot z uvozom;
 - (ii) ukrepe za povečanje biomase na voljo, ob upoštevanju drugih uporabnikov biomase (kmetijski in gozdarski sektor);
- (g) načrtovana uporaba statističnih prenosov med državami članicami in načrtovano sodelovanje v skupnih projektih z drugimi državami članicami in tretjimi državami:
 - (i) ocenjena prekomerna proizvodnja energije iz obnovljivih virov v primerjavi z okvirno usmeritvijo, ki bi jo lahko prenesli na druge države članice;
 - (ii) ocenjena možnost skupnih projektov;
 - (iii) ocenjeno povpraševanje po energiji iz obnovljivih virov, ki bo zadoščeno s proizvodnjo, ki ni domača.

4. Ocenjevanje:

- (a) pričakovani skupni prispevek teh tehnologij za pridobivanje energije iz obnovljivih virov, s katerimi se bo doseglo obvezne cilje za leto 2020 in okvirno usmeritev glede deležev energije iz obnovljivih virov energije pri električni energiji, ogrevanju in hlajenju ter prometu;
 - (b) pričakovani skupni prispevek ukrepov za energetska učinkovitost in varčevanje z energijo pri doseganju obveznih ciljev za leto 2020 in okvirne usmeritve glede deležev energije iz obnovljivih virov pri električni energiji, ogrevanju in hlajenju ter prometu.
-

PRILOGA VII

Vključitev energije iz toplotnih črpalk

Količina aerotermalne, geotermalne ali hidrotermalne energije, ujeta s toplotnimi črpalkami, ki se šteje za energijo iz obnovljivih virov za namene te direktive, E_{RES} , se izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

pri čemer je

- Q_{usable} = ocenjena skupna uporabljiva toplota iz toplotnih črpalk, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 5(4), uporabljene na sledeči način: upoštevajo se samo toplotne črpalke, pri katerih je $SFU > 1,15 * 1/\eta$,
- SFU = ocenjeni povprečni faktor sezonske učinkovitosti navedenih toplotnih črpalk,
- η = razmerje med skupno bruto proizvodnjo elektrike in porabo primarne energije za proizvodnjo elektrike in se ga izračuna kot povprečje EU na osnovi podatkov Eurostata.

Komisija do 1. januarja 2013 oblikuje smernice o tem, kako naj države članice ocenjujejo vrednosti Q_{usable} in SFU za različne tehnologije in uporabe toplotnih črpalk, ob upoštevanju razlik v podnebnih razmerah, zlasti na zelo mrzlih območjih.

DIREKTIVA 2009/29/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. aprila 2009

o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ vzpostavlja sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (sistem Skupnosti), da bi se pospešilo zmanjšanje emisij toplogrednih plinov na stroškovno in ekonomsko učinkovit način.
- (2) Temeljni cilj Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), ki je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 94/69/ES ⁽⁵⁾, je doseči ustalitev koncentracije toplogrednih plinov v ozračju na ravni, ki bo preprečila nevarno antropogeno poseganje v podnebni sistem. Za doseg tega cilja povišanje svetovne letne povprečne temperature površja ne sme preseči predindustrijske ravni za več kot 2 °C. Zadnje poročilo o oceni Medvladnega foruma o podnebnih spremembah (IPCC) navaja, da morajo za doseg tega cilja globalne emisije toplogrednih plinov doseči najvišjo vrednost do leta 2020. To zahteva večja prizadevanja Skupnosti in hitro vključevanje razvitih držav ter spodbujanje sodelovanja držav v razvoju v postopku za zmanjšanje emisij.
- (3) Evropski svet se je na zasedanju marca 2007 trdno obvezal, da do leta 2020 zmanjša skupne emisije toplogrednih plinov Skupnosti za vsaj 20 % glede na ravni iz leta 1990 ter za 30 % pod pogojem, da se druge razvite države prav

tako zavežejo k podobnemu cilju zmanjšanja emisij in da gospodarsko naprednejše države v razvoju zagotovijo ustrezen prispevek glede na svoje odgovornosti in zmožnosti. Do leta 2050 bi se morale svetovne emisije toplogrednih plinov zmanjšati za vsaj 50 % glede na ravni iz leta 1990. Vsi gospodarski sektorji bi morali prispevati k doseganju tega zmanjšanja emisij, tudi mednarodni pomorski promet in letalstvo. Letalstvo k temu zmanjšanju prispeva s svojo vključitvijo v sistem Skupnosti. Če države članice ne bodo odobrile nikakršnega mednarodnega sporazuma, ki bi bil sprejet v okviru Mednarodne pomorske organizacije in ki bi imel zastavljen cilj za zmanjšanje emisij mednarodnega pomorskega prometa, ali če Skupnost ne bo do 31. decembra 2011 odobrila takega sporazuma, sprejetega v okviru UNFCCC, bi Komisija morala predlagati, da se emisije mednarodnega pomorskega prometa v skladu z usklajenimi načini vključijo v obveze zmanjšanja emisij Skupnosti s ciljem, da ta zakonodajni predlog začne veljati do leta 2013. Tak predlog bi moral zmanjšati na najnižjo raven morebitni negativni učinek na konkurenčnost Skupnosti ob upoštevanju možnih koristi za okolje.

- (4) V svoji resoluciji z dne 31. januarja 2008 o izidu konference o podnebnih spremembah na Baliu (COP 13 in COP/MOP 3) ⁽⁶⁾ je Evropski parlament ponovno poudaril svoje stališče, da bi se morale industrijsko razvite države zavezati, da bodo svoje emisije toplogrednih plinov do leta 2020 zmanjšale vsaj za 30 % in do leta 2050 za 60–80 % v primerjavi z ravnmi iz leta 1990. Ker Evropska unija pričakuje pozitiven izid pogajanj konference COP 15, ki naj bi potekala leta 2009 v Københavnu, bi morala Evropska unija začeti pripravljati strožje cilje za zniževanje emisij do leta 2020 in po njem ter skušati zagotoviti, da bo po potrebi sistem Skupnosti po letu 2013 omogočil strožje omejitve emisij, kar bo del prispevka Unije k bodočemu mednarodnemu sporazumu o podnebnih spremembah (v nadaljevanju mednarodni sporazum o podnebnih spremembah).
- (5) Da bi lažje dosegli takšne dolgoročno zastavljene cilje, je ustrezno določiti predvidljiv načrt, po katerem bo treba zmanjšati emisije iz naprav, za katere velja sistem Skupnosti. Da bi na stroškovno učinkovit način uresničili obveznost Skupnosti za vsaj 20-odstotno zmanjšanje toplogrednih plinov glede na ravni iz leta 1990, bi morale biti do leta 2020 pravice do emisije, dodeljene za takšne naprave, za 21 % nižje glede na ravni iz leta 2005.

⁽¹⁾ UL C 27, 3.2.2009, str. 66.

⁽²⁾ UL C 325, 19.12.2008, str. 19.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklepa Sveta z dne 6. aprila 2009.

⁽⁴⁾ UL L 275, 25.10.2003, str. 32.

⁽⁵⁾ UL L 33, 7.2.1994, str. 11.

⁽⁶⁾ UL C 68 E, 21.3.2009, str. 13.

- (6) Za večjo zanesljivost in predvidljivost sistema Skupnosti bi bilo treba opredeliti določbe za povečanje ravni prispevka sistema Skupnosti k doseganju skupnega zmanjšanja za več kot 20 %, zlasti glede na cilj Evropskega sveta za 30 % zmanjšanje do leta 2020, ki se iz znanstvenega vidika šteje za nujno, da bi preprečili nevarne spremembe podnebja.
- (7) Po sklenitvi mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah med Skupnostjo in tretjimi državami, v skladu s katerim bodo po letu 2012 sprejeti ustrezni svetovni ukrepi, bi bilo treba dati precejšnjo podporo za dobropise za zmanjšanje emisij v teh državah. Pred takšnim sporazumom pa bi bilo treba v večji meri zagotoviti nadaljnjo uporabo emisijskih dobropisov izven Skupnosti.
- (8) Medtem ko izkušnje, pridobljene v prvem obdobju trgovanja, kažejo na možnosti, da bosta sistem Skupnosti ter uresničevanje nacionalnih načrtov razdelitve pravic za drugo obdobje trgovanja prinesla znatno zmanjšanje emisij do leta 2012, je pregled iz leta 2007 potrdil, da je nujno potreben bolj usklajen sistem trgovanja z emisijami, da bi bolje izkoristili prednosti trgovanja z emisijami, se izognili izkrivljanju notranjega trga in olajšali povezovanje sistemov trgovanja s pravicami do emisije. Prav tako bi bilo treba zagotoviti večjo predvidljivost, področje uporabe sistema pa razširiti z vključevanjem novih sektorjev in plinov, z namenom okrepiti signal cene ogljika in tako sprožiti potrebne naložbe, ter s ponudbo novih priložnosti za zmanjševanje emisij, ki bodo prispevale k nižjim skupnim stroškom zmanjševanja emisij in večji učinkovitosti sistema.
- (9) Opredelitev toplogrednih plinov bi bilo treba prilagoditi glede na opredelitev iz UNFCCC in jasneje bi bilo treba opredeliti določanje in aktualizacijo potencialov globalnega segrevanja ozračja za posamezne toplogredne pline.
- (10) Sistem Skupnosti bi bilo treba razširiti na druge naprave, katerih emisije je mogoče spremljati, o njih poročati in jih preverjati z enako stopnjo natančnosti, kot je tista, ki se uporablja na podlagi trenutno veljavnih zahtev spremljanja, poročanja in preverjanja.
- (11) Če so za male naprave, katerih emisije ne presegajo zgornje meje 25 000 ton ekvivalenta CO₂ na leto, sprejeti enakovredni ukrepi za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, zlasti obdavčitev, bi moral obstajati postopek, ki državam članicam omogoča, da te male naprave izključijo iz sistema trgovanja s pravicami do emisij za toliko časa, kolikor dolgo se takšni ukrepi uporabljajo. Izključijo se lahko tudi bolnišnice, če sprejmejo enakovredne ukrepe. Ta zgornja meja zaradi administrativne poenostavitve nudi sorazmerno največjo prednost glede znižanja administrativnih stroškov za vsako tona ekvivalenta CO₂, ki je izključena iz sistema. Zaradi prehoda s petletnih obdobjih dodeljevanja ter za večjo gotovost in predvidljivost bi bilo treba opredeliti določbe o pogostosti pregledov dovoljenj za emisije toplogrednih plinov. Države članice predlagajo ukrepe, ki se uporabljajo za male naprave in bodo dosegli prispevek k zmanjšanju emisij, ki bo enakovreden prispevku sistema Skupnosti. Takšni ukrepi bi lahko vključevali obdavčenje, sporazume z industrijo in regulacijo. Ob upoštevanju potrebe po zmanjšanju nepotrebne administrativne bremena za male onesnaževalce lahko države članice oblikujejo poenostavljene postopke in ukrepe za uskladitev s to direktivo.
- (12) Informacije o uporabi te direktive bi morale biti lahko dostopne, zlasti za mala in srednje velika podjetja (MSP).
- (13) Količina pravic za celotno Skupnost bi se morala linearno zmanjšati, preračunano od sredine obdobja 2008–2012, s čimer bo sistem trgovanja s pravicami do emisije zagotovil postopno in predvidljivo zmanjšanje emisij skozi čas. Letno zmanjšanje pravic bi moralo biti enako 1,74 % pravic, ki jih države članice izdajo v skladu z odločbami Komisije o nacionalnih načrtih razdelitve pravic za obdobje 2008–2012, tako da sistem Skupnosti stroškovno učinkovito omogoča doseganje zaveze Skupnosti k skupnemu zmanjšanju emisij za vsaj 20 % do leta 2020.
- (14) Ta prispevek je enakovreden zmanjšanju emisij, ki naj bi bile v sistemu Skupnosti leta 2020 za 21 % manjše glede na raven, poročano za leto 2005, pri čemer se upoštevajo učinek povečanja obsega uporabe od obdobja 2005–2007 do obdobja 2008–2012 in podatki o količinah emisij za sektorje, ki so vključeni v trgovanje za leto 2005, ki so se uporabili za oceno nacionalnih načrtov razdelitve pravic Bolgarije in Romunije za obdobje 2008–2012 in na podlagi katerih bo v letu 2020 izdanih največ 1 720 milijonov pravic. Natančne količine emisij se bodo izračunale potem, ko bodo države članice izdale pravice v skladu z odločbami Komisije o njihovih nacionalnih načrtih razdelitve pravic za obdobje 2008–2012, ker je bila odobritev pravic nekaterim napravam odvisna od upravičenosti do emisij in preveritve le teh. Po opravljeni izdaji pravic za obdobje 2008–2012 bi morala Komisija objaviti skupno količino pravic za Skupnost. Skupno količino pravic za Skupnost bi bilo treba prilagoditi tako, da se upoštevajo naprave, ki se vključijo v sistem Skupnosti ali izključijo iz njega v obdobju 2008–2012 ali po letu 2013.
- (15) Gospodarstvo Skupnosti si mora med drugim dodatno prizadevati za to, da bo prenovljeni sistem Skupnosti deloval na najvišji možni ravni gospodarske učinkovitosti in pod popolnoma usklajenimi pogoji za dodelitev znotraj Skupnosti. Osnovno načelo za dodeljevanje pravic bi moralo biti prodajanje le- teh na dražbi, saj je ta sistem

najpreprostejši in splošno velja za gospodarsko najbolj učinkovitega. S tem bi omejili tudi nepričakovane dobičke ter nove udeležence in gospodarstva z višjo rastjo od povprečne konkurenčno izenačili z obstoječimi napravami.

(16) Da se ohrani okoljska in administrativna učinkovitost sistema Skupnosti, prepreči izkrivljanje konkurence in zgodnja poraba pravic iz rezerve za nove udeležence, bi bilo treba uskladiti pravila za nove udeležence, da se s tem zagotovi, da vse države članice sprejmejo enak pristop, zlasti glede pomena „bistvenega povečanja“ naprav. Zato bi bilo treba vključiti določbe za sprejemanje usklajenih pravil za izvajanje te direktive. V teh pravilih bi morale biti „bistveno povečanje“, kjer je to primerno, opredeljeno kot razširitev za vsaj 10 % obstoječih nameščenih zmogljivosti naprave ali kot bistveno povečanje emisij naprave, povezano s povečanjem nameščenih zmogljivosti. Dodelitev iz rezerve za nove udeležence bi morala biti mogoča le v povezavi z bistvenim povečanjem naprave.

(17) Vse države članice bodo morale izvesti znatne naložbe za zmanjšanje intenzivnosti emisij CO₂ iz svojih gospodarstev do leta 2020, tiste države članice, v katerih je prihodek na prebivalca še vedno bistveno nižji od povprečja Skupnosti in gospodarstva katerih si prizadevajo dohiteti bogatejše države članice, pa se bodo morale dodatno potruditi za izboljšanje energetske učinkovitosti. Zaradi ciljev odprave izkrivljanja konkurence v Skupnosti in zagotavljanja najvišje ravni gospodarske učinkovitosti pri preoblikovanju Skupnosti v varno in trajnostno gospodarstvo z nizkimi emisijami CO₂ bi bilo neprimerno, če bi gospodarske sektorje v okviru sistema Skupnosti v posameznih državah članicah obravnavali različno. Zato je treba razviti druge mehanizme za podporo prizadevanj držav članic z relativno nižjim prihodkom na prebivalca in večjimi možnostmi za rast. 88 % skupne količine pravic, namenjenih prodaji na dražbi, bi bilo treba razdeliti med države članice na podlagi njihovega relativnega deleža emisij v sistemu Skupnosti za leto 2005 ali povprečja obdobja 2005–2007, katera koli je višja. 10 % skupne količine bi bilo treba razdeliti v korist določenih držav članic, zaradi solidarnosti in rasti v Skupnosti, da jo bodo uporabljale za zmanjševanje emisij in prilagajanje na učinke podnebnih sprememb. Pri razdelitvi teh 10 % pravic bi bilo treba upoštevati ravni prihodka na prebivalca leta 2005 in možnosti za rast držav članic ter več pravic razdeliti državam članicam z nižjim prihodkom na prebivalca in večjimi možnostmi za rast. Države članice s povprečnim prihodkom na prebivalca, ki je več kot 20 % višji od povprečja Skupnosti, bi morale prispevati k tej razdelitvi, razen če neposredni stroški skupnega svežnja ukrepov, ocenjenega v ukrepi vpliva Komisije, ki spremlja Sveženj izvedbenih ukrepov za cilje EU o podnebnih spremembah in obnovljivi energiji za leto 2020, presegajo 0,7 % BDP. Nadaljnja 2 % skupne količine pravic, namenjenih prodaji na

dražbi, bi bilo treba razdeliti med države članice, katerih emisije toplogrednih plinov leta 2005 so bile vsaj 20 % nižje od njihovih emisij na ravneh v osnovnem letu, ki se za njih uporabljajo v skladu s Kjotskim protokolom.

(18) Glede na pomembna prizadevanja, potrebna za boj proti podnebnim spremembam in prilagajanje na njihove neizogibne posledice je primerno, da bi se vsaj 50 % prihodkov iz prodaje pravic na dražbi uporabilo za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, prilagajanje na vplive podnebnih sprememb, financiranje raziskav in razvoja za zmanjšanje emisij in prilagoditev, razvoj obnovljivih virov energije za izpolnitev zaveze Unije v zvezi z uporabo 20 % obnovljivih virov energije do leta 2020, okoljsko varno zajemanje in geološko shranjevanje toplogrednih plinov, prispevek v Svetovni sklad za energetske učinkovitost in obnovljive vire energije ter Sklad za prilagajanje, kakor je bil določen na konferenci o podnebnih spremembah v Poznanu (COP 14 in COP/MOP 4) za zagotovitev ukrepov za preprečevanje krčenja gozdov in lažje prilagajanje držav v razvoju ter za obravnavo socialnih vprašanj, kot je na primer morebitno povišanje cen električne energije pri gospodinjstvih z nizkimi ali srednje visokim prihodkom. Ta znesek je veliko nižji od pričakovanih čistih prihodkov, ki naj bi jih državni organi pridobili iz prodaje pravic na dražbi, če upoštevamo morebitno zmanjšanje prihodka od davkov na pravne osebe. Poleg tega bi bilo treba prihodke iz prodaje pravic na dražbi uporabiti tudi za kritje administrativnih stroškov upravljanja sistema Skupnosti. Ta direktiva bi morala vključevati tudi določbe o spremljanju uporabe sredstev iz prodaje pravic na dražbi v te namene. Zagotovitev podatkov o uporabi sredstev držav članic ne razrešuje obveznosti iz člena 88(3) Pogodbe, na podlagi katere morajo sporočiti določene nacionalne ukrepe. Ta direktiva ne posega v prihodnje postopke dodelitve državne pomoči na podlagi členov 87 in 88 Pogodbe.

(19) Kot posledica tega bi morala prodaja vseh pravic na dražbi od leta 2013 postati pravilo za sektor proizvodnje električne energije, pri čemer se upošteva zmožnosti tega sektorja, da povečane stroške CO₂ prenese drugam, poleg tega pa se ne bi smele odobriti brezplačne pravice za zajemanje in shranjevanje CO₂, saj pobuda za to izvira iz pravic, ki jih ni treba predati za shranjene emisije. Da se prepreči izkrivljanje konkurence proizvajalci električne energije lahko prejmejo brezplačne pravice za daljinsko ogrevanje in hlajenje ter za toploto in hlajenje, ki ju proizvedejo s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, kot jo opredeljuje Direktiva 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o spodbujanju soproizvodnje, ki temelji na rabi koristne toplote, na notranjem trgu z energijo ⁽¹⁾, če bi brezplačne pravice za tako proizvedeno toploto prejele naprave iz drugih sektorjev.

⁽¹⁾ UL L 52, 21.2.2004, str. 50.

- (20) Glavna dolgoročna pobuda za zajemanje in shranjevanje CO₂ ter za nove tehnologije obnovljivih virov energije je, da ne bo treba predati pravic za trajno shranjene emisije CO₂ ali emisije, ki se jim je bilo mogoče izogniti. Za pospeševanje demonstracije prvih komercialnih naprav in inovativnih obnovljivih virov energije tehnologij bi bilo poleg tega treba nameniti pravice iz rezerve novih udeležencev, s čimer bi zagotovili dodelitev prvim takšnim napravam v Uniji za tone CO₂, ki so shranjene ali se jim je bilo mogoče izogniti, če obstaja sporazum o izmenjavi znanja. Dodatno financiranje bi moralo veljati za dovolj velike projekte, ki so inovativne narave in katerih financiranje bistveno pokrivajo upravljavci, ki načeloma krijejo več kot polovico zadevnih naložbenih stroškov, in ob upoštevanju upravičenosti projekta.
- (21) Za druge sektorje, za katere velja sistem Skupnosti, bi bilo treba vzpostaviti prehodni sistem, v katerem bi brezplačna dodelitev pravic leta 2013 znašala 80 % količine, ki je ustrezala deležu vseh emisij Skupnosti v celotnem obdobju 2005–2007, ki so ga te naprave proizvedle kot del skupne letne količine pravic v Skupnosti. Nato bi se količina brezplačno dodeljenih pravic vsako leto zmanjšala za enak znesek, do 30 % količine brezplačno dodeljenih pravic leta 2020, z namenom da leta 2027 pravice ne bi bile več dodeljene brezplačno.
- (22) Da bi zagotovili urejeno delovanje trgov ogljika in električne energije, bi se morala prodaja pravic na dražbi za obdobje po letu 2013 začeti do leta 2011 in temeljiti na jasnih in objektivnih ter vnaprej opredeljenih načelih.
- (23) Prehodna brezplačna dodelitev pravic napravam bi morala biti omogočena prek usklajenih pravil Skupnosti („ex-ante referenčne vrednosti“), da bi tako zmanjšali izkrivljanje konkurence v Skupnosti. Ta pravila bi morala upoštevati tehnologije na področju toplogrednih plinov in energetske učinkovitosti, nadomestne proizvode, alternativne proizvodne postopke, uporabo biomase, obnovljive vire energije ter zajemanje in shranjevanje CO₂. V nobenem primeru ta pravila ne bi smela spodbujati povečevanja emisij in bi morala zagotoviti, da se poveča delež pravic prodanih na dražbi. Dodelitve je treba določiti pred začetkom obdobja trgovanja, da se zagotovi pravilno delovanje trga. Ta usklajena pravila lahko upoštevajo tudi emisije, povezane z uporabo gorljivih odpadnih plinov, ko se v industrijskem postopku ni mogoče izogniti proizvodnji teh odpadnih plinov. V zvezi s tem lahko pravila določajo brezplačno dodelitev pravic upravljavcem naprav za sežiganje zadevnih odpadnih plinov ali upravljavcem naprav, kjer ti plini nastajajo. Ta pravila bi se morala izogibati tudi neupravičenemu izkrivljanju konkurence na trgih električne energije ter ogrevanja in hlajenja, namenjenih industrijskim napravam. Izogibati bi se morala tudi neupravičenemu izkrivljanju konkurence med industrijskimi dejavnostmi, ki se izvajajo v napravah enega upravljavca, in proizvodnjo v zunanjih napravah. Za nove udeležence, ki izvajajo iste dejavnosti kot obstoječe naprave, ki prejemajo prehodne brezplačne dodelitve, bi se morala uporabljati ista pravila. Da bi se izognili izkrivljanju konkurence na notranjem trgu, se pravice v zvezi s proizvodnjo električne energije s strani novih udeležencev ne bi smele dodeliti brezplačno. Pravice, ki leta 2020 ostanejo v rezervi za nove udeležence, bi bilo treba prodati na dražbi.
- (24) Skupnost bo še naprej vodila pogajanja o ambicioznem mednarodnem sporazumu o podnebnih spremembah, ki bi dosegel cilj omejitve zvišanja temperature ozračja za 2 °C, pri čemer jo spodbuja napredek, dosežen na 13. konferenci pogodbenic UNFCCC in 3. sestanku pogodbenic Kjotskega protokola, ki sta potekala na Baliju, Indonezija, od 3. do 14. decembra 2007 v smeri tega cilja. Če druge razvite države in drugi veliki onesnaževalci, ki izpuščajo toplogredne pline, ne bodo sodelovali pri tem mednarodnem sporazumu, bi lahko to vodilo v povečanje emisij toplogrednih plinov v tretjih državah, kjer industrija ne bi bila izpostavljena enakim omejitvam emisij CO₂ („premestitev emisij CO₂“) in hkrati nekaterim energetsko intenzivnim sektorjem in delom sektorjev Skupnosti, izpostavljenim mednarodni konkurenci, povzročilo gospodarsko škodo. To bi lahko preprečilo okoljsko celovitost in pozitivni učinek ukrepov Skupnosti. Skupnost bi se morala s tveganjem premestitve emisij CO₂ soočiti tako, da bo brezplačno dodelila 100 % pravic sektorjem ali delom sektorjev, ki bodo izpolnili ustrezna merila. Opredelitev teh sektorjev in delov sektorjev ter potrebnih ukrepov bi morala biti ponovno ocenjena, da se zagotovi izvajanje ukrepa, ko je to potrebno, in prepreči prekomerna kompenzacija. Za specifične sektorje ali dele sektorjev, za katere se lahko ustrezno utemelji, da tveganja premestitve emisij CO₂ ni mogoče preprečiti na drug način, ter v katerih predstavlja električna energija velik del proizvodnih stroškov in se proizvaja učinkovito, lahko ukrepi, ki se sprejmejo, upoštevajo porabo električne energije v proizvodnem procesu, ne da bi se zato spremenila skupna količina pravic. Tveganje premestitve emisij CO₂ v teh sektorjih ali delih sektorjev bi bilo za začetek treba oceniti na trimestni ravni (NACE 3 koda) ali, kjer so na voljo ustrezni podatki, na štirimestni ravni (NACE 4 koda).
- (25) Komisija bi morala zato do 30. junija 2010 proučiti stanje in se posvetovati z vsemi zadevnimi socialnimi partnerji ter glede na rezultat mednarodnih pogajanj predložiti poročilo skupaj z vsemi ustreznimi predlogi. V zvezi s tem bi morala Komisija do 31. decembra 2009 ugotoviti, kateri energetsko intenzivni industrijski sektorji ali deli sektorjev predstavljajo tveganje premestitve emisij CO₂. Njena analiza bi morala temeljiti na oceni, v kolikšni meri industrija ne more stroška nakupa potrebnih pravic vključiti v ceno proizvodov brez velikih izgub tržnih deležev naprav zunaj Skupnosti, ki ne sprejemajo primerljivih ukrepov za zmanjšanje njihovih emisij. Energetske intenzivne industrije, pri katerih je bilo ugotovljeno visoko tveganje premestitve emisij CO₂, bi lahko prejele večjo

količino brezplačno dodeljenih pravic ali pa bi se vzpostavil učinkovit sistem za izravnavanje ogljika, da bi se lahko naprave Skupnosti z visokim tveganjem premestitve emisij CO₂ in naprave tretjih držav uvrstilo na primerljivo raven. Takšen sistem bi lahko za uvoznike uvedel zahteve, ki ne bi bile manj ugodne od tistih, ki veljajo za naprave v Skupnosti, na primer zahtevo po predaji pravic. Vsi sprejeti ukrepi bi morali biti v skladu z načeli UNFCCC, zlasti z načelom skupne, vendar različne odgovornosti ter ustreznih zmožnosti, ob upoštevanju posebnega položaja najmanj razvitih držav (LDC). Prav tako bi morali biti v skladu z mednarodnimi obveznostmi Skupnosti, vključno z obveznostmi iz Sporazuma STO.

(26) Razprave v Evropskem svetu o ugotavljanju sektorjev ali delov sektorjev z visokim tveganjem premestitve emisij CO₂ so posebne narave in na noben način ne vplivajo na postopke za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil v skladu s členom 202 Pogodbe.

(27) Države članice lahko menijo, da je treba določenim napravam, za katere je bilo določeno, da so izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO₂, začasno nadomestiti izgube, povezane z emisijami toplogrednih plinov, katerih stroški so bili vključeni v ceno električne energije. Takšna podpora bi se morala dodeliti le, kjer je potrebno in sorazmerno, in bi morala zagotoviti, da se ohranijo pobude sistema Skupnosti za varčevanje energije in spodbujanje sprememb v povpraševanju iz „sive“ na „zeleno“ električno energijo.

(28) Da bi se zagotovili enaki konkurenčni pogoji v Skupnosti, bi bilo treba uskladiti uporabo dobropisov za zmanjšanje emisij izven Skupnosti, ki jih bodo uporabljali upravljavci v sistemu Skupnosti. Kjotski protokol določa količinsko opredeljene cilje za zmanjševanje in omejevanje emisij za razvite države za obdobje 2008–2012 ter predvideva uveljavitev enot potrjenega zmanjšanja emisij (CER) v okviru projekta mehanizma čistega razvoja (CDM) in enot zmanjšanja emisij (ERU) v okviru projekta skupnega izvajanja (JI), ki jih lahko razvite države uporabijo za doseganje dela teh ciljev. Čeprav Kjotski protokol ne omogoča, da bi bile ERU vzpostavljene od leta 2013 naprej, ne da bi bili vzpostavljeni novi količinsko opredeljeni cilji glede emisij za države gostiteljice, se dobropisi CDM lahko potencialno še naprej ustvarjajo. Ko bo sklenjen mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, bi bilo treba od držav, ki so ta sporazum ratificirale, zagotoviti dodatno uporabo CER in ERU. Dokler takšen sporazum ni sklenjen, bi zagotavljanje nadaljnje uporabe CER in ERU to pobudo ogrozilo, cilji Skupnosti za povečanje uporabe obnovljivih virov energije pa bi postali težje dosegljivi. Uporaba CER in ERU bi

morala biti skladna s ciljem, ki ga je določila Skupnost, po katerem bi se do leta 2020 20 % energije proizvajalo iz obnovljivih virov, obenem pa bi se spodbujali energetska učinkovitost, inovacije in tehnološki razvoj. Če je uporaba CER in ERU skladna z uresničevanjem teh ciljev, bi bilo treba predvideti možnost sklenitve sporazumov s tretjimi državami, da se zagotovijo spodbude za zmanjšanje emisij v teh državah, kar prispeva k dejanskem dodatnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, hkrati pa spodbuja inovacije v podjetjih s sedežem v Skupnosti in tehnološki razvoj v tretjih državah. Takšne sporazume lahko ratificira več kot ena država. Ko bo Skupnost potrdila zadovoljiv mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, bi bilo treba povečati dostop tretjih držav do dobropisov iz projektov z istočasnim povečanjem stopnje zmanjšanja emisij, ki jo je treba doseči prek sistema Skupnosti.

(29) Za zagotavljanje predvidljivosti bi morali upravljavci imeti zagotovljeno možnost, da uporabijo CER in ERU po letu 2012 do preostale ravni, ki so jo lahko uporabili v obdobju 2008–2012 iz vrst projektov, ki so upravičeni do uporabe v sistemu Skupnosti v obdobju 2008–2012. Ker države članice pred letom 2015 ne morejo opraviti prenosa CER in ERU, ki jih imajo upravljavci med obdobji obveznosti v okviru mednarodnih sporazumov („prenos v naslednje obdobje“ CER in ERU), in po tem obdobju le če se države članice odločijo, da dovolijo prenos teh CER in ERU v naslednje obdobje v okviru omejenih pravic za shranjevanje takšnih dobropisov, bi bilo treba takšno gotovost omogočiti tako, da se od držav članic zahteva, da upravljavcem omogočijo zamenjavo takšnih CER in ERU, izdanih v zvezi z zmanjšanjem emisij pred letom 2012, za pravice, ki veljajo od leta 2013 naprej. Vendar, ker države članice ne bi smele biti obvezane, da sprejmejo CER in ERU, za katere niso prepričane, da jih bodo lahko uporabile za svoje obstoječe mednarodne zaveze, bi morala ta zahteva veljati le do 31. marca 2015. Upravljavcem bi bilo treba omogočiti enako gotovost glede CER, ki so bile izdane v okviru projektov, ki so bili vzpostavljeni pred letom 2013 v zvezi z zmanjšanjem emisij od leta 2013 naprej. Pomembno je, da upravljavci uporabljajo dobropise iz projektov, ki omogočajo resnično, preverljivo, dodatno in stalno zmanjšanje emisij, ter jasno koristijo trajnostnemu razvoju in nimajo večjih negativnih okoljskih ali družbenih posledic. Oblikovati bi bilo treba postopek, ki omogoča izključitev nekaterih vrst projektov.

(30) V primeru da se sklenitev mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah odloži, bi bilo treba predvideti možnost, da se dobropisi iz visokokakovostnih projektov v sistemu Skupnosti uporabijo v okviru sporazumov s tretjimi državami. Takšni sporazumi, ki so lahko dvo- ali večstranski, bi lahko projektom, ki so ustvarili ERU do leta 2012, in ki se v okviru Kjotskega protokola ne morejo več priznavati, omogočili, da bi bili še naprej priznani v okviru sistema Skupnosti.

- (31) LDC so še posebej občutljive na vplive podnebnih sprememb in so odgovorne le za zelo nizko raven emisij toplogrednih plinov. Zato bi bilo treba pri uporabi prihodkov, pridobljenih s prodajo pravic na dražbi, za lažje prilagajanje držav v razvoju na vplive podnebnih sprememb dati posebno prednost reševanju potreb najmanj razvitih držav. Ker je bilo v teh državah vzpostavljenih zelo malo projektov CDM, bi bilo primerno zagotoviti sprejemanje dobropisov iz projektov, ki so se pričeli v LDC po letu 2012, tudi če ni mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, če so ti projekti resnično dodatni in prispevajo k trajnostnemu razvoju. Takšna upravičenost bi za LDC veljala do leta 2020, pod pogojem, da so do takrat ratificirale bodisi mednarodni sporazum o podnebnih spremembah bodisi dvo- ali večstranski sporazum s Skupnostjo.
- (32) Ko bo mednarodni sporazum o podnebnih spremembah dosežen, se lahko uporabijo dodatni dobropisi, največ do polovice dodatnega zmanjšanja, ki se doseže v sistemu Skupnosti, visokokakovostni dobropisi CDM tretjih držav pa bi se morali v sistemu Skupnosti sprejemati šele od leta 2013, ko bodo te države ratificirale mednarodni sporazum.
- (33) Skupnost in njene države članice bi morale odobriti le projektne dejavnosti, v katerih imajo vsi projektni udeleženci sedež bodisi v državi, ki je sklenila mednarodni sporazum v zvezi s takšnimi projekti, da se prepreči „oportunistično poslovanje“ podjetij v državah, ki niso sklenile mednarodnega sporazuma, razen v primeru podjetij, ki imajo sedež v tretjih državah ali podzvezni ali regionalni enoti, ki je povezana s sistemom Skupnosti.
- (34) Dejstvo, da se nekatere določbe iz te direktive nanašajo na odobritev mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah s strani Skupnosti, ne posega v možnost sklenitve navedenega sporazuma s strani držav članic.
- (35) Glede na izkušnje bi bilo treba izboljšati določbe sistema Skupnosti v zvezi s spremljanjem, poročanjem in preverjanjem emisij.
- (36) Unija bi si morala prizadevati za vzpostavitev mednarodno priznanega sistema za zmanjšanje krčenja gozdov ter povečanje pogozdovanja in ponovnega pogozdovanja, pri čemer v okviru UNFCCC podpira cilj razvoja finančnih mehanizmov, ob upoštevanju obstoječih dogovorov, kot delu učinkovite, pravične in koherentne finančne arhitekture v okviru mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, ki naj bi se dosegel na konferenci o podnebnih spremembah v Københavnu (COP 15 in COP/MOP 5).
- (37) Za pojasnitev vključitve vseh vrst kotlov, gorilnikov, turbin, grelnikov, industrijskih peči, sežigalnic, žgalnih peči, peči, sušilnih naprav, motorjev, gorivnih celic, enot CLC, bakel in toplotnega ali katalitičnega naknadnega zgorevanja v to direktivo bi bilo treba dodati opredelitev pojma „zgorevanje“.
- (38) Za zagotovitev neomejenega prenosa pravic med osebami v Skupnosti in povezljivosti sistema Skupnosti s sistemi trgovanja s pravicami do emisij v tretjih državah ter podzveznih in regionalnih enotah bi se morale od januarja 2012 naprej vse pravice voditi v registru Skupnosti, ki ga vzpostavlja Odločba št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov v Skupnosti in o izvajanju Kjotskega protokola ⁽¹⁾. To ne bi smelo posegati v vodenje nacionalnih registrov za emisije, ki jih sistem Skupnosti ne zajema. Register Skupnosti bi moral zagotoviti enako kakovost storitev kot nacionalni registri.
- (39) Od leta 2013 naprej bi morali biti okoljsko varno zajemanje, prenos in geološko shranjevanje CO₂ zajeti v sistemu Skupnosti na usklajen način.
- (40) Treba bi bilo zagotoviti ureditve za vzajemno priznavanje pravic med sistemom Skupnosti in drugimi obveznimi sistemi trgovanja s pravicami do emisij toplogrednih plinov, ki imajo vzpostavljene omejitve absolutnih emisij v kateri koli tretji državi ali v podzveznih ali regionalnih enotah.
- (41) Tretje države, ki mejijo na Unijo, bi bilo treba spodbujati, naj se pridružijo sistemu Skupnosti, če izpolnjujejo zahteve te direktive. Komisija bi si morala v pogajanjih z državami kandidatkami, potencialnimi kandidatkami in državami iz evropske sosedске politike ter pri zagotavljanju finančne in tehnične pomoči tem državam na vse načine prizadevati za spodbujanje tega cilja. Na ta način bo lažji prenos tehnologije in znanja v te države, to pa je pomembno orodje gospodarskih, okoljskih in socialnih koristi za vse.
- (42) Ta direktiva bi morala predvideti sklepanje sporazumov za priznavanje pravic med sistemom Skupnosti in drugimi obveznimi sistemi trgovanja s pravicami do emisij toplogrednih plinov z omejitvami absolutnih emisij, ki so skladni s sistemom Skupnosti, pri čemer se upoštevata raven okoljevarstvenih prizadevanj ter prisotnost močnih in primerljivih mehanizmov za spremljanje, poročanje in preverjanje ter sistema usklajenosti.

⁽¹⁾ UL L 49, 19.2.2004, str. 1.

- (43) Ob upoštevanju izkušenj v okviru sistema Skupnosti bi morale biti omogočeno izdajanje pravic v zvezi s projekti, ki zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov, pod pogojem da se ti projekti odvijajo v skladu z usklajenimi pravili, sprejetimi na ravni Skupnosti, in da ne omogočajo dvojne šteta zmanjšanja emisij ali da ne ovirajo širitve področja uporabe sistema Skupnosti ali izvajanja drugih ukrepov politik za zmanjšanje emisij, ki jih ne zajema sistem Skupnosti.
- (44) Ukrepe, ki so potrebni za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (45) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila, da sprejme ukrepe za uskladitev pravil o opredelitvi „novega udeleženca“, za prodajo pravic na dražbi, za prehodno dodelitev pravic na ravni Skupnosti za vzpostavitev meril in načinov, ki veljajo za izbiro določenih demonstracijskih projektov, da se določi seznam sektorjev ali delov sektorjev, ki so izpostavljeni visokemu tveganju premestitve emisij CO₂, za uporabo dobropisov, za spremljanje, poročanje in preverjanje emisij, za akreditacijo preveriteljev in za izvajanje usklajenih pravil za projekte ter za spreminjanje določenih prilog. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb Direktive 2003/87/ES, med drugim z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (46) Direktivo 2003/87/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (47) Ustrezno je, da se zagotovi zgodnji prenos teh predpisov, na podlagi katerih bo sistem Skupnosti deloval spremenjeno od leta 2013 naprej.
- (48) Za pravilen zaključek obdobja trgovanja 2008–2012 bi se morale določbe Direktive 2003/87/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2004/101/ES ⁽²⁾, Direktivo 2008/101/ES ⁽³⁾ in Uredbo (ES) št 219/2008 ⁽⁴⁾ še naprej uporabljati in ne smejo vplivati na možnost Komisije, da sprejme potrebne ukrepe za spremenjeno delovanje sistema Skupnosti od leta 2013 naprej.
- (49) Ta direktiva se uporablja brez poseganja v člena 87 in 88 Pogodbe.
- (50) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva sprejeta načela, priznana zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (51) Ker ciljev te direktive države članice same ne morejo zadovoljivo doseči in ker jih zaradi obsega in učinkov te direktive lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseglo navedenih ciljev.
- (52) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁵⁾ se države članice spodbuja, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti pripravijo in objavijo lastne tabele, ki naj čim bolj nazorno prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2003/87/ES

Direktiva 2003/87/ES se spremeni:

(1) V členu 1 se dodajo naslednji odstavki:

„Ta direktiva predvideva tudi povečano zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da bi prispevala k stopnji zmanjšanja, ki se iz znanstvenega vidika šteje za nujno za preprečevanje nevarnih sprememb podnebja.

Ta direktiva prav tako predpisuje določbe za oceno in izvajanje strožjih zavez Skupnosti za zmanjšanje emisij, ki presegajo 20 %, ki naj se uporabljajo, ko bo Skupnost potrdila mednarodni sporazum o podnebnih spremembah za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki naj presega zahteve iz člena 9, na kar kaže zaveza o 30 % zmanjšanju, ki je bila sprejeta na zasedanju Evropskega sveta marca 2007.“

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ Direktiva 2004/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o spremembah Direktive 2003/87/ES o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti glede na projektne mehanizme iz Kjotskega protokola (UL L 338, 13.11.2004, str. 18).

⁽³⁾ Direktiva 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2003/87/ES zaradi vključitve letalskih dejavnosti v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L 8, 13.1.2009, str. 3).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom Prilagoditve regulativnemu postopku s pregledom – Drugi del (UL L 87, 31.3.2009, str. 109).

⁽⁵⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

- (2) Člen 3 se spremeni:
- (a) točka (c) se nadomesti z naslednjim:
- „(c) ‚toplogredni plini‘ pomeni pline iz Priloge II ter druge plinske sestavine ozračja, tako naravne kot antropogene, ki absorbirajo in ponovno oddajajo infrardeče sevanje“;
- (b) točka (h) se nadomesti z naslednjim:
- „(h) ‚nov udeleženec‘ pomeni:
- vsako napravo, ki izvaja eno ali več dejavnosti iz Priloge I, ki je dovoljenje za emisije toplogrednih plinov prvič pridobila po 30. juniju 2011,
 - vsako napravo, ki izvaja dejavnost, ki je v skladu s členom 24(1) ali (2) prvič vključena v sistem Skupnosti, ali
 - vsako napravo, ki izvaja eno ali več dejavnosti iz Priloge I ali dejavnost, ki je vključena v sistem Skupnosti v skladu s členom 24(1) ali (2), ki je bila znatno razširjena po 30. juniju 2011, samo kar zadeva to razširitev.“;
- (c) dodajo se naslednje točke:
- „(t) ‚zgorevanje‘ pomeni oksidacijo goriv ne glede na to, kako se toplota, električna ali mehanska energija, proizvedene s tem postopkom, uporabljajo in vse druge neposredno povezane dejavnosti, vključno s čiščenjem odpadnih plinov;
- (u) ‚proizvajalec električne energije‘ pomeni napravo, ki 1. januarja 2005 ali po tem datumu proizvaja električno energijo za prodajo tretjim stranem in v kateri se ne izvaja nobena od dejavnosti, naštetih v Prilogi I, razen ‚zgorevanje goriva‘.“
- (3) V členu 3c(2) se besede „člen 11(2)“ nadomestijo z besedami „člen 13(1)“.
- (4) V členu 3g se besedilo „smernice, sprejete v skladu s členom 14“ nadomesti z besedilom „uredbo iz člena 14“.
- (5) Člen 4 se nadomesti z naslednjim:
- „Člen 4
- Dovoljenja za emisije toplogrednih plinov**
- Države članice zagotovijo, da od 1. januarja 2005 nobena naprava ne izvaja nobene dejavnosti iz Priloge I, ki povzroča emisije, določene za to dejavnost, razen če ima njegov upravljavec dovoljenje za emisijo toplogrednih plinov, ki ga je izdal pristojni organ v skladu s členoma 5 in 6, ali če je naprava izključena iz sistema Skupnosti na podlagi člena 27. To se uporablja tudi za naprave iz člena 24.“
- (6) Člen 5(d) se nadomesti z naslednjim:
- „(d) ukrepov, načrtovanih za spremljanje emisij in poročanje o njih v skladu z uredbo iz člena 14.“
- (7) Člen 6 se spremeni:
- (a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:
- „Pristojni organ najmanj vsakih pet let pregleda dovoljenje za emisije toplogrednih plinov in ga po potrebi spremeni“;
- (b) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:
- „(c) načrt spremljanja, ki izpolnjuje zahteve iz uredbe iz člena 14. Države članice upravljavcem dovolijo, da posodobijo načrt spremljanja, ne da bi spreminjali dovoljenje. Upravljavci predložijo pristojnim organom vse posodobljene načrte spremljanja v odobritev“;
- (8) Člen 7 se nadomesti z naslednjim:
- „Člen 7
- Spremembe v zvezi z napravami**
- Upravljavec obvesti pristojni organ o vseh načrtovanih spremembah vrste ali delovanja naprave, o vsaki razširitvi ali znatnem zmanjšanju njene zmogljivosti, zaradi katerih bi bilo morda treba posodobiti dovoljenje za emisije toplogrednih plinov. Kjer je primerno, pristojni organ posodobi dovoljenje. Kadar se spremeni identiteta upravljavca naprave, pristojni organ posodobi dovoljenje, tako da doda ime in naslov novega upravljavca.“
- (9) Člen 9 se nadomesti z naslednjim:
- „Člen 9
- Skupna količina pravic za Skupnost**
- Skupna količina pravic za Skupnost, izdanih vsako leto z začetkom v letu 2013, se od sredine obdobja 2008–2012 linearno zmanjšuje. Količina se zmanjšuje z linearnim faktorjem 1,74 % v primerjavi s povprečjem skupnih letnih pravic, ki jih izdajo države članice v skladu z odločbami Komisije o nacionalnih načrtih razdelitve pravic za obdobje 2008–2012.

Komisija do 30. junija 2010 objavi absolutno količino pravic za celotno Skupnost za leto 2013, ki temelji na podlagi skupnih količin pravic, ki so jih izdale ali jih morajo izdati države članice v skladu z odločbami Komisije o svojih nacionalnih načrtih razdelitve pravic za obdobje 2008–2012.

Komisija pregleda linearni faktor ter po potrebi Evropskemu parlamentu in Svetu od leta 2020 poda predlog z namenom, da se do leta 2025 sprejme odločitev.“

(10) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 9a

Prilagoditev skupne količine pravic za Skupnost

1. Glede naprav, ki so bile vključene v sistem Skupnosti v obdobju 2008–2012 v skladu s členom 24(1), se količina pravic, ki bodo izdane po 1. januarju 2013 prilagodi tako, da odraža povprečno letno količino pravic, izdanih v zvezi s temi napravami v obdobju, v katerem so vključene, popravljenemu z linearnim faktorjem iz člena 9.

2. Glede naprav, ki izvajajo dejavnosti iz Priloge I in so v sistem Skupnosti vključene šele od leta 2013 naprej, države članice zagotovijo, da upravljavci takšnih naprav predložijo ustreznemu pristojnemu organu ustrezno utemeljene in neodvisno preverjene podatke o emisijah, da se upoštevajo pri prilagoditvi količine izdanih pravic za celotno Skupnost.

Vsi podatki se do 30. aprila 2010 predložijo ustreznemu pristojnemu organu v skladu z določbami, sprejetimi na podlagi člena 14(1).

Če so predloženi podatki ustrezno utemeljeni, pristojni organ o tem obvesti Komisijo do 30. junija 2010, količina pravic za izdajo pa se ustrezno prilagodi z linearnim faktorjem iz člena 9. Za naprave, ki razen CO₂ izpuščajo še druge toplogredne pline, lahko pristojni organi sporočijo nižjo količino emisij glede na zmožnost naprav za zmanjšanje emisij.

3. Komisija objavi prilagojene količine iz odstavkov 1 in 2 do 30. septembra 2010.

4. V zvezi z napravami, ki so izključene iz sistema Skupnosti v skladu s členom 27, je treba količino pravic, izdanih za Skupnost od 1. januarja 2013 naprej, prilagoditi navzdol, da odraža povprečne preverjene emisije teh naprav v obdobju 2008–2010, popravljenih z linearnim faktorjem iz člena 9.“;

(11) Člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Dražba pravic

1. Od leta 2013 naprej države članice prodajo brezplačno v skladu s členom 10a in 10c na dražbi vse pravice, ki niso dodeljene. Komisija do 31. decembra 2010 določi in objavi izračunano količino pravic, ki bodo prodane na dražbi.

2. Skupna količina pravic, ki jo bo posamezna država članica prodala na dražbi, je sestavljena, kot sledi:

- (a) 88 % skupne količine pravic, ki bodo prodane na dražbi, se porazdeli med države članice v deležih, ki so identični deležu preverjenih emisij v okviru sistema Skupnosti zadevne države članice za leto 2005 ali povprečje obdobja 2005–2007, uporabi se najvišjo vsoto;
- (b) 10 % skupne količine pravic, ki bodo prodane na dražbi, se porazdeli med določene države članice za namene solidarnosti in rasti v Skupnosti, s čimer se poveča količina pravic, ki jih navedene države članice prodajo na dražbi v okviru točke (a) za odstotke, navedene v Prilogi IIa; in
- (c) nadaljnja 2 % skupne količine pravic, namenjenih prodaji na dražbi, je treba razdeliti med države članice, čigar emisije toplogrednih plinov leta 2005 so bile vsaj 20 % nižje od njihovih emisij v izhodiščnem letu, ki se za njih uporablja v skladu s Kjotskim protokolom. Porazdelitev teh odstotkov med zadevnimi državami članicami je določena v Prilogi IIb.

Za namene točke (a), v zvezi z državami članicami, ki niso sodelovale v sistemu Skupnosti leta 2005, se njihov delež izračuna z uporabo njihovih preverjenih emisij v okviru sistema Skupnosti v letu 2007.

Po potrebi se odstotki iz točk (b) in (c) sorazmerno prilagodijo, da se zagotovi, da je razporeditev 10 % in 2 %.

3. Države članice določijo, kako se bodo porabili prihodki, pridobljeni s prodajo pravic na dražbi. Vsaj 50 % prihodkov, pridobljenih s prodajo pravic na dražbi iz odstavka 2, vključno z vsemi prihodki iz prodaje pravic na dražbi iz točk (b) in (c) odstavka 2 ali enakovredne finančne vrednosti teh prihodkov, je treba uporabiti za enega ali več naslednjih namenov:

- (a) zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, vključno s prispevkom v Svetovni sklad za energetske učinkovitost in obnovljive vire in v Sklad za prilagajanje, kakor je bil določen na konferenci o podnebnih spremembah v Poznani (COP 14 in COP/MOP 4), prilagajanje na vplive podnebnih sprememb, financiranje raziskav in

razvoja ter demonstracijskih projektov za zmanjšanje emisij in prilagoditev podnebnim spremembam, vključno s sodelovanjem v pobudah v okviru Evropskega strateškega načrta za energetska tehnologija in evropskih tehnoloških platform;

- (b) razvoj obnovljivih virov energije za izpolnitev zaveze Skupnosti v zvezi z uporabo 20 % obnovljivih virov energije do leta 2020, ter razvoj drugih tehnologij, ki prispevajo k prehodu na varno in trajnostno gospodarstvo z nizkimi emisijami CO₂ in pomoč za izpolnitev zaveze Skupnosti, da bo do leta 2020 povečala energetska učinkovitost za 20 %;
- (c) ukrepe za preprečevanje krčenja gozdov in povečanje pogozdovanja ter obnove gozdov v državah v razvoju, ki so ratificirale mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, prenos tehnologij in omogočanje prilaganja negativnim učinkom podnebnih sprememb v teh državah;
- (d) zajemanje CO₂ v gozdovih Skupnosti;
- (e) okolju varno zajemanje in geološko shranjevanje CO₂, zlasti iz elektrarn na trdna fosilna goriva in vrste industrijskih sektorjev in delov sektorjev, vključno v tretjih državah;
- (f) spodbujanje prehoda na promet z nizkimi emisijami in javne vrste prometa;
- (g) financiranje raziskav in razvoja na področju energetske učinkovitosti in čistih tehnologij v sektorjih, za katere velja ta direktiva;
- (h) ukrepe, katerih namen je povečanje energetske učinkovitosti in izolacije ali zagotavljanje finančne podpore za obravnavo socialnih vprašanj v gospodinjstvih z nizkim ali srednjim prihodkom;
- (i) kritje administrativnih stroškov upravljanja sistema Skupnosti.

Države članice morajo izpolniti določbe iz tega odstavka, če imajo in izvajajo fiskalne politike ali politike finančne podpore, vključno zlasti v državah v razvoju, ali notranje regulatorne politike, ki spodbujajo finančno podporo, določeno za namene iz prvega pododstavka, in katerih vrednost je enaka vsaj 50 % prihodkov, pridobljenih s prodajo pravic na dražbi iz odstavka 2, skupaj z vsemi prihodki, pridobljenimi s prodajo pravic na dražbi iz točk (b) in (c) odstavka 2.

Države članice obvestijo Komisijo o uporabi prihodkov in o ukrepih, sprejetih v skladu s tem odstavkom v svojih poročilih, ki jih predložijo v skladu z Odločbo št. 280/2004/ES.

4. Do 30. junija 2010 Komisija sprejme uredbo o časovnem načrtu, upravljanju in drugih vidikih dražbe, da se zagotovi odprta, pregledna, usklajena in nediskriminatorna izvedba dražbe. Postopek bi zato moral biti predvidljiv, zlasti kar zadeva časovni načrt in zaporedje dražb ter ocenjene količine pravic, ki bodo na razpolago.

Dražbe se oblikujejo tako, da se zagotovi:

- (a) da imajo upravljavci ter predvsem morebitna mala in srednje velika podjetja, ki so vključena v sistem Skupnosti, poln, pravičen in enakovreden dostop;
- (b) da imajo vsi sodelujoči istočasno dostop do enakih informacij ter da sodelujoči ne ogrozijo delovanja dražbe;
- (c) da sta organizacija in udeležba na dražbah stroškovno učinkoviti in da se preprečijo nepravilni administrativni stroški; ter
- (d) dostop do pravic za male onesnaževalce.

Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

Države članice poročajo o ustreznem izvajanju pravil dražbe za vsako dražbo, zlasti ob upoštevanju pravičnega in odprtega dostopa, preglednosti, oblikovanja cen ter tehničnih in operativnih vidikov. Ta poročila se predložijo v enem mesecu po zadevni dražbi in se objavijo na spletni strani Komisije.

5. Komisija nadzoruje delovanje evropskega trga ogljika. Vsako leto Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o delovanju trga ogljika, vključno z izvajanjem dražb, likvidnostjo in količinami, s katerimi se trguje. Če je to potrebno, države članice zagotovijo, da so Komisiji predložene vse potrebne informacije vsaj dva meseca preden Komisija sprejme poročilo.“

(12) Vstavijo se naslednji členi:

„Člen 10a

Prehodna pravila na ravni Skupnosti za usklajeno brezplačno dodelitev

1. Do 31. decembra 2010 Komisija sprejme polno usklajene izvedbene ukrepe na ravni Skupnosti za dodelitev pravic iz odstavkov 4, 5, 7 in 12, vključno z vsemi potrebnimi določbami za usklajeno uporabo odstavka 19.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

Ukrepi iz prvega pododstavka, kolikor je mogoče, določijo ex-ante referenčne vrednosti celotne Skupnosti za zagotovitev, da se dodelitev opravi na način, ki spodbuja tehnologije za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov in energetske učinkovitosti ob upoštevanju najučinkovitejših tehnologij, nadomestnih proizvodov, alternativnih proizvodnih postopkov, soproizvodnje z visokim izkoristkom, energetske učinkovite predelave odpadnih plinov, uporabe biomase ter zajemanja in shranjevanja CO₂, kjer so na voljo takšne zmogljivosti, da ne spodbuja povečanja emisij. Pravice v zvezi z morebitno proizvodnjo električne energije se ne dodelijo brezplačno, razen ko gre za primere, ki spadajo pod člen 10c, in električno energijo, proizvedeno iz odpadnih plinov.

Načeloma se za vsak sektor in del sektorja referenčne vrednosti izračunajo za proizvode in ne vhodne materiale, da se izboljša zmanjševanje emisij toplogrednih plinov in prihranek energetske učinkovitosti v vsakem proizvodnem postopku zadevnega sektorja in dela sektorja.

Komisija bi se morala pri opredeljevanju načel za oblikovanje ex-ante referenčnih vrednosti v posameznih sektorjih in delih sektorjev posvetovati z ustreznimi udeleženci, skupaj z zadevnimi sektorji in deli sektorjev.

Komisija potem, ko Skupnost odobri mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, ki vodi do obveznega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, primerljivih s tistimi v Skupnosti, te ukrepe pregleda za zagotovitev, da se brezplačna dodelitev opravi le tam, kjer je glede na ta sporazum popolnoma upravičena.

2. Pri opredeljevanju načel za oblikovanje ex-ante referenčnih vrednosti v posameznih sektorjih ali delih sektorjev mora biti začetna točka povprečni učinek 10 % najbolj učinkovitih naprav v sektorju ali delu sektorjev v Skupnosti v letih 2007 in 2008. Komisija se posvetuje z zainteresiranimi stranmi, skupaj z zadevnimi sektorji in deli sektorjev.

Uredbe, ki so v skladu s členoma 14 in 15, omogočijo usklajena pravila o spremljanju, poročanju in preverjanju emisij toplogrednih plinov, povezanih s proizvodnjo, glede določanja ex-ante referenčnih vrednosti.

3. Ob upoštevanju odstavkov 4 in 8 in ne glede na člen 10c se proizvajalcem električne energije, napravam za zajemanje CO₂, cevovodom za prenos CO₂ ali mestom za shranjevanje CO₂ ne dodelijo brezplačne pravice.

4. Brezplačne pravice se dodelijo za daljinsko ogrevanje in soproizvodnjo z visokim izkoristkom, kot jo opredeljuje Direktiva 2004/8/ES, za ekonomsko upravičljivo povpraševanje v zvezi s proizvodnjo toplotne ali hladilne energije. Vsako leto po letu 2013 se skupna dodelitev takšnim napravam glede proizvodnje te toplote popravi z linearnim faktorjem iz člena 9.

5. Največja letna količina pravic, ki je podlaga za izračun pravic za naprave, ki niso zajete v odstavku 3 in niso nove udeleženke na trgu, ne presega naslednje vsote:

- (a) letne skupne količine za Skupnost, kakor je določena v skladu s členom 9, pomnožena z deležem emisij naprav, za katere ne velja odstavek 3 pri povprečnih skupnih emisijah, preverjenih v obdobju 2005–2007 iz naprav, vključenih v sistem Skupnosti v obdobju 2008 do 2012, in
- (b) skupne povprečne letne preverjene emisije v obdobju 2005–2007 in popravljene z linearnim faktorjem iz člena 9, iz naprav, ki bodo v sistem Skupnosti vključene šele od leta 2013 in niso zajete v odstavku 3.

Po potrebi se uporabi enoten medsektorski korekcijski faktor.

6. Države članice lahko ravno tako sprejmejo finančne ukrepe v korist sektorjem ali delom sektorjev, za katere je ugotovljeno, da so izpostavljeni visokemu tveganju preemstitve emisij CO₂ zaradi stroškov, povezanih z emisijami toplogrednih plinov, vključenih v ceno električne energije, z namenom da se nadomesti te stroške, in kjer so ti finančni ukrepi v skladu z veljavnimi pravili državne pomoči in jih je treba sprejeti na tem področju.

Ti ukrepi temeljijo na ex-ante referenčnih vrednostih posrednih emisij CO₂ na enoto proizvodnje. Ex-ante referenčne vrednosti se izračunajo za določen sektor ali del sektorja kot proizvod porabe električne energije na enoto proizvodnje, ki ustreza najbolj učinkoviti razpoložljivi tehnologiji, in emisijami CO₂ ustrezne sestave proizvodnje električne energije.

7. Pet odstotkov skupne količine pravic za Skupnost, določene v skladu s členoma 9 in 9a za obdobje 2013–2020, se odstopi novim udeležencem kot največja količina, ki se jim lahko dodeli, v skladu s pravili, sprejetimi v skladu z odstavkom 1 tega člena. Pravice iz skupne rezerve Skupnosti, ki se v obdobju 2013–2020 niso dodelile novim udeležencem niti niso bile uporabljene v skladu z odstavki 8, 9 ali 10 tega člena, na dražbi prodajo države članice, ob upoštevanju ravnih, do katere so naprave v državah članicah iz te rezerve bile upravičene, v skladu s členom 10(2), za podrobno ureditev in časovni okvir pa upoštevajo člen 10(4) in ustrezne izvedbene določbe.

Dodelitev se popravi z linearnim faktorjem iz člena 9.

Novim udeležencem se za katerokoli proizvodnjo električne energije pravice ne dodelijo brezplačno.

Do 31. decembra 2010 Komisija sprejme usklajena pravila, ki veljajo za opredelitev ‚novega udeleženca‘, zlasti kar zadeva opredelitev ‚bitvenega povečanja‘.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

8. Do 31. decembra 2015 bo v rezervi za nove udeležence 300 milijonov pravic za spodbujanje izgradnje in delovanja 12 komercialnih demonstracijskih projektov, katerih cilj je okolju varno zajemanje in geološko shranjevanje (CCS) CO₂, kot tudi demonstracijski projekti inovativnih tehnologij obnovljivih virov na ozemlju Unije.

Pravice so na voljo za podpiranje demonstracijskih projektov, ki zagotavljajo razvoj na geografsko uravnoteženih ozemljih, za širok razpon tehnologij zajemanja in CCS in inovativnih tehnologij obnovljive energije, ki še niso komercialno donosne. Podelitev pravic bo odvisna od preverjenega izogibanja emisijam CO₂.

Projekti se izberejo na podlagi objektivnih in preglednih meril, ki vključujejo zahteve po izmenjavi znanja. Ta merila in ukrepi se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3) in bodo dostopni javnosti.

Pravice se prihranijo za projekte, ki izpolnjujejo merila iz tretjega pododstavka. Podpora tem projektom se zagotavlja prek držav članic in dopolnjuje izdatno sofinanciranje s strani upravljavca naprave. Prav tako jih lahko sofinancira zadevna država članica in drugi instrumenti. Noben projekt ne prejme podpore po mehanizmu iz tega odstavka, ki presega 15 % skupnega števila pravic, razpoložljivih za ta namen. Te pravice se upoštevajo v skladu z odstavkom 7.

9. Litva, ki se je v skladu s členom 1 Protokola št. 4 o jedrski elektrarni Ignalina v Litvi, priloženega k aktu o pristopu iz leta 2003, zavezala k zaprtju enote 2 jedrske elektrarne Ignalina do 31. decembra 2009, če bodo skupne preverjene emisije Litve v obdobju 2013–2015 v sistemu Skupnosti presegle vsoto brezplačnih pravic, dodeljenih napravam v Litvi za emisije proizvodnje električne energije v tem obdobju, in tri osmine pravic Litve za prodajo na dražbi za obdobje od 2013 do 2020, lahko zahteva pravice iz rezerve za nove udeležence za dražbo v skladu z uredbo iz člena 10(4). Najvišja vsota teh pravic je enaka presežnim emisijam v tem obdobju, če je ta presežek posledica povečanja emisij iz proizvodnje električne energije, minus vsaka količina pravic v tej državi članici v obdobju 2008–2012, ki je preseгла preverjene emisije v sistemu Skupnosti v Litvi v tem obdobju. Te pravice se upoštevajo v skladu z odstavkom 7.

10. Vse države članice, ki imajo električno omrežje povezano z Litvo in ki so v letu 2007 uvozile več kot 15 % svoje domače električne porabe iz Litve za lastno porabo ter v katerih so emisije narasle zaradi naložb v novo proizvodnjo električne energije, lahko smiselno uporabljajo odstavke 9 pod pogoji iz navedenega odstavka.

11. Ob upoštevanju člena 10b znaša količina pravic, dodeljena brezplačno v okviru odstavkov 4 do 7 tega člena leta 2013, 80 % količine, določene v skladu z ukrepi iz odstavka 1. Nato se količina brezplačno dodeljenih pravic vsako leto zmanjšuje za enak znesek do 30 % količine brezplačno dodeljenih pravic leta 2020, z namenom, da leta 2027 pravice ne bi bile več dodeljene brezplačno.

12. Ob upoštevanju člena 10b se leta 2013 in v vsakem nadaljnjem letu do leta 2020, napravam v sektorjih ali delih sektorjev, ki so izpostavljeni visokemu tveganju premestitve emisij CO₂, v skladu z odstavkom 1 brezplačno dodelijo pravice v višini 100 % količine, določene v skladu z ukrepi iz odstavka 1.

13. Komisija do 31. decembra 2009 in vsakih 5 let po tem datumu po razpravi v Evropskem svetu določi seznam sektorjev ali delov sektorjev iz odstavka 12 na podlagi meril iz odstavkov 14 do 17.

Komisija lahko vsako leto na lastno pobudo ali na zahtevo države članice na seznam iz prvega pododstavka vključi sektor ali del sektorja, če je z analitičnim poročilom mogoče dokazati, da ta sektor ali del sektorja po spremembi, ki znatno vpliva na njegove dejavnosti, ustreza merilom iz odstavkov 14 do 17.

Za namen izvajanja tega člena se Komisija posvetuje z državami članicami, zadevnimi sektorji ali deli sektorjev in drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

14. Komisija zaradi določitve sektorja ali delov sektorjev iz odstavka 12 oceni na ravni Skupnosti kolikšna je verjetnost za zadevni sektor ali del sektorja, da na ustrezni ravni razčlenitve prenese neposredni strošek potrebnih pravic in posredne stroške višjih cen električne energije, ki so posledica izvajanja te direktive, na cene proizvodov brez večje izgube tržnega deleža na račun naprav zunaj Skupnosti, ki so manj učinkovite glede emisij CO₂. Te ocene temeljijo na povprečni ceni ogljika v skladu z oceno vpliva Komisije, ki spremlja Svezhenj izvedbenih ukrepov za cilje EU o podnebnih spremembah in obnovljivi energiji za leto 2020 in če so razpoložljivi, na podatkih o trgovanju, proizvodnji in dodani vrednosti iz zadnjih treh let za posamezen sektor ali del sektorja.

15. Sektor ali del sektorja velja za izpostavljen visokemu tveganju premestitve emisij CO₂, če:

- (a) bi vsota neposrednih in posrednih dodatnih stroškov, ki nastanejo zaradi izvajanja te direktive, lahko povzročila znatno povečanje stroškov proizvodnje, izračunanih kot delež bruto dodane vrednosti, za najmanj 5 %; in
- (b) intenzivnost trgovine s tretjimi državami, opredeljena kot razmerje med skupno vrednostjo izvoza tretjim državam plus z vrednostjo uvoza iz tretjih držav in skupno tržno velikostjo za Skupnost (letni promet in skupni uvoz iz tretjih držav), presega 10 %.

16. Ne glede na odstavek 15 sektor ali del sektorja tudi velja za izpostavljen visokemu tveganju premestitve emisij CO₂, če:

- (a) bi vsota neposrednih in posrednih dodatnih stroškov, ki nastanejo zaradi izvajanja te direktive, lahko povzročila zelo visoko povečanje stroškov proizvodnje, izračunanih kot delež bruto dodane vrednosti, za najmanj 30 %; ali
- (b) intenzivnost trgovine s tretjimi državami, opredeljena kot razmerje med skupno vrednostjo izvoza tretjim državam plus z vrednostjo uvoza iz tretjih držav in skupno tržno velikostjo za Skupnost (letni promet in skupni uvoz iz tretjih držav), presega 30 %.

17. Seznam iz odstavka 13 se lahko dopolni po končani oceni kakovosti, pri tem pa se, kadar so ustrezni podatki na voljo, upoštevajo naslednja merila:

- (a) verjetnost, da bi posamezne naprave v zadevnem sektorju in/ali delu sektorja zmanjšale emisije ali porabo električne energije, vključno s povečanjem proizvodnih stroškov, če je potrebno, ki so lahko posledica s tem povezanih naložb, na primer na podlagi najučinkovitejših tehnologij;
- (b) sedanje in pričakovane tržne strukture, tudi ko trgovinska izpostavljenost ali neposredni in posredni stroški povečajo stopnje, ki so blizu pragovne vrednosti iz odstavka 16;
- (c) stopnjo dobička kot potencialni kazalnik dolgoročnih naložb ali odločitev za premestitev.

18. Seznam iz odstavka 13 se določi ob upoštevanju, kjer so ustrezni podatki na voljo, naslednjega:

- (a) stopnje zavezanosti tretjih držav, ki predstavljajo odločilni delež svetovne proizvodnje v sektorjih in delih sektorjev, za katere se šteje, da so izpostavljeni tveganju premestitve emisij CO₂, k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v zadevnih sektorjih in

delih sektorjev in v meri, primerljivi s Skupnostjo ter v enakem časovnem okviru; in

- (b) v kolikšni meri je učinkovitost naprav glede emisij ogljika v teh državah primerljiva z učinkovitostjo v Skupnosti.

19. Za naprave, ki so prenehale opravljati dejavnosti, brezplačna dodelitev pravic ni možna, razen če upravljavec pristojnemu organu dokaže, da bo proizvodnja v tej napravi v določenem in razumnem času ponovno oživila. Naprave, katerim je dovoljenje za emisije toplogrednih plinov prenehalo veljati ali pa je bilo preklicano, in naprave, katerih obratovanje ali ponovni zagon tehnično ni mogoč, veljajo kot naprave, ki so prenehale opravljati svoje dejavnosti.

20. Komisija kot del ukrepov, sprejetih v skladu z odstavkom 1, vključi ukrepe za določanje naprav, ki so deloma prenehale obratovati ali so znatno zmanjšale svojo zmogljivost, in, če je potrebno, ustrezne ukrepe za prilagoditev stopnje brezplačnih pravic, ki so jim bile dodeljene.

Člen 10b

Ukrepi za podporo nekaterim energetske intenzivnim industrijam v primeru premestitve emisij CO₂

1. Komisija glede na rezultat mednarodnih pogajanj in obseg njihovega vpliva na zmanjšanje svetovnih emisij toplogrednih plinov ter po posvetovanju z vsemi zadevnimi socialnimi partnerji do 30. junija 2010 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu analitično poročilo, ki ocenjuje položaj glede energetske intenzivnih sektorjev ali delov sektorjev, za katere je bilo ugotovljeno, da so izpostavljeni visokemu tveganju premestitve emisij CO₂. Poročilo se priložijo morebitni ustrezni predlogi, ki lahko vključujejo:

- (a) prilagoditev deleža pravic, ki so jih sektorji ali deli sektorjev iz člena 10a prejeli brezplačno;
- (b) vključitev uvoznikov proizvodov, proizvedenih v sektorjih ali delih sektorjev iz člena 10a, v sistem Skupnosti;
- (c) oceno vpliva premestitve emisij CO₂ na energetske varnost držav članic, zlasti kjer so električne povezave z ostalo Unijo nezadostne in kjer obstajajo električne povezave s tretjimi državami, ter s tem povezane ustrezne ukrepe.

Morebitni pravno zavezujoči sektorski sporazumi, ki vodijo do zmanjšanja svetovnih emisij toplogrednih plinov v obsegu, ki je potreben za učinkovito reševanje podnebni sprememb in ki ga je mogoče spremljati in preverjati ter ki se ob upoštevanju obveznih izvedbenih določb upošteva pri proučevanju ustreznih ukrepov.

2. Komisija do 31. marca 2011 oceni, ali sklepi o deležu pravic, ki jih sektorji ali deli sektorjev pridobijo brezplačno v skladu z odstavkom 1, vključno z učinkom določitve ex-ante referenčnih vrednosti v skladu s členom 10a(2), lahko bistveno vplivajo na količino pravic, ki jih na dražbi prodajo države članice v skladu s členom 10(2)(b), v primerjavi z možnostjo prodaje vseh pravic na dražbi za vse sektorje leta 2020. Če je potrebno, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži ustrezne predloge ob upoštevanju možnih učinkov na porazdelitev teh predlogov.

Člen 10c

Možnost prehodne brezplačne dodelitve pravic za modernizacijo proizvodnje električne energije

1. Z odstopanjem od člena 10a(1) do (5) lahko država članica napravam za proizvodnjo električne energije, ki so obratovalle pred 31. decembrom 2008, ali napravam za proizvodnjo električne energije, za katere se je naložbeni proces fizično začel že pred istim datumom, dodeli prehodno brezplačno dodeljene pravice, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) leta 2007 nacionalno električno omrežje ni bilo neposredno ali posredno povezano s povezanim omrežnim sistemom, ki ga upravlja Unija za koordinacijo prenosa električne energije (UCTE);
- (b) leta 2007 je bilo nacionalno električno omrežje le neposredno ali posredno povezano z omrežjem, ki ga UCTE prek enosmernega daljnovoda, katerega zmogljivost ne presega 400 MW; ali
- (c) leta 2006 je bilo več kot 30 % električne energije proizvedene iz enega fosilnega goriva in BDP na prebivalca po tržni ceni ni presegel 50 % povprečnega BDP na prebivalca po tržnih cenah v Skupnosti.

Zadevna država članica predloži Komisiji nacionalni načrt, ki predvideva naložbe v dodatno opremljanje in nadgradnjo infrastrukture ter v čiste tehnologije. Nacionalni načrt zagotovi tudi diverzifikacijo mešanice energetskega virov in virov oskrbe v znesku, ki je najmanj enak tržni vrednosti brezplačne dodelitve glede predvidene naložbe, ob upoštevanju potrebe po čim večji omejitvi neposredno povezanega dviganja cen. Vsako leto predloži zadevna država članica Komisiji poročilo o opravljenih naložbah za nadgradnjo infrastrukture in čiste tehnologije. Naložbe, izvedene od 25. junij 2009, se lahko štejejo za ta namen.

2. Prehodne brezplačne dodelitve se odštejejo od količine pravic, ki bi jih država članica sicer prodala na dražbi v skladu s členom 10(2). Leta 2013 skupna prehodna brezplačna dodelitev ne presega 70 % letnih povprečnih preverjenih emisij za obdobje 2005–2007 takšnih proizvajalcev električne energije za znesek, ki ustreza končni bruto

domači porabi zadevne države članice in se po tem letu počasno zmanjša, tako da leta 2020 ne bo več brezplačnih dodelitev. Za države članice, ki niso sodelovale v sistemu Skupnosti leta 2005, se zadevni delež emisij izračuna s pomočjo njihovih emisij v letu 2007, ki so bile preverjene v okviru sistema Skupnosti.

Zadevna država članica lahko določi, da pravice, dodeljene v skladu s tem členom, lahko uporabljajo le upravljavci zadevnih naprav za predajo pravic v skladu s členom 12(3) glede na emisije iste naprave v letu, za katero so pravice dodeljene.

3. Dodelitve upravljavcem temeljijo na dodelitvi na podlagi preverjenih emisij v obdobju 2005–2007 ali na ex-ante analizi učinkovitosti na podlagi ponderiranega povprečja ravni emisij proizvodnje električne energije, ki je najbolj učinkovita v smislu emisij toplogrednih plinov, in je zajeta v sistemu Skupnosti za naprave, ki uporabljajo različna goriva. Ponderiranje lahko odraža deleže različnih goriv v proizvodnji električne energije v zadevni državi članici. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2) zagotovi ustrezne smernice za zagotovitev, da metodologija dodeljevanja ne povzroči neupravičenega izkrivljanja konkurence in zmanjša negativne učinke na spodbude za zmanjševanje emisij.

4. Vsaka država članica, ki uporablja ta člen, od proizvajalcev električne energije in od upravljavcev omrežij, ki imajo od tega koristi, zahteva, da vsakih 12 mesecev poročajo o izvajanju naložb iz nacionalnih načrtov. Države članice o tem poročajo Komisiji ter ta poročila objavijo.

5. Vsaka država članica, ki namerava dodeliti pravice na podlagi tega člena, do 30. septembra 2011 predloži Komisiji vlogo, ki vsebuje predlagano metodologijo dodeljevanja in posamezne dodelitve. Vloga vsebuje:

- (a) dokaz, da država članica izpolnjuje vsaj enega izmed pogojev iz odstavka 1;
- (b) seznam naprav, zajetih v vlogo, in znesek pravic, ki se jih dodeli vsaki napravi v skladu z odstavkom 3 in smernicami Komisije;
- (c) nacionalni načrt iz drugega pododstavka odstavka 1;
- (d) določbe za spremljanje in izvedbo ob upoštevanju predvidenih naložb v skladu z nacionalnim načrtom;
- (e) informacije, ki dokazujejo, da dodelitve ne ustvarjajo neupravičenega izkrivljanja konkurence.

6. Komisija oceni vlogo na podlagi elementov iz odstavka 5 in jo lahko zavrne v celoti ali delno v šestih mesecih od prejema ustreznih informacij.

7. Dve leti pred koncem obdobja, v katerem lahko država članica napravam za proizvodnjo električne energije, ki so delovale pred 31. decembrom 2008, dodeli prehodne brezplačne pravice, Komisija oceni napredek, dosežen pri izvajanju nacionalnega načrta. Če Komisija na zahtevo zadevne države članice oceni, da je morda treba podaljšati to obdobje, lahko Evropskemu parlamentu in Svetu predloži ustrezne predloge, vključno s pogoji, ki morajo biti izpolnjeni v primeru podaljšanja tega obdobja.“;

(13) Člena 11 in 11a se nadomestita z naslednjim:

„Člen 11

Nacionalni izvedbeni ukrepi

1. Vsaka država članica objavi in Komisiji do 30. septembra 2011 predloži seznam naprav, ki jih zajema ta direktiva na njenem ozemlju, in kakršnih koli brezplačnih dodelitev posameznim napravam na njenem ozemlju, izračunanih v skladu s pravili iz členov 10a(1) in 10c.

2. Pristojni organi do 28. februarja vsako leto izdajo količino pravic, ki naj bi se dodelile v zadevnem letu, izračunanih v skladu s členoma 10, 10a in 10c.

3. Države članice ne smejo izdati brezplačnih pravic iz odstavka 2 napravam, katerim je Komisija zavrnila vpis na seznam iz odstavka 1.

Člen 11a

Uporaba CER in ERU iz projektnih dejavnosti v sistemu Skupnosti pred začetkom veljavnosti mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah

1. Brez poseganja v uporabo člena 28(3) in (4) se uporabljajo odstavki 2 do 7 tega člena.

2. Če raven uporabe CER in ERU, ki jo država članica dovoljuje upravljavcem ali operatorjem zrakoplovov za obdobje 2008–2012 ni že izkoriščena, ali če je v skladu z odstavkom 8 odobrena pravica do uporabe dobropisov, lahko upravljavci pristojni organ zaprosijo, da jim pravice, ki so veljavne od leta 2013 naprej, izda v zameno za CER in ERU, izdane za zmanjšanje emisij do leta 2012, iz vrst projektov, ki so izpolnjevali pogoje za uporabo v sistemu Skupnosti v obdobju 2008–2012.

Pristojni organ do 31. marca 2015 izvede takšno izmenjavo na podlagi zahtevka.

3. Če raven uporabe CER in ERU, ki so jo države članice za obdobje 2008–2012 dovolile upravljavcem ali operatorjem zrakoplovov, ni izkoriščena, ali če je bila v skladu z odstavkom 8 odobrena pravica do uporabe dobropisov, pristojni organi upravljavcem dovolijo, da zamenjajo CER in ERU iz projektov, ki so bili registrirani pred letom 2013, izdane za zmanjšanje emisij od leta 2013 naprej, za pravice, ki veljajo od leta 2013 naprej.

Prvi pododstavek se uporablja za CER in ERU za vse vrste projektov, ki so izpolnjevali pogoje za uporabo v sistemu Skupnosti v obdobju 2008–2012.

4. Če raven uporabe CER in ERU, ki so jo države članice za obdobje 2008–2012 dovolile upravljavcem ali operatorjem zrakoplovov, ni izkoriščena, ali če je bila v skladu z odstavkom 8 odobrena pravica do uporabe dobropisov, pristojni organi upravljavcem dovolijo, da zamenjajo CER, izdane za zmanjšanje emisij od leta 2013 naprej, za pravice iz novih projektov, ki so se začeli od leta 2013 naprej v LDC.

Prvi pododstavek se uporablja za CER za vse vrste projektov, ki se lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti v obdobju 2008–2012, dokler navedene države ne ratificirajo ustreznega sporazuma s Skupnostjo ali do leta 2020, pri čemer se upošteva zgodnejši datum.

5. Če raven uporabe CER in ERU, ki so jo države članice za obdobje 2008–2012 dovolile upravljavcem ali operatorjem zrakoplovov, ni izkoriščena, ali če je bila v skladu z odstavkom 8 odobrena pravica do uporabe dobropisov in če se pogajanja za mednarodni sporazum o podnebnih spremembah ne zaključijo do 31. decembra 2009, se lahko dobropisi iz projektov ali drugih dejavnosti za zmanjšanje emisij uporabijo v sistemu Skupnosti v skladu s sporazumi, sklenjenimi s tretjimi državami, pri čemer se določi raven uporabe. Upravljavci lahko v skladu s takšnimi sporazumi uporabijo dobropise iz projektnih dejavnosti v teh tretjih državah, da izpolnijo svoje obveznosti v okviru sistema Skupnosti.

6. Sporazumi iz odstavka 5 določijo uporabo dobropisov v sistemu Skupnosti iz projektov, ki so primerni za uporabo v sistemu Skupnosti v obdobju 2008–2012, vključno s tehnologijami obnovljivih virov ali tehnologijami energetske učinkovitosti, ki spodbujajo tehnološki prenos in trajnostni razvoj. Vsak tak sporazum lahko tudi določi uporabo dobropisov iz projektov, kjer je uporabljeno izhodišče pod ravnijo brezplačne dodelitve v okviru ukrepov iz člena 10a ali pod ravnimi, ki jih zahteva zakonodaja Skupnosti.

7. Ko je mednarodni sporazum o podnebnih spremembah dosežen, se od 1. januarja 2013 v sistemu Skupnosti sprejemajo le dobropisi iz projektov od tretjih držav, ki so mednarodni sporazum ratificirale.

8. Vsem obstoječim upravljavcem se dovoli uporaba dobropisov v obdobju od leta 2008 do 2020 do zneska, ki jim je bil odobren za obdobje 2008–2012, ali do zneska, ki ustreza odstotku, ki ni manjši od 11 % njihove dodelitve v obdobju 2008–2012; uporabi se višji znesek.

Upravljalci lahko uporabijo dobropise nad 11 % iz prvega pododstavka do določenega zneska, kar ima za posledico, da so njihove skupne brezplačne dodelitve za obdobje 2008–2012 in skupne pravice do dobropisov iz projektov enake določenemu odstotku njihovih preverjenih emisij v obdobju 2005–2007.

Novi udeleženci, vključno z novimi udeleženci v obdobju 2008–2012, ki niso prejeli niti brezplačnih pravic niti pravic za uporabo dobropisov iz projektov CER in ERU v obdobju 2008–2012, in novi sektorji lahko uporabijo dobropise do zneska, ki ustreza odstotku, ki ni nižji od 4,5 % njihovih preverjenih emisij v obdobju 2013–2020. Operatorji zrakoplovov lahko uporabijo dobropise do zneska, ki ustreza odstotku, ki ni nižji od 1,5 % njihovih preverjenih emisij v obdobju 2013–2020.

Sprejmejo se ukrepi za določitev natančnih odstotkov, ki se uporabljajo v skladu s prvim, drugim in tretjim pododstavkom. Vsaj tretjina dodatnega zneska, ki se porazdeli med obstoječe upravljavce poleg prvega odstotka iz prvega pododstavka, se porazdeli med upravljavce, ki so imeli najnižjo raven skupne povprečne brezplačne dodelitve in uporabe dobropisov iz projektov v obdobju 2008–2012.

Ti ukrepi zagotovijo, da skupna dovoljena uporaba dobropisov ne preseže 50 % zmanjšanj na ravni Skupnosti pod ravni iz leta 2005 v obstoječih sektorjih v okviru sistema Skupnosti v obdobju 2008–2020 in 50 % zmanjšanj na ravni Skupnosti pod ravnimi novih sektorjev in letalstva iz leta 2005 od datuma njihove vključitve v sistem Skupnosti do leta 2020.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

9. Od 1. januarja 2013 dalje se lahko uporabijo ukrepi za omejitev uporabe določenih dobropisov iz nekaterih vrst projektov.

V teh ukrepih je določen tudi datum, od katerega je uporaba dobropisov iz odstavkov od 1 do 4 v skladu s temi ukrepi. Ta datum je najmanj šest mesecev od sprejetja teh ukrepov ali najpozneje tri leta po njihovem sprejetju.

Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3). Komisija preuči možnost, da odboru predloži osnutke ukrepov, ki jih je treba sprejeti, če država članica to zahteva.“

(14) V členu 11b(1) se doda naslednji pododstavek:

„Skupnost in njene države članice odobrijo le projektne dejavnosti, v katerih imajo vsi projektni udeleženci sedež bodisi v državi, ki je sklenila mednarodni sporazum v zvezi s takšnimi projekti, bodisi v državi ali podzvezni ali regionalni enoti, ki je povezana s sistemom Skupnosti v skladu s členom 25.“

(15) Člen 12 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Komisija do 31. decembra 2010 preuči, ali je trg s pravicami do emisij dovolj zaščiten pred trgovanjem z notranjimi informacijami ali tržno manipulacijo, ter po potrebi pripravi predloge, da se takšna zaščita zagotovi. Ustrezne določbe iz Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji (zloraba trga) (*) se lahko uporabijo z vsemi ustreznimi prilagoditvami, potrebnimi za njihovo uporabo v trgovini z osnovnimi proizvodi.

(*) UL L 96, 12.4.2003, str. 16.“

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. V zvezi z emisijami, ki so bile preverjeno zajete in prenesene v napravo za trajno skladiščenje z veljavnim dovoljenjem v skladu z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida (*), ne sme priti do obvezne predaje pravic.

(*) UL L 140, 5.6.2009, str. 114.“

(c) doda se naslednji odstavek:

„5. Odstavka 1 in 2 se uporabljata brez poseganja v člen 10c.“

(16) Člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Veljavnost pravic

1. Pravice, izdane od 1. januarja 2013 naprej, so veljavne za emisije osemletnih obdobj s pričetkom od 1. januarja 2013.

2. Štiri mesece po začetku vsakega obdobja iz odstavka 1 pristojni organ ukine pravice, ki ne veljajo več in niso bile predane in ukinjene v skladu s členom 12.

Države članice izdajo pravice osebam za tekoče obdobje, da nadomestijo kakršne koli pravice teh oseb, ki so bile ukinjene v skladu s prvim pododstavkom.“

(17) Člen 14 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 14

Spremljanje in poročanje o emisijah

1. Do 31. decembra 2011 Komisija sprejme uredbo za spremljanje in poročanje o emisijah ter, če je ustrezno, podatkih o dejavnostih, za dejavnosti, naštete v Prilogi I, za spremljanje in poročanje podatkov o tonskih kilometrih, ter poročanje o njih za namene vloge v skladu s členom 3e ali 3f, ki temeljijo na načelih za spremljanje in poročanje, določenih v Prilogi IV, ter podrobno opredeli potencialne globalnega segrevanja ozračja za posamezne toplogredne pline v zahtevah za spremljanje in poročanje o emisijah za te pline.

Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

2. Uredba iz odstavka 1 upošteva najbolj točne in najnovejše znanstvene dokaze, ki so na voljo, zlasti s strani IPCC, in lahko tudi podrobno opredeli zahteve za upravljavce glede poročanja o emisijah, povezanih s proizvodnjo blaga v energetske intenzivnih sektorjih, ki so lahko podvržene mednarodni konkurenci. Navedena uredba lahko opredeli tudi zahtevo, da takšne informacije preverijo neodvisni izvajalci.

Te zahteve lahko zajemajo poročanje o ravnih emisij iz proizvodnje električne energije, za katere velja sistem Skupnosti v povezavi s proizvodnjo takšnega blaga.

3. Države članice zagotovijo, da vsak upravljavec naprave ali operator zrakoplova spremlja in poroča pristojnemu organu o emisijah iz te naprave ali, od 1. januarja 2010, zrakoplova, ki ga upravlja, v vsakem koledarskem letu po koncu tega leta v skladu z uredbo iz odstavka 1.

4. Uredba iz odstavka 1 lahko vključuje zahteve glede uporabe avtomatskih sistemov in oblik izmenjave podatkov, da se uskladijo komunikacija o načrtu spremljanja, letno poročilo o emisijah in dejavnosti preverjanja med upravljavcem naprave, preveriteljem in pristojnimi organi.“

(18) Člen 15 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Preverjanje in akreditacija“

(b) dodajo se naslednji odstavki:

„Do 31. decembra 2011 Komisija sprejme uredbo za preverjanje poročil o emisijah na podlagi načel iz Priloge V, ter za akreditacijo in nadzor preveriteljev. Ta uredba določa ustrezne pogoje za akreditacijo in preklic akreditacije, za vzajemno priznavanje ter po potrebi za medsebojni pregled akreditacijskih organov.

Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).“

(19) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 15a

Razkrivanje podatkov in poslovna skrivnost

Države članice in Komisija zagotovijo, da so vse odločbe in poročila v zvezi s količino in dodelitvijo pravic ter spremljanjem, poročanjem in preverjanjem emisij razkrite takoj in na urejen način, ki zagotavlja nediskriminatoren dostop do njih.

Podatki, za katere velja poslovna skrivnost, se ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen na podlagi veljavnih zakonov ali drugih predpisov.“

(20) V členu 16 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Kazen za presežne emisije v zvezi s pravicami, izdanimi od 1. januarja 2013 naprej, se poveča v skladu z evropskim indeksom cen življenjskih potrebščin.“

(21) Člen 19 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pravice, izdane od 1. januarja 2012 dalje, se vodijo v registru Skupnosti za izvajanje postopkov vodjenja računov, odprtih v državi članici, ter dodeljevanje, predajo in ukinitve pravic v okviru uredbe Komisije, navedene v odstavku 3.

Vsaka država je zmožna izvajati operacije, odobrene v okviru UNFCCC ali Kjotskega protokola.“

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Uredba, navedena v odstavku 3, vsebuje ustrezne modalitete, da lahko register Skupnosti izvaja transakcije in druge dejavnosti za izvajanje ureditve iz člena 25(1b). Navedena uredba vključuje tudi postopke za spremembo in izredno upravljanje registra Skupnosti v zvezi z vprašanji iz odstavka 1 tega člena. Vsebuje ustrezne modalitete, na podlagi katerih se v registru Skupnosti zagotovi, da države članice lahko dajejo pobude o izboljšanju učinkovitosti, vodenju upravnih stroškov in ukrepov nadzora kakovosti.“

(22) Člen 21 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„V tem poročilu se posebna pozornost nameni ureditvi dodelitve pravic, delovanju registrov, uporabi izvedbenih ukrepov za spremljanje in poročanje, preverjanju in akreditaciji ter zadevam, povezanim s skladnostjo s to direktivo, ter morebitni fiskalni obravnavi pravic.“

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Komisija organizira izmenjavo informacij med pristojnimi organi držav članic v zvezi z razvojem na področju dodelitve, uporabe ERU in CER v sistemu Skupnosti, delovanja registrov, spremljanja, poročanja, preverjanja, akreditacije, informacijske tehnologije in usklajenosti s to direktivo.“

(23) Člen 22 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 22

Spremembe prilog

Z izjemo prilog I, IIa in IIb se priloge k tej direktivi lahko spremenijo glede na poročila, predvidena v členu 21, in izkušnje pri uporabi te direktive. Priloge IV in V se lahko spremenita, da bi se izboljšalo spremljanje, poročanje in preverjanje emisij.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, med drugim z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).“

(24) V členu 23 se doda naslednji odstavek:

„4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.“;

(25) Člen 24 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 24

Postopki za enostransko vključitev dodatnih dejavnosti in plinov

1. Od leta 2008 lahko države članice uporabijo trgovanje s pravicami do emisij v skladu s to direktivo za dejavnosti in toplogredne pline, ki niso navedeni v Prilogi I, ob upoštevanju vseh ustreznih meril, zlasti učinkov na notranji trg, možnih izkrivljanj konkurence, okoljske celovitosti sistema Skupnosti in zanesljivosti načrtovanega sistema spremljanja in poročanja pod pogojem, da vključitev takih dejavnosti in toplogrednih plinov odobri Komisija:

(a) v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(2), če se vključitev nanaša na naprave, ki niso zajete v Prilogi I; ali

(b) v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3), če se vključitev nanaša na dejavnosti in toplogredne pline, ki niso naštet v Prilogi I. Ti ukrepi so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem.

2. Če je odobrena vključitev dodatnih dejavnosti in plinov, lahko Komisija istočasno odobri dodelitev dodatnih pravic in pooblasti druge države članice, da vključijo te dodatne dejavnosti in pline.

3. Na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice se lahko sprejme uredba o spremljanju in poročanju za emisije iz dejavnosti, naprave in toplogredne pline, ki niso navedeni kot kombinacija v Prilogi I, če se spremljanje in poročanje lahko izvedeta z zadostno točnostjo.

Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).“

(26) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 24a

Usklajena pravila za projekte, ki zmanjšujejo emisije

1. Poleg vključitev iz člena 24 se lahko sprejmejo izvedbeni ukrepi za izdajanje pravic ali dobropisov v zvezi s projekti, ki jih upravljajo države članice in ki zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov, za katere ne velja sistem Skupnosti.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

Takšni ukrepi ne smejo imeti za posledico dvojno štetje zmanjšanja emisij niti ovirati izvajanja drugih ukrepov politik za zmanjšanje emisij, ki niso vključene v sistem Skupnosti. Ukrepi se sprejmejo le, če vključitev ni možna v skladu s členom 24, naslednji pregled sistema Skupnosti pa obravnava usklajevanje obsega teh emisij v celotni Skupnosti.

2. Lahko se sprejme izvedbene ukrepe, ki določijo podrobnosti za odobritev dobropisov projektom na ravni Skupnosti iz odstavka 1.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

3. Država članica lahko zavrne dodelitev pravic ali dobropisov za nekatere vrste projektov, ki zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov na njenem ozemlju.

Takšni projekti se bodo izvajali na podlagi soglasja države članice, v kateri projekt poteka.“

(27) V člen 25 se vstavi naslednja odstavka:

„1a. Lahko se sklenejo sporazumi za vzajemno priznavanje pravic med sistemom Skupnosti in primerljivimi obveznimi sistemi trgovanja z emisijami toplogrednih plinov, ki imajo vzpostavljene omejitve absolutnih emisij v kateri koli drugi državi ali v podveznih ali regionalnih enotah.

1b. Lahko se sklenejo neobvezujoči sporazumi s tretjimi državami ali s podveznimi ali regionalnimi enotami za zagotovitev upravne in tehnične usklajenosti glede pravic v sistemu Skupnosti ali drugih obveznih sistemih trgovanja z emisijami z omejitvami absolutnih emisij.“

(28) Členi 27, 28 in 29 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 27

Izključitev malih naprav, ki so predmet enakovrednih ukrepov

1. Po posvetovanju z upravljavcem lahko države članice iz sistema Skupnosti izključijo naprave, katerih emisije v poročilu pristojnemu organu so manjše od 25 000 ton ekvivalenta ogljikovega dioksida in imajo med izvajanjem dejavnosti izgorevanja nazivno vhodno toplotno moč pod 35 MW brez emisij iz biomase v vsakem od predhodnih treh

let pred obvestilom iz točke (a) in ki so predmet ukrepov, ki bodo dosegli enakovreden prispevek k zmanjšanju emisij, če zadevna država članica upošteva naslednje pogoje:

(a) Komisijo obvesti o vsaki takšni napravi, pri čemer podrobno opredeli sprejete enakovredne ukrepe, ki se uporabljajo za to napravo, s katerimi bo dosežen enakovreden prispevek k zmanjšanju emisije, še pred rokom za predložitev seznama naprav v skladu s členom 11(1) in najpozneje, ko se ta seznam predloži Komisiji;

(b) potrdi, da je vzpostavljena ureditev spremljanja, da se oceni, ali katera koli naprava v katerem koli koledarskem letu izpušča 25 000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida brez emisij iz biomase. Države članice lahko v skladu s členom 14 dovolijo poenostavljene postopke spremljanja, poročanja in preverjanja za naprave, katerih povprečna emisija med letoma 2008 in 2010 ne presega 5 000 ton letno;

(c) če katera koli naprava v katerem koli koledarskem letu izpušča 25 000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida brez emisij iz biomase ali če ukrepi, ki se uporabljajo za to napravo, s katerimi bo dosežen enakovreden prispevek k zmanjšanju emisij, niso več vzpostavljeni, potrdi, da bo naprava ponovno vključena v sistem Skupnosti;

(d) objavi informacije iz točk (a), (b) in (c) za pripombe javnosti.

Izključijo se lahko tudi bolnišnice, če sprejmejo enakovredne ukrepe.

2. Če po treh mesecih od datuma objave za pripombe javnosti Komisija v nadaljnjih šestih mesecih ne poda ugovora, se izključitev šteje za odobreno.

Po predaji pravic v zvezi z obdobjem, v katerem je naprava v sistemu Skupnosti, je naprava izključena, država članica pa ji ne izdaja več brezplačnih pravic v skladu s členom 10a.

3. Kadar se naprava v skladu z odstavkom 1(c) ponovno vključi v sistem Skupnosti, se vse pravice, ki so bile dodeljene skladno s členom 10a, priznajo, začevši z letom ponovne vključitve. Pravice, dodeljene tem napravam, se odštejejo od količine pravic, s katerimi bo v skladu s členom 10(2) država članica, v kateri je naprava, trgovala na dražbi.

Vse takšne naprave ostanejo v sistemu Skupnosti v preostalem delu obdobja trgovanja.

4. Za naprave, ki v obdobju 2008–2012 niso bile vključene v sistem Skupnosti, se lahko uporabljajo poenostavljene zahteve za spremljanje, poročanje in preverjanje za določanje emisij v treh letih pred obvestilom iz odstavka 1(a).

Člen 28

Prilagoditve, ki bodo veljale, ko bo Skupnost odobrila mednarodni sporazum o podnebnih spremembah

1. V treh mesecih od podpisa Skupnosti mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, ki do leta 2020 vodi do obveznega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za več kot 20 % v primerjavi z ravno iz leta 1990, kar se kaže tudi v zavezi o 30 % zmanjšanju, ki je bila sprejeta na zasedanju Evropskega sveta marca 2007, Komisija predloži poročilo, v katerem oceni zlasti naslednje dejavnike:

- (a) naravo ukrepov, ki so bili dogovorjeni v okviru mednarodnih pogajanj, ter zaveze za zmanjšanje emisij, primerljive zmanjšanju v Skupnosti, ki so jih sprejele druge razvite države, ter zaveze gospodarsko naprednejših držav v razvoju, da bodo ustrezno prispevale glede na svojo odgovornost in zmožnosti;
- (b) vplive mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah in posledično možnosti, ki so potrebne na ravni Skupnosti, da se premakne k bolj ambicioznemu cilju 30 % zmanjšanja na uravnotežen, pregleden in enakopraven način, ob upoštevanju dela, opravljenega v prvem obdobju obveznosti po Kjotskem protokolu;
- (c) konkurenčnost predelovalne industrije Skupnosti v zvezi tveganjem prenestitve emisij CO₂;
- (d) učinek mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah na druge gospodarske sektorje Skupnosti;
- (e) posledice za kmetijski sektor Skupnosti, vključno s tveganjem prenestitve emisij CO₂;
- (f) primerne načine za vključevanje emisij in odvzeme, povezane z rabo zemljišč, spreminjanjem namembnosti zemljišč in gozdarstvom v Skupnosti;
- (g) pogozdovanje, obnovo gozdov, preprečevanje krčenja in propadanja gozdov v tretjih državah v primeru, da se s tem v zvezi oblikuje mednarodno priznan sistem;
- (h) potrebo po dodatnih politikah in ukrepih Skupnosti zaradi zavez Skupnosti in držav članic k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov.

2. Na podlagi poročila iz odstavka 1 Komisija, če je to primerno, predloži Evropskemu parlamentu in Svetu zakonodajni predlog za spremembo te direktive v skladu z odstavkom 1, z namenom, da bi direktiva o spremembi začela veljati po tem, ko bo Skupnost odobrila mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, ob upoštevanju zaveze o zmanjšanju emisij, ki jih je treba izpolniti v okviru tega sporazuma.

Predlog temelji na načelih preglednosti, gospodarske in stroškovne učinkovitosti, pravičnosti in solidarnosti pri porazdelitvi prizadevanj med državami članicami.

3. Predlog po potrebi omogoči upravljavcem, da poleg dobropisov, predvidenih s to direktivo, uporabijo CER, ERU ali druge odobrene dobropise tretjih držav, ki so ratificirale mednarodni sporazum o podnebnih spremembah.

4. Predlog po potrebi vključuje tudi druge ukrepe, ki so potrebni za doseganje obveznih zmanjšanj v skladu s členom 1 na pregleden, uravnotežen in pravičen način, ter zlasti izvedbene ukrepe, da določi uporabo dodatnih vrst dobropisov iz projektov s strani upravljavcev v sistemu Skupnosti poleg tistih iz odstavkov 2 do 5 člena 11a ali uporabo drugih ustreznih mehanizmov, ki so nastali v okviru mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, s strani teh upravljavcev.

5. Predlog vključuje ustrezne prehodne in odločilne ukrepe za obdobje do začetka veljavnosti mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah.

Člen 29

Poročilo za zagotavljanje boljšega delovanja trga z ogljikom

Če ima na podlagi rednih poročil o trgu z ogljikom iz člena 10(5) Komisija na voljo dokaze, da trg z ogljikom ne deluje pravilno, predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. Poročilu lahko po potrebi priloži predloge za povečanje preglednosti trga z ogljikom in predloge ukrepov za izboljšanje njegovega delovanja.“;

(29) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 29a

Ukrepi v primeru pretiranega nihanja cen

1. Če cena pravic v več kot šestih zaporednih mesecih preseže trikratno povprečno ceno pravic na evropskem trgu ogljika v prejšnjih dveh letih, Komisija takoj skliče sestanek odbora, ustanovljenega v skladu s členom 9 Odločbe št. 280/2004/ES.

2. Če razvoj cen iz odstavka 1 ni skladen s spreminjajočimi se tržnimi temelji, se lahko ob upoštevanju stopnje razvoja cen sprejme enega od naslednjih ukrepov:

- (a) ukrep, ki državam članicam omogoča, da prenesejo na zgodnejši termin prodajo na dražbi tistega dela pravic, ki je temu namenjen.
- (b) ukrep, ki državam članicam omogoči prodajo na dražbi do 25 % preostalih pravic iz rezerve za nove udeležence.

Ti ukrepi se sprejmejo v skladu z upravljalnim postopkom iz člena 23(4).

3. Vsi ukrepi v največji možni meri upoštevajo poročila, ki jih je Komisija predložila Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s členom 29, kot tudi vse druge zadevne informacije, ki jih zagotovijo države članice.

4. Ureditve za uporabo teh določb so določene v uredbi, navedeni v členu 10(4).“;

(30) Priloga I se nadomesti z besedilom v Prilogi I k tej direktivi.

(31) Vstavita se prilogi IIa in IIb, kakor je določeno v Prilogi II k tej direktivi.

(32) Priloga III se črta.

Člen 2

Prenos

1. Države članice do 31. decembra 2012 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo.

Vendar pa države članice do 31. decembra 2009 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 9a(2) Direktive 2003/87/ES, kot ga vstavlja člen 1(10) te direktive, in s členom 11 Direktive 2003/87/ES, kot ga spreminja člen 1(13) te direktive.

Države članice uporabljajo predpise iz prvega pododstavka od 1. januarja 2013. Države članice se v sprejetih predpisih iz prvega in drugega pododstavka sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva. Komisija o njih obvesti države članice.

Člen 3

Prehodna določba

Določbe Direktive 2003/87/ES, kakor so spremenjene z Direktivo 2004/101/ES, Direktivo 2008/101/ES in Uredbo (ES) št. 219/2009, se še naprej uporabljajo do 31. decembra 2012.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 23. aprila 2009

Za Evropski parlament

Predsednik

H.-G. PÖTTERING

Za Svet

Predsednik

P. NEČAS

PRILOGA I

Priloga I k Direktivi 2003/87/ES se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA I

VRSTE DEJAVNOSTI, ZA KATERE SE UPORABLJA TA DIREKTIVA

1. Za naprave ali dele naprav, ki se uporabljajo za raziskave, razvoj in preskušanje novih izdelkov in procesov ter za naprave, ki uporabljajo izključno biomaso, ta direktiva ne velja.
2. Spodaj navedene pragovne vrednosti se v splošnem nanašajo na proizvodne zmogljivosti ali obseg proizvodnje. Če se v istem obratu opravlja več dejavnosti, zajetih v isti vrsti, se proizvodne zmogljivosti teh dejavnosti seštevajo.
3. Ko se izračuna skupna nazivna vhodna toplotna moč neke naprave, da se odloči o njeni vključitvi v sistem Skupnosti, se sešteje nazivna vhodna toplotna moč vseh tehničnih enot, iz katerih je sestavljena naprava, v katerih izgorevajo goriva. Te enote so lahko med drugim vse vrste kotlov, gorilnikov, turbin, grelnikov, industrijskih peči, sežigalnic, žgalnih peči, peči, sušilnih naprav, motorjev, gorivnih celic, enot CLC (chemical looping combustion units), bakel in toplotnega ali katalitičnega naknadnega zgorevanja. Za namen tega izračuna se ne upoštevajo enote, ki imajo nazivno vhodno toplotno moč pod 3 MW, in enote, ki uporabljajo izključno biomaso. Enote, ki uporabljajo izključno biomaso vključujejo enote, ki uporabljajo fosilna goriva le pri zagonu in odklopu enote.
4. Če se enota uporablja za dejavnost, pri kateri prag ni izražen kot skupna nazivna vhodna toplotna moč, ima prag te dejavnosti prednost pri odločanju o vključitvi v sistem Skupnosti.
5. Če je prag zmogljivosti katere koli dejavnosti iz te priloge v napravi presežen, se vse enote, v katerih izgorevajo goriva, razen enot za sežiganje nevarnih ali komunalnih odpadkov, vključijo v dovoljenje za emisije toplogrednih plinov.
6. Od 1. januarja 2012 bodo vključeni vsi leti, ki imajo vzlet ali pristanek na letališču, ki se nahaja na ozemlju države članice, za katero velja Pogodba.

Dejavnosti	Toplogredni plini
Izgorevanje goriv v napravah s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW (razen v napravah za sežiganje nevarnih ali komunalnih odpadkov)	Ogljikov dioksid
Rafiniranje mineralnega olja	Ogljikov dioksid
Proizvodnja koksa	Ogljikov dioksid
Praženje ali sintranje, vključno s peletiranjem, kovinskih rud (vključno s sulfidnimi rudami)	Ogljikov dioksid
Proizvodnja surovega železa ali jekla (primarno in sekundarno taljenje), vključno z neprekinjenim litjem, z zmogljivostjo nad 2,5 tone na uro	Ogljikov dioksid
Proizvodnja ali predelava železa in jekla (vključno z železovimi zlitinami), pri katerih obratujejo kurilne enote s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW. Predelava med drugim vključuje valjarne, pregrevalnike, kalilne peči, kovačnice, livarne, premazovalnice in lužilnice.	Ogljikov dioksid
Proizvodnja primarnega aluminija.	Ogljikov dioksid in perfluorirani ogljikovodiki
Proizvodnja sekundarnega aluminija pri kateri obratujejo kurilne enote s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW.	Ogljikov dioksid
Proizvodnja ali predelava barvnih kovin, vključno s proizvodno zlitin, rafinacija, litje itd., pri katerih obratujejo kurilne enote s skupno nazivno vhodno toplotno močjo (vključno z gorivi, ki se uporabljajo kot reducenti) nad 20 MW.	Ogljikov dioksid

Dejavnosti	Toplogredni plini
Proizvodnja cementnega klinkerja v rotacijskih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 500 ton na dan ali v drugih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan	Ogljikov dioksid
Proizvodnja apna ali žganje dolomita ali magnezita v rotacijskih ali drugih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan	Ogljikov dioksid
Proizvodnja stekla, vključno s steklenimi vlakni, s talilno zmogljivostjo nad 20 ton na dan	Ogljikov dioksid
Izdelav keramičnih izdelkov z žganjem, zlasti strešnikov, opek, ognjevzdržnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana, s proizvodno zmogljivostjo nad 75 ton na dan	Ogljikov dioksid
Proizvodnja izolacijskega materiala iz mineralne volne z uporabo stekla, kamna ali žlindre s talilno zmogljivostjo nad 20 ton na dan	Ogljikov dioksid
Sušenje ali žganje mavca ali proizvodnja mavčnih plošč in drugih mavčnih proizvodov, kjer obratujejo kurilne enote z nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW	Ogljikov dioksid
Proizvodnja papirne kaše iz lesa ali drugih vlaknatih materialov	Ogljikov dioksid
Proizvodnja papirja ali kartona, s proizvodno zmogljivostjo nad 20 ton na dan	Ogljikov dioksid
Proizvodnja industrijskega oglja, ki vključuje karbonizacijo organskih snovi, kot so olja, katrani ter ostanki krekinga in destilacije, pri kateri obratujejo kurilne enote s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW	Ogljikov dioksid
Proizvodnja dušikove kisline	Ogljikov dioksid in dušikov oksid
Proizvodnja adipinske kisline	Ogljikov dioksid in dušikov oksid
Proizvodnja glioksala in glioksilne kisline	Ogljikov dioksid in dušikov oksid
Proizvodnja amoniaka	Ogljikov dioksid
Proizvodnja voluminoznih organskih kemikalij s krekingom, reformingom, delno ali polno oksidacijo ali s podobnimi procesi s proizvodno zmogljivostjo nad 100 ton na dan	Ogljikov dioksid
Proizvodnja vodika (H ₂) in sinteznega plina z reformingom ali delno oksidacijo s proizvodno zmogljivostjo nad 25 ton na dan	Ogljikov dioksid
Proizvodnja natrijevega karbonata (Na ₂ CO ₃) in natrijevega bikarbonata (NaHCO ₃)	Ogljikov dioksid
Zajemanje toplogrednih plinov iz naprav, obravnavanih v tej direktivi, za namene prenosa in geološkega shranjevanja na kraju shranjevanja, ki ga dovoljuje Direktiva 2009/31/ES	Ogljikov dioksid
Prenos toplogrednih plinov s cevovodi za geološko shranjevanje na kraju shranjevanja, ki ga dovoljuje Direktiva 2009/31/ES	Ogljikov dioksid
Geološko shranjevanje toplogrednih plinov na kraju shranjevanja, ki jih dovoljuje Direktiva 2009/31/ES.	Ogljikov dioksid

Dejavnosti	Toplogredni plini
<p>Letalstvo</p> <p>Leti, ki imajo pristanek na ali vzlet iz letališča na ozemlju države članice, za katero velja Pogodba.</p> <p>Ta dejavnost ne vključuje:</p> <p>(a) letov izključno za prevoz v okviru službenih potovanj vladajočega monarha ali njegovih bližnjih sorodnikov, predsednikov držav, predsednikov vlad in vladnih ministrov države, ki ni država članica, kadar je to z ustreznim kazalnikom stanja navedeno v načrtu leta;</p> <p>(b) vojaških letov z vojaškimi zrakoplovi ter carinskih in policijskih letov;</p> <p>(c) letov za iskanje in reševanje, letov za gašenje požarov, letov v humanitarne namene in letov v primeru nujne medicinske pomoči, ki jih odobri ustrezen pristojni organ;</p> <p>(d) vseh letov, ki potekajo izključno na podlagi pravil vizualnega letenja, kakor so določena v Prilogi 2 k Čikaški konvenciji;</p> <p>(e) letov, ki se zaključijo na istem letališču, na katerem je letalo vzletelo in med katerimi ni bilo vmesnih postankov;</p> <p>(f) letov za usposabljanje izključno za namene pridobitve licence ali ocenjevanja letalskega osebja v pilotski kabini, kadar je to utemeljeno z ustreznim zaznamkom v načrtu leta, v kolikor let ni namenjen prevozu potnikov in/ali tovora ali dostavljanju ali prevažanju zrakoplova;</p> <p>(g) letov, ki se izvajajo izključno za namene znanstvenih raziskav ali za namene preverjanja, preizkušanja ali certificiranja letal ali letalske ali zemeljske opreme;</p> <p>(h) letov, ki se izvajajo z zrakoplovi s potrjeno največjo vzletno maso, manjšo od 5 700 kg;</p> <p>(i) letov, opravljenih v okviru obveznosti javnih služb, predpisanih v skladu z Uredbo (EGS) št. 2408/92 o letalskih progah znotraj najbolj oddaljenih regij, kot so opredeljene v členu 299(2) Pogodbe, ali na letalskih progah, kadar ponujena zmogljivost ne presega 30 000 sedežev na leto; in</p> <p>(j) letov, ki bi, če ne bi bilo te točke, spadali v to dejavnost, v kolikor jih opravijo operatorji v komercialnem zračnem prevozu,</p> <ul style="list-style-type: none"> — ki opravijo manj kot 243 letov v posameznem obdobju v treh zaporednih štirimesečnih obdobjih ali — katerih skupna letna količina emisij letov je manj kot 10 000 ton letno. <p>Leti izključno za prevoz v okviru službenih potovanj vladajočega monarha in njegovih bližnjih sorodnikov, predsednikov držav, predsednikov vlad in vladnih ministrov države članice se po tej točki ne smejo izključiti.“</p>	<p>Ogljikov dioksid</p>

PRILOGA II

K Direktivi 2003/87/ES se vstavita naslednji prilogi IIa in IIb:

„PRILOGA IIa

Povišanje odstotka pravic, ki bodo prodane na dražbi, po posameznih državah članicah v skladu s členom 10(2)(a) za namene solidarnosti in rasti v Skupnosti, da se zmanjša emisije in prilagodi na vplive podnebnih sprememb

	Delež države članice
Belgija	10 %
Bolgarija	53 %
Češka republika	31 %
Estonija	42 %
Grčija	17 %
Španija	13 %
Italija	2 %
Ciper	20 %
Latvija	56 %
Litva	46 %
Luksemburg	10 %
Madžarska	28 %
Malta	23 %
Poljska	39 %
Portugalska	16 %
Romunija	53 %
Slovenija	20 %
Slovaška	41 %
Švedska	10 %

PRILOGA IIb

RAZPOREDITEV PRAVIC, KI JIH BODO POSAMEZNE DRŽAVE ČLANICE PRODALE NA DRAŽBI V SKLADU S ČLENOM 10(2)(c), KAR KAŽE NA ZGODNJE PRIZADEVANJE NEKATERIH DRŽAV ČLANIC, DA DOSEŽEJO 20-ODSTOTNO ZMANJŠANJE EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV

Država članica	Razporeditev 2 % glede na osnovo iz Kjota v odstotkih
Bolgarija	15 %
Češka republika	4 %
Estonija	6 %
Madžarska	5 %
Latvija	4 %
Litva	7 %
Poljska	27 %
Romunija	29 %
Slovaška	3 %“

DIREKTIVA 2009/30/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. aprila 2009

o spremembah Direktive 98/70/ES glede specifikacij motornega bencina, dizelskega goriva in plinskega olja ter o uvedbi mehanizma za spremljanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov ter o spremembi Direktive Sveta 1999/32/ES glede specifikacij goriva, ki ga uporabljajo plovila za plovbo po celinskih plovnih poteh, in o razveljavitvi Direktive 93/12/EGS

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, zlasti člena 95 in člena 175(1) Pogodbe v povezavi s členoma 1(5) in 2 te direktive,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ⁽³⁾ iz zdravstvenih in okoljskih razlogov določa minimalne specifikacije za motorni bencin in dizelsko gorivo za uporabo v cestnem prometu ter v necestni mobilni mehanizaciji.

(2) Eden od ciljev, navedenih v šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti, ustanovljenim s Sklepom št. 1600/2002/ES ⁽⁴⁾ z dne 22. julija 2002, je doseči raven kakovosti zraka, ki nima večjih negativnih vplivov na zdravje ljudi in okolje ter ju ne ogroža. Komisija je v izjavi k Direktivi 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo ⁽⁵⁾ priznala potrebo po zmanjšanju emisij škodljivih onesnaževal zraka, če želimo doseči velik napredek pri izpolnjevanju ciljev, določenih v šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti, ter predvidela zlasti nove zakonodajne predloge, ki bi dodatno zmanjšali dovoljene nacionalne emisije glavnih onesnaževalcev v državah članicah, zmanjšali emisije, povezane z oskrbo vozil na bencinski pogon na bencinskih servisih, ter obravnavali vsebnost žvepla v gorivih, tudi v gorivih za plovila.

(3) Skupnost se je v okviru Kjotskega protokola zavezala ciljem emisij toplogrednih plinov za obdobje 2008–2012. Skupnost se je tudi zavezala, da bo emisije toplogrednih plinov do leta 2020 v okviru globalnega sporazuma zmanjšala za 30 %, enostransko pa za 20 %. K tem ciljem morajo prispevati vsi sektorji.

(4) En vidik emisij toplogrednih plinov iz prometa Skupnost rešuje s svojo politiko o CO₂ in avtomobilih. Uporaba goriva za prevoz znatno prispeva k skupnim emisijam toplogrednih plinov Skupnosti. Spremljanje in zmanjševanje življenjskega cikla emitiranih toplogrednih plinov goriva lahko prispeva k izpolnjevanju ciljev Skupnosti za zmanjšanje toplogrednih plinov z dekarbonizacijo goriv za prevoz.

(5) Skupnost je sprejela predpise, ki omejujejo emisije onesnaževal iz lahkih in težkih cestnih vozil. Specifikacija goriva je eden od dejavnikov, ki vplivajo na način, na katerega je možno uresničiti omejitve emisij.

(6) Primerno je pojasniti, v katerih državah članicah bi bilo treba dovoliti odstopanje od največjega poletnega parnega tlaka motornega bencina, pri čemer je treba zagotoviti, da bo to odstopanje omejeno na države članice z nizkimi poletnimi temperaturami zraka. To so načeloma države članice, v katerih je povprečna temperatura na večini ozemlja vsaj v dveh od treh mesecev junij, julij in avgust nižja od 12 °C.

(7) Direktiva 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim onesnaževalom iz motorjev z notranjim zgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v ne-cestno mobilno mehanizacijo ⁽⁶⁾, določa omejitve emisij za motorje, ki se uporabljajo za ne-cestno mobilno mehanizacijo. Potrebno je gorivo za obratovanje te mehanizacije, ki zagotavlja pravilno delovanje njenih motorjev.

(8) Izgorevanje goriva za cestni promet je odgovorno za približno 20 % emisij toplogrednih plinov Skupnosti. Eden od pristopov za zmanjšanje teh emisij je s skrajšanjem življenjskega cikla emitiranih toplogrednih plinov teh goriv.

⁽¹⁾ UL C 44, 16.2.2008, str. 53.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 6. aprila 2009.

⁽³⁾ UL L 350, 28.12.1998, str. 58.

⁽⁴⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 152, 11.6.2008, str. 43.

⁽⁶⁾ UL L 59, 27.2.1998, str. 1.

To je možno na številne načine. Ob upoštevanju želje Skupnosti po dodatnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov in pomembnosti vloge emisij iz cestnega prometa je primerno vzpostaviti mehanizem, ki bi od dobaviteljev goriva zahteval, da poročajo o življenjskem ciklu emitiranih toplogrednih plinov goriva, ki ga dobavljajo, in da emisije od leta 2011 naprej zmanjšujejo. Metodologija izračuna emisij pogonskih biogoriv na toplogredne pline mora biti enaka kot tista, ki je bila določena za izračun vpliva toplogrednih plinov za namen Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov ⁽¹⁾.

(9) Dobavitelji bi morali do 31. decembra 2020 emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu na enoto energije iz dobavljenega goriva ali energije zmanjšati do 10 %. To zmanjšanje mora do 31. decembra 2020 znašati najmanj 6 % v primerjavi s povprečno ravno EU emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu na enoto energije iz fosilnih goriv v letu 2010, doseženo z uporabo biogoriv, alternativnih goriv in zmanjšanjem sežiga odpadnih plinov in izpuha pri proizvodnih obratih. Na podlagi pregleda je treba emisije zmanjšati še za 2 % z uporabo okolju prijazne tehnologije za zajemanje in shranjevanje ogljika ter električnih vozil in za dodatna 2 % z nakupom dobropisov iz mehanizma čistega razvoja iz Kjotskega protokola. Dodatno 2 % zmanjšanje ne sme biti zavezujoče za dobavitelje goriv iz držav članic z začetkom veljavnosti te direktive. Pri pregledu je treba upoštevati, da je to dodatno zmanjšanje nezavezujoče.

(10) Proizvodnja biogoriv mora biti trajnostna. Biogoriva, uporabljena za izpolnjevanje ciljev zmanjševanja toplogrednih plinov iz te direktive, morajo zato izpolnjevati trajnostna merila. Da bi zagotovili skladen pristop energetske in okoljske politike, da podjetja ne bi imela dodatnih stroškov ter da bi preprečili neskladnost z okoljem, ki bi nastala zaradi neusklajenega pristopa, je bistveno, da se uskladijo trajnostna merila glede uporabe biogoriv iz te direktive na eni strani in Direktive 2009/28/ES na drugi strani. Zato bi bilo treba pri tem preprečiti dvojno poročanje. Poleg tega morajo Komisija in pristojni nacionalni organi svoje dejavnosti uskladiti znotraj odbora, ki bi bil posebej pristojen za vprašanja, povezana s trajnostjo.

(11) Vse večje povpraševanje po pogonskih biogorivih in drugih tekočih biogorivih na svetovni ravni ter spodbude, predvidene v tej direktivi za biogoriva, ne smejo povzročiti uničevanja biološko raznovrstnih zemljišč. Take neobnovljive vire, katerih pomen za celotno človeštvo je priznan v različnih mednarodnih instrumentih, je treba ohraniti. Za potrošnike v Skupnosti bi bilo poleg tega z moralnega vidika nesprijemljivo, da bi lahko njihova večja uporaba biogoriv povzročila uničevanje biološko raznovrstnih zemljišč. Zato je treba določiti trajnostna merila, ki bodo zagotovila, da bodo biogoriva upravičena do podpore le, če se lahko zjamči, da ne izvirajo iz biološko raznovrstnih območjih oziroma, kadar v primeru naravovarstvenih območij ali zavarovanih območij za ohranjanje redkih, ranljivih ali ogroženih ekosistemov ali vrst, ustrezni pristojni organ predloži pravne dokaze, da pridobivanje surovin nima negativnega učinka na navedene cilje. Na podlagi trajnostnih meril bi se moral gozd šteti za biološko raznovrsten, če je prvotni gozd v skladu z opredelitvijo, ki jo uporablja Organizacija za prehrano in kmetijstvo Združenih narodov (FAO) v svoji globalni oceni gozdnih virov, ki jo uporabljajo na splošno države za poročanje o obsegu prvotnega gozda, ali če je zemljišče zaščiteno z nacionalno naravovarstveno zakonodajo. Vključena so tudi območja, na katerih se nabirajo nelesni gozdni proizvodi, če je človeški vpliv majhen. Druge vrste gozdov, kot jih opredeljuje FAO, na primer spremenjeni naravni gozdovi, polnaravni gozdovi in gozdni nasadi, se ne bi smeli šteti za prvotne gozdove. Glede na to, da so nekatera travinja izjemno biološko raznovrstna tako v zmernem kot v tropskem podnebjju, vključno s savanami, stepami, grmišči in prerijami z visoko biotsko raznovrstnostjo, biogoriva, proizvedena iz surovin, pridobljenih na teh zemljiščih, ne bi smela biti upravičena do spodbud, predvidenih v tej direktivi. Komisija bi morala določiti ustrezna merila in/ali geografski obseg za opredelitev teh travinj z izjemno biološko raznovrstnostjo v skladu z najboljšim razpoložljivim znanstvenim mnenjem in ustreznimi mednarodnimi standardi.

(12) Pri izračunavanju vpliva spremembe uporabe območij na toplogredne pline morajo gospodarski subjekti imeti možnost uporabiti dejanske vrednosti za zaloge ogljika, povezane z referenčno namembnostjo zemljišča in uporabo zemlje po spremembi namembnosti. Prav tako morajo imeti možnost uporabiti standardne vrednosti. Delo medvladnega foruma o podnebnih spremembah je primerna podlaga za takšne standarde vrednosti. To delo pa trenutno ni primerno izraženo v obliki, ki bi bila nemudoma uporabna za gospodarske subjekte. Komisija bi morala zato pripraviti smernice o tem delu, ki bi bile osnova za izračunavanje sprememb zalog ogljika za namene te direktive, vključno kar se tiče gozdnih območij, katerih krošnje pokrivajo med 10 % in 30 % površine, savan, grmišč in prerij.

⁽¹⁾ Glej stran 16 tega Uradnega lista.

- (13) Primerno je, da Komisija pripravi metodologijo za izvedbo presoje vpliva, ki ga ima izsuševanje šotišč na emisije toplogrednih plinov.
- (14) Tla se ne bi smela spreminjati za proizvodnjo biogoriv, če njihovih izgub zalog ogljika po spremembi rabe ne bi bilo mogoče v sprejemljivem roku, ob upoštevanju nujnosti reševanja vprašanja podnebnih sprememb, uravnotežiti s prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi proizvodnje biogoriv. To bi gospodarskim subjektom prihranilo nepotrebne obremenjujoče raziskave in spremembo namembnosti zemljišč z velikimi zalogami ogljika, za katere bi se nato izkazalo, da niso primerna za proizvodnjo surovin za biogoriva. Na podlagi evidenc svetovnih zalog ogljika lahko zaključimo, da je treba v to kategorijo vključiti mokrišča in nepretregana gozdnata območja, katerih krošnje pokrivajo več kot 30 % površine. Gozdnata območja s krošnjami, ki pokrivajo med 10 % in 30 %, morajo biti prav tako vključena, razen če se zagotovijo dokazi, da je njihova zaloga ogljika zadosti nizka, da se upraviči sprememba njihove namembnosti v skladu s pravili iz te direktive. Pri navajanju mokrišč bi bilo treba upoštevati opredelitev iz Konvencije o mokriščih, ki so mednarodnega pomena, zlasti kot habitati vodnih ptic, sklenjene 2. februarja 1971 v Ramsarju.
- (15) Namen spodbud, predvidenih v tej direktivi, je večja proizvodnja pogonskih biogoriv po vsem svetu. Kadar so pogonska biogoriva izdelana iz surovin, ki so bile pridobljene v Skupnosti, morajo biti prav tako v skladu z okoljskimi zahtevami Skupnosti, povezanimi s kmetijstvom, vključno z zahtevami za zaščito kakovosti podtalnice in površinske vode, ter s socialnimi zahtevami. Vendar pa obstaja tveganje, da nekatere tretje države pri proizvodnji pogonskih biogoriv ne bodo spoštovale minimalnih okoljskih in socialnih zahtev. Zato je primerno spodbujati razvoj večstranskih in dvostranskih sporazumov ter prostovoljnih mednarodnih ali nacionalnih programov, v katerih so upoštevani bistveni okoljski in socialni vidiki, za spodbujanje trajnostne proizvodnje pogonskih biogoriv po vsem svetu. Če teh sporazumov oziroma programov ne bo, bi morale države članice od gospodarskih subjektov zahtevati, da poročajo o teh vprašanjih.
- (16) Trajnostna merila bodo učinkovita samo, če bodo povzročila spremembe v vedenju tržnih udeležencev. Do teh sprememb bo zgolj prišlo, če bodo biogoriva, ki izpolnjujejo merila, deležna cenovne premije v primerjavi s tistimi, ki teh meril ne izpolnjujejo. V skladu z metodo masne bilance za preverjanje izpolnjevanja meril obstaja fizična povezava med proizvodnjo biogoriv, ki izpolnjujejo trajnostna merila, ter porabo biogoriv v Skupnosti, kar omogoča ustrezno ravnovesje med ponudbo in povpraševanjem ter zagotavlja cenovno premijo, ki je višja kot v sistemih, pri katerih take povezave ni. Da se lahko biogoriva, ki izpolnjujejo trajnostna merila, prodajajo po višji ceni, je treba za preverjanje izpolnjevanja meril uporabiti metodo masne bilance. To bi omogočilo ohranjanje integritete sistema in sočasno preprečevanje nerazumnih obremenitev industrije. Vendar bi bilo treba preučiti tudi druge metode preverjanja.
- (17) Po potrebi bi morala Komisija natančno upoštevati oceno ekosistemov tisočletja, ki vsebuje uporabne podatke za ohranitev vsaj tistih območij, ki zagotavljajo osnovne ekosistemske storitve v izrednih razmerah, kot sta zaščita porečij in obvladovanje erozije.
- (18) Pri izračunu emisij toplogrednih plinov, ki nastajajo pri proizvodnji in uporabi goriv, je treba upoštevati sproizvode. Substitucijska metoda je primerna za analize politike, ne pa tudi za regulativne namene v zvezi s posameznimi gospodarskimi izvajalci dejavnosti in posameznimi pošiljkami goriv, namenjenih uporabi v prometu. V teh primerih je najprimerneje uporabiti metodo porazdelitve energije, ker je enostavna za uporabo, časovno predvidljiva, na najmanjšo mero zmanjšuje neproduktivne spodbude in daje rezultate, ki so na splošno primerljivi s tistimi, ki jih daje substitucijska metoda. Za namene analize politike bi morala Komisija v svojih poročilih prav tako navesti rezultate na podlagi substitucijske metode.
- (19) Da bi preprečili nesorazmerne upravne obremenitve, je treba določiti seznam privzetih vrednosti za običajne proizvodne verige biogoriv, ki bi ga bilo treba posodobiti in razširiti, ko bodo na voljo novi zanesljivi podatki. Gospodarski izvajalci morajo biti vedno upravičeni do prihrankov toplogrednih plinov za biogoriva, določenih s tem seznamom. Kadar je privzeta vrednost za prihranke toplogrednih plinov iz proizvodnih procesov pod zahtevano minimalno ravnijo prihrankov toplogrednih plinov, je treba od proizvajalcev, ki želijo dokazati, da izpolnjujejo minimalno raven, zahtevati, da dokažejo, da so dejanske emisije, ki nastajajo pri njihovih proizvodnih procesih, nižje od tistih, predpostavljenih v izračunu privzetih vrednosti.
- (20) Ustrezno je, da se podatki, uporabljeni pri izračunu teh privzetih vrednosti, pridobijo iz neodvisnih in znanstvenih strokovnih virov in se ustrezno posodablajo, ko ti viri napredujejo pri svojem delu. Komisija mora te vire spodbujati, da pri posodabljanju upoštevajo emisije iz pridelave, učinki regionalnih in podnebnih pogojev, učinki pridelave z uporabo trajnostnih kmetijskih metod in metod ekološkega kmetovanja ter znanstveni prispevek proizvajalcev v Skupnosti in tretjih državah ter civilne družbe.

- (21) Da se ne spodbuja pridelava surovin za biogoriva na krajih, kjer bi to privedlo do visokih emisij toplogrednih plinov, je treba uporabo privzetih vrednosti za pridelavo omejiti na regije, kjer se lahko tak učinek z zanesljivostjo izključi. Vendar bi bilo ustrezno, da bi države članice določile nacionalno ali regionalno povprečje emisij med pridelavo, tudi zaradi uporabe gnojil, s čimer bi se izognili nesorazmerni upravni obremenitvi.
- (22) Po svetu raste povpraševanje po kmetijskih surovinah. Delni odgovor na to rastoče povpraševanje bo povečanje površine kmetijskih zemljišč. Eden od načinov povečanja površine zemljišč za pridelavo je sanacija močno degradiranih ali onesnaženih zemljišč, ki jih zaradi tega v njihovem sedanjem stanju ni mogoče izkoristiti v kmetijske namene. Spodbujanje biogoriv bo še povečalo povpraševanje po kmetijskih surovinah, zato bi bilo treba v okviru trajnostne sheme spodbujati uporabo saniranih degradiranih zemljišč. Četudi so biogoriva sama proizvedena z uporabo surovin iz zemljišč, ki so že orna zemljišča, bi neto povišanje povpraševanja po pridelkih, do katerega bi prišlo zaradi spodbujanja biogoriv, povzročilo neto povečanje obdelovalnega območja. To bi lahko vplivalo na zemljišča z velikimi zalogami ogljika, zaradi česar bi prišlo do škodljive izgube zaloga ogljika. Za zmanjšanje tega tveganja je ustrezno uvesti spremljevalne ukrepe za spodbujanje višje stopnje povečevanja produktivnosti na obstoječih obdelovalnih zemljiščih in uporabe degradiranih zemljišč ter sprejeti trajnostne zahteve, primerljive tistim iz te direktive za porabo biogoriv v Skupnosti, tudi za druge panoge, ki uporabljajo biogoriva. Komisija naj bi razvila konkretno metodologijo za minimizacijo emisij toplogrednih plinov, ki jih povzročajo spremembe rabe zemljišča. V zvezi s tem bi Komisija na podlagi najboljših znanstvenih dokazov analizirala predvsem vključitev faktorja za posredne spremembe rabe zemljišča v izračun emisij toplogrednih plinov in potrebo po podpiranju trajnostnih biogoriv, ki zmanjšujejo vpliv spremembe rabe zemljišča in izboljšujejo trajnost biogoriv z vidika posredno spremenjene rabe zemljišč. Pri razvijanju te metodologije bi morala Komisija med drugim upoštevati potencialne vplive posredno spremenjene rabe zemljišča za biogoriva, ki se proizvajajo iz neživilske celuloze in lesne celuloze.
- (23) Ker ukrepi, predvideni v členih od 7b do 7e Direktive 98/70/ES, spodbujajo delovanje notranjega trga z uskladitvijo trajnostnih meril, ki jih morajo za namene obračunavanja doseganja ciljev v skladu z navedeno direktivo izpolnjevati biogoriva in s tem v skladu s členom 7b(8) navedene direktive pospeševati trgovino med državami članicami z biogorivi, ki te pogoje izpolnjujejo, ti ukrepi temeljijo na členu 95 Pogodbe.
- (24) Stalni tehnični napredek na področju tehnologije motornih vozil in goriva, povezan s stalno željo po zagotovitvi optimalne stopnje varovanja zdravja in okolja, zahteva redni pregled specifikacij goriva na podlagi nadaljnjih študij in analiz vpliva učinka dodatkov in sestavin biogoriva na emisije onesnaževal. Zato je treba redno poročati o možnosti za lažje doseganje dekarbonizacije goriv za prevoz.
- (25) Uporaba detergentov lahko pripomore k ohranjanju čistih motorjev, s čimer se zmanjšajo emisije onesnaževal. Zaenkrat ni uveljavljenega zadovoljivega načina preverjanja detergentnih lastnosti vzorcev goriva. Zato so dobavitelji goriva in vozil odgovorni za obveščanje strank o prednostih detergentov in njihove uporabe. Kljub temu mora Komisija preveriti, ali prihodnji razvoj omogoča bolj učinkovit pristop k optimizaciji uporabe in koristi od detergentov.
- (26) Določbe v zvezi z mešanjem etanola v motorni bencin je treba pregledati na podlagi izkušenj z uporabo Direktive 98/70/ES. Pregled bi moral zlasti vključevati določbe glede mejnih vrednosti za parni tlak in možne alternative, da se zagotovi, da mešanice etanola ne presegajo sprejemljivih mejnih vrednosti za parni tlak.
- (27) Mešanje etanola v motorni bencin povečuje parni tlak nastalega goriva. Hkrati pa je treba parni tlak za mešanice motornega bencina nadzirati, da se omejijo emisije onesnaževal zraka.
- (28) Posledica mešanja etanola v motorni bencin je nelinearna sprememba parnega tlaka nastale mešanice goriv. Zagotoviti bi bilo treba možnost odstopanja od največjega poletnega parnega tlaka za takšne mešanice po ustrezni oceni Komisije. Možnost odstopanja bi morala biti pogojena s skladnostjo z zakonodajo Skupnosti o kakovosti zraka in onesnaževanju zraka. To odstopanje mora ustrezati dejanskemu povečanju parnega tlaka, ki je posledica dodajanja danega odstotka etanola motornemu bencinu.
- (29) Da bi spodbudili uporabo goriv z nizkim deležem ogljika ter hkrati upoštevali cilje onesnaževanja zraka, bi morale rafinerije motornega bencina, če je le mogoče, dati na voljo zahtevane količine motornega bencina z nizkim parnim tlakom. Ker temu trenutno ni tako, se je mejna vrednost za parni tlak za mešanice etanola pod določenimi pogoji povečala, da bi omogočili razvoj trga biogoriv.

- (30) Nekatera starejša vozila niso pripravljena na uporabo bencina z visoko vsebnostjo biogoriva. Ta vozila lahko potujejo iz ene države članice v drugo. Zato je treba v prehodnem obdobju zagotoviti neprekinjeno dobavo bencina, primerne za starejša vozila. Države članice morajo po posvetovanju z zainteresiranimi stranmi zagotoviti ustrezno geografsko pokritost, ki bo ustrezala povpraševanju po tem bencinu. Označevanje bencina, na primer kot E5 ali E10, mora biti v skladu z ustreznim standardom, ki ga določi Evropski odbor za standardizacijo (CEN).
- (31) Treba bi bilo prilagoditi Prilogo IV k Direktivi 98/70/ES, da bi bilo omogočeno dajanje na trg dizelskih goriv z višjo vsebnostjo biogoriva („B7“), kot je bilo predvideno v standardu EN 590:2004 („B5“). Ta standard bi bilo treba ustrezno posodobiti, pa tudi določiti meje za tehnične parametre, ki niso v tej prilogi, kot so oksidacijska stabilnost, plamenišče, ostanki ogljika, vsebnost pepela, vsebnost vode, skupna nečistoča, korozija bakra, mazavost, kinematska viskoznost, motnišče, filtrirnost pri nizkih temperaturah, vsebnost fosforja, kislinsko število, peroksidi, sprememba kislinskega števila, zamašitev šob za vbrizgavanje in dodatki za stabilnost.
- (32) Da bo omogočeno uspešno trženje biogoriv, se poziva Evropski odbor za standardizacijo, naj še naprej urno oblikuje standard, ki bo omogočil mešanje višjih ravni sestavin biogoriv v dizelsko gorivo, in predvsem oblikuje standard za „B10“.
- (33) Zaradi tehničnih razlogov je treba omejiti vsebnost metilnega estra maščobnih kislin (FAME) v dizelskem gorivu. Vendar ta meja ni potrebna za druge sestavine biogoriva, kot so čisti ogljikovi vodiki, podobni dizelskemu gorivu, ki so pridelani iz biomase z uporabo procesa Fischer Tropsch ali iz rastlinskega olja, obdelanega z vodikom.
- (34) Države članice in Komisija morajo sprejeti ustrezne ukrepe, da bi olajšale dajanje na trg plinskega olja, ki vsebuje 10 ppm žvepla, pred 1. januarjem 2011.
- (35) Po nekaterih trditvah uporaba posebnih kovinskih dodatkov, predvsem trikarbonil metil ciklopentadienil mangana (MMT), povečuje nevarnost škodljivih posledic za zdravje ljudi in škoduje motorjem vozil ter opremi za nadzor emisij. Številni proizvajalci vozil svetujejo, naj se ne uporabljajo goriva, ki vsebujejo kovinske dodatke, uporaba teh goriv pa bi lahko razveljavila garancije vozila. Zato je ustrezno, da se po posvetovanju z vsemi ustreznimi zainteresiranimi stranmi nenehno pregledujejo učinki uporabe kovinskih dodatkov MMT v gorivu. Do naslednjega pregleda je treba sprejeti ukrepe za omejitev resnosti škode, ki bi bila povzročena. Zato bi bilo treba na podlagi znanstvenih spoznanj, ki so na voljo, določiti najvišjo mejo za uporabo kovinskih dodatkov MMT v gorivih. Ta omejitev se lahko zviša le, če se lahko dokaže, da uporaba višjih odmerkov nima škodljivih učinkov. Da potrošniki ne bi nezavedno razveljavili garancije svojega vozila, je prav tako treba zahtevati označevanje vseh goriv, ki vsebujejo kovinske dodatke.
- (36) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ se države članice spodbuja, naj za lastne potrebe in v interesu Skupnosti pripravijo svoje preglednice, ki bodo, kolikor je to mogoče, prikazale stopnjo ujemanja te direktive z ukrepi za prenos, ter naj te preglednice objavijo.
- (37) Ukrepi, potrebni za izvajanje Direktive 98/70/ES, se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾.
- (38) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejetje izvedbenih ukrepov v zvezi z mehanizmom za spremljanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov, za prilagoditev metodoloških načel in vrednosti, potrebnih za presojo, ali so izpolnjena merila trajnosti v zvezi z biogorivi, za določitev meril in geografskega obsega za biotsko visoko raznovrstne travinje, za revizijo omejitve vsebnosti MMT v gorivu ter prilagajanje tehničnemu in znanstvenemu napredku metodologije za računanje emisij toplogrednih plinov, dovoljene analitične metode v zvezi s specifikacijami za goriva in odstopanje parnega tlaka, dovoljenega za motorni bencin, ki vsebuje bioetanol. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spremembi ne bistvenih elementov te direktive s prilagoditvijo metodoloških načel in vrednosti, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (39) Direktiva 98/70/ES določa številne specifikacije goriv, od katerih so nekatere postale nepotrebne. Podrobno navaja tudi številne izjeme, ki so potekle. Zaradi jasnosti je torej treba te določbe črtati.
- (40) Direktiva Sveta 1999/32/ES z dne 26. aprila 1999 o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva v zvezi z mešanjem etanola v motorni bencin ⁽³⁾ določa nekatere vidike uporabe goriva za plovbo po celinskih plovnih poteh. Pojasniti je treba razmejitve med navedeno direktivo in Direktivo 98/70/ES. Obe direktivi opredeljujeta mejne vrednosti največje vsebnosti žvepla plinskega olja, ki ga uporabljajo plovila za plovbo po celinskih plovnih poteh. Zato je zaradi jasnosti in pravne varnosti primerno prilagoditi navedeni direktivi, tako da bo le en pravni akt določal to mejno vrednost.

(1) UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

(2) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

(3) UL L 121, 11.5.1999, str. 13.

- (41) Za plovila, ki plujejo po celinskih plovni poteh, obstajajo nove, čistejše tehnologije motorjev. Zanje se lahko uporablja samo gorivo, ki vsebuje zelo malo žvepla. Vsebnost žvepla v gorivu za to vrsto plovil je treba čim prej zmanjšati.
- (42) Zato je treba Direktivo 98/70/ES in Direktivo 99/32/ES ustrezno spremeniti.
- (43) S časom je bila Direktiva Sveta 93/12/EGS z dne 23. marca 1993 o vsebnosti žvepla v nekaterih tekočih gorivih ⁽¹⁾ obširno spremenjena ter posledično ne vsebuje več bistvenih elementov. Zato jo je treba razveljaviti.
- (44) Ker države članice ne morejo v celoti doseči ciljev o zagotovitvi enotnega trga za gorivo za cestni promet in necestno mobilno mehanizacijo ter o zagotovitvi upoštevanja najnižjih ravni varstva okolja pri uporabi teh goriv in ker jih je lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tega, kar je potrebno za doseg navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 98/70/ES

Direktiva 98/70/ES se spremeni:

1. Člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Področje uporabe

Ta direktiva določa glede cestnih vozil in necestne mobilne mehanizacije (vključno s plovili za celinske plovne poti, ko niso na morju), kmetijskih in gozdarskih traktorjev ter plovil za rekreacijo, ko niso na morju:

- (a) z vidika zdravja in okolja tehnične specifikacije za gorivo za motorje na prisilni vžig in motorje na kompresijski vžig, pri čemer so upoštewane tehnične zahteve teh motorjev; in
- (b) cilj za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriv.“

2. Člen 2 se spremeni:

- (a) v prvem odstavku:

- (i) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. ‚plinsko olje, namenjeno za necestno mobilno mehanizacijo (vključno s plovili za celinske plovne poti), kmetijske in gozdarske traktorje ter plovila za rekreacijo‘ je katero koli naftno tekoče gorivo pod oznakami KN 2710 19 41 in 2710 19 45 ^(*), namenjeno uporabi v motorjih na kompresijski vžig iz direktiv 94/25/ES ^(**), 97/68/ES ^(***) in 2000/25/ES ^(****) Evropskega parlamenta in Sveta;

^(*) Številčenje navedenih oznak KN, kakor je opredeljeno v skupni carinski tarifi, (UL L 256, 7.6.1987, str. 1).

^(**) UL L 164, 30.6.1994, str. 15.

^(***) UL L 59, 27.2.1998, str. 1.

^(****) UL L 173, 12.7.2000, str. 1.“;

- (ii) dodajo se naslednje točke:

„5. ‚države članice z nizkimi poletnimi temperaturami zraka‘ pomenijo Dansko, Estonijo, Finsko, Irsko, Latvijo, Litvo, Švedsko in Združeno kraljestvo;

6. ‚emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva‘ pomenijo vse neto emisije CO₂, CH₄ in N₂O, za katere se lahko določi, da izvirajo iz goriva (tudi vseh primesi) ali dobavljene energije. To zajema vse ustrezne faze ekstrakcije ali pridelave, tudi spremembo rabe tal, prevoz in distribucijo, predelavo in zgorevanje, ne glede na kraj nastanka emisij;

7. ‚emisije toplogrednih plinov na enoto energije‘ pomenijo skupno maso emisij toplogrednih plinov, povezanih z gorivom ali dobavljeno energijo, ekvivalentno CO₂, deljeno s skupno vsebnostjo energije goriva ali dobavljene energije (za gorivo, izraženo kot njegova nizka kurilna vrednost);

8. ‚dobavitelj‘ pomeni subjekt, odgovoren za prenos goriva čez kraj, kjer je treba plačati trošarine; če ni treba plačati trošarine, kateri koli drugi subjekt, ki ga določi država članica;

9. ‚biogoriva‘ ima isti pomen kot v Direktivi 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov ^(*).

^(*) UL 140, 5.6.2009, str. 16.“;

⁽¹⁾ UL L 74, 27.3.1993, str. 81.

(b) drugi odstavek se črta.

3. Člen 3 se spremeni:

(a) Odstavki 2 do 6 se nadomestijo z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da je mogoče motorni bencin dati na trg na njihovem ozemlju samo, če ustreza okoljskim specifikacijam, določenim v Prilogi I.

Vendar lahko države članice za najbolj oddaljene regije sprejmejo posebne določbe za uvedbo motornega bencina z največjo vsebnostjo žvepla 10 mg/kg. Države članice, ki uporabijo to določbo, o tem ustrezno obvestijo Komisijo.

3. Države članice od dobaviteljev zahtevajo, da zagotovijo dajanje na trg motornega bencina z največjo vsebnostjo kisika 2,7 % in največjo vsebnostjo etanola 5 % do 2013, in lahko zahtevajo, da se tovrstno gorivo da na trg za dlje, če menijo, da je to potrebno. Zagotoviti morajo, da potrošniki prejmejo ustrezne informacije o vsebnosti biogoriva v motornem bencinu in zlasti o ustreznih uporabi različnih mešanic motornega bencina.

4. Države članice z nizkimi poletnimi temperaturami zraka lahko v skladu z odstavkom 5 v poletnih mesecih dovolijo, da se na trg da motorni bencin z najvišjim parnim tlakom 70 kPa.

Države članice, v katerih se ne uporablja odstopanje iz prvega pododstavka, lahko v skladu z odstavkom 5 dovolijo, da se v poletnih mesecih da na trg motorni bencin z vsebnostjo etanola, katerega parni tlak ne presega 60 kPa in poleg tega dovoljenega odstopanja v parnem tlaku, podanega v Prilogi III, pod pogojem, da je uporabljeni etanol biogorivo.

5. Če želijo države članice uporabiti katero od možnosti odstopanja iz odstavka 4, morajo o tem obvestiti Komisijo in posredovati vse ustrezne informacije. Komisija oceni zaželenost in trajanje odstopanja, pri čemer upošteva:

- (a) izogibanje socialno-ekonomskim težavam zaradi višjega parnega tlaka, vključno s potrebo po časovno omejenih tehničnih prilagoditvah, in
- (b) posledice višjega parnega tlaka za okolje in zdravje, zlasti vpliv na skladnost z zakonodajo Skupnosti o kakovosti zraka, tako v zadevnih državah članicah kot v drugih državah članicah.

Če ocena Komisije pokaže, da bi zaradi odstopanja prišlo do neskladnosti z zakonodajo Skupnosti o kakovosti zraka in onesnaževanju zraka, vključno z ustreznimi

mejnimi vrednostmi in zgornjo mejo emisij, se prošnja zavrne. Komisija upošteva tudi ustrezne ciljne vrednosti.

Če Komisija šest mesecev po prejemu ustreznih informacij ne poda ugovora, lahko zadevne države članice uporabijo zahtevano odstopanje.

6. Ne glede na odstavke 1 lahko države članice še naprej dovolijo trženje majhnih količin osvinčenega motornega bencina z vsebnostjo svinca največ 0,15 g/l do največ 0,03 % skupnega obsega prodaje za uporabo v starih vozilih posebnega značaja ter s prodajo prek posebnih interesnih skupin.“

(b) Odstavek 7 se črta.

4. Člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Dizelsko gorivo

1. Države članice zagotovijo, da se da na trg na njihovem ozemlju le dizelsko gorivo, ki izpolnjuje specifikacije, določene v Prilogi II.

Države članice lahko dovolijo, da se na trg da dizelsko gorivo z vsebnostjo maščobnih kislin metil estrov (FAME) nad 7 %.

Države članice zagotovijo, da potrošniki prejmejo ustrezne informacije o vsebnosti biogoriva v dizelskem gorivu, zlasti FAME.

2. Države članice zagotovijo, da se sme najpozneje od 1. januarja 2008 plinsko olje za necestno mobilno mehanizacijo (vključno s plovili za celinske plovne poti), kmetijske in gozdarske traktorje ter plovila za rekreacijo na njihovem ozemlju dati na trg samo, če vsebnost žvepla v tem plinskem olju ne presega 1 000 mg/kg. Od 1. januarja 2011 naj bo največja dovoljena vsebnost žvepla v tem plinskem olju 10 mg/kg. Države članice zagotovijo, da je uporaba tekočih goriv razen tega plinskega olja dovoljena v plovilih za celinske plovne poti in plovilih za rekreacijo samo, če vsebnost žvepla v teh tekočih gorivih ne presega največje dovoljene vsebnosti za plinsko olje.

Da bi se prilagodile manjši kontaminaciji v dobavni verigi, lahko države članice od 1. januarja 2011 dovolijo, da plinsko olje, namenjeno za pogon necestne mobilne mehanizacije (vključno s plovili za celinske plovne poti), kmetijskih in gozdarskih traktorjev ter plovil za rekreacijo, na točki prodaje končnim uporabnikom vsebuje do 20 mg/kg žvepla. Države članice lahko dovolijo tudi, da se do 31. decembra 2011 še naprej daje na trg plinsko olje z vsebnostjo žvepla do 1 000 mg/kg za uporabo v železniških vozilih ter kmetijskih in gozdarskih traktorjih, če lahko zagotovijo, da to ne bo vplivalo na ustrezno delovanje sistemov za nadzor emisij.

3. Države članice lahko za najbolj oddaljene regije sprejmejo posebne določbe za uvedbo dizelskega goriva in plinskega olja z največjo vsebnostjo žvepla 10 mg/kg. Države članice, ki uporabijo to določbo, o tem ustrezno obvestijo Komisijo.
4. Za države članice z zelo hladnimi zimskimi razmerami se najvišja točka destilacije 65 % pri 250 °C za dizelska goriva in plinska olja lahko nadomesti z najvišjo točko destilacije 10 vol. % pri 180 °C.“
5. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 7a

Zmanjševanje emisij toplogrednih plinov

1. Države članice določijo dobavitelja ali dobavitelje, pristojne za spremljanje emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva na enoto energije iz dobavljenega goriva in energije ter poročanje o njih. V primeru ponudnikov električne energije za uporabo v cestnih vozilih države članice zagotovijo, da lahko ti ponudniki po izbiri prispevajo k obveznosti za zmanjšanje iz odstavka 2, če lahko dokažejo, da lahko ustrezno merijo in spremljajo električno energijo, dobavljeno za uporabo v vozilih.

Od 1. januarja 2011 dobavitelji letno poročajo organu, določenem s strani države članice, o emisijski intenzivnosti in količini emitiranih toplogrednih plinov goriv in energije, dobavljenih v posamezni državi članici, pri čemer navedejo vsaj:

- (a) celotno količino vsake vrste dobavljenega goriva z navedbo o kraju nakupa in izvoru; in
- (b) emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva na enoto energije.

Države članice zagotovijo, da se poročila preverjajo.

Komisija po potrebi pripravi smernice za izvajanje tega odstavka.

2. Države članice od dobaviteljev zahtevajo, da kolikor mogoče postopoma zmanjšajo emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva na enoto energije iz goriva in energije, dobavljeno do 31. decembra 2020, za do 10 % glede na izhodiščni standard za goriva iz odstavka 5(b). To zmanjšanje zajema:

- (a) 6 % do 31. decembra 2020. Države članice lahko v okviru tega zmanjšanja od dobaviteljev zahtevajo, da izpolnijo naslednje vmesne cilje: 2 % do 31. decembra 2014 in 4 % do 31. decembra 2017;

- (b) okvirni cilj dodatnih 2 % do 31. decembra 2020 ob upoštevanju člena 9(1)(h), ki bo dosežen z eno ali oboema od naslednjih metod:

- (i) dobavo energije za transport, namenjene uporabi v katerem koli tipu cestnega vozila ali necestne mobilne mehanizacije (vključno s plovili za celinske plovne poti), kmetijskega ali gozdarskega traktorja ali plovila za rekreacijo;

- (ii) uporabo katere koli tehnologije (vključno z zajemanjem in shranjevanjem ogljika), ki lahko zmanjša emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu na enoto energije iz dobavljenega goriva ali energije;

- (c) okvirni cilj dodatnih 2 % do 31. decembra 2020 ob upoštevanju člena 9(1)(i), ki se ga doseže z uporabo kreditov, pridobljenih v okviru mehanizma čistega razvoja iz Kjotskega protokola, in sicer pod pogoji, opredeljenimi v Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003, ki vzpostavljajo sistem za trgovanje s pravicami do emisij toplogrednih plinov v Skupnosti (*), za zmanjšanje v sektorju dobave goriva.

3. Enota poročanja o emisijah toplogrednih plinov v življenjskem ciklu biogoriva se izračuna v skladu s členom 7d. Emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu drugih goriv in energije se izračunajo z metodologijo, določeno v skladu z odstavkom 5 tega člena.

4. Države članice zagotovijo, da lahko skupina dobaviteljev skupaj izpolni obveznosti zmanjšanja v skladu z odstavkom 2. V tem primeru se za namene odstavka 2 obravnavajo kot en sam dobavitelj.

5. Ukrepi, potrebni za izvajanje tega člena, namenjeni spreminjanju nebitnih elementov te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4). Ti ukrepi vključujejo zlasti:

- (a) metodologijo za izračun emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriv, ki niso biogoriva, in energije;
- (b) metodologijo, ki bo za namene odstavka 2 pred 1. januarjem 2011 podala izhodiščni standard za goriva na podlagi emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu fosilnih goriv na enoto energije v 2010;
- (c) vsa potrebna pravila za uveljavitev odstavka 4;
- (d) metodologijo za izračun prispevka električnih cestnih vozil, ki mora biti v skladu s členom 3(4) Direktive 2009/28/ES.

(*) UL L 275, 25.10.2003, str. 32.“

6. Vstavijo se naslednji členi:

„Člen 7b

Trajnostna merila za biogoriva

1. Ne glede na to, ali so bile surovine pridelane na ozemlju Skupnosti ali zunaj nje, se energija iz biogoriv za namene, navedene pod členom 7a, upošteva samo, če izpolnjuje trajnostna merila, določena v odstavkih 2 do 6 tega člena.

Pogonska biogoriva, pridobljena iz odpadkov in ostankov, razen ostankov iz kmetijstva, akvakultur, ribištva in gozdarstva, se za namene iz člena 7a upoštevajo tudi, če izpolnjujejo le trajnostno merilo iz odstavka 2 tega člena.

2. Prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi rabe biogoriv, ki se upošteva za namene iz odstavka 1, je 35 %.

Od leta 2017 je prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi rabe pogonskih biogoriv, ki se upošteva za namene iz odstavka 1, 50 %. Od 1. januarja 2018 je ta prihranek 60 % za biogoriva, proizvedena v obratih z začetkom proizvodnje 1. januarja 2017 ali pozneje.

Prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe biogoriv se izračuna v skladu s členom 7d(1).

V primeru biogoriv, ki jih proizvedejo obrati, ki so obratovali 23. januarja 2008, se prvi pododstavek uporablja od 1. aprila 2013.

3. Biogoriva, ki se jih upošteva za namene iz odstavka 1, se ne proizvedejo iz surovin, pridobljenih na zemljišču velikega pomena za ohranjanje biološke raznovrstnosti, tj. zemljišču, ki je imelo januarja 2008 ali pozneje enega od naslednjih statusov, ne glede na to, ali ima zemljišče še vedno ta status:

(a) prvotni gozd in druga gozdna zemljišča, tj. gozd in druga gozdna zemljišča z avtohtonimi vrstami, kjer ni jasno opaznih znakov človeškega delovanja in večjih posegov v ekološke procese;

(b) območja, določena:

(i) z zakonom ali s strani ustreznega pristojnega organa kot naravovarstvena, ali

(ii) za zaščito redkih, prizadetih ali ogroženih ekosistemov ali vrst, priznanih z mednarodnimi sporazumi ali vključenih na sezname medvladnih organizacij ali Mednarodne zveze za ohranjanje narave, če so priznani v skladu s postopkom iz drugega pododstavka člena 7c(4);

razen, če so na voljo dokazi, da proizvodnja te surovine ni posegala v te naravovarstvene namene;

(c) travinje z veliko biotsko raznovrstnostjo, ki so:

(i) naravne, tj. travinje, ki bi ostalo travinje brez človekovega posega in ki ohranja naravno sestavo vrst ter ekološke značilnosti in procese, ali

(ii) nenaravne, tj. travinje, ki brez človekovega posega ne bi bilo več travinje in ki ima veliko število vrst in ni degradirano, razen če je dokazano, da je pridelovanje surovin nujno za ohranitev statusa travinja.

Komisija določi merila in geografski obseg za opredelitev travinj, ki jih zajema točka (c) prvega pododstavka. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4).

4. Biogoriva, ki se jih upošteva za namene iz odstavka 1, se ne proizvedejo iz surovine, pridobljene na zemljišču z visoko zalogo ogljika, tj. zemljišču, ki je imelo januarja 2008 enega od naslednjih statusov in tega statusa nima več:

(a) mokrišče, tj. zemljišče, ki je stalno ali večji del leta pokrito ali nasičeno z vodo;

(b) nepretrgano gozdnato območje, tj. zemljišče, ki zajema več kot 1 hektar, poraslo z drevesi, višjimi od 5 metrov, katerih krošnje pokrivajo več kot 30 % površine, ali drevesi, ki lahko te pragove dosežejo in situ;

(c) zemljišče, ki zajema več kot 1 hektar, poraslo z drevesi, višjimi od 5 metrov, katerih krošnje pokrivajo med 10 % in 30 % površine, ali drevesi, ki lahko te pragove dosežejo in situ, razen če so podani zanesljivi dokazi, da so zaloge ogljika na tem območju pred in po spremembi namembnosti takšne, da bi bili ob uporabi metodologije iz dela C Priloge IV izpolnjeni pogoji iz odstavka 2 tega člena.

Določbe tega odstavka se ne uporabljajo, če je imelo zemljišče ob času, ko je bila surovina pridobljena, enak status, kot ga je imelo januarja 2008.

5. Biogoriva, ki se upoštevajo za namene iz člena 7a, se ne proizvajajo iz surovin, pridobljenih na zemljišču, ki je bilo v januarju 2008 šotišče, razen če je dokazano, da se z obdelovanjem in pridelovanjem te surovine ne povzroči izsuševanje predhodno neizsušene prsti.

6. Kmetijske surovine, pridelane v Skupnosti ter uporabljene za proizvodnjo biogoriv, ki se upoštevajo za namene iz člena 7a, se pridobijo v skladu z zahtevami in standardi na podlagi določb iz naslova ‚Okolje‘ v delu A in točki 9 Priloge II k Uredbi Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete (*) ter v skladu z minimalnimi zahtevami za dobre kmetijske in okoljske pogoje, opredeljenimi na podlagi člena 6(1) navedene uredbe.

7. Komisija vsaki dve leti poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o nacionalnih ukrepih za spoštovanje trajnostnih meril iz odstavkov 2 do 5 ter za zaščito tal, vode in zraka, in sicer v zvezi s tretjimi državami kot tudi državami članicami, v katerih se proizvede velik delež biogoriv ali surovin za biogoriva, ki se porabijo v Skupnosti. Prvo poročilo bo predložila leta 2012.

Komisija vsaki dve leti Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o učinku večjega povpraševanja po biogorivih na vzdržnost socialnega sistema v Skupnosti in tretjih državah, o učinku politike Skupnosti o biogorivih na razpoložljivost cenovno dostopne hrane, zlasti za prebivalce držav v razvoju, in o splošnih razvojnih vprašanjih. Poročila obravnavajo spoštovanje pravic do uporabe zemljišč. V njih se za tretje države kot tudi države članice, v katerih se proizvede pomemben delež surovin za biogoriva, ki se porabijo v Skupnosti, navede, ali so ratificirale in uveljavile vse spodaj naštetje konvencije Mednarodne organizacije dela:

- Konvencija o obveznem ali prisilnem delu (št. 29),
- Konvencija o sindikalni svobodi in varstvu sindikalnih pravic (št. 87),
- Konvencija o uporabi načel o pravicah organiziranja in kolektivnega dogovarjanja (št. 98),
- Konvencija o enakem nagrajevanju moške in ženske delovne sile za delo enake vrednosti (št. 100),
- Konvencija o odpravi prisilnega dela (št. 105),

— Konvencija o diskriminaciji pri zaposlovanju in poklicih (št. 111),

— Konvencija o minimalni starosti za zaposlitev (št. 138),

— Konvencija o prepovedi najhujših oblik dela otrok in takojšnjem ukrepanju za njihovo odpravo (št. 182).

V teh poročilih se za tretje države in države članice, v katerih se proizvede pomemben delež surovin za biogoriva, ki se porabijo v Skupnosti, navede, ali so ratificirale in uveljavile:

— Kartagenski protokol o biološki varnosti,

— Konvencijo o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami.

Prvo poročilo bo predložila leta 2012. Komisija po potrebi predlaga korekcijske ukrepe, zlasti če obstajajo dokazi, da proizvodnja biogoriv znatno vpliva na cene hrane.

8. Države članice za namene iz odstavka 1 ne smejo opustiti upoštevanja biogoriv, pridobljenih v skladu s tem členom, iz drugih razlogov, povezanih s trajnostjo.

Člen 7c

Preverjanje izpolnjevanja trajnostnih meril za biogoriva

1. Če se biogoriva upoštevajo za namene iz člena 7a, države članice od gospodarskih subjektov zahtevajo, da dokažejo, da so izpolnjena trajnostna merila, določena v členu 7b(2) do (5). Za ta namen od gospodarskih subjektov zahtevajo, da uporabijo sistem masne bilance, ki določa naslednje:

- (a) pošiljke surovin ali biogoriva z različnimi trajnostnimi značilnostmi se lahko mešajo;
- (b) podatke o trajnostnih značilnostih in velikosti pošiljk iz točke (a) veljajo tudi za mešanico, in
- (c) vsoto vseh pošiljk, odstranjenih iz mešanice, opisano, kot da ima enake trajnostne značilnosti, v enakih količinah, kot vsota vseh pošiljk, dodanih mešanici.

2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu leta 2010 in 2012 predloži poročilo o delovanju metode preverjanja na podlagi masne bilance, opisane v odstavku 1, in možnih drugih metodah preverjanja v zvezi z nekaterimi ali vsemi vrstami surovin ali biogoriv. Komisija v oceni preuči tiste metode preverjanja, pri katerih ni potrebno, da podatki o trajnostnih značilnostih fizično ostanejo pri posameznih pošiljkah ali mešanica. V oceni upošteva, da je treba ohraniti integriteto in učinkovitost sistema preverjanja ter obenem preprečiti nerazumno veliko obremenitev za industrijo. Poročilo po potrebi priloži predloge Evropskemu parlamentu in Svetu o možnih drugih metodah preverjanja.

3. Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da gospodarski subjekti predložijo zanesljive informacije in državi članici na zahtevo dajo na voljo podatke, ki so bili uporabljeni za pripravo informacij. Države članice od gospodarskih subjektov zahtevajo, da zagotovijo ustrezen standard neodvisne revizije informacij, ki jih predložijo, in da predložijo dokazila, da so to storili. Z revizijo se preveri, ali so sistemi, ki jih uporabljajo gospodarski subjekti, natančni, zanesljivi in zaščiteni pred goljufijami. Ocenijo se pogostost in metodologija vzorčenja ter zanesljivost podatkov.

Informacije iz prvega pododstavka vključujejo predvsem informacije o spoštovanju trajnostnih meril iz člena 7b(2) do (5), ustrezne informacije o ukrepih za zaščito tal, vode in zraka, sanacijo degradiranih zemljišč, izogibanje prekomerni porabi vode na območjih, kjer vode primanjkuje, ter ustrezne informacije o ukrepih, sprejetih zaradi upoštevanja vidikov iz drugega pododstavka člena 7b(7).

Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 11(3) pripravi seznam primernih in ustreznih informacij iz prvih dveh pododstavkov. Predvsem zagotovi, da posredovanje teh informacij ne predstavlja prekomerne upravne obremenitve upravljavcev na splošno ali malih kmetov, organizacij pridelovalcev in zadrug.

Obveznosti iz tega odstavka veljajo za biogoriva, ki so proizvedena v Skupnosti ali uvožena.

Države članice Komisiji v zbirni obliki predložijo informacije iz prvega pododstavka. Komisija pa jih v povzeti obliki objavi na platformi za preglednost iz člena 24 Direktive 2009/28/ES in pri tem varuje zaupnost poslovno občutljivih informacij.

4. Skupnost si prizadeva za sklenitev dvostranskih ali večstranskih sporazumov s tretjimi državam, ki vsebujejo določbe o trajnostnih merilih, ki ustrezajo tistim iz te direktive. Če je Skupnost sklenila sporazume, ki vsebujejo določbe s temami, zajetimi v trajnostnih merilih iz člena 7b(2) do (5), lahko Komisija odloči, da ti sporazumi dokazujejo, da biogoriva, proizvedena iz surovin, pridelanih v teh državah, izpolnjujejo zadevna trajnostna merila. Pri sklepanju teh sporazumov se ustrezna pozornost nameni ukrepom, sprejetim za zaščito območij, ki zagotavljajo bistvene ekosistemske storitve v izrednih razmerah (na primer zaščita porečij, obvladovanje erozije), za zaščito tal, vode in zraka, posredno spremembo rabe tal, sanacijo degradiranih zemljišč, izogibanje prekomerni porabi vode na območjih, kjer vode primanjkuje, ter vidikom iz drugega pododstavka člena 7b(7).

Komisija lahko odloči, da prostovoljni nacionalni ali mednarodni sistemi, ki določajo standarde za proizvodnjo izdelkov iz biomase, vsebujejo točne podatke za namene člena 7b(2) ali dokazujejo, da pošiljke biogoriva izpolnjujejo trajnostna merila iz člena 7b(3) in (5). Komisija lahko odloči, da ti sistemi vsebujejo natančne podatke za obveščanje o ukrepih za zaščito območij, ki zagotavljajo bistvene ekosistemske storitve v izrednih razmerah (na primer zaščita porečij, obvladovanje erozije), za zaščito tal, vode in zraka, sanacijo degradiranih zemljišč, izogibanje prekomerni porabi vode na območjih, kjer vode primanjkuje, in vidikom iz drugega pododstavka člena 7b(7). Komisija lahko za namene člena 7b(3)(b)(ii) prizna tudi zavarovana območja za ohranjanje redkih, ranljivih ali ogroženih ekosistemov ali vrst, ki jih priznavajo mednarodni sporazumi ali so uvrščena na sezname medvladnih organizacij ali Mednarodne zveze za ohranjanje narave.

Komisija se lahko odloči, da prostovoljni nacionalni ali mednarodni sistemi za merjenje prihranka toplogrednih plinov vsebujejo točne podatke za namene člena 7b(2).

Komisija se lahko odloči, da zemljišča, vključena v nacionalni ali regionalni program za spremembo namembnosti močno degradiranih ali onesnaženih zemljišč, spadajo v kategoriji iz točke 9 dela C Priloge IV.

5. Komisija sprejme odločitve v skladu z odstavkom 4 le, če zadevni sporazum ali sistem izpolnjuje ustrezne standarde glede zanesljivosti, preglednosti in neodvisne revizije. V primeru sistemov za merjenje prihrankov toplogrednih plinov morajo taki sistemi prav tako izpolnjevati metodološke zahteve iz Priloge IV. Sezname območij velikega pomena za ohranjanje biotske raznovrstnosti iz

člena 7b(3)(b)(ii) morajo izpolnjevati ustrezne standarde objektivnosti in skladnosti z mednarodno priznanimi standardi ter omogočati ustrezne pritožbene postopke.

6. Odločitve v skladu z odstavkom 4 se sprejmejo po svetovalnem postopku iz člena 11(3). Take odločitve veljajo največ 5 let.

7. Če gospodarski subjekt predloži dokaz ali podatke, pridobljene v skladu s sporazumom ali sistemom, za katerega je bila sprejeta odločitev v skladu z odstavkom 4, država članica od dobavitelja ne zahteva, da predloži nadaljnja dokazila o izpolnjevanju trajnostnih meril iz člena 7b(2) do (5) ali informacije o ukrepih iz drugega pododstavka odstavka 3 tega člena.

8. Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo pregleda uporabo člena 7b v zvezi z virom biogoriva ter v šestih mesecih po prejemu zahteve in v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 11(3) odloči, ali lahko zadevna država članica upošteva biogorivo iz tega vira, za namene, navedene v členu 7a.

9. Komisija do 31. decembra 2012 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o:

- (a) učinkovitosti sistema, ki se uporablja za posredovanje informacij o trajnostnih merilih, in
- (b) izvedljivosti in primernosti uvedbe obvezne zahteve glede zaščite zraka, tal ali vode, ob upoštevanju najnovejših znanstvenih dokazov in mednarodnih obveznosti Skupnosti.

Komisija po potrebi predlaga popravne ukrepe.

Člen 7d

Izračun emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu biogoriva

1. Za namene člena 7a se emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu biogoriva izračunajo tako:

- (a) če je privzeta vrednost za prihranke emisij toplogrednih plinov za proizvodne procese biogoriv določena v delu A ali B Priloge IV in če je vrednost e_1 za ta biogoriva, izračunana v skladu s točko 7 dela C Priloge IV, enaka ali manjša od nič, z uporabo te privzete vrednosti;
- (b) z uporabo dejanske vrednosti, izračunane v skladu z metodologijo, določeno v delu C Priloge IV, ali

- (c) z uporabo vrednosti, izračunane kot vsote elementov formule iz točke 1 dela C Priloge IV, kjer se lahko za nekatere elemente uporabijo razčlenjene privzete vrednosti iz dela D ali E Priloge IV, in dejanskih vrednosti, izračunanih v skladu z metodologijo, določeno v delu C Priloge IV, za vse druge elemente.

2. Države članice Komisiji do 31. marca 2010 predložijo poročilo, ki vključuje seznam tistih območij na njihovem ozemlju, ki so uvrščena na raven 2 nomenklature statističnih teritorialnih enot („NUTS“) ali na bolj razčlenjeno raven NUTS v skladu z Uredbo (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (*), če se lahko pričakuje, da bodo tipične emisije toplogrednih plinov iz pridelave kmetijskih surovin nižje ali enake emisijam, navedenim pod naslovom „Razčlenjene privzete vrednosti za biogoriva“ v delu D Priloge IV k tej direktivi, poročilo pa je priložen opis metode in podatkov, uporabljenih pri sestavi tega seznama. Pri tej metodi se upoštevajo značilnosti tal, podnebje in pričakovani donos surovin.

3. Privzete vrednosti v delu A Priloge IV ter razčlenjene privzete vrednosti za pridelavo v delu D Priloge IV se lahko uporabljajo le, če so surovine zanje:

- (a) pridelane zunaj Skupnosti;
- (b) pridelane v Skupnosti na območjih, uvrščenih na sezname iz odstavka 2, ali
- (c) pridobljene iz odpadkov ali ostankov, razen iz ostankov v kmetijstvu, akvakulturah in ribištvu.

Za biogoriva, ki niso zajeta v točkah (a), (b) ali (c), se uporabijo dejanske vrednosti za pridelavo.

4. Komisija do 31. marca 2010 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o tem, ali je mogoče pripraviti sezname območij v tretjih državah, na katerih se lahko pričakuje, da bodo tipične emisije toplogrednih plinov zaradi pridelovanja kmetijskih surovin nižje ali enake emisijam, navedenim pod naslovom „Pridelava“ v delu D Priloge IV, in po možnosti priloži take sezname in opis metode in podatkov, ki jih je uporabila za njihovo pripravo. Poročilo se po potrebi priloži ustrezne predloge.

5. Komisija najpozneje do 31. decembra 2012 in nato vsake dve leti predloži poročilo o ocenjenih tipičnih in privzetih vrednostih iz delov B in E Priloge IV, pri čemer upošteva zlasti emisije, ki jih povzročata transport in predelava. Glede na to poročilo lahko po potrebi te vrednosti popravi. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih elementov te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4).

6. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu najpozneje do 31. decembra 2010 predloži poročilo o pregledu vpliva posrednih sprememb v rabi zemljišč na emisije toplogrednih plinov ter o načinih za čim večje zmanjšanje tega vpliva. Poročilo se po potrebi priloži zlasti predlog na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih dokazov, ki vsebuje konkretne metodologije za emisije iz sprememb zalog ogljika zaradi posredno spremenjene rabe zemljišč, da se zagotovi skladnost s to direktivo, zlasti s členom 7b(2).

Takšen predlog vključuje potrebna varovala za zagotovitev varnosti naložb, izvedenih pred uveljavitvijo te metodologije. V zvezi z napravami, ki proizvajajo biogoriva pred koncem leta 2013, uporabe ukrepov iz prvega pododstavka do 31. decembra 2017 ne pomeni, da biogoriva, proizvedena v teh napravah, ne izpolnjujejo trajnostnih zahtev te direktive, če bi jih sicer izpolnila in če se s temi biogorivi doseže vsaj 45 % prihranek emisij toplogrednih plinov. To velja za naprave za proizvodnjo biogoriv konec leta 2012.

Evropski parlament in Svet si prizadevata, da najpozneje do 31. decembra 2012 odločita o takšnih predlogih, ki jih predloži Komisija.

7. Priloga IV se lahko prilagodi tehničnemu in znanstvenemu napredku, tudi z dodajanjem vrednosti za nove postopke proizvodnje biogoriv iz iste ali drugih surovin in s spreminjanjem metodologije, določene v delu C. Takšni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, med drugim z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4).

Pri privzetih vrednostih in metodologiji iz priloge IV se upošteva zlasti:

- metoda upoštevanja odpadkov in ostankov,
- metoda upoštevanja sproizvodov,
- metoda upoštevanja sproizvodnje in
- status sproizvoda, dodeljen ostankom kmetijskih pridelkov.

Privzete vrednosti za biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega olja je treba čim prej pregledati.

Pri kakršni koli prilagoditvi ali dodajanju privzetih vrednosti seznamu v Prilogi IV je treba upoštevati naslednja pravila:

- (a) kadar je prispevek dejavnika k skupnim emisijam majhen ali če obstajajo omejene spremembe ali če so stroški ali težavnost določitev dejanskih vrednosti visoki, morajo biti privzete vrednosti tipične vrednosti običajnih proizvodnih procesov;

- (b) v vseh drugih primerih morajo biti privzete vrednosti konzervativne v primerjavi z običajnimi proizvodnimi procesi.

8. Pripravijo se podrobne opredelitve, vključno s tehničnimi specifikacijami, potrebnimi za kategorije iz točke 7b dela C Priloge IV. Takšni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4).

Člen 7e

Izvedbeni ukrepi in poročila v zvezi s trajnostjo biogoriv

1. V izvedbenih ukrepih iz drugega pododstavka člena 7b(3), tretjega pododstavka člena 7c(3), člena 7c(6), člena 7c(8), člena 7d(5), prvega pododstavka člena 7d(7) in člena 7d(8) te direktive se v celoti upoštevajo tudi predlogi iz Direktive 2009/28/ES.

2. Poročila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu iz členov 7b(7), 7c(2), 7c(9), 7d(4), (5) in prvega pododstavka člena 7d(6) ter poročila in informacije, predložene v skladu s prvim in petim pododstavkom člena 7d(2), se pripravijo in posredujejo za namene Direktive 2009/28/ES in te direktive.

(*) UL L 270, 21.10.2003, str. 1.

(**) UL L 154, 21.6.2003, str. 1.“

7. V členu 8 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice spremljajo skladnost motornih bencinov in dizelskih goriv z zahtevami členov 3 in 4 na osnovi analiznih metod, navedenih v evropskih standardih EN 228:2004 in EN 590:2004.“

8. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 8a

Kovinski dodatki

1. Komisija oceni tveganje za zdravje in okolje zaradi uporabe kovinskih dodatkov v gorivu in v ta namen razvije preskusno metodologijo. Svoje ugotovitve predloži Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2012.

2. Med razvojem preskusne metodologije iz odstavka 1 se od 1. januarja 2011 prisotnost kovinskega dodatka trikarbonil metil ciklopentadienil mangan (MMT) v gorivu omeji na 6 mg mangana na liter. Meja se od 1. januarja 2014 spusti na 2 mg mangana na liter.

3. Omejitev za vsebnost MMT v gorivu iz odstavka 2 se pregleda na podlagi rezultatov ocenjevanja, izvedenega z uporabo preskusne metodologije iz odstavka 1, in jo je mogoče, če to opravičuje ocena tveganja, znižati na nič. Ne more se zvišati, razen če to opravičuje ocena tveganja. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4).
4. Države članice zagotovijo, da se povsod, kjer je gorivo s kovinskimi dodatki na voljo potrošnikom, doda oznaka, ki navaja, da gorivo vsebuje kovinske dodatke.
5. Oznaka vsebuje naslednje besedilo: ‚Vsebuje kovinske dodatke‘.
6. Oznaka mora biti pritrjena na mestu, kjer so prikazane informacije o tipu goriva, in mora biti jasno vidna. Velikost oznake in pisava na njej morata biti takšni, da je oznaka jasno vidna in zlahka berljiva.“
9. Člen 9 se nadomesti z naslednjim:
- „Člen 9
Poročanje
1. Komisija do 31. decembra 2012 in vsaka tri leta po tem Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, ki mu je po potrebi priložen predlog za spremembo te direktive. Poročilo upošteva zlasti:
- (a) uporabo in razvoj tehnologije motornih vozil, zlasti možnost povečanja najvišje dovoljene vsebnosti biogoriva v bencinskem in dizelskem gorivu ter potrebo po ponovni preučitvi datuma iz člena 3(3);
- (b) politiko Skupnosti o emisijah CO₂ iz vozil v cestnem prometu;
- (c) možnost, da se za necestno mobilno mehanizacijo (vključno s plovili za plovbo po celinskih plovnih poteh), kmetijske in gozdarske traktorje ter plovila za rekreacijo uporabijo zahteve iz Priloge II in zlasti mejna vrednost policikličnih aromatskih ogljikovodikov;
- (d) povečanje uporabe detergentov v gorivih;
- (e) uporabo drugih kovinskih dodatkov razen MMT v gorivih;
- (f) skupno količino sestavin, uporabljenih v bencinskem in dizelskem gorivu v skladu z okoljsko zakonodajo Skupnosti, vključno s cilji Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (*) in njenimi hčerinskimi direktivami;
- (g) posledice cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov iz člena 7a(2) za sistem trgovanja z emisijami;
- (h) morebitno potrebo po prilagoditvah členov 2(6), 2(7) in 7a(2)(b), da bi ocenili možne prispevke k doseganju cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do 10 % do leta 2020. Te ocene temeljijo na potencialnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov skozi življenjski cikel goriva in energije v Skupnosti, zlasti ob upoštevanju razvoja tehnologij okolju prijaznega zajema in shranjevanja ogljika in razvoja električnih cestnih vozil, ter na stroškovni učinkovitosti načinov za zmanjšanje teh emisij iz člena 7a(2)(b);
- (i) možnost uvedbe dodatnih ukrepov, ki bi dobaviteljem naložili dodatno 2-odstotno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu vsake enote goriva, v primerjavi z izhodiščnim standardom za goriva iz člena 7a(5)(b), z uporabo dobropisov iz mehanizmov čistega razvoja iz Kjotskega protokola pod pogoji, določenimi v Direktivi 2003/87/ES, da bi ocenili morebitne nadaljnje prispevke k doseganju cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do 10 % do leta 2020, opredeljenega v členu 7a(2)(c) te direktive;
- (j) posodobljeno analizo vpliva in razmerja med stroški in koristmi znižanja največjega dovoljenega parnega tlaka motornega goriva v poletnem obdobju pod 60 kPa.
2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu najpozneje leta 2014 predloži poročilo o doseganju cilja glede emisij toplogrednih plinov za leto 2020 iz člena 7a, ob upoštevanju potrebe po skladnosti tega cilja s ciljem iz člena 3(3) Direktive 2009/28/ES, ki se navezuje na delež energije iz obnovljivih virov v prometu, glede na poročila iz člena 23(8) in (9) te direktive.
- Komisija po potrebi svojemu poročilu priloži predlog za spremembo cilja.

(*) UL L 327, 22.12.2000, str. 1.“

10. V členu 10 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Če je zaradi tehničnega napredka potrebna prilagoditev dovoljenih analiznih metod iz Priloge I ali II, se lahko v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4) sprejmejo spremembe nebitvenih določb te direktive. Priloga III se lahko prilagodi tehničnemu in znanstvenemu napredku. Navedeni ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(4).“

11. Člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

Postopki odbora

1. Komisiji razen v primerih iz odstavka 2 pomaga Odbor za kakovost goriva.

2. Komisiji v zadevah, ki so povezane s trajnostjo biogoriv in drugih tekočih biogoriv, pomaga Odbor za trajnost biogoriv in tekočih goriv, ustanovljen v skladu s členom 25(2) Direktive 2009/28/ES.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb iz člena 8 Sklepa.“

(12) Člen 14 se črta.

(13) Priloge I, II, III in IV se nadomestijo z besedilom iz priloge k tej direktivi.

Člen 2

Spremembe Direktive 1999/32/ES

Direktiva 1999/32/ES se spremeni, kakor sledi:

1. Člen 2 se spremeni:

(a) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. gorivo za plovila je katero koli naftno tekoče gorivo, namenjeno za uporabo ali v uporabi na plovilih, vključno z gorivi, ki so opredeljena v ISO 8217. To gorivo vključuje vsako naftno tekoče gorivo, ki se uporablja na plovilih za celinske plovne poti ali plovilih za rekreacijo, opredeljenih v Direktivi 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim

onesnaževalcem iz motorjev z notranjim izgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo (*), in Direktivi 94/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 1994 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s plovili za rekreacijo (**), kadar se takšna plovila uporabljajo na morju;

(*) UL L 59, 27.2.1998, str. 1.

(**) UL L 164, 30.6.1994, str. 15.“;

(b) točka 3j se črta.

2. Člen 4b se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim: „Največja vsebnost žvepla v gorivih za plovila, ki se uporabljajo na ladjah, zasidranih v pristaniščih Skupnosti“;

(b) v odstavku 1 se črta točka (a);

(c) v odstavku 2 se črta točka (b).

3. V členu 6, odstavek 1a, se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Vzorčenje se prične z dnem začetka veljavnosti ustrezne omejitve najvišje vsebnosti žvepla v gorivu. Izvaja se dovolj pogosto, pri zadostnih količinah in tako, da so vzorci reprezentativni za pregledano gorivo in za gorivo, ki ga uporabljajo plovila, ko plujejo v ustreznih morskimi območjih in pristaniščih.“

Člen 3

Razveljavitev

Direktiva 93/12/EGS se razveljavi.

Člen 4

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 2010.

Komisiji nemudoma sporočijo besedilo teh ukrepov.

Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo glavnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 6

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 23. aprila 2009.

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
P. NEČAS

PRILOGA

„PRILOGA I

OKOLJSKE SPECIFIKACIJE ZA GORIVA NA TRGU, NAMENJENA VOZILOM,
OPREMLJENIM Z MOTORJEM NA PRISILNI VŽIGVrsta: **Bencin**

Parameter ⁽¹⁾	Enota	Mejne vrednosti ⁽²⁾	
		Najmanj	Največ
Raziskovalno oktansko število		95 ⁽³⁾	—
Motorno oktansko število		85	—
Parni tlak, poletno obdobje ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destilacija:			
— odstotek izhlapevanja pri 100 °C	% v/v	46,0	—
— odstotek izhlapevanja pri 150 °C	% v/v	75,0	—
Analiza ogljikovodikov:			
— olefini	% v/v	—	18,0
— aromati	% v/v	—	35,0
— benzen	% v/v	—	1,0
Vsebnost kisika	% m/m		3,7
Kisikove spojine			
— Metanol	% v/v		3
— Etanol (morda so potrebni stabilizatorji)	% v/v		10
— Izopropilni alkohol	% v/v	—	12
— Terciarni butilni alkohol	% v/v	—	15
— Izobutilni alkohol	% v/v	—	15
— Etri, ki vsebujejo pet ali več atomov ogljika na molekulo	% v/v	—	22
— Druge kisikove spojine ⁽⁶⁾	% v/v	—	15
Vsebnost žvepla	mg/kg	—	10
Vsebnost svineca	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Veljajo preskusne metode, specifikirane v EN 228:2004. Države članice lahko sprejmejo specifikirane analitične metode, s katerimi nadomestijo standard EN 228:2004, če se izkaže, da so rezultati vsaj tako točni in na isti ravni natančnosti, kot analitična metoda, ki se nadomešča.

⁽²⁾ Vrednosti, navedene v specifikaciji, so „prave vrednosti“. Pri ugotavljanju mejnih vrednosti so bili uporabljeni izrazi EN ISO 4259:2006 „Naftni proizvodi – Določanje in uporaba podatkov o natančnosti v zvezi s preskusnimi metodami“, pri določitvi najnižje vrednosti pa je bila upoštevana najmanjša razlika 2R nad ničelno vrednostjo (R = obnovljivost oziroma primerljivost). Rezultati posameznih meritev se razlagajo na podlagi meril, opisanih v EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Države članice se lahko odločijo, ali bodo dovolile, da se še naprej daje na trg neosvinčeni navadni motorni bencin z minimalnim motornim oktanskim številom (MOŠ) 81 in minimalnim raziskovalnim oktanskim številom (ROŠ) 91.

⁽⁴⁾ Poletno obdobje se začne najpozneje 1. maja in konča po 30. septembru. Za države članice z nizkimi poletnimi temperaturami zraka se poletno obdobje začne najpozneje 1. junija in konča po 31. avgustu.

⁽⁵⁾ V državah članicah z nizkimi poletnimi temperaturami zraka in za katere velja odstopanje v skladu s členom 3(4) in (5), se maksimalni parni tlak določi pri 70 kPa. V državah članicah, za katere velja odstopanje v skladu s členom 3(4) za bencin, ki vsebuje etanol, je maksimalni parni tlak 60 kPa plus odstopanje parnega tlaka iz Priloge III.

⁽⁶⁾ Drugi monoalkoholi in etri s končnim vreliščem, ki je nižji od navedenega v EN 228:2004.

PRILOGA II

OKOLJSKE SPECIFIKACIJE ZA GORIVO NA TRGU, NAMENJENO VOZILOM,
OPREMLJENIM Z MOTORJEM NA KOMPRESIJSKI VŽIGVrsta: **dizelsko gorivo**

Parameter ⁽¹⁾	Enota	Mejne vrednosti ⁽²⁾	
		Najmanj	Največ
Cetansko število		51,0	—
Gostota pri 15 °C	kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Destilacija:			
— 95 % ohranjenih pri:	°C	—	360,0
Policiklični aromatski ogljikovodiki	% m/m	—	8,0
Vsebnost žvepla	mg/kg	—	10,0
Vsebnost FAME EN 14078	%	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Veljajo preskusne metode, specificirane v EN 590:2004. Države članice lahko sprejmejo specificirane analitične metode, s katerimi nadomestijo standard EN 590:2004, če se izkaže, da so rezultati vsaj tako točni in na isti ravni natančnosti, kot analitična metoda, ki se nadomešča.

⁽²⁾ Vrednosti, navedene v specifikaciji, so „prave vrednosti“. Pri ugotavljanju mejnih vrednosti so bili uporabljeni izrazi EN ISO 4259:2006 „Naftni proizvodi – Določanje in uporaba podatkov o natančnosti v zvezi s preskusnimi metodami“, pri določitvi najnižje vrednosti pa je bila upoštevana najmanjša razlika 2R nad ničelno vrednostjo (R = obnovljivost oziroma primerljivost). Rezultati posameznih meritev se razlagajo na podlagi meril, opisanih v EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Vrednost FAME je v skladu z EN 14214.

PRILOGA III

DOVOLJENO ODPSTAPANJE PARNEGA TLAKA ZA MOTORNI BENCIN, KI VSEBUJE BIOETANOL

Vsebnost bioetanola (% v/v)	Dovoljeno odstopanje parnega tlaka (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Dovoljeno odstopanje parnega tlaka za vmesno vsebnost bioetanola med naštetimi vrednostmi se določi s pomočjo premočrtne ekstrapolacije med vsebnostjo bioetanola, ki je neposredno nad in neposredno pod vmesno vrednostjo.

PRILOGA IV

PRAVILA ZA IZRAČUN EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV V ŽIVLJENJSKEM CIKLU BIOGORIVA

A. Tipične in privzete vrednosti za biogoriva, če so proizvedena brez neto emisij ogljika zaradi spremenjene rabe zemljišč

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipični prihranek emisij toplogrednih plinov	Privzeti prihranek emisij toplogrednih plinov
Etanol iz sladkorne pese	61 %	52 %
Etanol iz pšenice (procesno gorivo ni določeno)	32 %	16 %
Etanol iz pšenice (lignit kot procesno gorivo v obratu CHP)	32 %	16 %
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	45 %	34 %
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	53 %	47 %
Etanol iz pšenice (slama kot procesno gorivo v obratu CHP)	69 %	69 %
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	56 %	49 %
Etanol iz sladkornega trsa	71 %	71 %
Del iz obnovljivih virov ETBE (etil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov TAEE (terciarni-amil-etileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz sončnic	45 %	38 %
Biodizel iz palmovega olja	58 %	51 %
Biodizel iz soje	40 %	31 %
Biodizel iz palmovega olja (proces ni določen)	36 %	19 %
Biodizel iz palmovega olja (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	62 %	56 %
Biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega (*) olja	88 %	83 %
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	51 %	47 %
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	65 %	62 %
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (proces ni določen)	40 %	26 %
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	68 %	65 %
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	58 %	57 %
Bioplín iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plín	80 %	73 %
Bioplín iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plín	84 %	81 %
Bioplín iz suhega gnoja kot komprimirani naravni plín	86 %	82 %

(*) Živalsko olje, pridobljeno iz živalskih stranskih proizvodov, ki spadajo med snovi kategorije 3 iz Uredbe (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi⁽¹⁾, ni vključeno.

(1) UL L 273, 10.10.2002, str. 1.

B. **Ocenjene tipične in privzete vrednosti za prihodnja biogoriva, ki januarja 2008 niso na voljo na trgu ali so na voljo le v zanemarljivih količinah, če so proizvedena brez neto emisij ogljika zaradi spremenjene rabe zemljišč**

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipični prihranek emisij toplogrednih plinov	Privzeti prihranek emisij toplogrednih plinov
Etanol iz slame pšenice	87 %	85 %
Etanol iz odpadnega lesa	80 %	74 %
Etanol iz gojenega lesa	76 %	70 %
Fischer-Tropschov dizel iz odpadnega lesa	95 %	95 %
Fischer-Tropschov dizel iz gojenega lesa	93 %	93 %
DME (dimetileter) iz odpadnega lesa	95 %	95 %
DME (dimetileter) iz gojenega lesa	92 %	92 %
Metanol iz odpadnega lesa	94 %	94 %
Metanol iz gojenega lesa	91 %	91 %
Del iz obnovljivih virov MTBE (metil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju metanola	

C. **Metodologija**

1. Emisije toplogrednih plinov, ki nastanejo pri proizvodnji in uporabi biogoriv, se izračunajo po naslednji formuli:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

pri čemer velja

E = skupne emisije zaradi uporabe goriva;

e_{ec} = emisije zaradi ekstrakcije ali pridelave surovin;

e_l = letne emisije zaradi sprememb zalog ogljika, ki nastanejo zaradi spremembe rabe zemljišča;

e_p = emisije iz predelave;

e_{td} = emisije zaradi prevoza in distribucije;

e_u = emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva;

e_{sca} = prihranki emisij iz akumulacije ogljika v tleh zaradi izboljšane kmetijstva;

e_{ccs} = prihranki emisij, ki nastanejo zaradi zajema in geološkega shranjevanja ogljika;

e_{ccr} = prihranki emisij, ki nastanejo zaradi presežne električne energije pri sproizvodnji; in

e_{ee} = prihranki emisij, ki nastanejo zaradi presežne električne energije pri sproizvodnji.

Emisije, ki nastanejo pri proizvodnji strojev in opreme, se ne upoštevajo.

2. Emisije toplogrednih plinov iz goriv (E) se izrazijo v gramih ekvivalenta CO_2 na MJ goriva, $\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$.
3. Z odstopanjem od točke 2 se lahko vrednosti, izračunane kot $\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$, prilagodijo tako, da se upoštevajo razlike med gorivi pri opravljenem koristnem delu, izražene kot km/JM . Takšne prilagoditve so možne le, kadar obstajajo dokazi o razlikah pri opravljenem koristnem delu.
4. Prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe biogoriv se izračunajo po tej formuli:

$$\text{PRIHRANEK} = (E_F - E_B)/E_F$$

pri čemer velja

E_B = skupne emisije iz biogoriva in

E_F = skupne emisije iz primerjalnega fosilnega goriva.

5. Toplogredni plini, upoštevani za namene točke 1, so CO₂, N₂O in CH₄. Pri izračunu ekvivalence CO₂ se ti plini vrednotijo, kot sledi:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Emisije, ki nastanejo pri ekstrakciji ali pridelavi surovin (e_{co}), vključujejo emisije pri samem procesu ekstrakcije ali pridelave; pri zbiranju surovin; iz odpadkov in iztekanj (uhajanj) ter emisije pri proizvodnji kemikalij ali proizvodov, ki se uporabljajo pri ekstrakciji ali pridelavi. Zajem CO₂ pri pridelavi surovin se ne upošteva. Potrjena zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, ki nastanejo pri sežiganju na lokacijah za proizvodnjo olja kjer koli po svetu, se odštejejo. Namesto uporabe dejanskih vrednosti se lahko za emisije iz pridelave uporabijo ocene na podlagi povprečnih vrednosti, izračunanih za manjša geografska območja od tistih, uporabljenih v izračunu privzetih vrednosti.

7. Letne emisije, ki nastanejo zaradi sprememb zalog ogljika na podlagi spremenjene rabe zemljišča (e_l), se izračunajo z enakomerno porazdelitvijo skupnih emisij na dobo 20 let. Za izračun teh emisij se uporabi naslednje pravilo:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)}$$

pri čemer velja

e_l = letne emisije toplogrednih plinov, ki nastanejo zaradi sprememb zalog ogljika na podlagi spremenjene namembnosti zemljišča (merjene kot masa ekvivalenta CO₂ na enoto energije biogoriva);

CS_R = zaloga ogljika na enoto površine, povezana z referenčno rabo zemljišča (merjena kot masa ogljika na enoto površine, vključno z zemljo in vegetacijo). Referenčna raba tal je raba tal januarja 2008 oziroma 20 let pred pridobitvijo surovine, kar koli je pozneje;

CS_A = zaloga ogljika na enoto površine, glede na trenutno namembnost zemljišča (merjena kot masa ogljika na enoto površine, vključno z zemljo in vegetacijo). Če se zaloga ogljika nabira več kot eno leto, vrednost CS_A znaša toliko, kot je ocenjena zaloga ogljika na enoto površine po dvajsetih letih ali ko pridelek dozori – odvisno od tega, kaj je prej;

P = produktivnost pridelka (merjena kot energija iz biogoriva na enoto površine na leto); in

e_B = dodatna vrednost 29 gCO_{2eq}/MJ biogoriva, če je biomasa pridobljena na saniranem degradiranem zemljišču pod pogoji iz točke 8.

8. Dodatna vrednost 29 gCO_{2eq}/MJ se pripiše, če obstajajo dokazi, da zadevno zemljišče:

(a) januarja 2008 ni bilo rabljeno v kmetijske ali druge namene in

(b) spada v eno izmed naslednjih kategorij:

(i) močno degradirano zemljišče, vključno z zemljišči, ki so bila prej rabljena v kmetijske namene;

(ii) močno onesnaženo zemljišče.

Dodatna vrednost 29 gCO_{2eq}/MJ se uporablja za obdobje največ 10 let po datumu spremembe namembnosti zemljišča za kmetijsko rabo, pod pogojem, da se za zemljišča, ki spadajo pod točko (i), zagotovi stalna rast zalog ogljika in znatno zmanjšanje erozije, za zemljišča, ki spadajo pod točko (ii), pa zmanjšanje onesnaženosti tal.

9. Kategoriji iz točke 8(b) sta opredeljeni, kot sledi:

(a) „Močno degradirano zemljišče“ pomeni zemljišče, ki je bilo v daljšem razdobju bodisi v večji meri podvrženo zasoljevanju bodisi ima še posebej nizko vsebnost organskih snovi in je močno erodirano.

(b) „Močno onesnaženo zemljišče“ pomeni zemljišče, ki zaradi onesnaženosti tal ni primerno za pridelavo hrane ali krme.

Sem sodijo tudi zemljišča, ki so bila predmet sklepa Komisije v skladu s četrtrim pododstavkom člena 7c(3).

(¹) Kvocient, dobljen z delitvijo molekularne mase CO₂ (44,010 g/mol) z molekularno maso ogljika (12,011 g/mol), je enak 3,664.

10. Smernice, sprejete v skladu s točko 10 dela C Priloge V k Direktivi 2009/28/ES [o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov] so podlaga za izračun zaloga ogljika v zemljišču za namene te direktive.
11. Emisije, ki nastajajo pri predelavi (e_p), vključujejo emisije iz same predelave, iz odpadkov in iztekanj (uhajani) ter proizvodnje kemikalij ali proizvodov, ki se uporabljajo pri predelavi.

Pri upoštevanju porabe električne energije, ki se ne proizvede v okviru obrata za proizvodnjo goriva, se predpostavi, da je intenzivnost emisij toplogrednih plinov pri proizvodnji in distribuciji te električne energije enaka povprečni intenzivnosti emisij proizvodnje in distribucije električne energije v opredeljeni regiji. Kot odstopanje od tega pravila lahko proizvajalci uporabijo povprečno vrednost za posamezni obrat za proizvodnjo električne energije za električno energijo, ki jo je ta obrat proizvedel, če ni priključen na elektroenergetsko omrežje.

12. Emisije zaradi prevoza in distribucije (e_{td}) vključujejo emisije, ki nastanejo pri prevozu in shranjevanju surovin in polizdelkov ter zaradi shranjevanja in skladiščenja končnih izdelkov. Točka 10 ne zajema emisij iz prometa in distribucije, ki jih je treba upoštevati v skladu s točko 10.
13. Emisije, ki nastajajo pri uporabi goriva (e_u), so ničelne za biogoriva.
14. Prihranki emisij iz zajema in geološkega shranjevanja ogljika (e_{ccs}), ki niso bili upoštevani že v e_p , se omejijo na emisije, ki se preprečijo z zajemom in sekvenciacijo oddanega CO₂, neposredno povezanega z ekstrakcijo, prevozom, predelavo in distribucijo goriva.
15. Prihranki emisij iz zajema in nadomestitve ogljika (e_{cc}) se omejijo na emisije, ki se preprečijo z zajemom CO₂, katerega ogljik izvira iz biomase in ki se uporabi za nadomestitev CO₂, pridobljenega iz fosilnih goriv, uporabljene pri komercialnih proizvodih in storitvah.
16. Prihranki emisij zaradi presežne električne energije iz soproizvodnje (e_{ee}) se upoštevajo v zvezi s presežno električno energijo, ki jo proizvedejo sistemi za proizvodnjo goriv, ki uporabljajo soproizvodnjo, razen če je gorivo, uporabljeno za soproizvodnjo, soproizvod, ki ni ostanek kmetijskih pridelkov. Pri upoštevanju te presežne električne energije se predpostavi velikost naprave za soproizvodnjo kot najmanjša, potrebna za to, da naprava za soproizvodnjo dovaja toploto, ki je potrebna za proizvodnjo goriva. Prihranki emisij toplogrednih plinov, povezani s presežno električno energijo, se upoštevajo, kot da so enaki količini toplogrednega plina, ki bi bil oddan, če bi bila proizvedena enaka količina električne energije v elektrarni, ki uporablja enako gorivo kot naprava za soproizvodnjo.
17. Če se v procesu proizvodnje goriva obenem proizvede biogorivo, za katerega se izračunavajo emisije, in en ali več drugih proizvodov („soproizvodov“), se emisije toplogrednih plinov razdelijo med gorivo ali njegov vmesni proizvod in soproizvode sorazmerno z njihovo energijsko vsebnostjo (določeno kot spodnja kurilna vrednostjo) v primeru soproizvodov, ki niso električna energija).
18. Za namene izračuna iz točke 17 so emisije, ki se razdelijo, $e_{ec} + e_f +$ tisti deli e_p , e_{td} in e_{ee} , ki potekajo do in vključno s procesno stopnjo, na kateri se proizvede soproizvod. Če je potekala kakršna koli razdelitev na soproizvode na prejšnji procesni stopnji v življenjskem ciklusu, se za ta namen namesto skupne količine teh emisij uporabi del emisij, dodeljenih na zadnji taki procesni stopnji vmesnemu proizvodu goriva.

Za namen tega izračuna se upoštevajo vsi soproizvodi, vključno z električno energijo, ki ne spadajo na področje uporabe točke 16, razen ostankov kmetijskih pridelkov, vključno s slamo, odpadki sladkornega trsa, lupinami, storži in luščinami oreščkov. Pri tem izračunu se šteje, da imajo soproizvodi z negativno energijsko vsebnostjo energijsko vsebnost nič.

Odpadki in ostanki kmetijskih pridelkov, vključno s slamo, odpadki sladkornega trsa, lupinami, storži in luščinami oreščkov, ter ostanki iz predelave, vključno s surovim glicerinom (glicerin, ki ni rafiniran), se upoštevajo, kot da imajo v življenjskem ciklu emisije toplogrednih plinov enake nič do procesa zbiranja teh materialov.

V primeru goriv, proizvedenih v rafinerijah, je enota analize za namene izračuna iz točke 17 rafinerija.

19. Pri izračunu iz točke 4 kot primerjalno fosilno gorivo (E_f) štejejo zadnje razpoložljive dejanske povprečne vrednosti emisij iz fosilnega dela bencina in dizelskega goriva, ki sta bila porabljena v Skupnosti, sporočene v skladu s to direktivo. Če ti podatki niso na voljo, znaša ta vrednost 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

D. Razčlenjene privzete vrednosti za biogoriva

Pridelava: „ e_{ec} “, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (g CO _{2eq} /MJ)
Etanol iz sladkorne pese	12	12
Etanol iz pšenice	23	23
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti	20	20
Etanol iz sladkornega trsa	14	14
Del iz obnovljivih virov ETBE (etil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov TAEE (terciarni-amil-etileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz sončnic	29	29
Biodizel iz palmovega olja	18	18
Biodizel iz soje	19	19
Biodizel iz palmovega olja	14	14
Biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega (*) olja	0	0
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	30	30
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	18	18
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom	15	15
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	30	30
Bioplin iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plin	0	0
Bioplin iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plin	0	0
Bioplin iz suhega gnoja kot komprimirani naravni plin	0	0

(*) Brez živalskega olja, pridobljenega iz živalskih stranskih proizvodov, ki spadajo med snovi kategorije 3 iz Uredbe (ES) št. 1774/2002.

Predelava (vključno s presežno električno energijo): „ $e_p - e_{ec}$ “, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz sladkorne pese	19	26
Etanol iz pšenice (procesno gorivo ni določeno)	32	45
Etanol iz pšenice (lignit kot procesno gorivo v obratu CHP)	32	45
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	21	30
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	14	19
Etanol iz pšenice (slama kot procesno gorivo v obratu CHP)	1	1
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	15	21
Etanol iz sladkornega trsa	1	1

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Del iz obnovljivih virov ETBE (etil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov TAEE (terciarni-amil-eteleter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz sončnic	16	22
Biodizel iz palmovega olja	16	22
Biodizel iz soje	18	26
Biodizel iz palmovega olja (proces ni določen)	35	49
Biodizel iz palmovega olja (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	13	18
Biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega olja	9	13
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	10	13
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	10	13
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (proces ni določen)	30	42
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	7	9
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	4	5
Bioplín iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plín	14	20
Bioplín iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plín	8	11
Bioplín iz suhega gnoja kot komprimirani naravni plín	8	11

Prevoz in distribucija: „e_{td}“, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz sladkorne pese	2	2
Etanol iz pšenice	2	2
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti	2	2
Etanol iz sladkornega trsa	9	9
Del iz obnovljivih virov ETBE (etil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov TAEE (terciarni-amil-eteleter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz sončnic	1	1
Biodizel iz palmovega olja	1	1
Biodizel iz soje	13	13
Biodizel iz palmovega olja	5	5
Biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega olja	1	1
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	1	1
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	1	1
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom	5	5
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	1	1
Bioplín iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plín	3	3
Bioplín iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plín	5	5
Bioplín iz suhega gnoja kot komprimirani naravni plín	4	4

Skupaj

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz sladkorne pese	33	40
Etanol iz pšenice (procesno gorivo ni določeno)	57	70
Etanol iz pšenice (lignit kot procesno gorivo v obratu CHP)	57	70
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	46	55
Etanol iz pšenice (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	39	44
Etanol iz pšenice (slama kot procesno gorivo v obratu CHP)	26	26
Etanol iz koruze, proizveden v Skupnosti (naravni plin kot procesno gorivo v obratu CHP)	37	43
Etanol iz sladkornega trsa	24	24
Del iz obnovljivih virov ETBE (etil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Del iz obnovljivih virov TAE (terciarni-amil-eter)	enak kot pri pridobivanju etanola	
Biodizel iz sončnic	46	52
Biodizel iz palmovega olja	35	41
Biodizel iz soje	50	58
Biodizel iz palmovega olja (proces ni določen)	54	68
Biodizel iz palmovega olja (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	32	37
Biodizel iz odpadnega rastlinskega ali živalskega olja	10	14
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	41	44
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	29	32
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (proces ni določen)	50	62
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	27	29
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	35	36
Bioplin iz komunalnih organskih odpadkov kot komprimirani naravni plin	17	23
Bioplin iz mokrega gnoja kot komprimirani naravni plin	13	16
Bioplin iz suhega gnoja kot komprimirani naravni plin	12	15

E. **Ocenjene razčlenjene vrednosti za prihodnja biogoriva, ki januarja 2008 niso na voljo na trgu ali so na voljo v zanemarljivih količinah**

Razčlenjene vrednosti za pridelavo: „e_{cc}“, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz slame pšenice	3	3
Etanol iz odpadnega lesa	1	1
Etanol iz gojenega lesa	6	6
Fischer-Tropschov dizel iz odpadnega lesa	1	1
Fischer-Tropschov dizel iz gojenega lesa	4	4
DME (dimetileter) iz odpadnega lesa	1	1
DME (dimetileter) iz gojenega lesa	5	5
Metanol iz odpadnega lesa	1	1
Metanol iz gojenega lesa	5	5
Del iz obnovljivih virov MTBE (metil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju metanola	

Razčlenjene vrednosti za predelavo (vključno s presežno električno energijo): „ $e_p - e_{ce}$ “, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz slame pšenice	5	7
Etanol iz lesa	12	17
Fischer-Tropschov dizel iz lesa	0	0
DME (dimetileter) iz lesa	0	0
Metanol iz lesa	0	0
Del iz obnovljivih virov MTBE (metil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju metanola	

Razčlenjene vrednosti za prevoz in distribucijo: „ e_{td} “, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz slame pšenice	2	2
Etanol iz odpadnega lesa	4	4
Etanol iz gojenega lesa	2	2
Fischer-Tropschov dizel iz odpadnega lesa	3	3
Fischer-Tropschov dizel iz gojenega lesa	2	2
DME (dimetileter) iz odpadnega lesa	4	4
DME (dimetileter) iz gojenega lesa	2	2
Metanol iz odpadnega lesa	4	4
Metanol iz gojenega lesa	2	2
Del iz obnovljivih virov MTBE (metil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju metanola	

Skupne vrednosti za pridelavo, predelavo, prevoz in distribucijo

Proizvodni procesi pridobivanja biogoriv	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol iz slame pšenice	11	13
Etanol iz odpadnega lesa	17	22
Etanol iz gojenega lesa	20	25
Fischer-Tropschov dizel iz odpadnega lesa	4	4
Fischer-Tropschov dizel iz gojenega lesa	6	6
DME (dimetileter) iz odpadnega lesa	5	5
DME (dimetileter) iz gojenega lesa	7	7
Metanol iz odpadnega lesa	5	5
Metanol iz gojenega lesa	7	7
Del iz obnovljivih virov MTBE (metil-terciarni-butileter)	enak kot pri pridobivanju metanola	

DIREKTIVA 2009/31/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. aprila 2009

o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Končni cilj Okvirne konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah, ki je bila odobrena s Sklepom Sveta 94/69/ES ⁽³⁾, je doseči ustalitev koncentracij toplogrednih plinov v ozračju na takšni ravni, ki bo prečila nevarno antropogeno poseganje v podnebni sistem.

(2) Šesti okoljski akcijski program Skupnosti, ki je bil sprejet s Sklepom št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 ⁽⁴⁾, opredeljuje podnebne spremembe kot prednostno nalogo za ukrepanje. Ta program poudarja, da je Skupnost v obdobju od 2008 do 2012 zavezana doseči 8-odstotno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov glede na ravni iz leta 1990 in da bo treba dolgoročno zmanjšati globalne emisije toplogrednih plinov za približno 70 % glede na ravni iz leta 1990.

(3) Sporočilo Komisije z dne 10. januarja 2007 z naslovom „Omejevanje globalnih podnebnih sprememb na 2 stopinji Celzija – Pot do leta 2020 in naprej“ pojasnjuje, da morajo v razvitem svetu v okviru predvidenega globalnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za 50 % do leta 2050 zmanjšati emisije toplogrednih plinov za 30 % do leta 2020 ter nato do leta 2050 za 60–80 %, da je tako zmanjšanje tehnično izvedljivo ter da koristi prevladajo nad stroški, vendar je treba za doseganje tega izkoristiti vse možnosti ublažitve.

(4) Zajemanje in geološko shranjevanje ogljikovega dioksida (CCS) je premostitvena tehnologija, ki bo prispevala k ublažitvi podnebnih sprememb. Vključuje zajemanje ogljikovega dioksida (CO₂) iz industrijskih naprav, transport do območja shranjevanja ter vbrizgavanje v ustrezno podzemno geološko formacijo z namenom trajnega shranjevanja. Ta tehnologija ne bi smela delovati kot spodbuda za še večji delež elektrarn na fosilna goriva. Njen razvoj ne bi smel zmanjšati prizadevanja, da se podpre politiko varčevanja z energijo, obnovljive vire energije ter druge varne in trajne tehnologije z nizkimi emisijami ogljika, tako kar zadeva raziskave kot tudi kar zadeva financiranje.

(5) Predhodne ocene, opravljene za presojo vpliva direktive in ki so bile navedene v presoji vpliva, ki jo je opravila Komisija, kažejo, da bi do leta 2020 lahko shranili 7 milijonov ton CO₂, do leta 2030 pa 160 milijonov ton, ob napovedanem 20 % zmanjšanju emisij toplogrednih plinov do leta 2020 in ob predpostavki, da CCS pridobi zasebno in nacionalno podporo ter podporo Skupnosti in se izkaže kot okoljsko varna tehnologija. Emisije CO₂, katerim bi se lahko izognili leta 2030, bi lahko predstavljale približno 15 % zahtevanega zmanjšanja v Uniji.

(6) Drugi Evropski program o podnebnih spremembah, uveden s sporočilom Komisije z dne 9. februarja 2005 z naslovom „Uspešen boj proti svetovnim podnebnim spremembam“ za pripravo in proučitev prihodnjih podnebnih politik v Skupnosti ustanavlja delovno skupino za zajemanje in geološko shranjevanje ogljika. Namen delovne skupine je bil raziskati CCS kot sredstvo za zmanjšanje podnebnih sprememb. Delovna skupina je izdala podrobno poročilo o urejanju tega področja, ki ga je sprejela junija 2006. Sporočilo je poudarilo potrebo po razvoju politike in regulativnih okvirov za CCS, skupina pa je v njem pozvala Komisijo, naj še naprej raziskuje to področje.

⁽¹⁾ UL C 27, 3.2.2009, str. 75.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 6. aprila 2009.

⁽³⁾ UL L 33, 7.2.1994, str. 11.

⁽⁴⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

- (7) Sporočilo Komisije z dne 10. januarja 2007 z naslovom „Trajnostna proizvodnja električne energije iz fosilnih goriv: cilj skoraj nične emisije do leta 2020“ je ponovno poudarilo potrebo po regulativnem okviru, ki temelji na celostni oceni tveganja za uhajanje CO₂, vključno s pogoji za izbiro območja, ki zagotavljajo zmanjšanje nevarnosti uhajanja, režimi nadzora in poročanjem za preverjanje shranjevanja in ustrezni sanaciji v primeru uhajanja CO₂. V sporočilu je predstavljen akcijski načrt Komisije na tem področju za leto 2007, ki je predvideval razvoj učinkovitega okvira za upravljanje CCS, vključno z delom na regulativnem okviru, okviru spodbud in podpornih programih pa tudi zunanjih elementov, kot na primer: tehnološko sodelovanje z glavnimi državami na področju CCS.
- (8) Evropski svet je marca 2007 pozval države članice in Komisijo, da si prizadevajo za krepitev raziskav in razvoja ter razvoja potrebnega tehničnega, ekonomskega in regulativnega okvira za odstranitev pravnih ovir in uveljavitev okoljsko varnega CCS z novimi elektrarnami na fosilna goriva, po možnosti do leta 2020.
- (9) Evropski svet je marca 2008 opozoril, da je cilj predlaganega regulativnega okvira o zajemanju in geološkem skladiščenju ogljika zagotoviti okolju prijazno uporabo te nove tehnologije.
- (10) Evropski svet je junija 2008 pozval Komisijo, naj čim prej predloži mehanizem za spodbujanje naložb držav članic in zasebnega sektorja, da se do leta 2015 zagotovi izgradnja in delovanje do 12 pilotnih obratov CCS.
- (11) Za vsako izmed različnih komponent CCS, namreč zajemanja, transporta in skladiščenja CO₂, je bil opravljen pilotni projekt, manjši od zahtevanega za njihovo industrijsko uporabo. Te komponente je treba še vedno vključiti v celotni proces CCS in znižati tehnološke stroške, zbrati pa je treba tudi več in boljše strokovno znanje. Zato je pomembno, da se prizadevanja Skupnosti na področju predstavitve CCS znotraj celovitega okvira politike začnejo čim prej, vključno zlasti s pravnim okvirom za okoljsko varno uporabo skladiščenja CO₂, spodbudami, predvsem za nadaljnje raziskave in razvoj, prizadevanji s pomočjo predstavitvenih projektov in ukrepi za ozaveščanje javnosti.
- (12) Na mednarodni ravni so bile pravne ovire za geološko shranjevanje CO₂ in geološke formacije pod morskim dnom odpravljene s sprejetjem ustreznih okvirov za obvladovanje tveganja v okviru Londonskega protokola iz leta 1996 k Konvenciji iz leta 1972 o preprečevanju onesnaževanja morja z odlaganjem odpadkov in drugih snovi (Londonski protokol iz leta 1996) in Konvencije o varstvu morskega okolja severovzhodnega Atlantika (Konvencija OSPAR).
- (13) Leta 2006 so pogodbenice Londonskega protokola iz leta 1996 sprejele spremembe protokola. Te spremembe dovoljujejo in urejajo shranjevanje tokov CO₂ iz postopkov zajemanja CO₂ v geoloških formacijah pod morskim dnom.
- (14) Pogodbenice Konvencije OSPAR so leta 2007 sprejele spremembe prilog h konvenciji za omogočanje shranjevanja CO₂ v geoloških formacijah pod morskim dnom, s katerimi so zagotovile okoljsko varno shranjevanje tokov CO₂ v geoloških formacijah, in smernice OSPAR za ocenjevanje tveganja in upravljanje s temi dejavnostmi. Sprejele so tudi sklep o prepovedi odlaganja CO₂ v vodnem stebru morja in na morskem dnu zaradi morebitnih negativnih posledic.
- (15) Na ravni Skupnosti se uporabljajo številni zakonodajni instrumenti za urejanje nekaterih okoljskih tveganj CCS, zlasti glede zajemanja in transporta CO₂, ki se uporabljajo, kadar je to mogoče.
- (16) Direktiva 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzoru onesaževanja ⁽¹⁾ je pri nekaterih industrijskih dejavnostih primerna za urejanje tveganja, ki jih ima zajemanje CO₂ za okolje in zdravje ljudi, in bi se zato morala uporabljati za zajemanje tokov CO₂ iz naprav, ki jih zajema navedena direktiva, za namene geološkega shranjevanja.
- (17) Direktiva Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje ⁽²⁾ bi se morala uporabljati za zajemanje in transport tokov CO₂ za namene geološkega shranjevanja. V skladu s to direktivo bi se morala uporabljati tudi za območja shranjevanja.
- (18) Ta direktiva bi se morala uporabljati tudi za geološko shranjevanje CO₂ na ozemlju držav članic, v njihovih izključnih ekonomskih conah in njihovih epikontinentalnih pasovih. Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za projekte s predvideno skupno zmogljivostjo shranjevanja pod 100 000 tonami, izvedene za namene raziskovanja, razvijanja ali preskušanja novih izdelkov in postopkov. Ta prag bi bil primeren tudi za namene druge ustrezne zakonodaje Skupnosti. Shranjevanja CO₂ v širših prostorih za shranjevanje izven ozemeljskega področja uporabe te direktive in shranjevanje CO₂ v vodnem stebru ne bi smela biti dovoljena.

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2008, str. 8.

⁽²⁾ UL L 175, 5.7.1985, str. 40.

- (19) Države članice bi morale obdržati pravico določanja območij na svojem ozemlju, kjer se lahko izberejo območja shranjevanja. To vključuje pravico držav članic, da ne dovolijo nikakršnega shranjevanja na posameznih območjih svojega ozemlja ali na celoti le-tega, ali da namenijo prednost kateri koli drugi rabi podzemlja, kot so raziskovanje, proizvodnja in shranjevanje ogljikovodikov, geotermalna uporaba vodonosnikov. V tem okviru bi morale države članice ustrezno upoštevati druge možnosti, povezane z energijo, za rabo potencialnega območja shranjevanja, vključno z možnostmi, ki so strateška za dobavo energije države članice ali za razvoj obnovljivih virov energije. Izbira primerne območja shranjevanja je bistvena za zagotovitev, da se bo shranjeni CO₂ obdržal v celoti in trajno. Države članice bi morale pri izbiri območja shranjevanja karseda objektivno in učinkovito upoštevati svoje geološke značilnosti, na primer seizmičnost. Zato bi se morale območje izbrati za območje shranjevanja samo, če ni večjega tveganja za uhajanje in če so znatni okoljski ali zdravstveni vplivi malo verjetni. To bi se moralo v skladu s posebnimi zahtevami določiti na podlagi opisa lastnosti in ocene morebitnih širših prostorov za shranjevanje.
- (20) Izboljšano pridobivanje ogljikovodikov (EHR) se nanaša na pridobivanje ogljikovodikov, poleg tistih, ki so pridobljeni z vbrizgavanjem vode ali na druge načine. EHR ni samostojno vključeno v področje uporabe te direktive. Kadar je EHR povezano z geološkim shranjevanjem CO₂, bi se morale uporabljati določbe te direktive za okoljsko varno shranjevanje CO₂. V tem primeru se določbe te direktive glede uhajanja ne bi smele uporabljati za količine CO₂, izpuščene iz površinskih naprav, ki ne presegajo količine, potrebne v običajnem postopku pridobivanja ogljikovodikov, in ki ne ogrožajo varnosti geološkega shranjevanja ali nimajo škodljivega vpliva na okolje. Takšni izpusti so z vključitvijo območij shranjevanja zajeti v Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti ⁽¹⁾, ki predvideva prenos pravic za trgovanje z emisijami za vsako uhajanje emisij.
- (21) Države članice bi morale objaviti okoljske informacije, ki se nanašajo na geološko shranjevanje CO₂, v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti.
- (22) Države članice, ki nameravajo na svojem ozemlju dovoliti geološko shranjevanje CO₂, bi morale oceniti razpoložljivo zmogljivost shranjevanja. Komisija bi morala organizirati izmenjavo informacij in najboljših praks med temi državami članicami, in sicer v okviru izmenjave informacij, ki jo predvideva ta direktiva.
- (23) Države članice bi morale določiti, v katerih primerih je potrebno raziskovanje zaradi pridobitve informacij, ključnih za izbiro območja shranjevanja. Za tako raziskovanje, namreč dejavnosti pod površino, bi morale biti potrebno dovoljenje. Države članice niso obvezane določiti pogojev za postopke za odobritev dovoljenj za raziskovanje, vendar bi morale v primeru, da to storijo, zagotoviti vsaj, da lahko v postopkih odobritve dovoljenj za raziskovanje sodelujejo vsi subjekti s potrebnimi zmogljivostmi. Države članice bi morale zagotoviti tudi, da se dovoljenja odobrijo na podlagi objektivnih, objavljenih in nediskriminatorskih meril. Za zaščito in spodbujanje naložb v raziskovanje bi bilo treba dovoljenja za raziskovanje odobriti za omejena območja in za omejeno časovno obdobje, v katerem bi moral imeti imetnik dovoljenja izključno pravico za raziskovanje morebitnih širših prostorov za shranjevanje CO₂. Države članice bi morale zagotoviti, da v tem času niso dovoljene različne uporabe širših prostorov za shranjevanje. Če se v določenem obdobju dejavnosti ne izvajajo, bi morale države članice zagotoviti, da se dovoljenje za raziskovanje prekliče in se ga lahko odobri drugim subjektom.
- (24) Območje shranjevanja ne bi smelo obratovati brez dovoljenja za shranjevanje. Dovoljenje za shranjevanje bi moral biti ključni instrument za zagotovitev skladnosti z bistvenimi zahtevami te direktive in izvajanja okoljsko varnega geološkega shranjevanja. Pri odobritvi dovoljenja za shranjevanje bi moral imeti pred konkurenti prednost imetnik dovoljenja za raziskovanje, saj bo slednji na splošno veliko vlagal.
- (25) V zgodnji fazi izvajanja te direktive bi bilo treba zaradi zagotavljanja doslednosti pri izvajanju zahtev direktive v Skupnosti Komisiji takoj po prejemu dati na razpolago vse vloge za izdajo dovoljenja za shranjevanje. Osnutke dovoljenj za shranjevanje bi bilo treba posredovati Komisiji, da bo lahko ta v štirih mesecih po njihovem prejetju izdala mnenje. Nacionalni organi bi morali to mnenje upoštevati pri sprejemanju odločitve o dovoljenju in obrazložiti vsako odstopanje od mnenja Komisije. Pregled na ravni Skupnosti bi moral pomagati tudi pri krepitvi zaupanja javnosti v CCS.

⁽¹⁾ UL L 275, 25.10.2003, str. 32.

- (26) Pristojni organ bi moral pregledati in po potrebi posodobiti ali odvzeti dovoljenje za shranjevanje, če je med drugim obveščen o uhajanjih ali večjih nepravilnostih, če predložena poročila upravljavcev ali izvedenih pregledov niso v skladu s pogoji za dovoljenje ali če organ opazi, da upravljavec na kakršen koli drug način ne izpolnjuje pogojev za dovoljenje. Po odvzemu dovoljenja bi moral pristojni organ izdati novo dovoljenje ali pa zapreti območje shranjevanja. V vmesnem času, bi moral pristojni organ prevzeti odgovornost za območje shranjevanja, vključno s posebnimi pravnimi obveznostmi. Nastale stroške bi moral plačati nekdanji upravljavec.
- (27) Treba je določiti omejitve za sestavo toka CO₂, ki so v skladu s prvotnim namenom geološkega shranjevanja, tj. izločiti emisije CO₂ iz ozračja, in ki temeljijo na tveganju, ki ga onesnaženje lahko predstavlja za varnost in zaščito transportnega omrežja, omrežja za shranjevanje ter okolje in zdravje ljudi. V ta namen bi bilo treba sestavo toka CO₂ preveriti pred vbrizgavanjem in shranjevanjem. Sestava toka CO₂ je rezultat procesa v napravah za zajemanje. Ker so bile naprave za zajemanje vključene v Direktivo 85/337/EGS, je v postopku za izdajo dovoljenja za zajemanje treba opraviti presojo vpliva na okolje. Vključitev naprav za zajemanje v Direktivo 2008/1/ES nadalje zagotavlja, da je treba vzpostaviti in uporabljati najboljše razpoložljive tehnike za izboljšanje sestave toka CO₂. V skladu s to direktivo, bi moral upravljavec tudi sprejeti in vbrizgati tokove CO₂ le, če sta bili opravljeni analiza sestave tokov, vključno s korozivnimi snovmi, in ocena tveganja ter če je slednja pokazala, da so ravni onesnaženosti toka CO₂ v skladu z merili za sestavo iz te direktive.
- (28) Nadzor je bistven za oceno, ali se vbrizgani CO₂ obnaša v skladu s pričakovanji, ali prihaja do migracije ali uhajanja in ali ugotovljeno uhajanje škoduje okolju ali zdravju ljudi. V ta namen bi morale države članice zagotoviti, da med operativno fazo upravljavec nadzoruje širše prostore za shranjevanje in naprave za vbrizgavanje na podlagi načrta nadzora, oblikovanega v skladu s posebnimi zahtevami za nadzor. Načrt bi se moral predložiti pristojnemu organu, ki bi ga moral potrditi. V primeru geološkega shranjevanja pod morskim dnom bi bilo treba nadzor nadalje prilagoditi posebnim pogojem za upravljanje CCS v morskem okolju.
- (29) Upravljavec bi moral, med drugim, pristojnemu organu najmanj enkrat letno poročati o rezultatih nadzora. Poleg tega bi morale države članice vzpostaviti sistem pregledov, s katerimi bi zagotovile, da se območje shranjevanja upravlja v skladu z zahtevami iz te direktive.
- (30) Treba je sprejeti določbe glede odgovornosti za škodo v lokalnem okolju in podnebjju, ki izhajajo iz nezmožnosti trajnega shranjevanja CO₂. Odgovornost za okoljsko škodo (škodo na zaščiteneih vrstah in naravnih okoljih, vodi in kopnem) ureja Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode⁽¹⁾, ki bi se morala uporabljati za upravljanje območij shranjevanja v skladu s to direktivo. Odgovornost za podnebne spremembe zaradi uhajanja je z vključitvijo območij shranjevanja zajeta v Direktivi 2003/87/ES, ki predvideva prenos pravic za trgovanje z emisijami za vsako uhajanje emisij. Poleg tega bi morala ta direktiva določiti obveznost za upravljavca območij shranjevanja, da v primeru uhajanj ali večjih nepravilnosti sprejme popravne ukrepe, ki so v skladu z načrtom popravnih ukrepov, ki ga je predložil nacionalnemu pristojnemu organu, ki ga je potrdil. Če upravljavec ne sprejme popravnih ukrepov, bi moral te ukrepe sprejeti pristojni organ, upravljavec pa bi mu moral povrniti stroške.
- (31) Na zahtevo upravljavca bi bilo treba po odobritvi pristojnega organa, ali če se pristojni organ za to odloči po odvzemu dovoljenja za shranjevanje, območje shranjevanja zapreti, če omenjeni ustrezni pogoji iz dovoljenja niso izpolnjeni.
- (32) Po zaprtju območja shranjevanja bi moral biti upravljavec še naprej odgovoren za vzdrževanje, spremljanje in nadzor, poročanje in popravne ukrepe v skladu z zahtevami iz te direktive na podlagi načrta za obdobje po zaprtju, ki ga je predložil pristojnemu organu, ki ga je potrdil, kot tudi za vse sledeče pravne obveznosti iz ostale zakonodaje Skupnosti, dokler se odgovornost za območje ne prenese na pristojni organ.
- (33) Odgovornost za območje shranjevanja, vključno s posebnimi zakonskimi obveznostmi, bi se morala prenesti na pristojni organ, če je iz vseh razpoložljivih dokazov razvidno, da se bo shranjeni CO₂ obdržal v celoti in trajno. V ta namen bi moral upravljavec poročilo predložiti pristojnemu organu za odobritev prenosa. V zgodnji fazi izvajanja te direktive bi bilo treba zaradi zagotavljanja doslednosti pri izvajanju zahtev te direktive v Skupnosti Komisiji po prejemu dati na voljo vsa poročila. Osnutke odločb o odobrenih dovoljenjih bi bilo treba predložiti Komisiji, da lahko ta v štirih mesecih po prejemu poda mnenje. Nacionalni organi bi morali to mnenje upoštevati, ko se odločajo o odobritvi, in utemeljiti vsako odstopanje od mnenja Komisije. Pregled osnutkov odločb bi moral tako kot tudi pregled osnutkov dovoljenj o odobritvi na ravni Skupnosti prispevati k večjemu zaupanju javnosti v CCS.

⁽¹⁾ UL L 143, 30.4.2004, str. 56.

- (34) Odgovornosti, razen tistih iz te direktive, Direktive 2003/87/ES in Direktive 2004/35/ES, zlasti v zvezi s fazo vbrizgavanja, zapiranjem območja shranjevanja in obdobjem po prenosu pravnih odgovornosti na pristojni organ, bi bilo treba urejati na nacionalni ravni.
- (35) Po prenosu odgovornosti bi se lahko nadzor omejil do ravni, ki še dopušča odkrivanje uhajanja ali večjih nepravilnosti, vendar če bi bilo to dvoje odkrito, bi se moral nadzor okrepiti. Po prenosu odgovornosti pristojnemu organu nekdanjemu upravljavcu ne bi bilo treba povrniti nastalih stroškov, razen v primeru napake upravljavca pred prenosom odgovornosti za območje shranjevanja.
- (36) Treba bi bilo sprejeti finančne določbe za zagotovitev, da bodo izpolnjene obveznosti, ki veljajo za zaprtje in po zaprtju, obveznosti, ki izhajajo iz vključitve v Direktivo 2003/87/ES in obveznosti iz te direktive za izvajanje popravnih ukrepov v primeru uhajanj ali večjih nepravilnosti. Države članice bi morale zagotoviti, da morebitni upravljavec s finančnim jamstvom ali drugim enakovrednim ukrepom uredi finančne določbe tako, da začnejo veljati in učinkovati še pred začetkom vbrizgavanja.
- (37) Lahko se zgodi, da bodo morali nacionalni organi po prenosu odgovornosti sodelovati pri kritju stroškov, kot so stroški nadzora za shranjevanje CO₂. Zato bi moral upravljavec pristojnemu organu dati na razpolago finančni prispevek, preden se opravi prenos odgovornosti in na podlagi ureditve, ki jo določijo države članice. S tem prispevkom se krijejo vsaj predvideni stroški nadzora v obdobju tridesetih let. Obseg finančnega prispevka bi se moral določiti na podlagi smernic, ki jih sprejme Komisija v podporo doslednemu izpolnjevanju zahtev iz direktive v celotni Skupnosti.
- (38) Glede na relativne cene ogljika in CCS bi lahko bil dostop do omrežij za transport CO₂ in območij shranjevanja ne glede na geografsko lokacijo morebitnih uporabnikov v Uniji pogoj za konkurenčno delovanje na notranjem trgu elektrike in toplote. Zato je treba morebitnim uporabnikom omogočiti tak dostop. To bi bilo treba storiti na način, ki ga določi vsaka država članica, pri tem pa zagotovi pravičen, odprt nediskriminatoren dostop ter upošteva transportne zmogljivosti in zmogljivosti shranjevanja, ki so v razumni meri na voljo ali bodo na voljo, ter delež obveznosti za zmanjšanje CO₂ v skladu z mednarodnimi pravnimi instrumenti in zakonodajo Skupnosti, ki naj bi se dosegli s CCS. Cevovodi za transport CO₂ bi morali biti po možnosti zasnovani tako, da olajšajo dostop tokov CO₂, ki izpolnjujejo minimalne prage sestave. Države članice bi morale vzpostaviti tudi mehanizme za reševanje sporov, da se zagotovi kar najhitrejšo reševanje sporov glede dostopa do omrežij za transport in območij shranjevanja.
- (39) Treba je sprejeti določbe, s katerimi se zagotovi, da pristojni organi zadevnih držav članic v primeru čezmejnega transporta CO₂, čezmejnih območij shranjevanja ali širših prostorov za shranjevanje skupaj izpolnjujejo pogoje iz te direktive in vse ostale zakonodaje Skupnosti.
- (40) Pristojni organ bi moral voditi in vzdrževati register izdanih dovoljenj za shranjevanje in vseh zaprtih območij shranjevanja in okoliških širših prostorov za shranjevanje, vključno z zemljevidi njihove prostorske razsežnosti, ki ga nacionalni pristojni organi upoštevajo pri ustreznih postopkih načrtovanja in izdajanja dovoljenj. Register bi se moral posredovati Komisiji.
- (41) Države članice bi morale predložiti poročila o izvajanju te direktive na podlagi vprašalnika, ki ga sestavi Komisija v skladu z Direktivo Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv, ki se nanašajo na okolje⁽¹⁾.
- (42) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (43) V skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za izvajanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽²⁾ bi bilo treba sprejeti ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive.
- (44) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za spreminjanje prilog. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitnih določb te direktive, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Direktive 1999/468/EC.
- (45) Direktivo 85/337/EGS bi bilo treba spremeniti tako, da bo vključevala zajemanje in transport tokov CO₂ za namene geološkega shranjevanja ter območja shranjevanja v skladu s to direktivo. Direktivo 2004/35/ES bi bilo treba spremeniti tako, da bo vključevala obratovanje območij shranjevanje v skladu s to direktivo. Direktivo 2008/1/ES bi bilo treba spremeniti tako, da bo vključevala zajemanje tokov CO₂ za namene geološkega shranjevanja iz naprav, za katere velja navedena direktiva.

(1) UL L 377, 31.12.1991, str. 48.

(2) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

(46) Sprejetje te direktive bi moralo zagotoviti visoko raven zaščite okolja in zdravja ljudi pred tveganji, ki jih prinaša geološko shranjevanje CO₂. Zato bi bilo treba spremeniti Direktivo 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih ⁽¹⁾ in Uredbo (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov ⁽²⁾ tako, da bo iz področja uporabe teh instrumentov izključen CO₂, ki je zajet in prepeljan za namene geološkega shranjevanja. Direktivo 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽³⁾ bi bilo treba spremeniti tako, da bo vključevala vbrižgavanje CO₂ v solne vodonosnike za namene geološkega shranjevanja. Vsako takšno vbrižgavanje urejajo določbe zakonodaje Skupnosti o varstvu podzemnih voda, in mora biti v skladu s členom 4(1)(b) Direktive 2000/60/ES in z Direktivo 2006/118/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem ⁽⁴⁾.

(47) Prehod na nizkoogljično proizvodnjo električne energije zahteva take nove naložbe v proizvodnjo električne energije na fosilna goriva, ki bodo omogočile znatno zmanjšanje emisij. V ta namen bi bilo treba Direktivo 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav ⁽⁵⁾ spremeniti tako, da bodo morale imeti vse kurilne naprave določene zmogljivosti, za katere je bilo prvotno gradbeno dovoljenje ali prvotno obratovalno dovoljenje odobreno po začetku veljavnosti te direktive, na območju naprave primeren prostor za opremo, potrebno za zajemanje in stiskanje CO₂, če so na voljo primerna območja shranjevanja in če sta transport CO₂ in naknadna vgradnja naprav za zajemanje CO₂ tehnično in ekonomsko izvedljiva. Ekonomsko izvedljivost transporta in naknadne vgradnje naprav za zajemanje bi bilo treba oceniti in pri tem upoštevati pričakovane stroške za posebne lokalne pogoje za CO₂, ki bi se mu izognili v primeru naknadne vgradnje naprav za zajemanje, in pričakovane stroške dovoljenj za emisije CO₂ v Skupnosti. Napovedi bi morale temeljiti na najnovejših dokazih; treba bi bilo tudi pregledati tehnične možnosti in opraviti analizo negotovosti v postopkih ocenjevanja. Pristojni organ bi moral na podlagi ocene upravljavca in drugih razpoložljivih informacij ugotoviti, ali so ti pogoji izpolnjeni, zlasti kar zadeva varstvo okolja in zdravja ljudi.

(48) Komisija bi morala do 30. junija 2015 pregledati to direktivo glede na izkušnje, pridobljene v začetni fazi izvajanja, in po potrebi pripraviti predloge za njen pregled.

(1) UL L 114, 27.4.2006, str. 9. Direktiva 2006/12/ES se razveljavi z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3) z učinkom od 12. decembra 2010.

(2) UL L 190, 12.7.2006, str. 1.

(3) UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

(4) UL L 372, 27.12.2006, str. 19.

(5) UL L 309, 27.11.2001, str. 1.

(49) Ker cilja te direktive, in sicer vzpostavitev pravnega okvira za okoljsko varno shranjevanje CO₂, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker je ta cilj zaradi njegovega obsega in učinkov lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseg navedenega cilja.

(50) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁶⁾ se države članice spodbujajo, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti pripravijo in objavijo lastne tabele, ki naj kolikor nazorno je to mogoče prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo.

(51) Uporaba te direktive ne posega v člena 87 in 88 Pogodbe –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE 1

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

Vsebina in namen

1. Ta direktiva vzpostavlja pravni okvir za okoljsko varno geološko shranjevanje ogljikovega dioksida („CO₂“), kar prispeva k boju proti podnebnim spremembam.

2. Namen okoljsko varnega geološkega shranjevanja CO₂ je trajno zadrževanje CO₂ na način, da se v največji možni meri preprečijo ali – kadar to ni mogoče – odpravijo negativni vplivi in kakršno koli tveganje za okolje in zdravje ljudi.

Člen 2

Področje uporabe in prepoved

1. Ta direktiva se uporablja za geološko shranjevanje CO₂ na ozemlju držav članic, v njihovih izključnih ekonomskih conah in epikontinentalnih pasovih v smislu Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu (UNCLOS).

(6) UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

2. Ta direktiva se ne uporablja za geološko shranjevanje CO₂, s predvideno skupno zmogljivostjo shranjevanja pod 100 000 tonami, za namene raziskovanja, razvijanja ali preskušanja novih izdelkov in postopkov.

3. Shranjevanje CO₂ na območju shranjevanja s širšimi prostori za shranjevanje izven ozemlja iz odstavka 1 je prepovedano.

4. Shranjevanje CO₂ v vodnem stebru je prepovedano.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „geološko shranjevanje CO₂“ pomeni vbrizgavanje in nato shranjevanje tokov CO₂ v podzemne geološke formacije;
- (2) „vodni steber“ pomeni navpično nepretrgano maso vode od površja do dna usedlin vodnega telesa;
- (3) „območje shranjevanja“ pomeni volumsko opredeljeno območje znotraj geološke formacije, uporabljeno za geološko shranjevanje CO₂, in z njim povezana površina in naprave za vbrizgavanje;
- (4) „geološka formacija“ pomeni litostratigrafsko razčlenitev, v okviru katere je mogoče poiskati sloje kamnin in jih prikazati na karti;
- (5) „uhajanje“ pomeni izpust CO₂ iz širših prostorov za shranjevanje;
- (6) „širši prostor za shranjevanje“ pomeni območje shranjevanja in okoliško geološko področje, ki lahko vpliva na splošno neoporečnost in varnost shranjevanja (npr. formacije sekundarnega shranjevanja);
- (7) „hidravlična enota“ pomeni hidravlično povezan luknjičast prostor, v katerem je mogoče s tehničnimi sredstvi izmeriti povezanost tlakov in ki ga omejujejo zapore za tok tekočin, kot so motnje, solni čoki, litoške meje ali izklinjanje ali obrobje geološke formacije;
- (8) „raziskovanje“ pomeni ocenjevanje morebitnih širših prostorov za shranjevanje za namene geološkega shranjevanja CO₂, in sicer z dejavnostmi pod površino, kot so vrtnje za pridobitev geoloških informacij o plasteh v morebitnem širšem prostoru za shranjevanje in po potrebi opravljanje preizkusov vbrizgavanja za določitev lastnosti območja shranjevanja;
- (9) „dovoljenje za raziskovanje“ pomeni pisno in utemeljeno odločbo o odobritvi raziskovanja, v kateri so opredeljeni pogoji za njegovo izvajanje, ki jo izda pristojni organ v skladu z zahtevami te direktive;
- (10) „upravljavalec“ pomeni vsako fizično, pravno, zasebno ali javno osebo, ki upravlja ali nadzira območje shranjevanja ali ki ji je bilo v skladu z nacionalno zakonodajo dodeljena glavna gospodarska pristojnost za tehnično obratovanje obrata;
- (11) „dovoljenje za shranjevanje“ pomeni pisno in utemeljeno odločbo ali odločbe o odobritvi geološkega shranjevanja CO₂ na območju shranjevanja s strani upravljavca, v kateri(-h) so opredeljeni pogoji shranjevanja, ki jo(jih) izda pristojni organ v skladu z zahtevami te direktive;
- (12) „bistvena sprememba“ pomeni vsako spremembo, ki ni predvidena v dovoljenju za shranjevanje in ki lahko pomembno vpliva na okolje ali zdravje ljudi;
- (13) „tok CO₂“ pomeni tok snovi, ki izvira iz postopkov zajemanja CO₂;
- (14) „odpadki“ pomenijo snovi, ki so opredeljene kot odpadki v točki (a) člena 1(1) Direktive 2006/12/ES;
- (15) „izpust CO₂“ pomeni razpršeno količino CO₂ v geoloških formacijah;
- (16) „migracija“ pomeni premikanje CO₂ v širšem prostoru za shranjevanje;
- (17) „večja nepravilnost“ pomeni kakršno koli nepravilnost pri vbrizgavanju ali shranjevanju ali v zvezi s stanjem širših prostorov za shranjevanje, ki predstavlja nevarnost uhajanja ali tveganje za okolje ali zdravje ljudi;
- (18) „precejšnje tveganje“ pomeni kombinacijo verjetnosti pojava škode in obsega škode, ki se ne more zanemariti, ne da bi bil postavljen pod vprašaj namen te direktive za zadevno območje shranjevanja;
- (19) „popravni ukrepi“ pomenijo ukrepe za popravo večjih nepravilnosti ali za zaprtje uhajanja z namenom preprečitve ali ustavitve izpusta CO₂ iz širših prostorov za shranjevanje;
- (20) „zaprtje“ območja shranjevanja pomeni dokončno prenehanje vbrizgavanja CO₂ na območju shranjevanja;
- (21) „obdobje po zaprtju“ pomeni obdobje po zaprtju območja shranjevanja, vključno z obdobjem po prenosu odgovornosti na pristojni organ;
- (22) „transportno omrežje“ pomeni omrežje cevovodov, vključno s pripadajočimi kompresorskimi postajami za transport CO₂ na območje shranjevanja.

POGLAVJE 2

IZBIRA OBMOČJA SHRANJEVANJA IN DOVOLJENJA ZA RAZISKOVANJE

Člen 4

Izbira območja shranjevanja

1. Države članice obdržijo pravico do določitve območij, ki se lahko v skladu z zahtevami te direktive izberejo za območje shranjevanja. To vključuje pravico držav članic, da ne dovolijo shranjevanja na delu svojega ozemlja ali na celotnem svojem ozemlju.
2. Države članice, ki nameravajo dovoliti geološko shranjevanje CO₂ na svojem ozemlju, opravijo oceno zmogljivosti shranjevanja na delih svojega ozemlja ali na celoti le-tega ter dovolijo tudi raziskave v skladu s členom 5. Komisija lahko organizira izmenjavo informacij in najboljših praks med temi državami članicami, in sicer v okviru izmenjave informacij, ki jo predvideva člen 27.
3. Primernost geološke formacije, da se uporablja kot območje shranjevanja, se določi z opisom lastnosti in oceno morebitnih širših prostorov za shranjevanje in okoliškega območja v skladu z merili iz Priloge I.
4. Geološko formacijo se izbere za območje shranjevanja samo, če v skladu s predlaganimi pogoji uporabe ni večje nevarnosti uhajanja in če ni večjih tveganj za okolje in zdravje ljudi.

Člen 5

Dovoljenja za raziskovanje

1. Kjer države članice določijo, da je raziskovanje potrebno za pridobitev informacij zaradi izbire območja shranjevanja v skladu s členom 4, zagotovijo, da se raziskovanje ne izvaja brez dovoljenja za raziskovanje.

Po potrebi se lahko v dovoljenje za raziskovanje vključi nadzor preizkusov vbrizgavanja.

2. Države članice zagotovijo, da so postopki odobritve dovoljenj za raziskovanje odprti za vse subjekte s potrebnimi zmogljivostmi ter da se dovoljenja odobrijo ali zavrnejo na podlagi objektivnih, objavljenih in nediskriminatornih meril.

3. Trajanje dovoljenja ne sme preseči obdobja, potrebnega za izvedbo raziskovanja, za katerega je odobreno. Vendar države članice lahko podaljšajo veljavnost dovoljenja v primerih, kadar predvideno trajanje ne zadošča za dokončanje zadevnega raziskovanja in kadar je bilo raziskovanje opravljeno v skladu z dovoljenjem. Dovoljenja za raziskovanje se odobrijo za volumsko omejeno območje.

4. Imetnik dovoljenja za raziskovanje ima izključno pravico do raziskovanja morebitnih širših prostorov za shranjevanje CO₂. Države članice zagotovijo, da med obdobjem veljavnosti dovoljenja ni dovoljena uporaba širših prostorov za shranjevanje, ki bi bila v nasprotju z namembnostjo prostora.

POGLAVJE 3

DOVOLJENJA ZA SHRANJEVANJE

Člen 6

Dovoljenja za shranjevanje

1. Države članice zagotovijo, da nobeno območje shranjevanja ne obratuje brez dovoljenja za shranjevanje, da ima vsako območje za shranjevanje le enega upravljavca in da je na območju prepovedana uporaba, ki bi bila v nasprotju z uporabo za shranjevanje.
2. Države članice zagotovijo, da so postopki odobritve dovoljenj za shranjevanje odprti za vse subjekte s potrebnimi zmogljivostmi ter da se dovoljenja odobrijo na podlagi objektivnih, objavljenih in preglednih meril.
3. Brez poseganja v zahteve te direktive ima pri dodelitvi dovoljenja za shranjevanje za določeno območje prednost imetnik dovoljenja za raziskovanje tega območja, pod pogojem, da je raziskovanje tega območja zaključeno, da so bili izpolnjeni vsi pogoji iz dovoljenja za raziskovanje in da se vloga za dovoljenje za shranjevanje vloži med obdobjem veljavnosti dovoljenja za raziskovanje. Države članice zagotovijo, da je prepovedana uporaba prostorov za shranjevanje med postopkom za izdajo dovoljenj, ki bi bila v nasprotju z uporabo za shranjevanje.

Člen 7

Vloge za dovoljenja za shranjevanje

Vloge za dovoljenja za shranjevanje, predložene pristojnemu organu, vsebujejo vsaj naslednje podatke:

- (1) ime in naslov morebitnega upravljavca;
- (2) dokaze o tehničnih zmogljivostih morebitnega upravljavca;
- (3) opis lastnosti območja shranjevanja in širših prostorov za shranjevanje ter oceno predvidene varnosti shranjevanja v skladu s členom 4(3) in (4);
- (4) skupno količino CO₂, ki bo vbrizgana in shranjena, ter predvidene vire in metode transporta, sestavo tokov CO₂, hitrost in tlak vbrizgavanja ter lokacijo naprav za vbrizgavanje;
- (5) opis ukrepov za preprečevanje večjih nepravilnosti;
- (6) predlagani načrt nadzora v skladu s členom 13(2);

- (7) predlagani načrt popravilnih ukrepov v skladu s členom 16(2);
- (8) predlagani začasni načrt za obdobje po zaprtju v skladu s členom 17(3);
- (9) pridobljene informacije v skladu s členom 5 Direktive 85/337/EGS;
- (10) dokaz, da bo finančna varnost ali druga enakovredna določba, kakor je navedeno v členu 19, veljavna in na voljo pred začetkom vbrizgavanja.
- (4) zahteve za sestavo toka CO₂ in postopek odobritve toka CO₂ v skladu s členom 12 in po potrebi nadaljnje zahteve za vbrizgavanje in shranjevanje, zlasti za preprečitev večjih nepravilnosti;
- (5) odobreni načrt nadzora, obveznost izvajanja načrta in zahtev za njegovo posodabljanje v skladu s členom 13 ter zahteve za poročanje v skladu s členom 14;
- (6) zahtevo za obveščanje pristojnega organa v primeru uhajanj ali večjih nepravilnosti, odobreni načrt popravilnih ukrepov in obveznost izvajanja načrta popravilnih ukrepov v primeru uhajanj ali večjih nepravilnosti v skladu s členom 16;

Člen 8

Pogoji za izdajo dovoljenja za shranjevanje

Pristojni organ izda dovoljenje za shranjevanje samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (1) Pristojni organ je na podlagi vloge, ki je bila predložena po členu 7, in drugih ustreznih informacij prepričan, da:
- (a) so izpolnjene vse ustrezne zahteve iz te direktive in iz druge zadevne zakonodaje Skupnosti;
- (b) je upravljavec finančno sposobna ter tehnično usposobljena in zanesljiva oseba za upravljanje in nadzor območja ter da je zagotovljen strokovni in tehnični razvoj ter usposabljanje upravljavca in vsega osebja;
- (c) v primeru več kot enega območja za shranjevanje v isti hidravlični enoti je morebitno medsebojno delovanje tlakov takšno, da lahko obe območji za shranjevanje istočasno izpolnjujeta pogoje iz te direktive.
- (2) Pristojni organ preuči katerokoli mnenje Komisije o osnutku dovoljenja, izdano v skladu s členom 10.

Člen 9

Vsebina dovoljenj za shranjevanje

Dovoljenje vsebuje vsaj naslednje:

- (1) ime in naslov upravljavca;
- (2) natančno lokacijo ter razmejitve območja shranjevanja in širših prostorov za shranjevanje ter informacije o hidravlični enoti;
- (3) zahteve za upravljanje shranjevanja, skupno količino CO₂, odobrenega za geološko shranjevanje, omejitve tlaka rezervoarja ter največjo hitrost in tlak vbrizgavanja;

- (7) pogoje za zaprtje in odobren načrt za obdobje po zaprtju iz člena 17;
- (8) določbe o spremembah, pregledu, posodobitvi in odvzemu dovoljenja za shranjevanje v skladu s členom 11;
- (9) zahtevo za vzpostavitev in ohranitev finančne varnosti ali kakršno koli drugo enakovredno določbo v skladu s členom 19.

Člen 10

Pregled osnutkov dovoljenj za shranjevanje, ki ga opravi Komisija

1. Države članice v roku enega meseca po prejemu dajo Komisiji na voljo vloge za izdajo dovoljenj. Na razpolago dajo tudi drugo povezano gradivo, ki ga bo pristojni organ upošteval pri odločanju o dodelitvi dovoljenja za shranjevanje. Komisijo obvestijo o vseh osnutkih dovoljenj za shranjevanje in vseh ostalih gradivih, ki so bili upoštevani pri sprejemanju osnutka odločitve. V štirih mesecih po prejemu osnutka dovoljenj za shranjevanje lahko o tem Komisija izda nezavezujoče mnenje. Če se Komisija odloči, da mnenja ne bo izdala, potem obvesti državo članico v enem mesecu od predložitve osnutka dovoljenja in to obrazloži.
2. Pristojni organ končno odločitev sporoči Komisiji in v primeru odstopanja od mnenja Komisije navede razloge za to.

Člen 11

Spremembe, pregled, posodobitev in odvzem dovoljenja za shranjevanje

1. Upravljavec obvesti pristojni organ o vsaki načrtovani spremembi v upravljanju območja shranjevanja, vključno s spremembami, ki zadevajo upravljavca. Pristojni organ po potrebi posodobi dovoljenje za shranjevanje ali pogoje shranjevanja.

2. Države članice zagotovijo, da se ne bodo izvedle večje spremembe brez izdaje novega ali posodobljenega dovoljenja za shranjevanje v skladu s to direktivo. V takšnih primerih se uporablja prva alinea točke 13 Priloge II Direktive 85/337/EGS.

3. Pristojni organ pregleda in po potrebi posodobi ali v skrajnem primeru odvzame dovoljenje za shranjevanje:

- (a) če je bil obveščen ali opozorjen o morebitnih uhajanjih ali večjih nepravilnostih v skladu s členom 16(1);
- (b) če poročila, predložena v skladu s členom 14, ali okoljske inšpekcije, izvedene v skladu s členom 15, niso usklajena s pogoji dovoljenja ali tveganja uhajanj ali večjih nepravilnosti;
- (c) če je seznanjen, da upravljavec na kakršen koli drug način ne izpolnjuje pogojev za dovoljenje;
- (d) če je to nujno glede na zadnja znanstvena odkritja in tehnološki napredek; ali
- (e) brez poseganja v točke (a) do (d) pet let po datumu izdaje dovoljenja in nato vsakih deset let.

4. Po odvzemu dovoljenja v skladu z odstavkom 3 pristojni organ izda novo dovoljenje za shranjevanje ali pa območje shranjevanja zapre v skladu s točko (c) člena 17(1). Do izdaje novega dovoljenja za shranjevanje, pristojni organ začasno prevzame vse pravne obveznosti v zvezi z merili sprejemljivosti, kjer se pristojni organ odloči, da bo nadaljeval vbrizgavanje CO₂, nadzorne in popravne ukrepe v skladu z zahtevami te direktive, obveznosti v zvezi s prenosom emisijskih kuponov v primeru uhajanja v skladu z Direktivo 2003/87/ES ter preventivnimi ukrepi ali sankcijami v skladu s členoma 5(1) in 6(1) Direktive 2004/35/ES. Nekdanji upravljavec v največji možni meri pristojnemu organu povrne nastale stroške, vključno z uporabo finančnega jamstva iz člena 19. V primeru zaprtja območja shranjevanja v skladu s točko (c) člena 17(1) se uporablja člen 17(4).

POGLAVJE 4

OBRATOVANJE, ZAPRTJE IN OBVEZNOSTI PO ZAPRTJU

Člen 12

Merila in postopki za odobritev tokov CO₂

1. Tok CO₂ je pretežno sestavljen iz ogljikovega dioksida. Zato se mu ne dodajajo odpadki ali druge snovi, namenjene odstranjevanju. Vendar pa tok CO₂ lahko vsebuje naključne snovi iz vira, zajema ali postopka vbrizgavanja ter dodane sledljive snovi, ki so

v pomoč pri spremljanju in preverjanju migracije CO₂. Koncentracije vseh naključnih in dodanih snovi so pod ravnijo, ki:

- (a) bi negativno vplivala na neoporečnost območja shranjevanja ali ustrezno transportno infrastrukturo,
- (b) bi pomenile znatno tveganje za okolje ali zdravje ljudi, ali
- (c) bi kršile zahteve veljavne zakonodaje Skupnosti.

2. Komisija po potrebi sprejme smernice, na podlagi katerih se lahko za posamezni primer opredelijo pogoji, ki se uporabljajo za spoštovanje meril iz odstavka 1.

3. Države članice zagotovijo, da upravljavec:

- (a) sprejme in vbrizga tokove CO₂ le, če sta bili opravljeni analiza sestave tokov, vključno s korozivnimi snovmi, in ocena tveganja in če je ta ocena pokazala, da ravni onesnaženosti izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1;
- (b) vodi register količine in lastnosti dostavljenih in vbrizganih tokov CO₂, vključno s sestavo teh tokov.

Člen 13

Nadzor

1. Države članice zagotovijo, da upravljavec nadzira naprave za vbrizgavanje, širše prostore za shranjevanje (vključno z izpustom CO₂, če je mogoče) in kjer je primerno tudi okolico z namenom:

- (a) primerjave dejanskega in simuliranega obnašanja CO₂ in formacijske vode na območju shranjevanja;
- (b) odkrivanja večjih nepravilnosti;
- (c) odkrivanja migracije CO₂;
- (d) odkrivanja uhajanja CO₂;
- (e) odkrivanja večjih negativnih učinkov na okolico, vključno s pitno vodo, namenjeno prebivalstvu ali za druge uporabnike okoliške biosfere;
- (f) ocenjevanja učinkovitosti vseh popravnih ukrepov, sprejetih v skladu s členom 16;
- (g) posodabljanja ocene kratkoročne in dolgoročne varnosti in neoporečnosti prostorov, vključno z oceno, ali bo shranjeni CO₂ v celoti in trajno zadržan.

2. Nadzor temelji na načrtu nadzora, ki ga pripravi upravljavec v skladu z zahtevami iz Priloge II, vključno s podrobnostmi nadzora v skladu s smernicami, določenimi v skladu s členom 14 in členom 23(2) Direktive 2003/87/ES, in ga v skladu s točko 6 člena 7 in točko 5 člena 9 te direktive predloži pristojnemu organu, ki ga odobri. Načrt se posodablja v skladu z zahtevami iz Priloge II in v vsakem primeru vsakih pet let, da se upoštevajo spremembe ocenjene nevarnosti uhajanja, spremembe ocenjenega tveganja za okolje in zdravje ljudi, nova znanstvena dognanja in izboljšave najboljše razpoložljive tehnologije. Posodobljeni načrti se ponovno predložijo pristojnemu organu v potrditev.

Člen 14

Poročanje upravljavca

Upravljavec mora pristojnemu organu tako pogosto, kot to določi pristojni organ, in v vsakem primeru najmanj enkrat letno predložiti:

- (1) vse rezultate nadzora iz obdobja poročanja v skladu s členom 13, vključno z informacijami o uporabljeni tehnologiji nadzora;
- (2) količine in lastnosti dostavljenih in vbrizganih tokov CO₂ v obdobju poročanja, vključno s sestavo teh tokov, registriranih v skladu s točko (b) člena 12(3);
- (3) dokaz o vzpostavitvi in ohranitvi finančne varnosti v skladu s členoma 19 in točko 9 člena 9;
- (4) vse ostale podatke, ki jih pristojni organ šteje za ustrezne za namene ocenjevanja skladnosti s pogoji za dovoljenje za shranjevanje in izboljševanja znanja o obnašanju CO₂ na območju shranjevanja.

Člen 15

Pregledi

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi organizirajo sistem rednih in izrednih pregledov vseh širših prostorov za shranjevanje, ki sodijo v področje uporabe te direktive, z namenom preverjanja in spodbujanja skladnosti z zahtevami iz Direktive in nadzora vpliva na okolje in na zdravje ljudi.

2. Pregledi bi morali vključevati dejavnosti, kot so ogled površinskih naprav, vključno z napravami za vbrizgavanje, ocenjevanje postopkov vbrizgavanja in nadzora, ki jih izvaja upravljavec, in preverjanje vseh ustreznih dokumentov upravljavca.

3. Redni pregledi se izvajajo najmanj enkrat letno, do obdobja treh let po zaprtju in vsakih pet let do prenosa odgovornosti na

pristojni organ. Z njimi se preverja ustrezna oprema za vbrizgavanje in nadzor ter vrsta ustreznih vplivov širših prostorov za shranjevanje na okolje in zdravje ljudi.

4. Izredni pregledi se izvedejo:

- (a) če je bil pristojni organ v skladu s členom 16(1) obveščen ali opozorjen o uhajanjih ali večjih nepravilnostih;
- (b) če poročila v skladu s členom 14 kažejo premajhno usklajenost s pogoji iz dovoljenja;
- (c) z namenom preiskave resnih pritožb, povezanih z okoljem ali zdravjem ljudi;
- (d) v ostalih primerih, kjer se pristojnemu organu to zdi primerno.

5. Po vsakem pregledu pristojni organ pripravi poročilo o rezultatih pregleda. Poročilo ocenjuje skladnost z zahtevami iz te direktive in navaja, ali je potrebno nadaljnje ukrepanje. Poročilo se posreduje zadevnemu upravljavcu in mora biti dostopno javnosti v skladu z ustreznim zakonodajno Skupnosti v dveh mesecih po pregledu.

Člen 16

Ukrepi v primerih uhajanj ali večjih nepravilnosti

1. Države članice zagotovijo, da v primeru uhajanj ali večjih nepravilnosti upravljavec takoj obvesti pristojni organ in sprejme potrebne popravne ukrepe, vključno z ukrepi za zaščito zdravja ljudi. V primeru uhajanja in večjih nepravilnosti, zaradi katerih bi lahko prišlo do uhajanja, upravljavec obvesti tudi pristojni organ iz Direktive 2003/87/ES.

2. Popravni ukrepi iz odstavka 1 se sprejmejo najmanj na podlagi načrta popravnih ukrepov, predloženega pristojnemu organu, ki ga odobri v skladu s točko 7 člena 7 in točko 6 člena 9.

3. Pristojni organ lahko kadar koli od upravljavca zahteva, da sprejme potrebne popravne ukrepe in ukrepe za zaščito zdravja ljudi. Ti lahko dopolnjujejo ukrepe iz načrta popravnih ukrepov ali se od njih razlikujejo. Pristojni organ lahko tudi kadar koli sam sprejme popravne ukrepe.

4. Če upravljavec ne sprejme potrebnih popravnih ukrepov, pristojni organ sam sprejme potrebne popravne ukrepe.

5. Pristojni organ od upravljavca zahteva povrnitev stroškov, nastalih v zvezi z ukrepi iz odstavkov 3 in 4, vključno z uporabo finančnega jamstva v skladu s členom 19.

Člen 17

Obveznosti ob in po zaprtju

1. Območje shranjevanja se zapre:
 - (a) če so izpolnjeni pogoji iz dovoljenja;
 - (b) na vsebinsko utemeljeno zahtevo upravljavca po odobritvi pristojnega organa; ali
 - (c) če se pristojni organ tako odloči po odvzemu dovoljenja za shranjevanje v skladu s členom 11(3).

2. Po zaprtju območja shranjevanja v skladu s točkama (a) ali (b) odstavka 1 je upravljavec še naprej odgovoren za nadzor, poročanje in popravne ukrepe v skladu z zahtevami iz te direktive ter za vse obveznosti v zvezi s prenosom emisijskih kuponov v primeru uhajanja v skladu z Direktivo 2003/87/ES ter za preventivne in sanacijske ukrepe v skladu s členi 5 do 8 Direktive 2004/35/ES, in sicer vse dokler se odgovornost za območje shranjevanja v skladu s členom 18(1) do (5) te direktive ne prenese na pristojni organ. Upravljavec je odgovoren tudi za zapečatenje območja shranjevanja in odstranitev naprav za vbrizgavanje.

3. Obveznosti iz odstavka 2 se izpolnijo na podlagi načrta za obdobje po zaprtju, ki ga oblikuje upravljavec na podlagi najboljše prakse in v skladu z zahtevami iz Priloge II. Začasni načrt za obdobje po zaprtju se predloži pristojnemu organu, ki ga potrdi v skladu s točko 8 člena 7 in točko 7 člena 9. Pred zaprtjem območja shranjevanja v skladu s točkama (a) in (b) odstavka 1 tega člena se začasni načrt za obdobje po zaprtju:

- (a) po potrebi posodobi ob upoštevanju analize tveganja, najboljše prakse in tehnoloških izboljšav;
- (b) predloži pristojnemu organu v potrditev; in
- (c) potrdi pri pristojnem organu kot končni načrt za obdobje po zaprtju.

4. Po zaprtju območja shranjevanja v skladu s točko (c) odstavka 1 je pristojni organ odgovoren za nadzor in popravne ukrepe v skladu z zahtevami te direktive in tudi za vse obveznosti v zvezi s prenosom emisijskih kuponov v primeru uhajanja v skladu z Direktivo 2003/87/ES ter za preventivne in sanacijske ukrepe v skladu s členoma 5(1) in 6(1) Direktive 2004/35/ES. Zahteve za obdobje po zaprtju v skladu s to direktivo izpolni pristojni organ na podlagi začasnega načrta za obdobje po zaprtju iz odstavka 3 tega člena, ki se po potrebi posodablja.

5. Pristojni organ od upravljavca zahteva povrnitev stroškov, nastalih v zvezi z ukrepi iz odstavka 4, vključno z uporabo finančnega jamstva v skladu s členom 19.

Člen 18

Prenos odgovornosti

1. Če je bilo območje shranjevanja zaprto v skladu s točkama (a) in (b) člena 17(1), se na pristojni organ na njegovo lastno pobudo ali na zahtevo upravljavca prenesejo vse pravne obveznosti v zvezi z nadzorom in popravnimi ukrepi v skladu z zahtevami te direktive, emisijski kuponi v primeru uhajanja v skladu z Direktivo 2003/87/ES ter preventivni in sanacijski ukrepi v skladu s členoma 5(1) in 6(1) Direktive 2004/35/ES, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) vsi razpoložljivi dokazi kažejo, da bo shranjeni CO₂ v celoti in trajno zadržan;
- (b) najkrajše obdobje, ki ga določi pristojni organ, je poteklo. To najkrajše obdobje ne sme biti krajše od 20 let, razen če se pristojni organ prepriča, da je kriterij iz točke (a) izpolnjen pred koncem tega obdobja;
- (c) finančne obveznosti iz člena 20 so izpolnjene;
- (d) območje je zapečateno in naprave za vbrizgavanje odstranjene.

2. Upravljavec pripravi poročilo, ki dokazuje, da so pogoji iz točke (a) odstavka 1 izpolnjeni, in ga predloži pristojnemu organu za odobritev prenosa odgovornosti. To poročilo mora potrditi vsaj, da:

- (a) je dejansko obnašanje vbrizganega CO₂ skladno s simuliranim obnašanjem;
- (b) ni zabeleženega uhajanja;
- (c) se območje shranjevanja razvija v smer dolgoročne stabilnosti.

Komisija lahko sprejme smernice za oceno elementov iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka, v katerih izpostavi morebitno vključitev tehničnih meril, ki se nanašajo na določitev najkrajših rokov iz točke (b) odstavka 1.

3. Ko se pristojni organ prepriča, da so pogoji iz točk (a) in (b) odstavka 1 izpolnjeni, pripravi osnutek odločitve o odobritvi prenosa odgovornosti. V osnutku odločitve je navedena metoda ugotavljanja, ali so bili izpolnjeni pogoji iz točke (d) odstavka 1, in vse posodobljene zahteve za območja shranjevanja in odstranitev naprav za vbrizgavanje.

Če pristojni organ meni, da pogoji iz točk (a) in (b) odstavkov 1 niso izpolnjeni, o razlogih za takšno mnenje obvesti upravljavca.

4. Države članice v roku enega meseca po prejemu dajo Komisiji na voljo poročila iz odstavka 2. Na razpolago dajo tudi drugo povezano gradivo, ki ga bo pristojni organ upošteval pri pripravi osnutka odločitve o odobritvi prenosa odgovornosti. Komisijo obvestijo o vseh osnutkih odločitev o odobritvi, ki jih je pripravil pristojni organ v skladu z odstavkom 3, vključno z ostalo dokumentacijo, upoštevano pri sprejetju odločitve. V štirih mesecih po prejemu osnutka dovoljenja o odobritvi lahko Komisija o tem izda nezavezujoče mnenje. Če se Komisija odloči, da mnenja ne bo izdala, o tem obvesti državo članico v enem mesecu od predložitve osnutka dovoljenja o odobritvi in to obrazloži.

5. Ko se pristojni organ prepriča, da so pogoji iz točk (a) do (d) odstavka 1 izpolnjeni, sprejme dokončno odločitev in o tem obvesti upravljavca. Pristojni organ končno odločitev sporoči tudi Komisiji in v primeru odstopanja od mnenja Komisije navede razloge za to.

6. Redni pregledi iz člena 15(3) se po prenosu odgovornosti ne izvajajo več, nadzor pa se lahko zmanjša na raven, na kateri je mogoče odkriti večje nepravilnosti ali uhajanje. Vendar če so odkrite večje nepravilnosti ali uhajanja, se nadzor po potrebi okrepi, da se oceni obseg težave in učinkovitost popravilnih ukrepov.

7. V primeru napake upravljavca, vključno v primeru pomankljivih podatkov, prikrivanja pomembnih informacij, malomarnosti, namernega zavajanja ali nevestnega opravljanja dolžnosti, nekdanji upravljavec pristojnemu organu povrne stroške, nastale po prenosu odgovornosti. Brez poseganja v člen 20 se stroški po prenosu odgovornosti ne bodo več terjali.

8. Če je bilo območje shranjevanja zaprto v skladu s točko (c) člena 17(1), se prenos odgovornosti izvrši po zapečatenju območja ter odstranitvi naprav za vbrizgavanje, če in kadar vsi razpoložljivi dokazi kažejo, da se bo shranjeni CO₂ v celoti in trajno obdržal.

Člen 19

Finančna varnost

1. Države članice zagotovijo, da morebitni upravljavec kot del vloge za dovoljenje za shranjevanje predloži dokaz, da lahko s finančno varnostjo ali na drug enakovreden način, na podlagi ureditev, ki jih določijo države članice, zagotovi primerne ukrepe. S tem se ustrezno poskrbi, da se izpolnijo vse obveznosti iz dovoljenja, izdanega v skladu s to direktivo, vključno z zahtevami o zaprtju in za obdobje po zaprtju, ter druge obveznosti, ki izhajajo iz vključitve območja shranjevanja v skladu z Direktivo 2003/87/ES. Veljavnost in razpoložljivost tega finančnega jamstva se zagotovita pred začetkom vbrizgavanja.

2. Finančna varnost se redno prilagaja, da bi se upoštevale spremembe v ocenjenem tveganju za uhajanje in predvideni stroški obveznosti iz dovoljenja, izdanega v skladu s to direktivo in z vsemi obveznostmi, ki izhajajo iz vključitve območja shranjevanja v skladu z Direktivo 2003/87/ES.

3. Finančna varnost ali drug enakovreden ukrep iz odstavka 1 ostane veljaven in na voljo:

- (a) po zaprtju območja shranjevanja v skladu s točkama (a) ali (b) člena 17(1), dokler se odgovornost za območje shranjevanja v skladu s členom 18(1) do (5) ne prenese na pristojni organ;
- (b) po odvzemu dovoljenja za shranjevanje v skladu s členom 11(3):
 - (i) dokler se ne izda novo dovoljenje za shranjevanje;
 - (ii) če se območje zapre v skladu s točko (c) člena 17(1), do prenosa odgovornosti izvršeno v skladu s členom 18(8) pod pogojem, da so bile izpolnjene finančne obveznosti iz člena 20.

Člen 20

Finančni mehanizem

1. Države članice zagotovijo, da upravljavec na podlagi ureditev, ki jih določijo države članice, pristojnemu organu da na voljo finančni prispevek, preden je izveden prenos odgovornosti na podlagi člena 18. Pri prispevku upravljavca se upoštevajo tista merila, ki so navedena v Prilogi I, in elementi, ki so povezani s preteklim shranjevanjem CO₂, ki je relevantno pri določanju obveznosti po prenosu; s prispevkom upravljavca pa se krijejo vsaj pričakovani stroški nadzora za obdobje 30 let. Finančni prispevek se lahko uporabi za kritje stroškov pristojnih organov po prenosu odgovornosti, da se zagotovi, da se CO₂ v celoti in trajno zadržan v geoloških območjih shranjevanja po prenosu odgovornosti.

2. Komisija lahko sprejme smernice za oceno stroškov iz odstavka 1, ki se pripravijo v posvetovanju z državami članicami, da bi upravljavcem zagotovili preglednost in napovedljivost.

POGLAVJE 5

DOSTOP TRETJIH STRANK

Člen 21

Dostop do transportnega omrežja in območij shranjevanja

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi morebitnim uporabnikom zagotovijo dostop do omrežij za transport in območij shranjevanja za namene geološkega shranjevanja proizvedenega in zajetega CO₂ v skladu z odstavki 2, 3 in 4.

2. Dostop iz odstavka 1 se zagotovi na pregleden in nediskriminatoren način, ki ga določi država članica. Država članica uporablja cilj pravičnega in odprtega dostopa, pri čemer upošteva:

- (a) zmožljivost shranjevanja, ki je v razumni meri na voljo ali bo na voljo na območjih, določenih v členu 4, in zmožljivost transporta, ki je v razumni meri na voljo ali bo na voljo;
- (b) delež obveznosti zmanjšanja CO₂ v skladu z mednarodnimi pravnimi instrumenti in zakonodajo Skupnosti, ki ga name-rava država članica izpolniti z zajemanjem in geološkim shranjevanjem CO₂;
- (c) potrebo po zavrnitvi dostopa, kjer prihaja do neskladnosti tehničnih specifikacij, ki jih ni mogoče prezreti;
- (d) potrebo po spoštovanju ustrezno utemeljenih potreb lastnika ali upravljavca območja shranjevanja ali omrežja za transport in interesov vseh ostalih uporabnikov območja shranjevanja ali omrežja ali ustreznih predelovalnih ali upravljalnih zmožljivosti, ki jih to zadeva.

3. Upravljavci omrežij za transport in upravljavci območij shranjevanja lahko zavrnejo dostop na podlagi pomanjkanja zmožljivosti. Za vsako zavrnitev se navedejo ustrezno utemeljeni razlogi.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da upravljavec, ki zavrne dostop na podlagi pomanjkanja zmožljivosti ali pomanjkanja povezav, izvede vse potrebne izboljšave, če je to ekonomsko mogoče ali če je morebitna stranka pripravljena plačati zanje, pod pogojem, da to ne bo imelo negativnega vpliva na okoljsko varnost transporta in geološkega shranjevanja CO₂.

Člen 22

Reševanje sporov

1. Države članice zagotovijo, da imajo za kar najhitrejšo reševanje sporov v zvezi z dostopom do omrežij za transport in območij shranjevanja vzpostavljene ukrepe za reševanje sporov, vključno z organom, ki je neodvisen od strank, ima dostop do ustreznih podatkov in pri tem upošteva merila iz člena 21(2) in šte-vilo strank, vključenih v pogajanja o takšnem dostopu.

2. V primeru čezmejnih sporov se uporabljajo ukrepi za reševanje sporov držav članic, ki so pristojne za omrežje za transport in območje shranjevanja, do katerega je bil zavrnjen dostop. Kjer v čezmejnih sporih več držav članic pokriva zadevno omrežje za transport in območje shranjevanja, se zadevne države članice po-svetujejo, da bi zagotovile dosledno uporabo te direktive.

POGLAVJE 6

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 23

Pristojni organ

Države članice ustanovijo ali imenujejo pristojni organ ali orga-ne, ki so odgovorni za izvajanje obveznosti iz te direktive. Če je imenovanih več pristojnih organov, države članice določijo način ureditve za usklajevanje dela teh organov v skladu s to direktivo.

Člen 24

Čezmejno sodelovanje

V primeru čezmejnega transporta CO₂, čezmejnih območij shra-njevanja ali širših prostorov za shranjevanje pristojni organi za-devnih držav članic skupno izpolnjujejo zahteve te direktive in druge ustrezne zakonodaje Skupnosti.

Člen 25

Registri

1. Pristojni organ vzpostavi in vodi:

- (a) register odobrenih dovoljenj za shranjevanje in
- (b) stalni register vseh zaprtih območij shranjevanja in okoliških širših prostorov za shranjevanje, vključno z zemljevidi in deli njihove prostorske razsežnosti ter razpoložljivimi informaci-jami, ki so potrebne za oceno, ali bo shranjeni CO₂ v celo-ti in trajno zadržan.

2. Pristojni nacionalni organi upoštevajo registre iz odstavka 1 pri ustreznih postopkih načrtovanja in pri izdaji dovoljenj za dejavnosti, ki bi lahko vplivale na geološko shranjevanje CO₂ v re-gistriranih območjih shranjevanja oz. bi to lahko vplivalo na njih.

Člen 26

Obveščanje javnosti

Države članice objavijo okoljske informacije, ki se nanašajo na geološko shranjevanje CO₂, v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti.

Člen 27

Poročanje držav članic

1. Države članice Komisiji vsaka tri leta predložijo poročilo o izvajanju te direktive, vključno z registrom iz točke (b) čle-na 25(1). Prvo poročilo se pošlje Komisiji do 30. junija 2011. Po-ročilo se sestavi na podlagi vprašalnika ali osnutka, ki ga sestavi Komisija v skladu s postopkom iz člena 6 Direktive 91/692/EGS. Vprašalnik ali osnutek se pošlje državam članicam najmanj šest mesecev pred rokom za predložitev poročila.

2. Komisija organizira izmenjavo informacij med pristojnimi organi in državami članicami v zvezi z izvajanjem te direktive.

Člen 28

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice seznanijo Komisijo s temi določbami do 25. junij 2011 in jo nemudoma obvestijo o vsaki kasnejši spremembi teh določb.

Člen 29

Spremembe prilog

Sprejmejo se lahko ukrepi za spremembo prilog. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 30(2).

Člen 30

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

POGLAVJE 7

SPREMEMBE

Člen 31

Sprememba Direktive 85/337/EGS

Direktiva 85/337/EGS se spremeni:

1. Priloga I se spremeni:
 - (a) Točka 16 se nadomesti z naslednjim:

„16. Cevovodi s premerom več kot 800 mm in dolžino več kot 40 km:

 - za transport plina, nafte, kemikalij in
 - za transport tokov ogljikovega dioksida (CO₂) za namene geološkega shranjevanja, vključno s pripadajočimi kompresorskimi postajami.“
 - (b) Dodata se naslednji točki:

„23. Območja shranjevanja v skladu z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida (*).

24. Naprave za zajemanje tokov CO₂ za namene geološkega shranjevanja v skladu z Direktivo 2009/31/ES iz naprav, zajetih v tej prilogi, ali kjer skupni letni zajem CO₂ znaša 1,5 mega tone ali več.

(*) UL L 140, 5.6.2009, str. 114“

2. Priloga II se spremeni:
 - (a) Točki 3 se doda naslednja točka:

„(j) Naprave za zajemanje tokov CO₂ za namene geološkega shranjevanja v skladu z Direktivo 2009/31/ES iz naprav, ki niso zajete v Prilogi I k tej direktivi.“
 - (b) Točka (i) v točki 10 se nadomesti z naslednjim:

„Naftovodi in plinovodi ter cevovodi za transport tokov CO₂ za namene geološkega shranjevanja (projekti, ki niso vključeni v Prilogo I).“.

Člen 32

Sprememba Direktive 2000/60/ES

V točki (j) člena 11(3) Direktive 2000/60/ES se za tretjo alineo vstavi naslednja alineja:

„— vbrizgavanje tokov ogljikovega dioksida za namene skladiščenja v geoloških formacijah, ki so zaradi naravnih razlogov trajno neprimerne za druge namene, pod pogojem, da je tako vbrizgavanje izvedeno v skladu z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida (*), ali je izvzeto iz področja uporabe te direktive v skladu z njenim členom 2(2);

(*) UL L 140, 5.6.2009, str. 114“

Člen 33

Sprememba Direktive 2001/80/ES

V Direktivi 2001/80/ES se doda naslednji člen:

„Člen 9a

1. Države članice zagotovijo, da so upravljavci vseh kurilnih naprav z nominalno električno močjo 300 megavatov ali več, za katere je bilo prvotno gradbeno dovoljenje ali, če takega postopka ni bilo, prvotno obratovalno dovoljenje odobreno po začetku veljavnosti Direktive 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida (*) ocenili, ali so izpolnjeni naslednji pogoji:

— razpoložljivost primernih območij shranjevanja,

— transportne zmogljivosti so tehnično in ekonomsko izvedljive,

— naknadna vgradnja za zajem CO₂ je tehnično in ekonomsko izvedljiva.

2. Če so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni, potem pristojni organ zagotovi, da se na območju naprave nameni primeren prostor za opremo, potrebno za zajemanje in stiskanje CO₂. Pristojni organ se na podlagi ocene iz odstavka 1 in drugih razpoložljivih informacij odloči, ali so pogoji izpolnjeni, zlasti glede varstva okolja in zdravja ljudi.

(*) UL L 140, 5.6.2009, str. 114“

Člen 34

Sprememba Direktive 2004/35/ES

V Prilogi III k Direktivi 2004/35/ES se doda naslednji odstavek:

„14 Obratovanje območja shranjevanja v skladu z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida (*);

(*) UL L 140, 5.6.2009, str. 114“

Člen 35

Sprememba Direktive 2006/12/ES

Točka (a) člena 2(1) Direktive 2006/12/ES se nadomesti z naslednjim:

„(a) plinaste izpuste v ozračje ter ogljikov dioksid, zajet in transportiran za namene geološkega shranjevanja ter geološko shranjen v skladu z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida (*), ali je izvzeto iz področja uporabe te direktive v skladu z njenim členom 2(2);

(*) UL L 140, 5.6.2009, str. 114“

Člen 36

Sprememba Uredbe (ES) št. 1013/2006

V členu 1(3) Uredbe (ES) št. 1013/2006 se doda naslednja točka:

„(h) pošiljke CO₂ za namene geološkega shranjevanja v skladu z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida (*);

(*) UL L 140, 5.6.2009, str. 114“

Člen 37

Sprememba Direktive 2008/1/ES

V Prilogi I k Direktivi 2008/1/ES se doda naslednja točka:

„6.9 Zajemanje tokov CO₂ iz naprav, zajetih v tej direktivi, za namene geološkega shranjevanja v skladu z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida (*).

(*) UL L 140, 5.6.2009, str. 114“

POGLAVJE 8

KONČNE DOLOČBE

Člen 38

Revizija

1. Komisija pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o izvajanju te direktive v devetih mesecih po prejemu poročil iz člena 27.

2. Na podlagi izkušenj, pridobljenih pri izvajanju te direktive, glede na izkušnje s CCS in ob upoštevanju tehničnega napredka in zadnjih znanstvenih dognanj Komisija v poročilu, ki se pripravi do 31. marca 2015, oceni zlasti:

— ali je bilo v zadostni meri prikazano, da bo CO₂ trajno zadržan na način, da se v največji možni meri preprečijo ali zmanjšajo negativni vplivi CCS na okolje in morebitna tveganja za zdravje ljudi in okolje ter varnost ljudi,

— ali so še potrebni postopki v zvezi s pregledom osnutka dovoljenj za shranjevanje iz člena 10 in osnutka odločbe o prenosu odgovornosti iz člena 18, ki ga izvede Komisija,

— izkušnje, pridobljene z uporabo določb o merilih in postopkih za odobritev tokov CO₂ iz člena 12,

— izkušnje z izvajanjem določb o dostopu tretjih strank iz členov 21 in 22 ter določbami o čezmejnem sodelovanju v skladu s členom 24,

— določbe, ki se uporabljajo za kurilne naprave z nominalno električno močjo 300 megavatov ali več iz člena 9a Direktive 2001/80/ES,

— možnosti za geološko shranjevanje CO₂ v tretjih državah,

— nadaljnji razvoj in posodobitev meril iz prilog I in II,

- izkušnje v zvezi s spodbujanjem uporabe CCS na napravah za sežig biomase,
- potrebo po dodatni zakonski ureditvi tveganj za okolje, povezanih s transportom CO₂,

in po potrebi predstavi predlog za revizijo direktive.

3. Če je v zadostni meri dokazano, da je CO₂ trajno zadržan na način, da se preprečijo ali, če to ni mogoče, kar najbolj zmanjšajo negativne posledice in tveganja za okolje in zdravje ljudi, ter da je CCS varen za okolje in ljudi ter ekonomsko izvedljiv, se pri reviziji preuči, ali je potrebno in praktično, da se določi obvezno zahtevo glede vrednosti emisijskih standardov za vse nove velike kurilne naprave za proizvodnjo električne energije v skladu s členom 9a Direktive 2001/80/ES.

Člen 39

Prenos direktive in prehodni ukrepi

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 25. junij 2011. Komisiji nemudoma posredujejo besedilo navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

3. Države članice zagotovijo, da naslednja področja shranjevanja, ki sodijo v okvir te direktive, delujejo v skladu z zahtevami iz te direktive do 25. junij 2012:

- (a) območja shranjevanja, ki se uporabljajo v skladu s sedanjo zakonodajo na 25. junij 2009;
- (b) območja shranjevanja, odobrena v skladu s tako zakonodajo pred ali na 25. junij 2009, pod pogojem, da se območja uporabijo najpozneje v enem letu od navedenega datuma.

Člena 4 in 5, točka (3) člena 7, točka (2) člena 8 in člen 10 se v teh primerih ne uporabljajo.

Člen 40

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 41

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 23. aprila 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
P. NEČAS

PRILOGA I

**MERILA ZA OPIS LASTNOSTI IN OCENJEVANJE MOREBITNIH ŠIRŠIH PROSTOROV
ZA SHRANJEVANJE IN OKOLIŠKEGA OBMOČJA IZ ČLENA 4**

Opis lastnosti in ocenjevanje morebitnih širših prostorov za shranjevanje in okoliškega območja iz člena 4(3) se izvedeta v treh korakih ter v skladu z najboljšimi praksami v času ocenjevanja in naslednjimi merili. Pristojni organ sme dovoliti odstopanja od enega ali več navedenih meril, če je upravljavec dokazal, da to ne vpliva na lastnosti in ocene v skladu z določbami iz člena 4.

1. Korak: Zbiranje podatkov

Zbere se dovolj podatkov za sestavo volumetričnega in statičnega tridimenzionalnega (3-D) modela zemljišča območja shranjevanja in širših prostorov za shranjevanje, vključno s krovino, in okoliških prostorov, vključno s hidravlično povezanimi območji. Ti podatki vključujejo najmanj naslednje lastnosti širšega prostora za shranjevanje:

- (a) geologija in geofizika;
- (b) hidrogeologija (zlasti obstoj podzemne vode, namenjene kot vir pitne vode);
- (c) načrtovanje rezervoarjev (vključno z volumetričnimi izračuni porne prostornine por za vbrizgavanje CO₂ in končno zmogljivostjo shranjevanja);
- (d) geokemija (stopnje raztapljanja, stopnje mineralizacije);
- (e) geomehanika (prepustnost, tlak porušitve);
- (f) seizmičnost;
- (g) obstoj in stanje naravnih in umetnih poti, vključno z izviri in vrtinami, ki bi lahko služile kot poti uhajanja;

Dokumentirajo se naslednje značilnosti območja v bližini širših prostorov za shranjevanje:

- (h) področje okoli širših prostorov za shranjevanje, na katerega lahko vpliva shranjevanje CO₂ na območju shranjevanja;
- (i) porazdelitev prebivalstva v regiji, kjer se nahaja območje shranjevanja;
- (j) bližina dragocenih naravnih virov (zlasti s področji Natura 2000 v skladu z Direktivo Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic ⁽¹⁾ in Direktivo Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst ⁽²⁾), pitna podzemna voda in ogljikovodiki);
- (k) dejavnosti v bližini širšega prostora za shranjevanje in morebitno vplivanje na druge dejavnosti (npr. raziskovanje, proizvodnja in shranjevanje ogljikovodikov, izkoriščanje geotermalnih vodonosnikov in črpanje zalog podzemne vode);
- (l) bližina potencialnih virov CO₂ (vključno z ocenami skupne potencialne mase CO₂, ki je ekonomsko dostopna za shranjevanje) in ustreznih omrežij za transport CO₂.

2. Korak: Izdelava tridimenzionalnega statičnega geološkega modela zemljišča

S pomočjo podatkov iz 1. koraka se z uporabo računalniških simulatorjev rezervoarjev za predlagane širše prostore za shranjevanje, vključno s krovino in hidravlično povezanimi območji in tekočinami, zgradi tridimenzionalen statični geološki model zemljišča ali serija takšnih modelov. Statični geološki modeli zemljišča mora predstavljati značilnosti širšega prostora za shranjevanje v smislu:

- (a) geološke zgradbe fizične pasti;
- (b) geomehanskih, geokemičnih in prepustnih pretočnih lastnosti rezervoarja zaradi preobremenitve (krovina, zaporne plasti, porozni in prepustni horizonti) in okoliških formacij;

⁽¹⁾ UL L 103, 25.4.1979, str. 1.

⁽²⁾ UL L 206, 22.7.1992, str. 7.

- (c) opisa sistema prelomov in obstoj umetnih poti;
- (d) površinskega in navpičnega obsega širšega prostora za shranjevanje;
- (e) prostornine por (vključno s porazdelitvijo poroznosti);
- (f) stanja prvotne porazdelitve tekočin;
- (g) vseh ostalih ustreznih značilnosti.

Za oceno negotovosti, ki je povezana z vsakim parametrom za izgradnjo modela, se za vsak parameter razvije serija scenarijev in izračunajo ustrezni intervali zaupanja. Ocenijo se tudi vsaka negotovost, povezana s samim modelom.

3. Korak: Opis dinamike širšega prostora za shranjevanje, opis občutljivosti, ocena tveganja

Opis in ocena temeljita na dinamičnem modelu, ki ga sestavljajo različne simulacije korakov poteka vbrizgavanja CO₂ v območje shranjevanja, pri čemer se uporabljajo tridimenzionalni statični geološki modeli zemljišča, pridobljeni v 2. koraku računalniške simulacije širših prostorov za shranjevanje.

Korak 3.1: Opis dinamike širšega prostora za shranjevanje

Upoštevajo se vsaj naslednji dejavniki:

- (a) možna hitrost vbrizgavanja in lastnosti toka CO₂;
- (b) učinkovitost modeliranja povezanih postopkov (tj. načina medsebojnega vplivanja različnih dejavnikov v simulatorjih);
- (c) reakcijski procesi (tj. način, kako se v samem modelu upoštevajo reakcije vbrizganega CO₂ in situ minerali na mestu);
- (d) simulator uporabljenega rezervoarja (za potrditev nekaterih ugotovitev bo morda potrebnih več simulacij);
- (e) kratkoročne in dolgoročne simulacije (za določitev ostanka in obnašanja CO₂ v desetletjih in tisočletjih, vključno s stopnjo raztapljanja CO₂ v vodi).

Dinamični model prikazuje:

- (f) tlak in temperaturo formacije za shranjevanje kot funkcijo stopnje vbrizgavanja in skupne količine vbrizgavanja v določenem času;
- (g) ploskovno in globinsko razširjenost CO₂ v razmerju s časom;
- (h) naravo toka CO₂ v rezervoarju, vključno s faznim obnašanjem;
- (i) mehanizme za lovljenje CO₂ in stopnje (vključno s točkami uhajanja ter lateralnimi in navpičnimi neprepustnimi formacijami);
- (j) sekundarni sistemi zadrževanja v celotnem širšem prostoru za shranjevanje;
- (k) zmogljivost shranjevanja in gradient tlaka na območju shranjevanja;
- (l) nevarnost loma formacij za shranjevanje in krovnine;
- (m) nevarnost vstopa CO₂ v krovniko;
- (n) nevarnost uhajanja iz območja za shranjevanje (npr. prek zapuščenih ali neprimerno zapečatenih vrtin);
- (o) stopnja migracije (pri odprtih rezervoarjih);
- (p) stopnjo neprepustnosti lomov;

- (q) spremembe tekočih formacij in posledične reakcije (npr. sprememba pH, obarjanje mineralov) in vključitev reaktivnega modeliranja za ocenjevanje vplivov;
- (r) migracija tekočin v formacijah;
- (s) povečana seizmičnost in dviganje površja.

Korak 3.2: Opis občutljivosti

Izvede se več simulacij, s katerimi se določi občutljivost ocene pri predvidevanjih o posameznih parametrih. Simulacije temeljijo na spreminjajočih se parametrih v statičnih geoloških modelih zemljišča ter hitrosti spreminjajočih funkcij in predvidevanj pri dinamičnem modeliranju. Vsaka večja občutljivost se upošteva pri oceni tveganja.

Korak 3.3: Ocena tveganja

Ocena tveganja med drugim zajema:

3.3.1 Opis nevarnosti

Opis nevarnosti se izvede tako, da se opiše morebitno uhajanje iz širših prostorov za shranjevanje, ki se pripravi z zgoraj opisanim dinamičnim modeliranjem in opisom zaščite. To med drugim vključuje upoštevanje:

- (a) morebitnih poti uhajanja;
- (b) morebitnega največjega obsega uhajanja za znane poti uhajanja (pretok);
- (c) kritičnih parametrov, ki vplivajo na morebitno uhajanje (npr. največji tlak rezervoarja, največja stopnja vbrizgavanja, temperatura, občutljivost na različna predvidevanja v statičnih geoloških modelih zemljišča itd.);
- (d) sekundarnih učinkov shranjevanja CO₂, vključno z migracijami tekočin v formacijah in novimi snovmi, nastalimi zaradi shranjevanja CO₂;
- (e) vseh ostalih dejavnikov, ki lahko predstavljajo tveganje za zdravje ljudi in okolje (npr. fizične strukture, povezane s projektom).

Opis nevarnosti zajema celo vrsto možnih obratovalnih pogojev za preskušanje varnosti širših prostorov za shranjevanje.

3.3.2 Oceno izpostavljenosti – na podlagi značilnosti okolja in porazdelitve človeške populacije ter njenih dejavnosti nad širšim prostorom za shranjevanje ter možno obnašanje in usodno uhajanje CO₂ po možnih poteh iz koraka 3.3.1.

3.3.3 Ocena učinkov – temelji na občutljivosti nekaterih vrst, skupnosti ali habitatov, povezanih z morebitnim uhajanjem iz koraka 3.3.1. Kjer je primerno, vsebuje učinke izpostavljenosti povišanim koncentracijam CO₂ v biosferi (vključno s tlemi, morskimi usedlinami in bentičnimi vodami (zadušitev, hiperkapnija) ter nižjimi vrednostmi pH v navedenih okoljih kot posledice uhajanja CO₂). Vsebuje tudi oceno učinkov drugih snovi, ki so lahko prisotne pri uhajanju tokov CO₂ (nečistote, prisotne v vbrizganem toku, ali nove snovi, nastale s shranjevanjem CO₂). Te učinke se upošteva pri različnih časovnih in prostorskih lestvicah ter poveže z različnimi obsegi uhajanja.

3.3.4 Opis tveganja – to vsebuje kratkoročno in dolgoročno oceno varnosti in neoporečnosti območja, vključno z oceno tveganj za uhajanje pri predlaganih pogojih uporabe in pri najslabših možnih vplivih na okolje in zdravje. Opis tveganja se izvede na podlagi ocene nevarnosti, ocene izpostavljenosti in ocene učinkov. Vsebuje tudi oceno virov negotovosti, ugotovljenih med koraki opisov in oceno območja shranjevanja, in opis načinov za zmanjšanje negotovosti, kjer je to izvedljivo.

PRILOGA II

**MERILA ZA PRIPRAVO IN POSODABLJANJE NAČRTA NADZORA
IZ ČLENA 13(2) TER ZA NADZOR PO ZAPRTJU****1. Priprava in posodabljanje načrta nadzora**

Načrt nadzora iz člena 13(2) se pripravi v skladu z analizo ocene tveganja, izvedeno v 3. koraku Priloge I, in posodablja z namenom izpolnjevanja zahtev nadzora iz člena 13(1) v skladu z naslednjimi merili:

1.1 Priprava načrta

Načrt nadzora vsebuje podrobnosti nadzora, ki bodo uporabljene v glavnih fazah projekta, vključno z dolgoročnim nadzorom obratovanja in nadzorom po zaprtju. Za vsako fazo se določi naslednje:

- (a) nadzorovani parametri;
- (b) uporabljena tehnologija nadzora in utemeljitev uporabljene tehnologije;
- (c) lokacije nadzora in utemeljitev prostorskega vzorčenja;
- (d) pogostost uporabe in utemeljitev časovnega vzorčenja.

Parametri, ki bodo nadzorovani, se določijo tako, da izpolnjujejo namene nadzora. Vendar pa načrt v vsakem primeru vključuje stalni ali občasni nadzor naslednjega:

- (e) nezajetih emisij CO₂ v napravi za vbrizgavanje;
- (f) volumetričnega toka CO₂ pri virih vbrizgavanja;
- (g) tlaka CO₂ in temperatur virov vbrizgavanja (za določitev masnega pretoka);
- (h) kemijske analize vbrizgane snovi;
- (i) temperature in tlaka v rezervoarju (za določitev faznega obnašanja CO₂ in stanja).

Izbira tehnologije nadzora temelji na dobri praksi, razpoložljivi v času načrtovanja. Uporabijo se lahko tudi naslednje možnosti:

- (j) tehnologije za odkrivanje prisotnosti, lokacije in poti migracije CO₂ pod površino in na površini;
- (k) tehnologije, ki zagotavljajo informacije o obnašanju tlaka in prostornine ter plosčinski/navpični porazdelitvi CO₂ za izboljšanje numerične 3-D simulacije za 3-D geološke modele formacij za shranjevanje, pripravljene v skladu s členom 4 in Prilogo I;
- (l) Tehnologije, ki lahko zajamejo večjo površino in v primeru večjih nepravilnosti ali migracije CO₂ iz širših prostorov za shranjevanje zagotovijo široko površinsko uporabo za pridobivanje informacij o predhodno neodkritih možnih poteh uhajanja na površini vseh širših prostorov za shranjevanje in izven njih.

1.2 Posodabljanje načrta

Podatki, zbrani med nadzorom, se pregledajo in analizirajo. Opažene rezultate se primerja z obnašanjem, predvidenim v dinamični simulaciji 3-D obnašanja prostornine, tlaka in zasičenosti, ki je bila izvedena v okviru opisa zaščite v skladu s členom 4 in 3. korakom iz Priloge I.

Kjer obstaja občutno odstopanje med opaženim in predvidenim obnašanjem, se 3-D model ponovno umeri tako, da odraža opaženo obnašanje. Ponovno umerjanje temelji na podatke iz načrta nadzora, po potrebi pa se za zagotovitev zaupanja v predvidevanja ponovnega umerjanja priskrbi tudi dodatne podatke.

Drugi in tretji korak iz Priloge I se ponavljata z uporabo ponovno umerjenih 3-D modelov, da se pripravijo novi scenariji tveganja in stopnje izločanja in da se pregleda in posodobi ocena tveganja.

Če so odkriti novi viri, poti in stopnje izločanja CO₂ ali se ugotovijo precejšnja odstopanja od predhodnih ocen kot posledica prejšnjih ujemanj in ponovnega umerjanja modela, se načrt nadzora ustrezno posodobi.

2. Nadzor po zaprtju

Nadzor po zaprtju temelji na podatkih, zbranih in oblikovanih med izvajanjem načrta nadzora iz člena 13(2) in iz točke 1.2 te priloge. Njegov namen je zlasti zbiranje informacij, potrebnih za določanje iz člena 18(1).

ODLOČBE/SKLEPI, KI JIH SKUPAJ SPREJMETA EVROPSKI PARLAMENT IN SVET

ODLOČBA št. 406/2009/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. aprila 2009

o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Temeljni cilj Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), ki je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 94/69/ES ⁽³⁾, je doseči ustalitev koncentracije toplogrednih plinov v ozračju na ravni, ki bo preprečila nevarno antropogeno poseganje v podnebni sistem.

(2) Stališče Skupnosti, ki ga je nazadnje izrazila, predvsem na zasedanju Evropskega sveta marca 2007, je, da za

izpolnitev tega cilja povečanje svetovne letne povprečne temperature površja ne bi smelo preseči predindustrijske ravni za več kot 2 °C, kar pomeni, da bi morale biti svetovne emisije toplogrednih plinov do leta 2050 vsaj za 50 % nižje kot leta 1990. Emisije toplogrednih plinov Skupnosti, na katere se nanaša ta odločba, bi bilo treba zmanjševati tudi po letu 2020 kot del prizadevanj Skupnosti, da prispeva k cilju zmanjšanja emisij na svetovni ravni. Razvite države, vključno z državami članicami EU, bi morale še naprej imeti vodilno vlogo ter se zavezati, da bodo do leta 2020 skupno zmanjšale emisije toplogrednih plinov za 30 % v primerjavi z letom 1990. To bi morale storiti tudi zaradi skupnega zmanjšanja svojih emisij toplogrednih plinov za 60 % do 80 % do leta 2050 v primerjavi z letom 1990. Vsi gospodarski sektorji bi morali prispevati k doseganju takega zmanjšanja emisij, tudi mednarodni pomorski promet in letalstvo. Letalstvo k temu zmanjšanju prispeva s svojo vključitvijo v sistem Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisij toplogrednih plinov (v nadaljevanju „sistem Skupnosti“). Če države članice ne bodo odobrile nikakršnega mednarodnega sporazuma, ki bi bil sprejet v okviru Mednarodne pomorske organizacije in ki bi imel zastavljen cilj za zmanjšanje emisij mednarodnega pomorskega prometa, ali če Skupnost ne bo do 31. decembra 2011 odobrila takega sporazuma, sprejetege v okviru UNFCCC, bi Komisija morala predlagati, da se mednarodne pomorske emisije vključijo v obveze zmanjšanja emisij Skupnosti in da predlagani akt začne veljati do leta 2013. Tak predlog bi moral zmanjšati na najnižjo raven morebitni negativni učinek na konkurenčnost Skupnosti ob upoštevanju možnih koristi za okolje.

(3) Poleg tega je, z namenom izpolnitve tega cilja, Evropski svet na zasedanju marca 2007 kot svoj prispevek h globalnemu in celovitemu sporazumu za obdobje po letu 2012 potrdil cilj Skupnosti, da se bodo do leta 2020 emisije toplogrednih plinov zmanjšale za 30 % v primerjavi z letom 1990, pod pogojem, da se druge razvite države zavežejo k primerljivemu zmanjšanju emisij ter da je prispevek gospodarsko naprednejših držav v razvoju sorazmerno z njihovimi odgovornostmi in zmogljivostmi.

⁽¹⁾ UL C 27, 3.2.2009, str. 71.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 6. aprila 2009.

⁽³⁾ UL L 33, 7.2.1994, str. 11.

- (4) Evropski svet je na zasedanju marca 2007 poudaril, da je Skupnost zavezana k preoblikovanju Evrope v energetsko visoko učinkovito gospodarstvo z nizkimi emisijami toplogrednih plinov, in se je odločil, da Skupnost do sklenitve globalnega in celovitega sporazuma za obdobje po letu 2012 in ne glede na njeno stališče v mednarodnih pogajanjih odločno sprejema neodvisno zavezo, v skladu s katero bo do leta 2020 doseženo vsaj 20 % zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v primerjavi z letom 1990.
- (5) Države članice morajo nujno izboljšati energetsko učinkovitost, če želijo uresničiti zahteve te odločbe. V tem okviru bi morala Komisija skrbno nadzorovati napredek pri doseganju cilja o zmanjšanju porabe energije za 20 % do leta 2020 ter predlagati dodatne ukrepe, če napredek ni zadosten.
- (6) Direktiva 2003/87/ES ⁽¹⁾ vzpostavlja sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti, ki vključuje nekatere gospodarske sektorje. Da se na stroškovno učinkovit način doseže cilj, da se do leta 2020 doseže 20 % zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v primerjavi z letom 1990, bi morali k zmanjšanju emisij prispevati vsi gospodarski sektorji. Zato bi morale države članice izvajati dodatne politike in ukrepe v prizadevanju za dodatno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov iz virov, ki niso vključeni v Direktivo 2003/87/ES.
- (7) Prizadevanje vsake države članice bi moralo biti določeno v skladu z ravno njenih emisij toplogrednih plinov iz leta 2005, kakor so določene s to odločbo, prilagojeno tako, da izključuje emisije iz naprav, ki so obstajale v letu 2005, vendar so bile vključene v sistem Skupnosti v obdobju od 2006 do 2012. Dodeljene letne emisije za obdobje od 2013 do 2020 v tonah ekvivalenta ogljikovega dioksida bi morale biti določene na osnovi pregledanih in preverjenih podatkov.
- (8) Prizadevanje držav članic za zmanjšanje emisij bi moralo temeljiti na načelu solidarnosti med državami članicami in potrebi po trajnostni gospodarski rasti v Skupnosti, ob upoštevanju relativnega BDP na prebivalca v državah članicah. Državam članicam, ki imajo zdaj relativno nizek BDP na prebivalca in zato višja pričakovanja v zvezi z rastjo BDP, bi moralo biti dovoljeno, da povečajo emisije toplogrednih plinov v primerjavi z letom 2005, vendar bi morale rast teh emisij toplogrednih plinov omejiti, da bi prispevale k neodvisni zavezi Skupnosti za zmanjšanje emisij. Države članice, ki imajo zdaj relativno visok BDP na prebivalca, bi morale zmanjšati emisije toplogrednih plinov v primerjavi z letom 2005.
- (9) Za nadaljnjo zagotovitev pravične razdelitve med državami članicami prizadevanj za uresničevanje neodvisne zaveze Skupnosti za zmanjšanje emisij, se od nobene države članice ne sme zahtevati, da do leta 2020 zmanjša emisije toplogrednih plinov za več kot 20 % v primerjavi z letom 2005, niti se ji ne sme dovoliti, da do leta 2020 poveča emisije toplogrednih plinov za več kot 20 % v primerjavi z letom 2005. Emisije toplogrednih plinov bi bilo treba zmanjšati v obdobju 2013 do 2020. Vsaki državi članici bi moralo biti dovoljeno, da iz sledečega leta prenese količino, ki je enaka do 5 % njenih dodeljenih letnih emisij. Če so emisije države članice pod njenimi dodeljenimi letnimi emisijami, bi ji moralo biti dovoljeno prenesti presežke pri zmanjšanju emisij v naslednja leta.
- (10) Za izravnavo razlik pri stroških zmanjšanja emisij, s katerimi se ob upoštevanju povečane geografske prilagodljivosti soočajo različne države članice, in hkrati za krepitev skupne stroškovne učinkovitosti celotne obveznosti Skupnosti, bi bilo treba državam članicam omogočiti prenos dela pravic do dodeljenih letnih emisij na drugo državo članico. Preglednost teh prenosov bi se morala zagotoviti z obvestilom Komisiji ter z zabeležbo vsakega prenosa v registre obeh zainteresiranih držav članic. Te prenose se lahko opravi na način, ki bo zadovoljiv za obe strani, naj bo to z dražbo, uporabo tržnih posrednikov, ki delujejo v okviru neke agencije, ali z dvostranskimi dogovori.
- (11) V Evropski uniji bi bilo treba znatno zmanjšati emisije toplogrednih plinov. Treba bi bilo omejiti uporabo dobropisov iz projektnih dejavnosti, tako da dopolnjuje domačo dejavnost. Evropska unija ostaja zavezana nadaljnjemu izboljšanju mehanizma čistega razvoja (CDM) ter bo poskušala doseči izboljšanje z ustreznimi mednarodnimi postopki. Pomembno je, da države članice uporabljajo dobropise iz projektnih dejavnosti, ki omogočajo resnično, preverljivo, dodatno in stalno zmanjšanje emisij, ter jasno koristijo trajnostnemu razvoju in nimajo večjih negativnih okoljskih ali družbenih posledic. Države članice bi morale poročati tudi o kakovostnih merilih, ki jih upoštevajo pri uporabi takšnih dobropisov.
- (12) Za zagotavljanje prilagodljivosti držav članic pri izvajanju njihovih zavez, spodbujanje trajnostnega razvoja v tretjih državah, zlasti v državah v razvoju, in zagotavljanje zanesljivosti za vlagatelje bi morala Skupnost še naprej priznavati določeno količino dobropisov iz projektov za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov v tretjih državah pred sklenitvijo prihodnjega mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah (v nadaljevanju „mednarodni sporazum o podnebnih spremembah“). Države članice bi morale zagotoviti, da njihove politike za nakup teh dobropisov spodbujajo pravično geografsko razdelitev projektov, zlasti s povečanjem deleža potrjenih zmanjšanj emisij (CER), kupljenih od najmanj razvitih držav (LDC) in majhnih otoških držav v razvoju (SIDS), in pospešujejo doseganje mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

- (13) Državam članicam bi bilo treba zato omogočiti uporabo dobropisov za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v obdobju 2008–2012, ki izhajajo iz projektov, ki se v tem obdobju lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti. Državam članicam bi bilo prav tako treba omogočiti uporabo dobropisov za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov po obdobju 2008–2012, ki izhajajo iz projektov, ki so bili registrirani v obdobju 2008–2012, in ki se v tem obdobju lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti.
- (14) V LDC je bilo izvedenih zelo malo projektov CDM. Glede na to, da Skupnost podpira pravično razdelitev projektov CDM tudi prek globalnega zaveznitva o podnebnih spremembah, kakor je določeno v sporočilu Komisije z dne 18. septembra 2007 z naslovom „Oblikovanje globalnega zaveznitva o podnebnih spremembah med Evropsko unijo in na podnebne spremembe najboljčutljivejšimi revnimi državami v razvoju“, je primerno, da se zagotovi zanesljivo odobritev dobropisov iz projektov, ki bi se v LDC začeli izvajati po obdobju 2008–2012, za projekte, ki se v tem obdobju lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti. Ta odobritev bi morala trajati do leta 2020 ali do sklenitve ustreznega sporazuma s Skupnostjo, kar bo prej.
- (15) Za zagotovitev nadaljnje prilagodljivosti držav članic in spodbujanje trajnostnega razvoja v državah v razvoju, bi morala biti državam članicam omogočena uporaba dodatnih dobropisov iz projektov, ki izhajajo iz sporazumov, ki jih bo Skupnost sklenila s tretjimi državami. Brez mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, ki določa dodeljeno količino za države v razvoju, se projekti skupnega izvajanja (JI) po letu 2012 ne morejo več izvajati. Vendar bi morali biti dobropisi za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki izhajajo iz takih projektov, še naprej priznani na podlagi sporazumov s tretjimi državami.
- (16) Stalna sposobnost držav članic za uporabo dobropisov CDM je pomembna pri zagotavljanju trga za te dobropise po letu 2012. Za zagotavljanje takega trga in z namenom nadaljnega zmanjševanja emisij toplogrednih plinov v Skupnosti, s čimer bi se spodbudilo nadaljnje izvajanje ciljev Skupnosti glede obnovljive energije, energetske učinkovitosti, varnosti oskrbe z energijo, inovacij in konkurenčnosti, se predlaga, da do sklenitve mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah letna količina dobropisov iz projektov zmanjševanja emisij toplogrednih plinov v tretjih državah ali v drugih državah članicah, ki jih uporabljajo države članice, znaša v letu 2005 do 3 % emisij, ki niso vključene v Direktivo 2003/87/ES. Državam članicam bi bilo treba dovoliti, da prenesejo neuporabljeni delež te količine na druge države članice. Nekaterim državam članicam z negativno ravno ali s pozitivno ravno največ 5 %, kakor je določeno v tej odločbi, bi bilo treba poleg zgoraj omenjenih dobropisov letno dovoliti uporabo dodatnih dobropisov do višine 1 % njihovih preverjenih emisij v letu 2005 iz projektov v LDC in SIDS, če bodo izpolnili enega od štirih pogojev, določenih v tej odločbi.
- (17) Ta odločba ne bi smela posegati v strožje nacionalne cilje. Če države članice zaradi doseganja strožjega cilja omejujejo emisije toplogrednih plinov, ki so zajete v tej odločbi, bolj kot to zahtevajo njihove obveznosti po tej odločbi, se omejitve, ki jo zahteva ta odločba o uporabi dobropisov iz zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, ne bi smela uporabljati za dodatno zmanjšanje emisij, da bi se doseglo nacionalni cilj.
- (18) Za povečanje stroškovne učinkovitosti pri uresničevanju nacionalnih ciljev, zlasti v državah članicah, ki imajo ambiciozne cilje, lahko države članice uporabijo dobropise iz projektov na ravni Skupnosti, določenih v členu 24a Direktive 2003/87/ES.
- (19) Po sklenitvi mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah bi države članice lahko sprejemale dobropise iz zmanjšanja emisij le od držav, ki bodo ratificirale sporazum, in v skladu s skupnim pristopom.
- (20) Dejstvo, da se nekatere določbe te odločbe nanašajo na to, da Skupnost odobri mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, ne posega v možnost, da ta sporazum sklenejo tudi države članice.
- (21) Ko bo sprejet mednarodni sporazum o podnebnih spremembah za obdobje po letu 2012 in kakor bo to v njem določeno, bi morale Skupnost in države članice sodelovati pri financiranju ukrepov za ublažitev učinkov emisij toplogrednih plinov v državah v razvoju, ki bodo ratificirale sporazum; gre za ukrepe, ki se jih bo dalo izmeriti, o njih poročati, preveriti in ki bodo v skladu s ciljem, da se svetovna letna povprečna temperatura površja ne poveča za več kot 2 °C v primerjavi s predindustrijsko ravno.
- (22) Ko bo sprejet mednarodni sporazum o podnebnih spremembah za obdobje po letu 2012 in kakor bo to v njem določeno, bi morale Skupnost in države članice sodelovati pri financiranju pomoči državam v razvoju, ki bodo ratificirale sporazum, zlasti skupnostim in državam, najbolj izpostavljenim tveganjem zaradi podnebnih sprememb, da se jih podpre v njihovih strategijah za prilagajanje in zmanjšanje tveganj.

- (23) Če do 31. decembra 2010 Skupnost ne bo odobrila nobenega mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, bi morala Komisija predlagati, da se v obveznosti Skupnosti za zmanjšanje vključi emisije in odvzeme, povezane z rabo zemljišč, spreminjanju namembnosti zemljišč in gozdarstvu, v skladu z usklajenimi načini, ki temeljijo na delu, opravljenem v okviru UNFCCC, in zagotavljajo trajnost in okoljsko celovitost prispevka rabe zemljišč, spreminjanja namembnosti zemljišč in gozdarstva ter natančno spremljanje in obračunavanje z namenom, da predlagani akt začne veljati od leta 2013 dalje. Komisija bi morala oceniti, ali naj se prizadevanja posameznih držav članic primerno prilagodijo.
- (24) Napredek pri izvajanju obveznosti iz te odločbe bi bilo treba vsako leto oceniti na podlagi prejetih poročil v skladu z Odločbo št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov v Skupnosti in o izvajanju Kjotskega protokola ⁽¹⁾. Vsaki dve leti bi bilo treba oceniti predviden napredek, leta 2016 pa bi bilo treba narediti popolno ovrednotenje izvajanja te odločbe.
- (25) Vsaka sprememba obsega Direktive 2003/87/ES bi se morala ujemati z ustrezno spremembo največje količine emisij toplogrednih plinov, ki so vključene v to odločbo.
- (26) Po tem, ko bo Skupnost odobrila mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, bi bilo treba prilagoditi omejitve emisij za države članice, da se izpolni zaveza Skupnosti v zvezi z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov, ki bo določena v navedenem sporazumu, ob upoštevanju načela solidarnosti med državami članicami in potrebe po trajnostni gospodarski rasti v Skupnosti. Količino dobropisov iz projektov zmanjševanja toplogrednih plinov v tretjih državah, ki jih lahko uporabi vsaka država članica, bi bilo treba povečati do polovice prizadevanja za dodatno zmanjšanje na podlagi te odločbe.
- (27) Registri, ustanovljeni v skladu z Odločbo št. 280/2004/ES, in centralni administrator, imenovan v skladu z Direktivo 2003/87/ES, bi se morali uporabiti za zagotovitev natančne obdelave in obračunavanja vseh transakcij za izvajanje te odločbe.
- (28) Glede na to, da zaveza Skupnosti o zmanjšanju nalaga naloge ne le osrednjim vladam držav članic, temveč tudi njihovim lokalnim in regionalnim oblastem ter drugim lokalnim in regionalnim zagovorniškimi forumom in organizacijam, bi morale države članice zagotoviti sodelovanje med njihovimi državnimi in lokalnimi organi na različnih ravneh.
- (29) K izpolnjevanju zavez Skupnosti o zmanjšanju bi morali biti vključeni in prispevati, poleg posameznih držav članic, osrednjih vlad in lokalnih ter regionalnih organizacij ter oblasti tudi udeleženci na trgu, skupaj z gospodinjstvi in posameznimi potrošniki, ne glede na raven emisij toplogrednih plinov, ki se jim lahko pripíše.
- (30) Države članice bi morale zagotoviti financiranje uporabe novih, inovativnih tehnologij, da bodo industrijski upravljavci lahko ustvarili nova delovna mesta ter s tem povečali konkurenčnost in spodbudili izpolnjevanje ciljev libonske strategije.
- (31) Ker je povečanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov posebno pomemben način zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, bi morale države članice poskusiti to doseči v okviru Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov ⁽²⁾.
- (32) Ukrepe, potrebne za izvajanje te odločbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽³⁾.
- (33) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za določanje dodeljenih letnih emisij, izraženih v ekvivalentu ogljikovega dioksida, za obdobje od 2013 do 2020, za določitev načinov državam članicam za olajšanje prenosa deleža njim dodeljenih emisij in za izboljšanje preglednosti teh prenosov ter za sprejemanje ukrepov za izvajanje določb o registriranih in centralnem administratorju. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te odločbe z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (34) Ker ciljev te odločbe države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, ter jih je zaradi obsega in učinkov lažje doseči na ravni Skupnosti, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta odločba ne prekoračuje tega, kar je potrebno za dosego navedenih ciljev –

⁽¹⁾ UL L 49, 19.2.2004, str. 1.

⁽²⁾ Glej stran 16 tega Uradnega lista.

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

bilo poročano in preverjeno v skladu z Direktivo 2003/87/ES in Odločbo št. 280/2004/ES.

Člen 1

Vsebina

Ta odločba določa najmanjši prispevek držav članic za doseganje zaveze zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v Skupnosti v obdobju 2013–2020 za emisije toplogrednih plinov, ki so vključene v to odločbo, ter pravila za določitev teh prispevkov in za oceno v zvezi s tem.

Ob upoštevanju odstavkov 3, 4 in 5 tega člena ter člena 5 vsaka država članica s pozitivno ravno iz Priloge II zagotovi, tudi z uporabo prilagodljivosti, predvidenih v tej odločbi, da njene emisije toplogrednih plinov leta 2013 ne presegajo ravni, omejene s premočrtnico, ki se začne leta 2009 na osnovi povprečnih letnih emisij toplogrednih plinov za leta 2008, 2009 in 2010, kakor je bilo poročano in preverjeno v skladu z Direktivo 2003/87/ES in Odločbo št. 280/2004/ES, ter se konča leta 2020 na ravni za to državo članico, kakor je določena v Prilogi II.

Ta odločba prav tako predpisuje določbe za ocenjevanje in izvajanje strožjih zavez Skupnosti za zmanjšanje emisij, ki presežajo 20 %, ki se bodo uporabljale, ko bo Skupnost potrdila mednarodni sporazum o podnebni spremembi za zmanjšanje emisij, ki naj presega zahteve iz člena 3, na kar kaže obveza o 30 % zmanjšanju, ki je bila sprejeta na zasedanju Evropskega sveta marca 2007.

Ob upoštevanju odstavkov 3, 4 in 5 tega člena ter člena 5 vsaka država članica vsako leto enakomerno omeji svoje emisije toplogrednih plinov, tudi z uporabo prilagodljivosti, predvidenih v tej odločbi, s čimer zagotovi, da njene emisije ne presegajo ravni v letu 2020, kakor je določeno v Prilogi II.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te odločbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „Emisije toplogrednih plinov“ pomeni emisijo ogljikovega dioksida (CO₂), metana (CH₄), dušikovega oksida (N₂O), fluoriranih ogljikovodikov (HFCs), perfluoriranih ogljikovodikov (PFCs) in žveplovega heksafluorida (SF₆) iz kategorij na seznamu v Prilogi I, izraženih v tonah ekvivalenta ogljikovega dioksida, kakor je določeno v skladu z Odločbo št. 280/2004/ES, razen emisij toplogrednih plinov, ki so zajete v Direktivi 2003/87/ES.
- (2) „Dodeljene letne emisije“ pomeni maksimalno dovoljene letne emisije toplogrednih plinov v letih od 2013 do 2020, kakor je določeno v členu 3(2).

Ko so dostopni ustrezno pregledani in preverjeni podatki o emisijah, se v roku šestih mesecev sprejmejo ukrepi za določanje dodeljenih letnih emisij v tonah ekvivalenta ogljikovega dioksida za obdobje 2013–2020.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitnih določb te odločbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 13(2).

3. V obdobju med leti 2013 in 2019 lahko država članica iz sledečega leta prenese količino do 5 % svoje dodeljene letne emisije. Če so emisije toplogrednih plinov države članice nižje od dodeljenih letnih emisij, se ob upoštevanju uporabe prilagodljivosti iz tega odstavka ter odstavkov 4 in 5, lahko del dodeljenih letnih emisij za dano leto, ki presega emisije toplogrednih plinov v tistem letu, prenese v naslednja leta do leta 2020.

Država članica lahko prosi za prenos, večji od 5 %, v letih 2013 in 2014 v primeru izrednih meteoroloških razmer, ki lahko povzročijo bistveno povečanje emisij toplogrednih plinov v teh letih v primerjavi z leti z običajnimi meteorološkimi razmerami. V ta namen država članica Komisiji predloži poročilo, ki utemeljuje to zahtevo. V treh mesecih Komisija odloči, če se lahko odobri povečan prenos.

1. Vsaka država članica do leta 2020 omeji emisije toplogrednih plinov najmanj za odstotek, določen za to državo članico v Prilogi II k tej odločbi, glede na svoje emisije iz leta 2005.

2. Ob upoštevanju odstavkov 3, 4 in 5 tega člena in člena 5 vsaka država članica z negativno ravno iz Priloge II zagotovi, tudi z uporabo prilagodljivosti, določenih v tej odločbi, da njene emisije toplogrednih plinov leta 2013 ne presegajo povprečnih letnih emisij toplogrednih plinov za leta 2008, 2009 in 2010, kakor je

4. Država članica lahko prenese na druge države članice do 5 % svojih dodeljenih letnih emisij za dano leto. Država članica, ki prejme emisije, lahko uporabi to količino za izpolnjevanje svojih obveznosti na podlagi tega člena za dano leto ali za katero koli leto do leta 2020. Država članica ne more prenesti dela svojih dodeljenih letnih emisij, če v času prenosa ta država članica ne izpolnjuje zahtev iz te odločbe.

5. Država članica lahko na druge države članice prenese del svojih dodeljenih letnih emisij, ki presega njene emisije toplogrednih plinov v tem letu, ob upoštevanju uporabe prilagodljivosti iz odstavkov 3 in 4. Država članica, ki prejme emisije, lahko uporabi to količino za izpolnjevanje svoji obveznosti na podlagi tega člena za isto leto ali za katero koli leto do leta 2020. Država članica ne more prenesti dela svojih dodeljenih letnih emisij, če v času prenosa ne izpolnjuje zahtev iz te odločbe.

6. Da bi se olajšali prenosi iz odstavkov 4 in 5 ter povečala njihova preglednost, se sprejmejo ukrepi, ki določijo način takega prenosa.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te odločbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 13(2).

Člen 4

Energetska učinkovitost

1. Komisija do leta 2012 oceni in poroča o napredku Skupnosti in njenih držav članic za doseg cilja za zmanjšanje porabe energije za 20 % do leta 2020 v primerjavi s projekcijami za leto 2020, kakor je opisano v akcijskem načrtu za energetska učinkovitost, ki je bil predstavljen v sporočilu Komisije z dne 19. oktobra 2006.

2. Če je potrebno, zlasti da pomaga državam članicam pri njihovem prispevku k izpolnjevanju zavez Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, Komisija do 31. decembra 2012 predloži strožje ali nove ukrepe za hitrejše izboljšanje energetske učinkovitosti.

Člen 5

Uporaba dobropisov iz projektnih dejavnosti

1. Države članice lahko za izvajanje svojih obveznosti iz člena 3 uporabljajo naslednje dobropise za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov:

- (a) potrjena zmanjšanja emisij (CER) in enote zmanjšanja emisij (ERU), kakor so opredeljeni v Direktivi 2003/87/ES, izdane v zvezi z zmanjšanjem emisij do 31. decembra 2012, in se v obdobju 2008–2012 lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti;
- (b) CER in ERU, izdanih v zvezi z zmanjšanjem emisij od 1. januarja 2013 iz projektov, ki so bila registrirani pred letom 2013, ki se v obdobju 2008–2012 lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti;
- (c) CER, izdana v zvezi z zmanjšanjem emisij iz projektov, ki so se izvajali v LDC in ki se v obdobju 2008–2012 lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti, dokler te države ne ratificirajo ustreznega sporazuma s Skupnostjo ali do leta 2020, kar bo prej;

- (d) začasno potrjena zmanjšanja emisij (tCER) ali dolgoročno potrjena zmanjšanja emisij (lCER) od projektov pogozdovanja in obnavljanja gozdov pod pogojem, da v primeru, ko država članica uporabi tCER ali lCER za izpolnjevanje svojih obveznosti iz Odločbe 2002/358/ES⁽¹⁾ za obdobje 2008–2012, se zaveže, da bo stalno nadomeščala te dobropise s tCER ali lCER ali drugimi enotami, veljavnimi na podlagi Kjotskega protokola, pred datumom, ko potečejo tCER ali lCER, poleg tega pa se država članica zaveže, da bo stalno nadomeščala tCER ali lCER, uporabljene na podlagi te odločbe, s tCER ali lCER ali drugimi enotami, ki se lahko uporabljajo za izpolnjevanje teh obvez, pred datumom, ko potečejo tCER ali lCER. Kjer nadomeščanje poteka s tCER ali lCER, mora država članica stalno nadomeščati tudi te tCER ali lCER, preden jim poteče rok, dokler ne bodo nadomeščena z enotami z neomejenim trajanjem.

Države članice bi morale zagotoviti, da njihove politike za kupovanje teh dobropisov spodbujajo pravično geografsko razdelitev projektov in sprejetje mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah.

2. Poleg odstavka 1 in če se pogajanja o mednarodnem sporazumu o podnebnih spremembah ne sklenejo do 31. decembra 2009, lahko države članice za izvajanje svojih obveznosti iz člena 3 uporabijo dodatne dobropise za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki izhajajo iz projektov ali drugih dejavnosti za zmanjševanje emisij v skladu s sporazumi iz člena 11a(5) Direktive 2003/87/ES.

3. V primeru, da je dosežen mednarodni sporazum o podnebnih spremembah iz člena 1, lahko države članice od 1. januarja 2013 sprejemajo le dobropise iz projektov v tretjih državah, ki so ratificirale navedeni sporazum.

4. Letna uporaba dobropisov vsake države članice na podlagi odstavkov 1, 2 in 3 ne sme presežati količine, ki je enaka 3 % emisij toplogrednih plinov te države članice iz leta 2005, ter vsake količine, prenesene v skladu z odstavkom 6.

5. Državam članicam iz Priloge III, z negativno ravno ali pozitivno ravno do največ 5 %, kakor je določeno v Prilogi II, se poleg dobropisov, ki jih uporabljajo v skladu z odstavkom 4, dovoli uporaba dodatnih dobropisov do višine 1 % njihovih preverjenih emisij v letu 2005 iz vsakoletnih projektov v LDC in SIDS, če bodo izpolnile enega od naslednjih štirih pogojev:

- (a) neposredni stroški skupnega svežnja presežajo 0,70 % BDP glede na oceno vpliva Komisije, ki spremlja Sveženj izvedbenih ukrepov za cilje EU na področju podnebnih sprememb in obnovljivih virov energije za leto 2020;

⁽¹⁾ Odločba Sveta 2002/358/ES z dne 25. aprila 2002 o odobritvi Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja v imenu Evropske skupnosti in skupnega izpolnjevanja iz njega izhajajočih obveznosti (UL L 30, 15.5.2002, str. 1).

- (b) če se doseže povečanje za najmanj 0,1 % BDP med ciljem, ki je bil dejansko sprejet za zadevno državo članico, in scenarijem o stroškovni učinkovitosti v skladu z oceno vpliva Komisije iz točke (a);
- (c) če več kot 50 % skupnih emisij zadevne države članice iz te odločbe zadeva emisije na področju prometa; ali
- (d) če so cilji zadevne države članice glede energije iz obnovljivih virov za leto 2020 za 30 % višji od ciljev iz Direktive 2009/28/ES.
6. Vsako leto lahko država članica prenese na drugo državo članico neuporabljen delež letne količine, ki je enaka 3 %, kakor je določeno v odstavku 4. Če letna poraba dobropisov države članice ne doseže količine iz odstavka 4, lahko država članica prenese neuporabljen delež navedene količine v naslednja leta.
7. Poleg tega države članice lahko uporabijo dobropise iz projektov na ravni Skupnosti, ki izhajajo iz člena 24a Direktive 2003/87/ES, da izpolnijo obveznosti za zmanjšanje emisij brez kakršnih koli količinskih omejitev.

Člen 6

Poročanje, ovrednotenje napredka, spremembe in revizija

1. Države članice v poročila, ki jih predložijo v skladu s členom 3 Odločbe št. 280/2004/ES, vključijo:
- (a) svoje letne emisije toplogrednih plinov, ki izhajajo iz izvajanja člena 3;
- (b) uporabo, geografsko razporejenost in vrste, kakor tudi uporabljena kakovostna merila dobropisov, uporabljenih v skladu s členom 5;
- (c) načrtovani napredek pri izpolnjevanju svojih obveznosti iz te odločbe, vključno z informacijami o nacionalnih politikah in ukrepih ter nacionalnih projekcijah;
- (d) informacije o načrtovanih dodatnih nacionalnih politikah in ukrepih, predvidenih za omejevanje emisij toplogrednih plinov, ki presegajo zaveze iz te odločbe in z ozirom na izvajanje mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah iz člena 8.
2. Če država članica uporablja dobropise iz takih projektov, ki jih upravljavci ne morejo uporabljati v sistemu Skupnosti, država članica predloži natančno opravičilo za uporabo teh dobropisov.
3. Komisija v poročilu, ki ga predloži v skladu s členom 5(1) in (2) Odločbe št. 280/2004/ES, ovrednoti, ali je napredek držav članic zadosten za izpolnitev njihovih obveznosti iz te odločbe.

Pri tem vrednotenju se upošteva napredek politik in ukrepov Skupnosti ter informacije, ki jih predložijo države članice v skladu s členoma 3 in 5 Odločbe št. 280/2004/ES.

Vsaki dve leti, začeni s poročanjem o emisijah toplogrednih plinov za leto 2013, bo vrednotenje vključevalo tudi načrtovani napredek Skupnosti pri izpolnjevanju njene zaveze o zmanjšanju in držav članic pri izpolnjevanju obveznosti iz te odločbe.

4. V poročilu iz odstavka 3 Komisija oceni splošno izvajanje te odločbe, vključno z uporabo in kakovostjo dobropisov CDM ter potrebo po nadaljnjih skupnih in usklajenih politikah in ukrepih na ravni Skupnosti v sektorjih, ki jih zajema ta odločba, zaradi pomoči državam članicam pri doseganju njihovih obveznosti, ki izhajajo iz te odločbe, ter, če je potrebno, vložiti predloge.

5. Za izvajanje te odločbe Komisija, če je to primerno, predlaga spremembo Odločbe št. 280/2004/ES in sprejme spremembe Odločbe Komisije 2005/166/ES ⁽¹⁾ glede na akte o spremembah, ki se bodo uporabljali s 1. januarjem 2013, da se zagotovi zlasti:

- (a) hitrejšo, učinkovito, pregledno in stroškovno učinkovito spremljanje, poročanje in preverjanje emisij toplogrednih plinov;
- (b) razvoj nacionalnih projekcij emisij toplogrednih plinov po letu 2020.

Člen 7

Korektivni ukrepi

1. Če emisije toplogrednih plinov države članice presežejo dodeljene letne emisije iz odstavka 3(2), se uporabijo naslednji ukrepi ob upoštevanju prilagodljivosti iz členov 3 in 5:
- (a) zmanjšanje dodeljene emisije državi članici za naslednje leto, ki je enako številu ton ekvivalenta ogljikovega dioksida preseženih emisij, pomnoženo s koeficientom 1,08;
- (b) izdelava korektivnega akcijskega načrta v skladu z odstavkom 2 tega člena; in
- (c) začasna ukinitvev upravičenosti do prenosa dela dodeljenih emisij države članice in pravic JI/CDM na drugo državo članico, dokler država članica ne izpolnjuje zahtev člena 3(2).

⁽¹⁾ Odločba Komisije 2005/166/ES z dne 10. februarja 2005 o določitvi pravil za izvajanje Odločbe št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov Skupnosti in o izvajanju Kjotskega protokola (UL L 55, 1.3.2005, str. 57).

2. Država članica, za katero velja odstavek 1, v treh mesecih Komisiji predloži oceno in korektivni akcijski načrt, ki vsebuje:

- (a) ukrepe, ki jih bo država članica izvajala za izpolnjevanje posebnih obveznosti iz člena 3(2), pri tem pa dala prednost domačim politikam in ukrepom ter izvajanju ukrepov Skupnosti;
- (b) časovni načrt za izvajanje teh ukrepov, ki omogoča ocenjevanje letnega napredka pri izvajanju.

Komisija lahko izda mnenje o korektivnem akcijskem načrtu države članice.

Praden izda svoje mnenje, lahko Komisija korektivni akcijski načrt posreduje Odboru za podnebne spremembe iz člena 13(1), da ta poda svoje pripombe.

Člen 8

Prilagoditve, ki bodo veljale, ko bo Skupnost odobrila mednarodni sporazum o podnebnih spremembah

1. V treh mesecih po tem, ko Skupnost podpiše mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, ki do leta 2020 vodi do obveznega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za več kot 20 % v primerjavi z ravno iz leta 1990, kar se kaže tudi v zavezi o 30 % zmanjšanju, ki je bila sprejeta na zasedanju Evropskega sveta marca 2007, Komisija predloži poročilo, v katerem oceni zlasti naslednje dejavnike:

- (a) naravo ukrepov, ki so bili dogovorjeni v okviru mednarodnih pogajanj, ter zaveze za zmanjšanje emisij, primerljive zmanjšanju v Skupnosti, ki so jih sprejele druge razvite države, ter zaveze gospodarsko naprednejših držav v razvoju, da bodo ustrezno prispevale glede na svojo odgovornost in zmožnosti;
- (b) vplive mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah in posledično možnosti, ki so potrebne na ravni Skupnosti, da se premakne k cilju 30 % zmanjšanja na uravnotežen, pregleden in enakopraven način, ob upoštevanju dela, opravljenega v prvem obdobju obveznosti po Kjotskem protokolu;
- (c) konkurenčnost predelovalne industrije Skupnosti v zvezi s tveganjem premestitve emisij CO₂;
- (d) učinek mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah na druge gospodarske sektorje Skupnosti;
- (e) posledice za kmetijski sektor Skupnosti, vključno s tveganjem premestitve emisij CO₂;

- (f) primerne načine za vključevanje emisij in odvzeme, povezane z rabo zemljišč, spreminjanjem namembnosti zemljišč in gozdarstvom v Skupnosti;
- (g) pogozdovanje, obnovo gozdov, preprečevanje krčenja in propadanja gozdov v tretjih državah v primeru, da se s tem v zvezi oblikuje mednarodno priznan sistem;
- (h) potrebo po dodatnih politikah in ukrepih Skupnosti zaradi zavez Skupnosti in držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov.

2. Na podlagi poročila iz odstavka 1 Komisija, če je to primerno, predloži Evropskemu parlamentu in Svetu zakonodajni predlog za spremembo te odločbe v skladu z odstavkom 1, z namenom, da bi akt o spremembi začel veljati po tem, ko bo Skupnost odobrila mednarodni sporazum o podnebnih spremembah, ob upoštevanju zaveze o zmanjšanju emisij, ki jih je treba izpolniti v okviru navedenega sporazuma.

Predlog temelji na načelih preglednosti, gospodarske in stroškovne učinkovitosti, pravičnosti in solidarnosti pri porazdelitvi prizadevanj med državami članicami.

3. Predlog po potrebi omogoči državam članicam, da poleg dobropisov, predvidenih s to odločbo, uporabijo CER, ERU ali druge odobrene dobropise iz projektov tretjih držav, ki so ratificirale mednarodni sporazum o podnebnih spremembah.

4. Predlog po potrebi vključuje tudi ukrepe, ki omogočajo državam članicam uporabo neuporabljenega deleža dodatne količine iz odstavka 3 v naslednjih letih, ali prenos neuporabljenega deleža navedene količine na drugo državo članico.

5. Predlog po potrebi vključuje tudi druge ukrepe, ki so potrebni za doseganje obveznih zmanjšanj v skladu z odstavkom 1 na pregleden, uravnotežen in pravičen način, ter zlasti izvedbene ukrepe, ki predvidevajo, da države članice uporabijo dodatne vrste dobropisov iz projektov ali, če je potrebno, druge mehanizme, vzpostavljene v skladu z mednarodnim sporazumom o podnebnih spremembah.

6. Komisija na podlagi pravil, dogovorjenih kot del mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, predlaga, če je potrebno, da se v skladu z usklajenimi metodami v obveznosti Skupnosti za zmanjšanje emisij vključi emisije in odvzeme, povezane z rabo zemljišč, spreminjanju namembnosti zemljišč in gozdarstvu, kar bo zagotovilo trajnost in okoljsko celovitost prispevka rabe zemljišč, spreminjanja namembnosti zemljišč in gozdarstva ter natančno spremljanje in obračunavanje. Komisija oceni, ali naj se prizadevanja posameznih držav članic temu primerno prilagodijo.

7. Predlog vključuje ustrezne prehodne in odločilne ukrepe za obdobje do začetka veljavnosti mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah.

Člen 9

Postopek v zvezi z rabo zemljišč, spreminjanjem namembnosti zemljišč in gozdarstvom v primeru, če ne pride do mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah

Če do 31. decembra 2010 Skupnost ne bo odobrila nikakršnega mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, se države članice lahko izjasnijo o svojih namerah za vključitev rabe zemljišč, spremembe namembnosti zemljišč in gozdov v zmanjšanje emisij Skupnosti ob upoštevanju metodologij, izdelanih v okviru UNFCCC. Komisija bo upoštevala njihove namere in bo do 30. junija 2011 ocenila način za vključitev emisij in odvzemov, ki nastanejo pri dejavnostih, povezanih z rabo zemljišč, spreminjanjem namembnosti zemljišč in gozdarstvom, v obveznosti Skupnosti za zmanjšanje emisij, kar bo zagotovilo trajnost in okoljsko celovitost prispevka rabe zemljišč, spreminjanja namembnosti zemljišč in gozdarstva ter natančno spremljanje in obračunavanje, ter bo po potrebi vložila predlog, ki naj začne veljati od leta 2013 dalje. V svoji oceni Komisija pretehta, ali naj se prizadevanja posameznih držav članic temu primerno prilagodijo.

Člen 10

Spremembe področja uporabe Direktive 2003/87/ES in uporaba člena 24a Direktive 2003/87/ES

Največja količina emisij se za vsako državo članico po členu 3 te odločbe prilagodi v skladu s količino:

- (a) pravic do emisije toplogrednih plinov, ki je bila določena v skladu s členom 11 Direktive 2003/87/ES in ki izhaja iz spremembe obsega virov v skladu z navedeno direktivo, po končni odobritvi nacionalnih načrtov razdelitve za obdobje 2008–2012 s strani Komisije v skladu z Direktivo 2003/87/ES;
- (b) pravic ali dobropisov, izdanih na podlagi členov 24 in 24a Direktive 2003/87/ES glede na zmanjšanje emisij v državi članici, zajetih v tej odločbi;
- (c) pravic do emisij toplogrednih plinov iz naprav, ki so izključene iz sistema Skupnosti v skladu s členom 27 Direktive 2003/87/ES, za čas, ko so izključene.

Komisija objavi podatke, ki izhajajo iz te prilagoditve.

Člen 11

Registri in centralni administrator

1. Registri Skupnosti in držav članic, ustanovljeni v skladu s členom 6 Odločbe št. 280/2004/ES, zagotavljajo točno obračunavanje transakcij v skladu s to odločbo. Te informacije so dostopne javnosti.

2. Centralni administrator, imenovan v skladu s členom 20 Direktive 2003/87/ES, prek neodvisne evidence transakcij samodejno preverja vsako transakcijo v skladu s to odločbo in po potrebi ustavi transakcije, da prepreči nepravilnosti. Te informacije so dostopne javnosti.

3. Komisija sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje odstavkov 1 in 2.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitnih določb te odločbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 13(2).

Člen 12

Spremembe Uredbe (ES) št. 994/2008

Za izvajanje te odločbe Komisija sprejme spremembe Uredbe Komisije (ES) št. 994/2008 z dne 8. oktobra 2008 o standardiziranem in zaščitenem sistemu registrov v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbo št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

Člen 13

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen s členom 9 Odločbe št. 280/2004/ES.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 14

Poročilo

Komisija pripravi poročilo o vrednotenju izvajanja te odločbe. V tem poročilu tudi ovrednoti, kako je izvajanje te odločbe vplivalo na konkurenco na nacionalni in mednarodni ravni ter na ravni Skupnosti. Komisija do 31. oktobra 2016 predloži svoje poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi potrebnimi predlogi, zlasti če je potrebno razločevati nacionalne cilje za obdobje po letu 2020.

⁽¹⁾ UL L 271, 11.10.2008, str. 3.

Člen 15

Začetek veljavnosti

Ta odločba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 16

Naslovniki

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 23. aprila 2009.

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
P. NEČAS

PRILOGA I

**KATEGORIJE IZ ČLENA 2(1) TE ODLOČBE, KAKOR SO NADALJE DOLOČENE V PRILOGI I,
KATEGORIJE 1 DO 4 IN 6 ODLOČBE 2005/166/ES**

Energija

— izgorevanje goriv

— ubežne emisije iz goriv

Industrijski postopki

Uporaba topil in drugih proizvodov

Kmetijstvo

Odpadki

PRILOGA II

RAVNI EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV DRŽAV ČLANIC V SKLADU S ČLENOM 3

	Ravni emisij toplogrednih plinov države članice v letu 2020 v primerjavi z ravnimi emisij toplogrednih plinov leta 2005
Belgija	- 15 %
Bolgarija	20 %
Češka	9 %
Danska	- 20 %
Nemčija	- 14 %
Estonija	11 %
Irska	- 20 %
Grčija	- 4 %
Španija	- 10 %
Francija	- 14 %
Italija	- 13 %
Ciper	- 5 %
Latvija	17 %
Litva	15 %
Luksemburg	- 20 %
Madžarska	10 %
Malta	5 %
Nizozemska	- 16 %
Avstrija	- 16 %
Poljska	14 %
Portugalska	1 %
Romunija	19 %
Slovenija	4 %
Slovaška	13 %
Finska	- 16 %
Švedska	- 17 %
Združeno kraljestvo	- 16 %

PRILOGA III

DRŽAVE ČLANICE IZ ČLENA 5(5)

Belgija

Danska

Irska

Španija

Italija

Ciper

Luksemburg

Avstrija

Portugalska

Slovenija

Finska

Švedska

Cena naročnine 2009 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 000 EUR na leto (*)
Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na mesec (*)
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	700 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	70 EUR na mesec
Uradni list EU, serija C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Uradni list EU, serija C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	40 EUR na mesec
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	500 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	360 EUR na leto (= 30 EUR na mesec)
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

(*) Prodaja po številki: — do 32 strani: 6 EUR
— od 33 do 64 strani: 12 EUR
— več kot 64 strani: cena se določi glede na posamezen primer

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Plačljive publikacije, ki jih izdaja Urad za publikacije, so na voljo pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. Ta spletna stran omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletno stran <http://europa.eu>

